

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

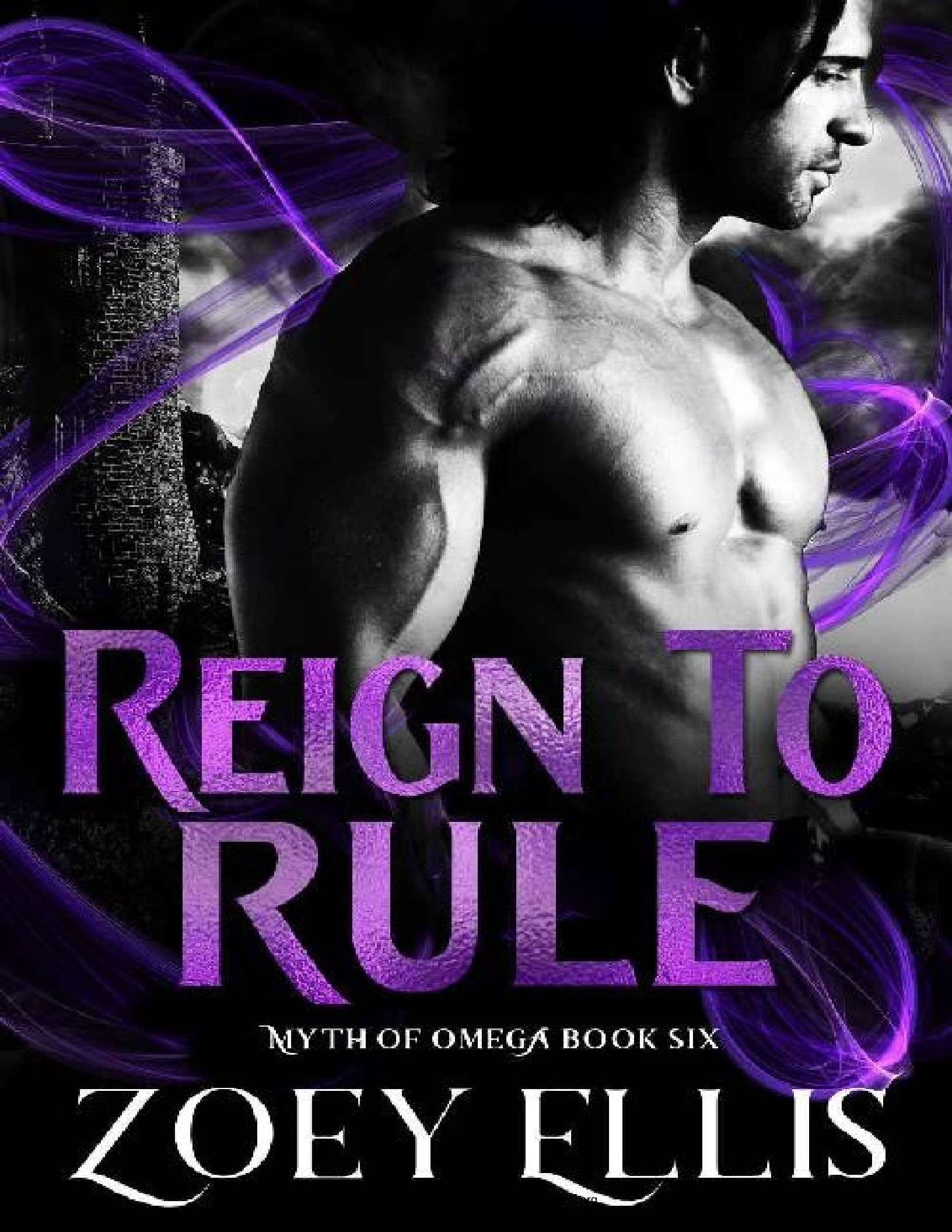
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



REIGN TO RULE

MYTH OF OMEGA BOOK SIX

ZOEY ELLIS



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[Telif Hakkı](#)

[Reign To Rule](#)

[Batı Toprakları](#)

[Haritası BİRİNCİ](#)

[BÖLÜM](#)

[İKİNCİ BÖLÜM](#)

[ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)

[DÖRDÜNCÜ](#)

[BÖLÜM BEŞİNCİ](#)

[BÖLÜM](#)

[ALTINCI BÖLÜM](#)

[BÖLÜM YEDİ](#)

[BÖLÜM BÖLÜM](#)

[DOKUZ SEKİZ ON](#)

[ON BÖLÜM BİRİNCİ](#)

[ON İKİNCİ BÖLÜM](#)

[ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ON](#)

[DÖRDÜNCÜ BÖLÜM](#)

[SONSÖZ](#)

[Own To Obey.](#)

[Yazar Notu](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı© 2018 Zoey Ellis tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın herhangi bir baskısının satışı tamamen izinsizdir. İnceleme amaçlı kullanım dışında, yazarın/yayıncının yazılı izni olmaksızın bu eserin herhangi bir yolla kısmen veya tamamen çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İlk Baskı Aralık 2018

OceanofPDF.com

Hükmetmek İçin Saltanat

Malloron

Omega'sının ihanetiyle sertleşen Kral Malloron artık merhamet göstermiyor. Zaman tükeniyor ve onu geri almak ve yanında tutmak için, herkesi ve her şeyi yok etmek anlamına gelse bile, ne kadar ileri gitmesi gerekiyorsa o kadar ileri gidecek. Düşmanları yaptıklarının bedelini ödeyecek, ama Amara da öyle.

Amara

Verdiği kararlarla mücadele eden Amara, suçluluk duygusuyla yanıp tutuşmaktadır. Özgürlüğü için savaşıyor ama pek çok kişiye yaşattığı acıları nasıl düzeltebileceğini merak ediyor. Alfa'sı Visant kanının gerçekte ne kadar güçlü olduğunu kanıtladığında, onun dönüşeceği canavara karşı mı savaşacağına yoksa zaten nasıl bir canavar olduğunu bilerek ona boyun mu eğeceğine karar vermek zorundadır.

Hükmetmek için Saltanat, Omega Efsanesi serisinin altıncı bölümü, karanlık, buharlı, Omegaverse romantizmi. Bu kitap Malloron ve Amara'nın hikâyesini sonlandırıyor. Sihirli bir şekilde zalim Alfa anti-kahramanlar, şımarık Omega kahramanlar, epik fantastik dünyalar ve esir aşkları size göreyse, hikayelerinin başlangıcı olan Yıkıma Hükmetmek (4. Kitap) ile başlayın.

Reign to Rule cinsel sahnelerden şiddet ve dile kadar açık bir okuma deneyimidir. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.



[Renkli versiyona bakın](#)

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

AMARA

Gözyaşları durmak .

Kadim Dil onu avluya sürüklemek için kullanıldığında düştüler. Bileklerini bağlamak ve ayak bileklerini birbirine bağlamak için büyüler kullanıldığında, düştüler. Ve onu bekleyen büyük arabaya zorla bindirilirken, yine düştüler.

Amara'nın kalbi Malloron için acıyordu. Onun tam da hep düşündüğü gibi, asla sevmeyeceği türden bir adam öğrendiğinde bu kadar hayal kırıklığına uğrayacağını hiç tahmin etmemişti. Bu acı öylesine derine işliyordu ki onu tüketiyordu; ne olduğunu bile fark edemiyordu. Vahşi ve çığ duyguları, etrafını saran, onu sürekli çevreleyen ve her şeyi görmesini engelleyen sihirde yankılanıyordu ve arabanın koltuğuna düştüğünde, zihni ve kalbi çatışarak orada öylece yattı.

Çocukların ruhlarının ya da enerjilerinin onun içinde olduğu düşüncesi midesi bulanıyordu. Malloron onları sadece vücuduna koymakla kalmamış, Malloron da dâhil olmak üzere Eiros'ta hüküm sürmüş neredeyse her kral tarafından kullanılmıştı. Bu bencilce ve zalimce bir suçtu ve Malloron İnsanlar buna bir son vermeliydi. Asla savunmasız kalmamak için duyduğu çaresiz ihtiyaç, ahlakını yerle bir etmişti ama bu durum sandığından çok derinlere iniyordu.

Seksin fiziksel yönlerinin ötesinde bir başkasını gerçekten sevmek için ne hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve neredeyse onu gerçek eşi olduğuna inandıracaktı, ama bu nasıl doğru olabilirdi?

Tenebris'in kökenini, onun bu konuda endişelendiğini bildiği halde, bilerek bu kadar uzun süre ondan saklamıştı. Bir yanı tepkisini azarladı; onun nasıl bir adam olduğunu her zaman biliyordu ve hiçbir zaman farklı biriymiş gibi davranmamıştı. Gerçekten ne yapabilirdi ki? Beklemek mi? Ama geçen ay bir şeyler değişmişti. Adamı görmüştü.

Maskenin altındaki adam - çekilmez derecede kibirli ama güvenmeyi öğrenen adam, onu koruyan adam, unvanlara ve statüye saygı duyan, onu defalarca en yüksek unvanla ödüllendiren ve

Ona verebileceği statü; kraliçe ve gerçek eş. Onu her zaman nefret ettiği canavardan daha fazlası olarak görmeye başlamıştı. Bunun ötesini, ününün ve hatta kendisine karşı yaptığı iğrenç eylemlerin ötesini görmeye başlamıştı. Ve yine de, onu daha da kötü bir şeyle şaşırtmayı başarmıştı. Affedemeyeceği bir şey, özellikle de adam ondan vazgeçme fikrini aklına bile getirmezken.

Ama ondan vazgeçmek zorunda kalacaktı. Ve bu fikir onu derinden yaraladı. Onu şimdiden özlemesi yeterince kötüydü; sadece mırıltısını, kokusunu ve onu kollarının arasına alırkenki bedenini değil, gülümsemesini, dokunuşunu, ona bakışını da. Hatta onun ısrarcı küstahlığını ve Baskınlık ona hiç düşünmediği bir şekilde çekici . Artık buna bir daha asla sahip olamayacaktı. Onu çocuklara tercih etmesi imkânsızdı. Onlar savunmasız olanlardı, tıpkı Omegalar gibi. Kırmızı zindanın ve neden orada olduklarını bilen tek kişi kendisiyken terk edilemezlerdi. Tenebris'i bir şekilde onlara geri götürmesi gerekiyordu. Eğer bunu başaramazsa, ölmeyi ve tenebrileri de yanında götürmeye çalışmayı tercih ederdi.

Hıçkırıkları dindiğinde gece çökmüştü. Araba geniş bir yolda ilerliyordu ama pencereler, arabanın mahremiyetini koruyan panjurlar nedeniyle dışarıyı sadece sınırlı bir şekilde görebiliyordu.

Karşısında oturan iri yarı, ağırbaşlı Dük Brecc soğuk siyah gözlerle onu izliyordu, şişko boynuna sarılmış kocaman bir bandaj çoktan kanla ıslanmıştı.

Amara ona baktı ve geceyi gerçekten atlatıp atlatamayacağını merak etti. Malloron'un mızrakları kalındı ve zonkluyordu; Brecc'in hayatta kalması oldukça inanılmazdı. Belli ki Malloron onu ruh bağıyla güvence altına almaya çalışmakta haklıydı. Eğer bu adam Tenebris'i kontrol edebiliyorsa, bunu düşünmeye bile değmezdi.

Malloron Batı Topraklarındaki en zalim hükümdardı, ancak Brecc de çok geride değildi. En büyük dört bölge arasındaki güç mücadelesi iyi biliniyordu ve Eiros'tan sonra tartışmasız en büyük ülke olan Norryth'in diğer ülkelerle birçok ittifakı vardı. Çoğu kişi Brecc'in zalim bir sadist olduğunu biliyordu ama asla kraliyet ailesi kadar görünür değildi. Muhtemelen çok çirkin olduğu içindir.

Brecc biraz ıslak bir sesle, "Sakinleştüğınızı gördüğüme sevindim kraliçem," dedi. Zorlukla konuşuyordu, boğazının arkasında hafif bir hırıltı vardı.

Amara koltuğunda doğruldu ve bağlı uzuvlarıyla bunu yapmak için mücadele etti. "Misafirperverliğim için özür dilerim," dedi Brecc, eliyle bağlarını işaret ederek, "ama eminim ki sana karşı son derece temkinli olduğumu anlayabilirsin." "Sence beni bağlamak, beni, beni kullanabilmekten alıkoyacak mı? sihir?"

"Evet," dedi Brecc basitçe. "Bu bağlar doğrudan Malloron'un büyübabasının araştırmalarından alınan bir yöntem kullanılarak büyülendi." Yüzüne bir sırıtış yayıldı. "Elindeki Omega'yı da bağlamıştı."

Morali bozulan Amara'nın ağzı gerildi. "Benden ne istiyorsun?"

Brecc öne doğru sarsıldı. "Bana kalsaydı, çoktan ölmüş olurdun," diye tükürdü. "Evimi yıktığında neredeyse tüm ailemi öldürdün. Ölmeyi hak ediyorsun."

Amara ona eşit bir şekilde baktı. Bu olay olduğunda ruh halinin nasıl olduğunu bile hatırlamıyordu ama bunun sebepsiz olmadığını biliyordu. "Ailenin evde olduğunu fark etmemiştim," diye itiraf etti. "Yaptığım şey için özür dilerim ama adamlarınız bana saldırdı. Beni bağladılar, tıpkı şimdi sizin beni bağladığınız gibi ve kendimi korumaya çalıştığınızda bana büyü silahlarla ateş ettiler. Ben sadece kendimi koruyordum."

"Silahımı yok ettin!" diye gürledi. "Yıllardır bunun üzerinde çalışıyordum ve sen onu birkaç dakika içinde yok ettin. Planladığım her şey, bana borçlu olunan her şey o silahın başarılı olmasına bağlıydı ve onun yok edilmesinin sorumlusu sensin."

Amara gözlerini Brecc'e dikmiş, yüz ifadesini anlamaya çalışıyordu. Hangi silahtan bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Brecc'in kızgın olduğu ve bir özür beklemediği açıktı; sadece intikam almak istiyordu. Ve onu tehlikeli yapan da buydu. "Benimle ne yapmak niyetindesin?"

Brecc koltuğunda arkasına yaslandı, gözleri kızın üzerindeydi. "Önce seni becereceğim," dedi sakince. "Bir Omega'yı becermenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum."

Amara boğazındaki safra yüzünden neredeyse boğulacaktı ama sessiz kaldı. "O zaman öleceksin, ama Eiros'u almam için bana yardım etmeden önce değil."

Amara ona, "Bunu asla yapmayacağım," diye çıkıştı.

"İşin en zor kısmını zaten yaptın," diye tersledi Brecc. "Orada ne olduğunu fark etmi sanıyorsun?" Gözleri parlıyordu

arabanın karanlığında. "Kral Malloron seni ısırdı. Seninle ruh bağı kurmaya çalıştı ve sen onu ısırmadın." Tekrar öne doğru eğildi.

"Sence ne kadar dayanır? Beyin ölümü gerçekleşene kadar sadece bir hafta falan geçeceğini düşünüyorum ve sence Eiros'u kim alacak?

Bu gerçekleştiğinde? Kardeşleri artık asla hüküm süremez, sümüklü kardeşi bile. Onun tahtında hak iddia edebilecek başka kimse yok."

Amara, Malloron'un öleceği düşüncesiyle içinde yükselen vahşi paniği bastırdı. Buna, bağı güvence altına almadığı için duyduğu acı veren suçluluk duygusu da eşlik ediyordu. Tüm hatalarına rağmen, onu korumaya çalışmış ve karşılığında o da onu korumamıştı.

"Belli ki seni çok önemsiyor, daha önce hiç kimseyi önemsediyini görmemiştim. Umarım seni çiğ çiğ siktiğimde hissettiğin her şeyi o da hisseder."

Brecc alay etti. "O zaman ondan alınabilecek her şeyi aldığımı anlayacak."

"Onu hafife alıyorsunuz. Bir hafta içinde tahtını koruyabilir ve kendisini tek yönlü bağdan korumanın bir yolunu bulabilir."

Brecc sertçe güldü. "Bu bir zamanlar doğru olabilirdi," dedi kaşlarını kaldırarak. "Ama artık atalarının tarihine ve bilgisine sahip değil."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Brecc, "Visant tapınağını bir öfke nöbetinde yok etti," dedi. "Ve bu muhtemelen şu anki durumuna yardımcı olabilecek tek şeydi. durum."

Malloron'un onu götürdüğü köhne odanın Visant tapınağı olduğunu anladığında Amara'nın içinde kör edici bir korku uyandı. Kimse nerede olduğunu bilmiyordu.

ancak Visant ailesi tarafından son derece kutsal ve çok değerli olduğu biliniyordu. Malloron'un onu kendisi için bu kadar değerli ve kutsal bir yere götürmüş olması bile gözyaşlarını yeniden tehdit ediyordu.

"İşler değişmek üzere Omega," dedi Brecc, kendini beğenmiş ifadesi biraz ürkütücüydü. "Senin sayende Visant egemenliği sona erdi."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Malloron gözlerini açtığında inledi.

Başındaki baskı biraz azalmıştı ama hâlâ oradaydı ve tekrar içeri girme tehdidiyle zonkluyordu. Birden bir masanın üzerinde yattığını fark etti ve çevresini görmek için başını çevirdi. Hâlâ Elion'un evindeydi ama bayılmış olmalıydı çünkü oturma alanının ortasında duran masanın üzerine çıktığını hatırlamıyordu. Başını kaldırmaya çalıştı ama beynindeki basınç sarsıldı ve onu hareketsiz kalmaya zorladı.

Karıştırma fırçası ile küçük bir kâse taşıyan genç bir kadın görüş alanına girdi. Genç görünüyordu, muhtemelen yirminin altındaydı, pürüzsüzdü, Kusursuz kahverengi bir teni vardı ve basit bir hizmetçi tuniği giyiyordu. Malloron'un kendisini izlediğini görünce donakaldı ve sanki saldırılabakmış gibi uzun bir süre onu dikkatle inceledi. Malloron kıpırdamayınca, kâsesinde ne varsa karıştırdı ve ardından kalın, yosun yeşili bir macunla ıslatılmış fırçayı kaldırıp her bir şakağına hafifçe sürdü. Şaşırtıcı bir şekilde macun sıcaktı ve ısısı derisine ve kafa derisine yayıldı. Malloron'un beynine baskı yapan basınç hafifçe azaldı ve rahatlayarak derin bir nefes verdi.

Yavaşça dirseklerinin üzerinde doğruldu ve bunu yaparken kız geri çekildi ve kolunun ulaşamayacağı bir yerde durdu, gözleri onun her hareketini izliyordu. Odanın etrafına baktı ve Brecc'in Yetenek-zanaatkârlarının cesetlerinin kaldırılmış olduğunu fark etti. Bazı mobilyalar hasar görmüştü ama bunun dışında her şey normal görünüyordu ve yerlerine sabitlenmişti.

Değişen sahneye bakarken, zihni yaşanan olaylardan dolayı allak bullak olmuşken, yumuşak bir el omzuna kayana ve nazikçe bastırarak onu tekrar uzanmaya teşvik edene kadar kızın yavaşça tekrar ilerlediğini görmedi. Koyu kahverengi gözlerini ona dikmişti ve

Dehşete düşmüş görünüyordu ama yine de bastırdı. "Dinlenmelisiniz Majesteleri," diye fısıldadı.

"Kimsin sen?" diye sordu. "Ne zamandır buradayım böyle? Elion nerede?"

Kız onun talepleri karşısında irkildiyse de hemen omuzlarını dikleştirdi ve daha yüksek sesle konuştu. "Elion tedavi ediliyor. Sadece birkaç saat oldu. Bağ şimdiye kadar yumuşamış olurdu, bu yüzden daha az acı verici olurdu."

Malloron hemen onun kolunu tuttu. "Tek yönlü bağı biliyor musun? Nasıl çalıştığını?"

Kızın gözleri korkutucu boyutlarda açıldı ve çok sıkı tuttuğunu fark etmeden önce adamın elinden kurtulmak için çabaladı. "H-h-hayır..." diye kekeledi. "Herkes bağı birkaç saat sonra yumuşadığını bilir, her bağ yumuşar. İlk başta her zaman yoğundur."

Evet, bu doğrudu. Yeni oluşan bağlar sonunda daha yönetilebilir bir deneyime dönüşüyordu ve düşünebilmesinin tek nedeni de bu olmalıydı. Bu ve kadının kafasına koyduğu şey. Ama ikisi de uzun sürmeyecekti.

Malloron tekrar odaya göz gezdirdi. "Elion nerede tedavi ediliyor?"

Yatak odasını işaret etti ama Malloron ayağa kalkmak için çaba sarf edince bir elini tekrar onun omzuna koydu. "Muhtemelen bir süre başınız dönecek Majesteleri," diye ısrar etti. "Lütfen uzanın. Sizi tedavi etmeme izin verin."

Malloron sustu. "Bana nasıl davranmayı düşünüyorsun?"

Kız elindeki kâseyi kaldırdı. "Bu iksir İç kafa travmasını en aza indirir," diye açıkladı. "Bunun bağı etkileriyle başa çıkmanıza yardımcı olacağını umuyorum."

"Eiros Kalesi'nden eğitilmiş bir Yetenek ustası değilsen, karıştırdığın hiçbir şey üzerimde denemeye geçecek standartta olmayacak," diye neredeyse hırlıyordu Malloron. Ama ayağa kalkmaya çalıştığında, onu yakalayan baş dönmesi onu hareketsiz bıraktı.

"Lütfen dinlen," diye ısrar etti kız. "İksirin cildinize nüfuz etmesi için zamana ihtiyacı var."

Malloron dişlerini sıkarak, "Zamanım yok," diye karşılık verdi.

"İhtiyacım var

-İhtiyacım var-"

O konuşmaya çabalarken, kız şakaklarına biraz daha madde sürdü. Güçlü otlı, baharatlı kokusu burnuna doldu ve

çeşitli kokuların katmanlanmasındaki sofistike karmaşıklığı fark etti. Kıza baktı, bakışları kuşkuluydu. "Bunu sen mi yaptın?"

Saç çizgisine hızla daha fazla madde sürerken başını salladı, sanki yakında hareket edeceğini hissetmiş gibiydi. "Dinlenirseniz çok daha iyi hissedeceğinize eminim, Majesteleri."

"Burada kalamam," diye ısrar etti Malloron. Onu bıraktı ve bacaklarını masadan aşağı sallamaya çalıştı. Amara Brecc'in elindeydi ve sadece onun güvenliği için değil, hayatta kalması için de onu geri alması gerekiyordu.

"Evet, ama-"

"Her şey yolunda, Shaya." Kapıdan yeni bir ses duyuldu. Malloron başını kaldırdığında Elion'un müstakbel eşinin odaya girdiğini gördü.

"Dinlenmezse etki etmez," diye ısrar etti kız. "Benim daha hızlı çalışacak bir iksir yapmak için malzemeler."

Elion'un nişanlısı kızın omzuna bir el koydu ve gülümsedi.

"Elindekilerle yapabileceğinin en iyisini yaptın," diye güvence verdi. "Ama kral şu anda başka meselelerle ilgileniyor."

Elion'un kadını onu bir tarafa çekip sessizce konuşurken kız kâsesini karnına bastırdı. Malloron ikisini de dikkatle izledi. Ona neden yardım ediyorlardı? İkisi de ne kadar şey biliyordu ve niyetleri neydi? Ona sadık olmadıkları kesindi -Elion da olmamıştı. Sonunda kız odadan çıktı ve Elion'un müstakbel karısı sakince ona döndü, omuzlarını dikleştirmiş, ellerini önünde kavuşturmuştu. Malloron birden bir şey fark etti. Etrafına bakındı ve arka bahçeyi gören bir pencereden dışarı bakmak için arkasına yaslandı.

Bu evi nadiren ziyaret ederdi ama yine de yakın zamanda burada bulunmuştu. Tekrar Elion'un kadınına dönerek onu yeni bir şüpheyle izledi.

Hatırladığı gibiydi; neredeyse kraliyet ailesine yakışır bir elbise ve mücevherler giymiş, koyu tarçın-kahverengi bir cilde sahipti ve kıvırcık saçları tepesinde toplanmıştı. "Onu hedef aldın mı?" diye sordu sakince.

Kadın . "Ne demek istiyorsunuz, Majesteleri?"

"Bir tür görev için kardeşimi mi hedef aldınız?"

Kadın ona boş boş bakmaya devam edince, adam öne doğru eğilerek hırladı. "Onunla ne amaçla evleniyorsun? Sen bir Omega'sın, Evet mi? Onu sevmiyorsun. Bunu annen için yapıyorsun. Lanet olası amacın ne? Bunun benimle ya da kraliyet tacıyla bir ilgisi var mı?"

Adam kendini ayağa kaldırırken kadının yüzü asıldı ve yutkundu. Malloron acının sarsıntısıyla irkilmekten kaçınmaya çalıştı.

Ayakları yere basar basmaz zihni ürperdi.

"Bir süre önce Omega'mın peşinden buraya geldim ve onu orada buldum." Arka bahçeyi işaret etti. "Ve o zamanlar Kendi kardeşimin evine geldiğimi fark ettim -genellikle onun DarFara'da değil Khayola'da olduğunu düşünürüm. Elion, Amara'nın buraya gelmesi için bir neden olamazdı. Buraya senin için geldi."

Kadın hiçbir şey söylemedi. Yüz ifadesi gerginleşti ve vücudu gerildi ama Malloron'u yakından izlerken başka hiçbir şey belli etmedi. Fırsatını bulursa kaçmaya hazırlanıyor gibiydi ama Malloron onun bu ülkede Elion'la birlikte bir hayat kurduğuna güveniyordu. Kolayca ortadan kaybolamazdı. "Açıkla kendini," diye talep etti.

Kadın konuşmadan önce bir an tereddüt etti. "Beni sorgulayacak durumda Majesteleri."

"Ben kralım," dedi Malloron sertçe. "Ve buradaki amacınızı bilmek istiyorum."

Kadın onun bakışlarını tuttu. "Bunun seninle hiçbir ilgisi yok."

"Yani buraya sahte bahanelerle geldiğini kabul ediyorsun? Amara'yı ne kadar iyi tanıyorsun?"

Kadın masayı işaret ederek, "Lütfen ," diye ısrar etti. "Çok aktif olursanız daha kötü olur. Kötüleşmeye neden olacak hızlan."

Malloron'un bakışları keskinleşti. "Bana bu tür bir bağ hakkında ne bildiğini anlat."

Kadın onun gözlerini tuttu ama hiçbir şey söylemedi; kıpırdamadı bile. Eğer bir Omega ise, tek yönlü bağın yanlış bir şekilde gerçekleşmesi halinde yaratacağı zararlı etkilerin kesinlikle farkında olmalıydı. Amara biliyordu, Cailyn biliyordu, yani Omega Anneleri'nin Omegalar'a anlatmaya hevesli olduğu bir şey gibi görünüyordu.

"Söyle bana," Malloron. "Yoksa kardeşime burada bulunmanızın bir yalan olduğunu söylerim."

"Bunu ona nasıl olsa söyleyeceksin," diye karşılık verdi kadın. "Ona hiçbir şey borçlu değilim," diye tükürdü Malloron. "Ne yaptığın umurunda bile değil."

Benimle, Eiros'la, hükümdarlığımın ya da Omega'mla bir ilgisi olmadığı sürece burada ne işin var? Ona bir şey söylemek zorunda değilim ama bana bildiğin her şeyi anlatmazsan söylerim." Kızın kaybolduğu yönü işaret etti

içinde. "Nasıl oluyor da beynim üzerindeki etkiyi en aza indiren bir iksir yapabiliyorsunuz? Belli ki daha önce bu konuda deneyiminiz var. Anlat bana."

Kadın bir nefes aldı ve bir iç çekti. "Sana anlatacağım. Ama lütfen uzanın."

Malloron kıpırdamayınca başını salladı ve dişlerini sıktı. Masayı işaret ederek, "En azından oturun Majesteleri," dedi.

"Neden umursuyorsun ki?" Malloron ona ateş etti. "Ayakta durmam ya da oturmam fark etmez."

Kadının gözleri sertleşti ve başını salladı. "Tanıdığım en güçlü Omegalardan birinin, bilinen Topraklardaki en inatçı ve kibirli Alfa'ya aşık olması çok normal," diye mırıldandı. kanepeyi hafifçe arkasına aldı.

Malloron'un nefesi kesildi. Bu kadın sadece bir Omega değildi, aynı zamanda Amara ile bir geçmişi olduğunu ve onu şahsen tanıdığını ima ediyor gibiydi. En azından öyle olduğunu düşünüyordu; Amara kesinlikle ona olmamıştı. Yine de masaya doğru ilerledi ve üzerine oturdu. İçindeki baskı Zihni daha da hafifledi, neredeyse hiç gibi oldu. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Gözlerini kadından ayırmadı ve onun açıklamasını bekledi. "Adın ne senin?"

"Kys."

"Ne zamandır kardeşimle birliktesin?"

Kys ona dik dik baktı. "Sana bağ hakkında bildiklerimi ya da burada ne yaptığımı anlatabilirim. İkisini birden değil."

Malloron gözlerini ona dikti. İsterse ondan her ikisi hakkında da bilgi talep edebilirdi ama aslında sadece bir tanesini gerçekten önemsiyordu. Eğer bugünden sonra hâlâ yaşıyorsa, kardeşi bundan sonra kendi sorunlarıyla uğraşabilirdi. "Bana bağdan bahset."

"Ben sadece bir kez karşılaştım," diye söze başladı kadın. "Bir zamanlar Birkaç yıl önce El Yareth'teki bazı küçük köyler arasında bir doktor vardı. Bir Omega'yı ısırığının farkında olmayan yaşlı bir Alfa ile birlikteydi - onun bir Beta olduğunu düşündü ve rızası olmadan yaptı."

"Ne oldu?"

"Onu oldukça yakından muayene ettim ve hissettiği her şeyi bana açıklamasını istedim, çünkü böyle bir şeye ilk kez şahit oluyordum. İlk başta zihninin etrafında beynini sıkıştıran, konsantrasyonunu ve odağını kaybetmesine, hatta uzuvlarını hareket ettirememesine neden olan acı verici bir baskı olduğunu söyledi. Sonra,

Bağ sonra yumuşadı ama fazla acı çekti.

Omega'nın duygularını deneyimledi. Günler geçtikçe Omega'nın duyguları zihninde dayanamayacağı kadar arttı. İksirlerle, büyülerle ve iyileştirici büyülerle hafifletmeye çalıştım ve bazıları yardımcı oldu, ancak sonunda baskı onun için çok fazla oldu. Sona yaklaşırken, bağı göğsünde hissettiğini de bildirdi, ancak bu çok daha hafifti. zihninde hissettiğinden daha fazla deneyim."

"Tüm bunlar olurken Omega neredeydi?"

"Köyden ayrılmıştı. Onunla eşleşmeyi hiç istememişti ama o hayır cevabını kabul etmedi. Bu yüzden adam zorla bağ kurmaya çalıştığında, kadın bu durumdan dolayı üzüntü duydu, ancak onun ve ona yardım etmek için özgürlüğünü feda etmeyecektir."

Malloron çenesini sıktı. Omega'sının böyle saygısızca bir tavır takınmasına izin vermesine imkân yoktu. "Ne kadar zamandır son?"

"Bir hafta," dedi Omega ciddiyetle. "Ama bunun sadece yarısında tüm duyguları . Eğer Omega onunla birlikte olsaydı, daha uzun süre dayanabileceğinden şüpheleniyorum."

Malloron sertçe nefes verdi. Sadece birkaç günü vardı. "Hizmetkârınızın üzerimde kullandığı iksir," diye başladı. "Ne kadar sürecek?"

Kyus, "Birkaç günlüğüne tutarlı olma yeteneğinizi uzatabilir," dedi. "Hem acıyı hem de Omega'nızdan hissettiğiniz duyguları sınırlayacak, sizi daha rahat ettirecek, ancak nihayetinde son Sonuç."

Bu yüzden Amarayı bulup onu ısırmaya zorlaması gerekiyordu. Bir plana ihtiyacı vardı.

Uzun bir sessizlik anından sonra kadın usulca, "Seni temin ederim ki bir saat dinlenirsen daha net düşünebileceksin," dedi. "Ve sonra ne yapmak istediğine karar verebilirsin. Sen dinlenirken sana hiçbir şey olmayacak."

Malloron ona baktı. "Neden yardım ediyorsun?"

Kadın omuz silkti. "Batı Toprakları sizin kral olmanızdan faydalıyor."

Bu şaşırtıcı bir cevaptı. Bu Omega'nın Amara'dan bu kadar farklı düşünmesi garipti. "Ne şekilde?"

Kyus onun bakışlarını tuttu. "Öncelikli kaygınız kendiniz ve hükümdarlığınız. Bunun olumsuz yanları olduğu gibi olumlu yanları da var. Bu bir

Yöneticileri dikkat etmediğinde Topraklardaki insanlar için belli bir miktar özerklik ve özdenetim."

Malloron yavaşça başını salladı ama bunun ne kadar olumlu emin değildi.

Kendini masaya geri itti ve bir saat içinde daha net düşünebileceğini umarak bir süre dinlenmeye hazırlandı. "Yardımcıma ihtiyacım var," dedi ona ve arkasına yaslandı. "Onu kaleden çağırın."

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AMARA

Hücresi soğuk ve rutubetliydi, tavandan tek bir kırık lamba titriyordu. Havayı ekşi, bayat bir koku dolduruyordu, ama ne olduğunu anlayamıyordu. çünkü odanın köşelerini zar zor . Pencere yoktu ve nerede olduğuna dair hiçbir belirti yoktu.

Brecc, Kadim Dil'i kullanarak onu büyük bir binaya, bir hücreye girmeye zorladı ve sonra da içeri kilitleti. Ama nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kaleden Malloron'un onu ısırdığı yere götürüldüğünde, nereye götürüldüğüne dair hiçbir fikri yoktu; hiçbir şey göremiyordu; hiçbir işaret, hiçbir bina, Batı Toprakları'nın neresinde olduğuna dair ona fikir verecek hiçbir şey yoktu ve hâlâ da hiçbir fikri yoktu.

Hücreye sürüklenirken tekmeledi ve direnmeye çalıştı, ancak bağları çözüldükten ve yalnız bırakıldıktan sonra olabildiğince sessiz kaldı. Brecc'e içeri girip kendisine tecavüz etme sözünü yerine getirmesi için herhangi bir bahane vermek istemiyordu. Onun planladığının bu olduğunu bilmek yeterince kötüydü; bunu yapmasına gerek yoktu.

Davet et. Asıl önceliği oradan çıkmanın bir yolunu bulmaktı.

Ancak hücresinin her santimini inceledikten ve taş tuğladan ve tamamen kapalı ve güvenli bir alandan başka bir şey bulamadıktan sonra Amara

boyutunu belirlemek için uzunluğuna baktı. Sekiz fit genişliğinde, neredeyse tek bir mahkûm için çok büyüktü ve Amara eninde sonunda diğerlerinin de onunla birlikte atılacağından şüpheleniyordu ama bu düşünce onu yatıştırmadı. Dışarı çıkmak için büyü kullanması gerekiyordu.

Brecc'in Yetenek ustalarının hepsinden daha güçlü olduğunu biliyordu. Omegalar öyleydi. Hepsine Yeteneği herhangi bir Diyar'daki Yetenek-yapıcılardan daha güçlü bir şekilde kullanmaları öğretilmişti. Bununla birlikte, eğitimlerinin çoğu çatışmadan kaçınmayı ya da kaçmayı öğrenmeyi içeriyordu - kesinlikle aynı anda birden fazla Yetenek-yaratıcısıyla savaşmayı değil. Amara Brecc'in önceki Yetenek-yapıcılarıyla savaşmayı başarmıştı çünkü Tenebris'i kullanıyordu ve

büyülü enerjiyi görebiliyordu. Görme yetisi geri geldiğine göre aynı şeyi yapıp yapamayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu ama deneyebilirdi.

Sırtını soğuk, taş tuğla duvara dayayan Amara, büyü ile bağlantı kurmak için farkındalığını dışarı gönderdi. Çevrede, özellikle de hücresinin içinde herhangi bir şey algılayamadığını fark ettiğinde kalbi durdu ve etrafındaki duvarların ötesinde hiçbir şey hissedemedi ki bu imkânsızdı. Büyü her yerde vardı, bu da Brecc'in bir tür büyü yaptığı ve hücrenin büyüü engellediği anlamına geliyordu. Birden arabada etrafını saran vahşi büyüünün kaybolduğunu fark etti.

Hayal kırıklığı içinde nefes verdi. Brecc muhtemelen Malloron'un büyübabasının araştırmalarına dayanarak ve onun büyü yeteneğini bilerek bu hücreyi onun için hazırlamıştı. Sinirle yumruklarını sıktı - belli ki iyi planlamıştı ama her şeyi bilemezdi. Sustu. Tenebris aracılığıyla büyüye nasıl baktığını bilebilir miydi? Malloron tenebrisle olan deneyiminin eşsiz olduğunda ısrar etti, büyübabası tenebrisle olan deneyimini yaşamamıştı. Omega denegi için de aynı şey geçerli. Umarım bu, onun bu şekilde büyü kullanacağını tahmin edemeyecekleri anlamına gelir.

Amara gözlerini kapadı ve büyüü tenebris aracılığıyla gördüğü gibi gözünde canlandırmaya çalıştı ama tam olarak hatırladığı gibi canlandıramadı. Gözlerini kullanamadığı zamanlarda onu büyüleyen büyü çok özel ve benzersiz bir şekilde hareket ediyordu. Her bir benzersiz titreşim, aynı alanı paylaştığı diğer büyü enerjileriyle hem tam bir uyum hem de tam bir uyumsuzluk içinde adeta dans ediyordu ama yine de asla ya da birbiriyle senkronize değildi. Güzelliği o kadar özgür, o kadar doğaldı ki; onu şu anki çevresi gibi karanlık ve umutsuz bir yerde hayal etmek zordu ama denemek zorundaydı.

Hücrede ne kadar kaldığını bilmiyordu ama sanki saatlerce tek bir işe odaklanmış gibiydi ve çok geçmeden yere yığıldı. zihinsel yorgunluktan dizler.

Ne yazık ki tam o sırada kapı açıldı.

Brecc odaya yavaşça girdi ve kapının hemen önünde durarak arkasından kilitledi. Boynu yeni bir bandajla sarılmıştı ama kan hâlâ sargıya bulaşmıştı. Karşı duvara doğru çömelirken soğuk gözleri onun üzerinde gezindi.

Bir an için, Brecc'in yüzüne keskin gölgeler düşüren sallanan lamba dışında her şey hareketsizdi. Sonra konuştu, Brecc'in tam olarak anlayamadığı bir şeyler mırıldandı.

Amara'nın üzerine ani bir uyuşukluk çöktü ve bir kalçasının üzerine yığıldı ve sonra yan tarafına düştü. Şok içinde kendini yukarı itmeye çalıştı ama uzuvları çok ağırdı ve derin bir uyku onu çağırıyordu. Brecc'in gözleri parıldarken yüzüne bir zevk yayıldı ve Amara aniden ne kadar risk altında olduğunu fark etti.

Brecc bir adım öne çıkınca paniğe kapıldı. Sadece adamın yüzünü görebiliyordu.

Yattığı yerden botlarını çıkardı ve o zaman bile göz kapakları çaresizce kapanmaya çalışıyordu. Adamın adım adım yaklaşmasını izledi ve her ağır gümbürtüyle paniği daha da şiddetlendi.

Brecc çömeldi ve kendini beğenmiş yüzü çıktı. "Biliyor musun," diye iğrenerek homurdandı, gözleri kızın vücudunda gezinirken, "ihtiyaçlarımı karşılırsan seni hayatta tutmaya açık olabilirim. Çıkarlarımı koruyacak bir silah ve Malloron'un odalarına ihtiyaç duymamı engelleyecek nemli bir delik olarak sana sahip olmaktan zarar gelmez."

Amara ağzını sıktı ve tüm enerjisini ona olabildiğince şiddetle karşılık vermeye harcadı. "Siktir git."

Brecc'in gözleri karardı ve sertçe öne doğru uzanarak kadının göğsünü kavradı. "Yapacaksın," diye alay etti. Adam onu sertçe yoğururken kadın irkildi.

"Birden çok kez, eğer sana hediye vermek istersem." Elini kalçasına götürdü ve tuniğinin altından geçirirken sıktı. "Malloron'un odasında en çok neyi seviyorum biliyor musun?" Parmaklarını kadının içine soktu.

Amara ondan uzaklaşmaya çalıştı ama vücudu tepki vermiyordu.

"Savaşanlar," diye alay etti Brecc. "Korkup kaçmaya çalışanlar. Tüm bu süre boyunca acı içinde inleyenler ve hala kurtulmanın mümkün olduğunu düşündükleri için savaşmaya devam edenler. Ve bunun mümkün olmadığını anladıklarında gözlerindeki o yenilgi? Beni zorluyor." Son sözünde parmaklarını kızın içine soktu ve kız içinden yükselen acıyla çığlık attı. Brecc kıkırdadı ama havada bir şeyler değişiyordu.

Umutsuzca çekebildiği her şeyi çekerek, genellikle sıkıntılı olduğunda onu çevreleyen döner büyü aniden var oldu ve Brecc'in kolunu kesti.

Dük geri sıçradı, elini kızıdan çekti ve kolunu tutarak uludu.

Kan yere sıçrarken Amara'nın gözleri irileşti ve Brecc yüzü buruşmuş bir halde eğilirken bir dizi küfür savurdu. Sonunda doğruldu, ona ters ters baktı ve etrafında dönen, koruyan büyüü izlerken küfretti. Kadın onun bakışlarını tuttu, Brecc'in ona ulaşamamasından dolayı rahatlamıştı.

ama hücredeki büyüünün varlığı karşısında kafası karışmıştı. Bu büyü her neyse, çok ve Malloron'un büyükbabasının keşfettiği ya da hesaba kattığı bir şey değildi. Neyse ki onu koruyacak kadar tehlikeliydi. Sadece güçlü kalmasını sağlaması gerekiyordu, ama bu da oldukça zordu.

Bunun hiçbir zaman kontrol edebileceği bir şey farkındaydı.

"Şu anda korunuyor olabilirsin," diye hırladı Brecc, ağzından tükürükler saçarak, "ama uyuduğunda bu böyle sürmeyecek." Öne doğru eğildi. "Ve uyuduğunda, seni içten dışa doğru parçalara ayırırken uyanacaksın."

"Nesin sen?"

Kaba, sert ses Amara'nın uyuşukluğunu delip geçti. Brecc'in sert muamelesinden kalan acıdan dolayı inleyerek sıkı bir topun içine kıvrıldı, ancak etrafındaki ekşi koku fark edildiğinde, kendini uyanmaya zorladı. Kendini dik tutarak hücresinin kapısına doğru baktı.

Kapının önünde büyük, geniş bir figür duruyordu. Boyutuna ve şekline bakılırsa bu kesinlikle Brecc değildi, ama kapıda asılı duran lamba Tavanın ortası artık hareketsizdi ve adam çoğunlukla karanlığa . "Nesin sen?"

Amara onun sesini tanıımıyordu ama sesi daha yaşlı birine benziyordu. Hafifçe titreyerek arkasındaki duvara yaslandı. Taş zeminin soğukluğu iliklerine kadar işlemişti ve kollarını etrafına doladı dizlerini olabildiğince sıcak tutmaya çalışıyordu ama gözleri figürden hiç ayrılmıyordu. "Kimsin sen?"

"Soruları ben soruyorum," dedi adam açık açık. "Ne olduğunuzu bilmek istiyorum."

"Bunu bilmen gerekirdi," diye tersledi Amara. "Beni burada esir tutuyorsun. Neyi hapsettiğinin farkında değil misin?"

"Tek bildiğim," diye karşılık verdi adam, "Brecc'in evini yıkanın sen olduğun. Senin tüm Batı Toprakları için tehlikeli olan bir tür büyülü silah olman gerekiyor." Sallanarak öne doğru bir adım attı, botu yere çarptı ve Amara'nın kulaklarında yankılandı. "Ama benim gördüğüm, uyuşturulmuş gibi görünen genç bir kadın. Eğer yardımımı istiyorsan, bana ne olduğunu söyleyeceksin."

Amara ona ters ters baktı ama titremesi artmıştı. "Senden hiç yardım istemedim ve söz hakkın olduğundan da şüpheliyim. Yetkili olan kişi Brecc.

tüm bu durumun."

Adam başını eğdi ve yüzü gölgeli olsa da Amara gözlerinin onu taradığını hissedebiliyordu. "Bu durum sizden daha büyük. Bu tüm Batı Topraklarını ilgilendiriyor. Eğer Brecc yetkili olsaydı, ben burada olmazdım."

Merak Amara'nın içine işledi. "Kimsin sen?" "Önce bana ne olduğunu söyle."

Amara'nın ağzı sıkıştı ve dizlerini çenesine doğru çekti. Sessizlik çok uzayınca, adam iç çekmekle hırlamak arasında bir ses çıkardı. "Bana bir cevap ver kızım," dedi sinirli bir şekilde. "Belki sana yardım edebilirim."

"," diye onayladı Amara.

"Brecc seni sikmeye kararlı," dedi adam sert bir sesle. "Son birkaç saattir bu konuda atıp tutuyor. Şu anda burada olmamasının tek nedeni yaraları. İstedğin bu mu?"

"Neden umursuyorsun ki?"

"Çünkü tüm bu durumla ilgili önceliğim bu değil," dedi adam sertçe. "Kral Malloron tarafından yaratılmış bir silah olup olmadığını bilmek istiyorum ve eğer öyleysen, neler yapabileceğini ve Batı Toprakları ile ilgili olarak sana ne yapman için talimat verdiğini bilmek istiyorum. Brecc'in genç bir kızı becermesi umurumda değil, ancak dikkate alınması gereken daha önemli şeyler varken böyle bir faaliyete yer vermeyeceğim."

Anında bir dizi şey yerine oturdu.

Bir Omega olduğunu açıklamak istememişti ama bu adam daha fazlası hakkında endişeleniyordu. Birkaç kez onun bir silah olduğundan bahsetmişti - Malloron'un yaratmış olabileceği bir şey. Bu, tenebris veya nasıl çalıştığı hakkında hiçbir şey bilmediği anlamına geliyordu muhtemelen onun yeteneklerini duymuştu... büyük olasılıkla yok ettiğini Brecc'in evi. Eğer bu adam kendisini Brecc ile eşit seviyede görüyorsa, muhtemelen diğer yöneticilerden biriydi.

Tüm bunlar ona seçenekler sunuyordu ama yanlış bir şey söylerse durumu şimdikinden daha da kötüleşebilirdi. Bu, müzakere etmek için gereken becerilere sahip olduğunu gösterme şansıydı. Malloron'un Batı Toprakları hakkındaki bilgisi ne kadar zayıf olursa olsun, buraya gelmeden önce araştırma yapmış ve Toprakların işleyişi hakkında daha bilgili olan Omegalardan bilgi toplamaya devam etmişti. Batı Toprakları'nda yaşayan insanların

Malloron'un yaptığı gibi davranışlarını değiştiremezdi. Bu mümkündü ama sadece birisi dürüstlük ve doğruluk sunarak denerse. Bu bir riskti ama belki de öyle olması gerekmiyordu.

Adama baktı ve figürünü daha yakından inceledi. Bu adam açıkça bir Alfa'ydı. Araştırmasına göre Malloron dışında Alfa olan beş hükümdar vardı. Bir iktidar gücünün tehdidinden endişe duyacak olanlar sadece Dük Valinor veya Dük Airey'di ve ikisinin de diğer hükümdarlar gibi belirgin bir aksanı yoktu.

"Malloron'la bağlantınız nedir?" diye tekrarladı. Adam her kimse, açıkça sabırsızlanmaya başlamıştı.

"Ben onun silahı
değilim." "O zaman
nesin?"

Amara sırtını dikleştirerek gözlerini önündeki adamdan ayırmadı. İki dük de benzer fiziklere sahipti ama Eiros'tan sonra en zengin bölgeyi kontrol eden Valinor'du ve güç dengesi değişirse en çok kaybedecek olan da oydu. Bu riski almak zorundaydı. "Ben onun kraliçesiyim."

Adam keskin bir nefes aldı. "Ölen kraliçe mi?"

"Hayır. Ben onun yeni kraliçesiyim. Beni gerçek kraliçesi olarak görüyor."

Adam uzun bir süre sessiz kaldı. "Bunu hiç açıklamadı." Ayaklarının üzerinde kaydı ve ağır pelerini vücudunun etrafında sallandı. "Sana Brecc'in evini yok etmeni mi emretti?"

"Hayır."

"O zaman neden yaptın?"

"Ben büyü gücü incelemeye gittiğimde saldırıya uğradım. Eiros'un eteklerinde," diye açıkladı Amara. "Gökyüzünden düştüğümde, tanımadığım bir odanın içinde bağlı ve elleri kolları bağlı olarak uyandım. Brecc'in malikanesinde olduğumu bilmiyordum ama içerideki adamlar bana kabaca davrandılar ve direnmeye çalıştığım da Talent ile bana saldırdılar. Niyetim Yetenek'i yok etmek değildi. ama ben kendimi koruyordum."

"Neden bu kadar güçlüsün? Malloron seni kendi yönetimini güçlendirmek için mi bu hale getirdi?"

Amara cevap vermeden önce tereddüt etti ama bu riski almaya çoktan vermişti. "Evet," dedi elinden geldiğince içtenlikle. "Ama bunu neden yaptığını tam olarak anlamadan yaptı."

"Nasıl?"

Amara başını salladı. "Bunu size söyleyemem."

"Norryth Denizi'nin yukarısında ona bu yüzden mi saldırdınız?" "Kısmen."

Adamın yumruğu sıkıldı. "Eğer senin gösterdiğin kadar güçlü birini yaratma kabiliyetine sahipse, o zaman Batı'nın geri kalanı Toprakların kendilerini tanıması ve koruması gerekir," dedi adam sinirli bir şekilde. "Bu Topraklar, her bir bölgenin sahip olduğu güç dengesi sayesinde var olmuştur. Eğer bir bölge diğerlerinden daha güçlü hale gelirse bir iç savaşa neden olur."

"Şu anda Brecc ile yaptığın da bu değil mi?" Amara ona karşılık verdi. "Malloron iktidardan uzaklaştırılırsa, sence vatandaşlar bilinen Topraklardaki en güçlü Yetenek yaratıcısının, ki o da kraliyet mensubudur, ortadan kaldırıldığı için kendilerini güvende hissedecekler mi?"

"O bir tehdit! İnsanlar bunu biliyor."

"Aşinalığın verdiği rahatlığı hafife alıyorsunuz. Kraliyet ailesi bu Topraklar kurulduğundan beri varlığını sürdürüyor ve vatandaşlar onu sevsin ya da , taht bir şekilde düzenleyici bir güç olmuştur. O olmadan ciddi bir huzursuzluk, hatta belki de kaos riskiyle karşı karşıya kalırsınız." Başını iki yana salladı. "Ayrıca, Malloron aradan çıktığında Brecc'in daha fazla güç istemeyeceğini mi sanıyorsun?"

"Brecc ile başa çıkabilirim."

"Yapabilir misin?" Amara gözlerini kısarak ona bakarken onun gözlerini aradı. "Yarattığı büyü gücü hakkında herhangi bir çekinceniz var mıydı? Ve bu çekinceleri onunla paylaştınız mı?"

Adam tereddüt etti.

"Ama yine yaptı," diye onayladı Amara. "Sen bile biliyor musun bir şeyi yaratacak bilgiyi nasıl elde etti? Ya bu gizli bilgiyi sizi ülkenizden uzaklaştırmak için kullandıysa? Eğer bunları nasıl yaptığını paylaşamazsa, onu doğrudan iktidar koltuğuna oturtmuş olursunuz."

"O kadar insan varken, Batı Toprakları'na liderlik etmeyecek," diye gürledi adam.

"Onu nasıl durduracaksın?" Amara tersledi. "Hiç anlamadığı bir büyü kullanıyor ve şu ana kadar onu durdurmayı başaramadınız, Dük Valinor."

Adam şaşkınlıkla sarsıldı ama kadın devam etti.

"Ya yarattığı o enerji Eiros'u yok etseydi?" Ona bakışları sertleşti. "Büyü şiddetli, güçlü ve kontrol edilemez olabilir."

Yanlış kişi tarafından kullanıldığında tüm toprak parçalarını yok edebilir. Doğu Toprakları'nda bir ülke büyüklüğünde, bazı ülkelerden daha büyük, çorak bir arazi var. Vahşi, acımasız büyü toprağı ve gökyüzünü kavurdu. Orada kimse hayatta kalamaz; kimse havayı bile soluyamaz. İşte sihrin yapabilecekleri bunlar."

Dük Valinor uzun bir hiçbir şey söylemedi ama vücudu hareketsizdi. "Çorak Topraklar'ı duymuştum," dedi sonunda. "büyü mü neden oldu yoksa doğal bir fenomen mi?"

"Büyü doğaldır," diye Amara. "Ama ister biri hata yapmış olsun, ister büyü doğal olarak toprağa zarar vermiş olsun, fark etmez. Bunu yapan yine de sihirdi."

Valinor sertçe döndü, yavaşça hücrenin bir tarafına doğru adım atarken ellerini beline bastırdı. "Kral Malloron'un patavatsızlıklarını görmezden gelmenin daha iyi bir seçenek olduğunu mu söylüyorsunuz? Çünkü öyle değil. Sihirden daha iyi anlıyor olması, geri kalanımızla yaptığı anlaşmalara kalacağı anlamına gelmiyor. Müzakerelerimizin çoğunu çoktan uyarladı, böylece bizden daha fazla fayda . Eiros'u tüm Batı Toprakları'nın en zengini yaparken, diğer ülkelerin fakir olması umurunda bile değil. Bunun olmasına izin verilemez."

"Çoktan oldu bile," dedi Amara. "Tüm Batı Toprakları'ndaki en önemli tüccarlar üzerinde kontrolü var. İsterse şu anda en değerli yükünüzün kontrolünü ele geçirebilir ve bu konuda kimsenin yapabileceği bir şey yok."

Valinor ona döndü ve derin sesi hücrede uzun ve yüksek sesle küfretti.

Amara onu dikkatle izledi. "Söyle bana. Bir anlaşma sırasında sana hiç yalan söyledi mi?"

"Doğrudan değil," dedi Valinor adım atmaya başlarken. "Ancak gerçeği çarpıttı ve ayrıntıları atladı. Ama benim gördüğüm kadarıyla Yalan söyledim."

Amara başını salladı. "Ve sanırım sen de ona aynısını yapıyorsun."

Valinor aniden durdu ve ona sert bir bakış fırlattı. "Burada işler böyle yürüyor."

"O zaman yaptığın bir şey için onu nasıl suçlarsın?" Amara acı acı konuştu.

"Çünkü bazılarıyla eşit düzeyde olduğumuzda durum farklıdır. derece," diye savundu Valinor. "Ancak bir hükümdar tüm güce sahip olduğunda, o kişinin yıllardır yaptığımız gibi iş yapma zorunluluğu yoktur. İşte bu yüzden Batı Toprakları tek bir hükümdar fikrini her zaman reddetmiştir."

"Ve yine de Brecc'i mi destekliyorsunuz? Kendisi için istediği şeyin tam olarak bu olduğunu görebiliyor musunuz?"

Valinor lambanın altında bir adım öne çıktı ve birdenbire hücreindeki iri yarı siyah figürün bir yüzü oldu. Işık, gözlerinin ve burnunun üzerinde açılı gölgeler oluşturarak onu tekinsiz ve tuhaf gösteriyordu. "Bunun tek nedeni Brecc'in beni desteklemesinin nedeni Kral Malloron'u bir tehdit olmaktan çıkarmak istemesidir. Öyle görünse bile hükümdar olmak istemiyor."

"O zaman neden sana yaptığı her şeyi anlatmadı?" Amara ona karşılık verdi. "Neden ondan son gün içinde olanlarla ilgili her şeyi anlatmasını istemiyorsun? Beni nasıl elde ettiğini sor. Sor ona büyü gücü nasıl yarattığını. Malloron gittikten sonra Eiros'la ne yapmayı planladığını sorun." Hafifçe öne eğildi, karşısındaki Alfa'ya bakarken kararlılığı içini yakıyordu. "Ve Brecc gibi birinin başa geçmesine yardım ettikten sonra halkına ne söyleyeceğini kendine sor. hepimizi yok edecek pozisyonda."

Amara, Valinor gittikten sonra bir saat gibi gelen bir süre boyunca volta attı, zihni ona ulaşıp ulaşamadığını merak etmekle Malloron için endişelenmek arasında gidip geldi.

Onun hayatta kalamama ihtimali birdenbire çok gerçekçi göründü. Bazen aklının bir köşesinde aniden ortaya çıkmış gibi görünen keskin öfke bıçakları batıyordu ve bunun ya da Brecc konusunda onu dinlemediği için kendisine duyduğu öfkeden kaynaklanıyordu. Malloron'un onu ısırma kararı onu hâlâ çileden çıkarıyordu ama Brecc'in Kadim Dil ile onu tamamen kontrol edebilme yeteneği kesinlikle dehşete düşürüyordu. Malloron'un onu bu şekilde korumaya çalışmak bir nedeni olduğunu inkâr edemezdi ve Malloron onu kontrol etmeye çalışıyor olsa bile, Brecc bunu gerçekten yapabilirdi. Ve bu daha da kötüydü.

Zaman geçtikçe duvara yaslanıp uyumaya çalışıyor ama bir yandan da Brecc'in girişine karşı gözlerini kapıdan ayırmamaya çalışıyordu. Şüphesiz boynundaki yara onun geri gelmesini engelleyecek kadar ciddiye.

ama burada ne kadar hızlı geçtiğini bile anlayamıyordu. Geçen saatler boyunca, zihninin dikenler dalgalandı ve bunun Malloron olduğunu anladı. Acı mı çekiyordu yoksa aralarındaki bağ sağlam mıydı, bilemiyordu. Ama bu ona en azından hayatta olduğunu söylüyordu ve bunun için minnettardı.

Kısa uykular arasında, bedenini ve zihnini aktif tutmaya çalışarak hücrenin duvarlarında volta attı ve sonunda kapının önünden geçerken titremenin güçlendiğini fark etti. Kapının yanında durup bir elini kapının üzerine koydu ve içgüdüsel olarak gözlerini kapatıp büyüye odaklandı. Duyularının sınırlarında, kapının ötesine sürüklenen büyüye algıladı, ancak onunla bağlantı kuramadı - his çok zayıftı.

Gözlerini kapadı ve tekrar büyüye gözünde canlandırmaya çalıştı. Her zamanki yeteneğiyle bu kadar yakından hissedebildiğine göre, büyüyle ona erişebilirdi.

Tenebris. Kendini kapıya dayadı, yanağını sert ahşaba bastırdı, sonra nefes alışverişini yavaşlattı.

Zihninin gözünde, büyülü titreşimler yavaş yavaş oluşarak ona bir hücrenin görüntüsü. Nefesini tuttu, tüm oda ve duvarları büyü gibi görüne kadar olabildiğince sıkı odaklandı.

Tek sorun, canlı ve renkli olmaması ya da olması gerektiği gibi hareket etmemesiydi. Büyü ölü ya da tamamen etkisiz hale getirilmiş gibiydi; grinin çeşitli tonlarında var oluyordu ve daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde hareketsiz ve sessizdi. Odaya tam olarak erişmesini engelleyen şey odanın etrafındaki büyü olmalıydı.

Amara dikkatini kapıya çevirdi ve aşına olduğu renkli, canlı büyüünün kapının etrafından içeri sızdığını ama odanın içine girer girmez hızla söndüğünü gördü. Dikkatle kapıya seslendi.

Büyü yavaşça dikkatini ona çevirdi, ama büyüünün tamamı değil. titreşimler yaptı. Kendisini hissedenlere kapının diğer tarafına doğru bastırmalarını söyledi ve sonra yavaşça bir geçit örmeye başladı.

Kapının diğer tarafında olduğu için kaçmak için kullanması imkânsızdı ama belki iletişim kurmak için kullanabilirdi.

Kademeli ve istikrarlı bir çalışmaydı. Sihir bazen dikkatinden kaçıp uzaklaşıyor ve yakalamayı başardığı yeni sihirli ipliklerle yeniden başlamak zorunda kalmasına neden oluyordu. Ancak onları bir talimata odaklayıp dokuyabildikçe, portal daha da sağlamlaştı. Büyüyü kendi zihnine çekemediği için, önemli bir zamanını

Konuşmak istediği gözünde bir süre canlandırdıktan sonra ona yardımcı olması için portaldan büyü çekti.

"Amara?" Orlee Ana'nın sesi sanki çok uzaklardaymış gibi geliyordu.

"Amara, sen misin?"

"Evet anne," dedi Amara, onu göremese bile duyabildiği için rahatlamıştı.

"Kimlik kontrolü."

Amara'nın içinden bir heyecan geçti. "Vic-cay-am-sixteen-honeyguide-oh- eight-thirty-oh-four."

Orlee Ana rahat bir nefes aldı. "Amara, neler oluyor? Orada olup bitenlerle ilgili pek çok söylenti duyduk; kaledeki tüm Omegalar bize farklı hikâyeler anlatıyor. Eiros saldırı altında mı?"

"Ben Eiros'ta değilim," dedi Amara. "Ve oradayken de kalenin bazı bölümlerine ya da ülkenin geri kalanına erişimim hiç olmadı."

Orlee Ana bir an sessiz kaldı. "O sana ne yapıyor?"

"Yapması gerekeni yaptı," dedi Amara biraz savunmacı bir tavırla.

"Ancak bölgesini korumak için yeterli olmayabilir. Aslında, belki de..."

Amara bu cümleyi nasıl bitireceğini bilmiyordu. Eğer Malloron gerçekten öldüyse... Midesini garip bir keder duygusu kapladı. Onun ölmesini istemiyordu.

"Amara? Hala orada mısın?"

"Dük Brecc'in eski, güçlü bir büyüye erişimi var," diye açıkladı. "Ve bunu beni kontrol altına almak için kullandı."

"Seni kontrol altına almak mı? Nasıl?"

"Şu anda her şeyi açıklayamam ama durdurulması gerekiyor." "Ama Dük Brecc hiçbir zaman endişe listemizde yer almadı," dedi Rahibe Orlee

dedi, biraz sinirli bir şekilde. "Raporlarınızın hiçbirinde ondan bir kez bile bahsetmediniz. Hiçbiriniz bahsetmediniz. Şu anda çocuklara odaklanıyoruz."

"Peki ya çocuklar?" Amara hemen sordu. "Onları dışarı çıkarıyor musun?"

"Evet. Oda hakkındaki açıklamalarınıza dayanarak, ekibiniz duvarlar boyunca uzanan büyüün yerini tespit edebildi. Oldukça sofistike bir büyü, bu yüzden ne yapacağımıza karar vermeden önce onu kapsamlı bir şekilde incelememiz gerekti."

"Peki sen ne yapacaksın?"

"onlar varken tüm odayı kaldırmamız gerekebilir. Ancak bağlantılarını kesebilirsek, bu tercih edilir."

"Ve bu onlara zarar vermeyecek mi?"

Anne Orlee, "Büyü, çıkarıldığında onlara zarar vereceğini düşündüğümüz derin bir şekilde onlara bağlanıyor gibi görünmüyor," diye açıkladı. "Daha çok bir kanal olarak kullanıldığını düşünüyoruz ama ne için kullanıldığını söyleyemiyoruz."

Amara'nın nefesi boğazında düğümlenirken, içinde çelişen duygular hâkimiyet mücadelesi veriyordu. Annelerin asıl görevini tamamlamaya çalıştıkları ve kendi incelemelerini yaptıkları için rahatlamış ve minnettar olsa da, ya bu yeterli değilse? Malloron'un belirsiz yanıt, tenebrisin onların ruhlarından yapılmadığı ama de onlardan geldiği idi. Ya Annelerin yaptığı şey durumu daha da kötüleştiriyse? Ya çocukları uzaklaştırmak Malloron'a bir şey yaptıysa? Yoksa o mu? Şimdi o Tenebris'i elinde tutuyordu, yerlerinin değiştirilmesi onun için önemli bir risk teşkil eder ?

"Ne zaman?" diye sordu. "Bunu ne zaman yapmayı planlıyorsun?"

"Mümkün olduğunca çabuk," diye yanıtladı Rahibe Orlee, "ama bu çelişkili raporlar yüzünden sağlam planlar yapmakta zorlanıyoruz."

"Anne," diye başladı Amara tereddütle, "Kral Malloron'un ailesinin Kadim Dil'e ve onlarca yıllık büyü deneylerine dayanan eski gelenekleri var. Bu büyüyle ne yaptığına çok dikkat etmelisin. çocuklar."

Orlee Ana bir an sessiz kaldı. "Bize yardımcı olabilecek şey biliyor musun?"

"Yeterince bilgim yok," diye itiraf etti Amara. "Size söyleyebileceğim tek şey, onlardan bir şekilde enerji alındığı ve bu enerjinin sonuçsuz bir şekilde kesilemeyeceği. Bir şey denemeden önce onlara ne olduğunu anlamak çok önemli."

Orlee Ana iç geçirdi, hayal kırıklığı açıktı. "Odayı düzgün bir şekilde inceleyemedik Amara. Uzaktan yapabileceğimiz çok fazla şey yok. Onları buraya getirmeliyiz ki onları nasıl tedavi edeceğimizi ve koruyacağımızı tam olarak öğrenebilelim."

Anne Orlee'nin sesi kötüleşmeye başladı.

"Anne?" Amara panik yapmamaya çalışarak sordu. İsteddiği bilgilerin neredeyse hiçbirini alamamıştı. "Anne, beni duyabiliyor musun?"

"Amara, bağlantı zayıflıyor. Çabuk olmalıyız. Ekibinizin Brecc konusunda size yardımcı olup olamayacağına bakacağım, ancak kimi yedekleyebileceklerinden ve oraya ulaşmalarının ne kadar süreceğinden emin değilim."

"Norryth'te olduğumu sanmıyorum," dedi Amara hızla. "Ama bana çocukları ne zaman alacağını söyle? Bilmem gerek."

"Şu anki planımız onları önümüzdeki ay içinde almak," dedi Anne. Orlee dedi ki. "Ama diğer Annelerle görüşeceğim ve bunu sağlayacak bir plan oluşturmaya çalışacağız..." Orlee konuşmaya devam etti ama Amara sadece boğuk sesler duyabiliyordu, ta ki sonunda bağlantı titreyip kaybolana kadar.

Amara öne doğru eğildi, ellerini dizlerine koyarak kendini destekledi ve derin bir nefes aldı. Anneler çocukları götürüyordu! Sinirlerinin üzerinden neşeli bir sevinç geçti. Onları terk etmeyeceklerini bilmeliydi ve ekibinin hâlâ çalışır durumda olduğunu duyduğuna çok sevinmişti. İçinde bulunduğu durumdan kurtulmasına yardım edip edemeyeceklerini bilmiyordu ve şu anda bunun bir önemi olduğundan da emin değildi.

Amara kapının karşısındaki duvara doğru ve sırtını duvara dayayıp kollarını dizlerine sararak oturdu. Çocukların alınacağı haberi üzerindeki ağırlığı kaldırdı ve aniden nefes almasını kolaylaştırdı. Başarısız olmuş olabilirdi ama Anneler onun başarısızlığının çocukları etkilemesine izin vermiyordu.

Başını dizlerine dayadı ve ısınmaya çalışarak sallandı. Kemiklerindeki soğuk her yerini titretiyordu. Saatlerdir bir şey yememişti ve midesini donuk bir ağrı kemiriyordu. Gözlerini kapattı ve Kendini başka bir yerde hayal ediyordu ama ne yaparsa yapsın, Malloron onu sakinleştiren tek düşünceydi. Onu kabaca sahiplendiği, kraliçesi olduğunu iddia ettiği, onu bağladığı ve vücudunu istediği gibi büküttüğü, ellerinin ve ağzının vücudunun her santimine taptığı o anlar... Onunla birlikte olduğu zamanların anıları onu beklediğinden daha fazla rahatlattı ve aslında kendini rahatlatırken buldu.

Düşünceleri karşısında biraz şok olmuş bir halde aniden doğruldu. Böyle hissetmesine neden olan şey bağ mıydı? İçini yokladı ama bağ henüz onun içinde bile değildi, sadece bir şekilde oluşmuştu. Bağdan hissettiği tek şey, ulaşamayacağı bir yerde duran duyguların karıncalanmasıydı. Amara bağdaş kurup oturmak için hareket etti ve rahatsız edici bir farkındalık ortaya çıktı. Malloron'la birlikte olmayı seviyordu. Ondan kaçmak için savaştığı tüm o anlar, niyetlerine dair tüm o şüpheler, hafızasının arka planında kaybolup gitmiş, Malloron'un

Bir Omega'nın kaderinde Alfa'sıyla birlikte olmak olduğu gibi onunla birlikte olmanın hazzı.

Tedirgin olan Amara ayağa kalktı ve tekrar odanın içinde volta atmaya başladı.

Hissettikleri için bahaneler bulmaya mı çalışyordu? Tenebris, zehirli yiyecek, bağ... Suçu gerçekten ait olduğu yer dışında her yere mi atıyordu? Bedeni Malloron'un onu yönettiğini uzun zaman önce kabul etmişti ama onun için duyduğu endişe ve onun anılarıyla rahatlık... bu şekilde hissetmemeliydi. Ve itiraf etmeliydi ki, onun olası ölümüyle ilgili umutsuzluk onu, en az onun kadar güçlü olsalar da, onun kollarında olmanın verdiği mutluluktan daha çok sarsıyordu. Ya Malloron'a karşı bir şeyler hissediyorsa? Ve eğer öyleyse, ya Malloron onun Alfa'sı olma konusunda yanılmıyorsa?

Karanlık hücrede bir aşığı bir yukarı yürümeye devam etti, düşünceleri de duyguları kadar hızlı ve karmakarışık. Sorun şu ki, Alfa'sı olarak bile onun diğerlerine davranış biçimini kabullenemiyordu; zapt edilenlere, çocuklara, kardeşlerine... Bu sadece intikam ya da güçle ilgili değildi, tüm yaşamın bir değeri olduğunu ve kanları ne kadar asil olursa olsun hiç kimsenin bu değeri belirleme hakkına sahip olmadığını anlamasıyla ilgiliydi.

Amara kardeşleriyle ilgili sonra onu bu konuda ikna edebileceğini düşünmüştü ama çocuklarla ilgili haberler onu bunun imkânsız olduğuna ikna etmişti. Ve yine de...

Adımlarını yavaşlattı.

Çocuklar Anneler tarafından güvenli bir şekilde alınır, Malloron'la arasındaki anlaşmazlık kaynağı ortadan kalkacaktı. Çocuklar her şeyin merkezindeydi. En başta Batı Toprakları'nda bulunmasının ve onunla ilk ve ikinci anlaşmalarını yapmasının nedeni onlardı. Eğer onlar ortadan kaldırılırsa, kesinlikle her şey

Daha kolay mı? Elbette onu ısırmadığı ve onun kibirli ve bazen de çekilmez bir Alfa olduğu gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalacaktı. Fakat Artık bir yanının bundan hoşlandığını inkâr edemezdi. Kim olduğunu ve ne istediğini biliyordu. Olmasını istediğı her şeyi ve onun kraliçesi olmasını istiyordu.

Koyu soğuşun kendisini kontrolsüzce titretmeye başladığının farkında olan Amara, adımlarının hızını artırdı ve ısınmayı umarak düşündükçe kendine daha sıkı sarıldı.

Çocuklar Anneler tarafından alındıysa ve güvencelerse, Batı Toprakları'ndaki amacı ne olacaktı? Gerçekten bir cevabı yoktu. Görevi tamamlanacaktı ve o zaman Brecc'in ona ne yaptığı önemli olmayacaktı - ölmesi ya da acı çekmesi önemli değildi. O vardı

Hem ekibi hem de çocuklar için bunu yapmaya her zaman hazırdu. Devam etmek için tek sebep Malloron'du. Onu geri alana kadar peşini bırakması pek olası değildi, denerken ölse bile, ama onunla geri dönmek istiyor muydu?

Amara tekrar volta atmayı bıraktı ve Malloron hakkında ne hissettiğini gerçekten inceleyerek içine odaklandı, Malloron hakkındaki tüm hoşnutsuzluğu bir kenara itti.

Çocuklar, onun tavırlarına duyduğu öfke ve dünyayı görme biçiminden tiksinti. Sadece hissetmesine izin verdi.

Onu böyle bir durumda bıraktığı için derin bir ıstırap içinde kıvranıyordu. savunmasız pozisyon. Bunu ona asla yapmazdı, bunu biliyordu. Ona ne yaparsa yapsın, her zaman tutarlı olan bazı şeyler vardı; onun hayatta ve yanında olmasını, bakışlarının her zaman onun üzerinde olmasını istiyordu. Gözleri yaşardı ama kendini dürüst olmaya zorladı. Çekirdeğinin derinliklerinde, onu sürekli rahatsız eden o ham parçası onunla tekrar birlikte olmak için can atıyordu. Onu istiyordu. İşte bu yüzden

Çocuklar için, bu yüzden Orlee Ana'ya karşı bile savunmacı davranmıştı. Onunla birlikte olmanın doğru olduğunu hissettiği bir şey vardı ve eğer çocuklar artık vicdanını rahatsız etmiyorsa, gerçekten buna izin verebilir miydi? İçinden bir ses bunu yapabileceğini söylüyordu ve o da bunun doğru olduğuna dair bir umut kırıntısına tutunmuştu.

Çünkü Malloron onu almaya gelirse, Anneler çocuklara yardım ederse ısırtığa karşılık için hiçbir neden görmüyordu. Ve o zaman aralarında mümkün olmasını umduğu şeyi inşa etmenin mümkün olup olmadığını görebilirdi - gerçek bir

Alfa/Omega bağlantısı.

Duvara geri döndü ve zihninde dönüp duran düşünceler yüzünden başı zonklayarak yere düştü. Ne kadar zamandır tutsak olduğundan emin değildi ve geldiğinden beri doğru düzgün yemek yememiş ya da uyumamıştı. Brecc'in bir sonraki gelişinde onunla savaştıkları enerjisinin kalmamasını sağlamaya çalışıyor olması muhtemeldi. Sadece ekibinin ya da Malloron'un bu gerçekleşmeden önce müdahale etmesini umabilirdi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MALLORON

Shinno Kardos sinirli bir şekilde, "Sende hiçbir sorun göremiyorum," dedi. Elion'un yaşam alanının ortasında durmuş, masanın üzerinde oturan Malloron'a bakıyordu.

"Neredeyim ben? Beni neden çağırdınız?" Shinno Malloron'a sert bir bakış fırlattı. "Çağrılmaktan hoşlanmıyorum."

Malloron ona hemen cevap vermedi. Ellerini birbirine kenetledi ve Kardos'un bakışlarını ciddi ve kararlı bir şekilde karşıladı. Ne bir gülümseme, ne bir cazibe, ne de normalde yaptığı gibi yatıştırma çabası vardı. "Sen çağırılmadın. Gelmeniz istendi ve geldiğiniz için size minnettarım. Teşekkür ederim."

Kardos'un yüzü şaşkınlıkla buruştu ama omuzları biraz gevşedi. Masada oturan Malloron'un karşısında durmak için hareket etti ve birlikte geldiği iki savaşçıyı geçidin açıldığı yerde ayakta bıraktı.

Odanın bir tarafında Emric sakın ve kendinden emin bir şekilde duruyordu ama Malloron, Kardos ile Malloron arasında gidip gelirken ağırlığının bir ayağından diğerine hafifçe kaymasından onun gergin olduğunu anlayabiliyordu.

Kardos gözlerini Malloron'dan ayırmadan, "Şimdi meraklandım," dedi. "Beni neden buraya çağırdınız?"

"Yardıma ihtiyacım var," dedi Malloron açıkça. "Bana söz verdiğin savaşçılara ihtiyacım var. Şimdi."

"Onları size vermekten mutluluk duyarım," diye cevap verdi shinno. "Fiyatın ne olduğunu biliyorsun. Kabileme yaptığın hakaretin bedeli olarak üç yüz zapt edilmiş ve bir Omega."

"Bunu alacaksınız," dedi Malloron. "Ama takası yapmak için bekleyemem, orduya hemen ihtiyacım var."

"Şimdi sana savaşçıları vermeme ve anlaşmamıza sadık kalacağına dair sözüne güvenmemi mi bekliyorsun?" dedi Shinno Kardos, biraz da kuşkuyla. "Onura inanmayan adam mı? Anlaşmaları kendine uydurmak için çarpıtan adam mı?" Kıkırdaması alçak sesle oldu. "Senin

İtibar sizden önce gelir, Kral Malloron. Borcumu alana kadar size hiçbir şey vermemem konusunda neredeyse herkes tarafından uyarıldım."

"Bu saçmalıklara ayıracak vaktim yok," diye tersledi Malloron, başının arkasında bir acı dalgası sekerken. "Hakkın olanı alacaksın Shinno, sana söz veriyorum. Aslında tüm krallığımı bu anlaşılmaya yatırıyorum. Eğer sana üç yüz zapt edilmiş ve bir Omega sağlayamazsam, Eiros'un yeni hükümdarı sen olacaksın."

Kardos kaskatı kesildi ve gözlerini kırıştırdı. Emric'in sakın dış görünüşü kayboldu ve Malloron'a baktı, yüzüne dehşet kazınmıştı, ağzı açık kalmıştı.

"Zaman çok önemli. O orduyu hemen kullanmam gerekiyor," diye talepte bulundu Malloron.

Kardos başını salladı. "Hemen savaşa gönderilemezler. Bu Topraklar hakkında hiçbir şey bilmiyorlar ve bir komutan ya da lider olarak sizin hakkınızda daha da az şey biliyorlar. Bu planlama, strateji ve eğitim gerektirir. Bir planınız var mı?"

Malloron sert bir sesle, "Hayır," dedi. "Bu konuda da yardımınıza ihtiyacım var."

Malloron'a dar gözlerle bakan shinno'nun başı yavaşça kalktı. "Savaşta mısınız?"

"Öyle de denebilir."

Shinno kendi dilinde sert sözler söyledi ve arkasını döndü. "Bölgenizin yeniden huzura kavuştuğuna dair haber göndermişsiniz," diye Malloron'a çıkıştı. "Durumun böyle olmadığını bilseydim asla gelmezdim."

"O zaman bahsettiğiniz huzursuzluk sona ermişti. Bu farklı bir olay."

Shinno hırslayarak onu işaret etti. "İşte bu konuda uyarılmıştım. Çarpıtılmış gerçekler ve yalanlar."

"Zaten buradasın," dedi Malloron sertçe. "Şimdi bunu tartışmanın bir anlamı yok. Gerçek şu ki, bu topraklardaki diğer hükümdarlar benim Omega'mı aldılar."

Shinno sakinleşti ve çenesi sertleşti. "Bu gerçekten de bir suç," dedi sesi hırıltıya dönüşerek. "Ama belki de *Vekrulei* budur."

Malloron ona boş boş baktığında omuz silkti. "Halk dilinde nasıl kullanıldığını bilmiyorum, ama Tanrı'dan bir hediye aldığında Yaptığınız bir eylem için de aynı şekilde." Malloron'a sert bir bakış attı. "Bir keresinde bir Omega almıştın, değil mi?"

Malloron'un tüm vücudunda öfke patladı. "Bunun bir önemi yok!"

"Öyle olduğu açık," dedi shinno kayıtsızca. "*Vekrulei* hiçbir insan tarafından engellenemez. Onu korumak için daha iyi adımlar atmalıydınız."

"Onu götürdüklerinde daha yeni ısırıştım," diye hırladı Malloron. "Ve o da beni henüz ısırmaştı."

Bu imanın Shinno'nun yüzüne yansımaları bir an aldı. "Bozulmuş tek yönlü bir bağın mı var?" diye sordu, gözleri şok içinde açılmıştı. "Seni böyle bir risk almaya iten neydi?"

"Bunu onu korumak için yaptım," diye gürledi Malloron. "Pişman değilim ama onu derhal geri istiyorum. Ve düşmanlarımdan bir daha benimle uğraşmamaları gerektiğini bilmelerini istiyorum. Delirsem de delirmesem de hepsini yok edeceğim. Birçok kez en yüksek mertebeden ihanet işlediler ve bir daha da yapamayacaklar.

bunun için para ödemekten kaçmak."

Shinno başını salladı. "Elbette," diye mırıldandı acımasızca. Düşünürken başını öne eğdi.

Malloron onu dikkatle izliyor, sakın dış görünüşünü korumak için elinden geldiğince çaba sarf ediyordu. Shinno-Malloron'u bu işe dahil etmek Emric'in fikriydi ama bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildi. Shinno bu işe karışmamayı tercih etmekle kalmıyordu.

Ancak bu, Malloron'a olan bağlılığını ikisinin de beklediğinden çok daha kısa sürede sağlamlaştırmasını gerektiriyordu. Yine de eninde sonunda bir tür anlaşmaya varmayacak değillerdi. Malloron'un tek yaptığı, topraklarına yönelik tehdidi kesin olarak ortadan kaldırabilmek için zaman dilimini . Diğer yöneticiler ona karşı geldiklerine pişman olacak ve Omega'sı da ihanetinin bedelini öğrenecekti.

"Adamlara liderlik etmediğim sürece bunu yapmanın başka bir yolunu göremiyorum," dedi shinno sonunda.

Malloron gözlerini kaçırdı. Bu sonuca çoktan varmıştı ama bunu sormak istememişti. Bu işe zorlanması yeterince kötüydü. uygunsuz bir pozisyon. Shinno pekâlâ daha fazla ödeme talep edebilirdi ve Malloron'un vermek istediği hiçbir şey kalmamıştı. Zaten shinno'ya vermek için bir Omega bulmak zorundaydı, bir grup Omega'nın Topraklar'a kaçmasına izin verdiği düşünülürse bu o kadar da zor olmamalıydı ama

Ona başka bir şey teklif etmeye hazır değildi. Shinno hayatını gerçekten riske atıyor gibi görünmüyordu; adamın dövüş ve savaş konusunda tüm hükümdarların toplamından daha fazla beceriye sahip olduğu açıktı.

Shinno düşüncelere daldığı yerden doğruldu ve sadece bir adım kalana kadar ona doğru yürüdü. Gözlerini ondan ayırmayan Alfa başını hafifçe çevirdi. "*Hallan!*"

Arkasındaki savaşçılar dönüp odadan çıktılar ve ön kapıya yöneldiler.

"Senin de gitmen gerek Emric," dedi Malloron, gözleri Shinno'nun gözlerinden ayrılmadan.

Emric odadan çıkmadan önce bir an tereddüt etti ama savaşçıları dışarıda takip etmek yerine mutfağa yöneldi.

"Ne söylemek istiyorsun?" Malloron yalnız kaldıklarında shinno'ya sordu.

"Yardım isteyecek mizaca ve sağduyuya sahip olmana şaşırdım," dedi shinno, tuhaf turkuaz gözleri Malloron'unkileri ararken. "Beni şaşırttığını kabul ediyorum - senin hakkında duyduğum tüm söylentiler doğru olduğu kanıtlandı."

Malloron sessiz kaldı. Bundan memnun olup olmadığından emin değildi. Hayır.

"Ama kabilemden başka hiç kimse için hayatımı tehlikeye atmam. Çünkü çabanızda başarılı olmanız, benim çok şeyi riske atmamı gerektirecek. I Düşmanlarınızın savaşta ne kadar yetenekli veya yetkin olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve bu toprakları bilmediğim için dezavantajlıyım. Ancak buraya geldiğim andan itibaren Omega'nıza gerçek bir bağlılık gösterdiniz. Buna saygı duyuyorum."

Malloron başını eğerek teşekkür etti ama shinno sözünü bitirmemişti.

"Eğer senin için savaşırsam, kabilemin bir üyesi olman gerekecek."

Malloron kaşlarını çattı. "Bu nasıl mümkün olabilir? Ben Kral'ım Eiros."

"Kabilenin bir üyesi olmak konumla ilgili değildir," dedi shinno ciddiyetle. "Kısmen geleneklerle ilgilidir, ama en önemlisi tavır ve davranışlarla ve bir erkekle diğeri arasındaki ilişkiye duyulan saygıyla ilgilidir. Bu kardeş olmakla ilgilidir."

Malloron kaskatı kesildi. "Kardeşin olmamı mı istiyorsun?" Kendi kuşkulu ses tonundaki dehşeti duyabiliyordu ve shinno'nun gücenmeyeceğini merak ederek içinden kendine lanet okudu. Hayal kırıklığı yaratan kardeşlerinden kurtulmayı başardığını düşünmüştü, en son Elion gitmişti. Eğer shinno'nun istediği buysa, Malloron ordusunu almak için başka bir yol düşünmek zorunda kalacaktı.

"Buna ne dersen de," dedi shinno. "Ama bu, senin bana her konuda güveneceğin ve benim de sana güveneceğim anlamına geliyor. Tamamen. İstisna yok, bir kez bile. En çok ihtiyaç duyduğun anda yanında olmamı istiyorsan, sen de aynısını yapmaya istekli olmalısın ve bu da en derin güven türünü gerektirir."

Malloron aralarındaki bakışmayı keserek odaya baktı ve sessizce bu duruma lanet okudu. Shinno'nun vermek istemediği tek şeyi istemesi çok normaldi. Veremezdi. Ne zaman birine güvense, bu karar onu dezavantajlı duruma düşürüyordu, en son Amara'ya karşı bile. Amara'nın onu anlayacağına güvenmişti.

Onsuz olamayacağını, onun risk altında olmadığından emin olması gerektiğini düşündü ve bunun yerine dikkati o kadar dağıldı ve endişelendi ki Tenebris' ve çocuklara yapması gerekeni yapmadığını söyledi.

Bakışlarını shinno'ya çevirdi ve bu güven vaadiyle adamı ne kadar kandırabileceğini tartmaya çalıştı. Malloron'un sözünden dönmek gibi bir sorunu yoktu. Bu ideal bir şey değildi - yaptığı anlaşmaların istenmeyen kısımlarından kaçmanın yollarını bulmayı tercih ederdi - ama istediğini elde etmek için mecbur kalırsa, düpedüz yalan söylerdi. Ve bunun gerçekçi bir anlaşma olup olmadığını bile merak etmek zorundaydı. Karşısında duran Alfa o kadar farklı bir kültürden geliyordu ki, Malloron'un onun bahsettiği türden bir güvene sahip olmak bir yana, bunu anlamaması bile muhtemeldi. Ama şu anda Omega'sını geri almak için her şeyi yapardı ve shinno Batı Toprakları'ndan ayrıldıktan sonra Malloron'u bu söze nasıl bağlı tutabilirdi ki? "Peki kabilenize katılmak için prosedür nedir?"

"Bir tören var ama bunu Omega'nızı geri aldıktan ve düşmanlarınızı yendikten sonra yapabiliriz."

Malloron başını salladı ve derin düşüncelere dalmış gibi yaptı.

"Bu kutsal bir eylem olarak kabul edilir," diye uyardı shinno, gözleri Malloron'un üzerindeydi. "Yıllardır kabileme katılmaya çalışan ama buna layık olamayan Alfalar var. Bir shinno kabilesinin, özellikle de benim kabilemin bir parçası olmak için seçilmek bir onurdur. Buna saygısızlık ederseniz, cezası ölümdür ve tüm kabilem bu cezayı ödemenizi sağlayacaktır. Akıllıca seçim yapın Kral Malloron. Omega'nızı geri almanın, hayatımı ve savaşçılarımların hayatlarını riske atmamı beklemekten başka yolları da var."

Yoktu ama Malloron bunu ona söyleyecek değildi. Yine de sözleri Malloron'un içinde derin bir yankı uyandırdı ve içinde garip bir his kıvrıldı

bağırsakları. Malloron bunu görmezden geldi. "Anlıyorum, Shinno Kardos," dedi. "Ve onur duydum."

Shinno sertçe başını salladı. "Savaşçılarım ile konuşacağım."

Adam uzaklaşırken Malloron kendini neyin içine soktuğunu merak ediyordu. Düşünceleri, Malloron'a konuşmaları dinlediğini söyleyen Emric'in şaşkın ifadesiyle bölündü.

"Majesteleri," diye nefes aldı Emric. "Ona *güveneceğinize* söz vermiştiniz."

Malloron hiçbir şey söylemedi. Az önce shinno ile vardığı mutabakatın arkasında durup duramayacağını henüz bilmiyordu ve bunu Emric'e doğrulamasına ya da inkâr etmesine gerek yoktu.

"Bunun akıllıca olduğuna emin misin?" Emric söyledi. "Kültürleri bu tür şeylere karşı son derece katı. Korkarım cezadan kaçamayacaksınız Majesteleri."

Malloron, "Zamanı geldiğinde bununla başa çıkmam gerekecek, Emric," dedi.

Emric başını salladı ama yüzündeki endişeli ifade kaybolmadı. Shinno'nun savaşçılarıyla konuştuğu kapıya doğru bakarken ellerini ovuşturdu.

Malloron ona, "Aklından geçeni söyle," dedi.

Emric ellerini indirdi. "Sadece... Senin kimseye güvenilebileceğini hiç . Bu beni şaşırttı, hepsi bu."

"Onu geri almak için her şeyi yaparım," dedi Malloron ama bunu söylerken bile bunun farklı olduğunu biliyordu. Güven, bir pazarlıkta varmış gibi yapacağı bir şey değildi ve shinno kesinlikle bir şeyle kandıracak türden bir Alfa değildi. Yine de Amara'ya duyduğu ihtiyaç ısırılmanın geçmişti. Ondan asla ayrı kalmak istememişti ve bu ihtiyaç şimdi onu pençeliyordu - vahşi ve

geçen her anla birlikte çaresizleşti. Hiçbir şey değişmemişti. Onu istiyordu ve onu elde edecekti. Malloron gözlerini kısarak Emric'e baktı. "Banon nerede?"

Emric endişeyle gülümsedi. "O hâlâ benim yuvamda."

Malloron yavaşça başını salladı. Onlar adına sevindiğini fark edince biraz şaşırdı. "Yani ona güvenmeyi seçtiniz, öyle mi?"

Emric'in omuzları biraz kalktı. "Onu eskisinden daha iyi anlıyorum." itiraf etti. "Ve onunla birlikte olmak..." Tereddüt etti ve sonra gülümsedi. "Sanırım bunu düşünmeye hazırım."

"Bu benim Shinno'ya güvenmemden çok da farklı değil, elbette."

Emric'in kaşları hafifçe çatıldı. "Bu oldukça farklı Majesteleri. Daha önce de söylediğiniz gibi, karşınızdaki kişi gerçek eşiniz olduğunda özeldir. Eğer bahsettiğiniz Kraliçe Amara ise, hayır, bundan pek de farklı değil. Ve şu anda ona kızgın olsanız bile ona güvendiğinizi biliyorum."

Malloron hiçbir şey söylemedi. Amara'ya bir daha asla güvenmeyecekti. "Shinno ile bu bir risk. Sizden ne bekleyebileceği hakkında hiçbir fikriniz yok."

Malloron, "O zaman ben onun törenini üstlenmeden önce bunu açıklığa kavuşturalım," diye karar verdi. "Ama bunu Amara'yı geri aldıktan sonra konuşacağız, daha önce değil."

Emric'in duruşu gevşedi ve gülümsedi. "Elbette, Majesteleri. Bu çok akıllıca."

"Bana durumu açıklayın," diye gürledi shinno odaya geri dönerken, savaşçıları da arkasından geliyordu. "Bu toprakların haritası da dahil olmak üzere tüm resmi görmem gerek."

Emric Batı Toprakları'nın bir haritasını çıkardı ve masanın üzerine yaydı. "Geçen ayki eylemleri hakkında bildiklerime dayanarak," diye başladı, "tahminim DarRojan'da oldukları yönünde. Brecc'in malikânesi yok edildiğinden beri diğer bölgelerde daha fazla zaman geçiriyor, sıkı bağları olan diğer hükümdarlar tarafından ağırlanıyor, ancak DarRojan, çok fazla ekstra tahkimat olmaksızın güçlü bir Yetenek-zanaatkârı tutabilecek önemli bir hapishaneye sahip olan tek ülke."

Malloron nefesinin altından homurdandı. "Yani Dük Valinor da mı bu işin içinde?"

"Öyle görünüyor," dedi Emric. "Güçlü birini hapsettiğini bilmesi gerekirdi. Ülkesinin ve halkının güvenliğini sağlamak için ne gibi adımlar atmış olabileceğinden emin değilim."

"Bölge ile ülke arasındaki fark nedir?" diye sordu shinno. "İkisini de aynı şeymiş gibi söylüyorsun, öyle değil mi?"

"Hayır," diye açıkladı Emric. "Bir ülke, bu haritadaki farklı isimlendirilmiş kara kütlelerinin her biridir. Bölge ise iki ya da daha fazla ülkenin siyasi ya da ekonomik çıkarlarını güçlendirmek için bir araya gelmesidir. Genellikle daha küçük bir ülke daha büyük bir ülkeye bağlanır. Örneğin, Cleyanti ve El Yareth bir bölgedir."

Malloron, "Ancak bu durumda bu bir fark yaratmıyor," dedi. "Western Land işiyle ilgili konularda, kendilerini bir şirket olarak temsil edemezler."

bölge."

"Bu bir iş değil," dedi Shinno sertçe. "Bu bir savaş. Ve bu ülkelerin her birinin bir tür ordusu ya da saldırgan gücü olacak. Eğer bağılılıkları varsa, bunun dikkate alınması gerekir."

Emric, "O halde DarFara ve DarRojan'ın tek bir bölge olarak birleştiğini belirtmekte fayda var," dedi. "Ve yaklaşık bir hafta önce, hem Glansrech hem de Rucevale'in onlara katılmayı düşündüğünü duydum."

"Siktir!" Malloron haykırdı. "Bu nasıl ? Rucevale çoktan Parshara ile birleşti."

Emric özür dilercesine omuz silkti. "Sizin 'yaratığınızdan' korktukları için mecbur kaldılar. Sanırım Parshara da katılacak."

Shinno doğruldu. "Bu ülkelerin nasıl bir orduya ve korumaya sahip oldukları hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

"Hayır," diye bağırdı Malloron. Masadan aşağı atladı. "Daha fazla beklemeyeceğim. Hemen harekete geçmeliyiz."

Shinno doğruldu, deniz mavisini gözleri sertti. "Bir savaş kazanmanın yolu, rakiplerimizin misilleme yapmak ve bizi yenmek için kullanabileceği tüm seçenekleri düşünmektir. Bu planlama ve sabır gerektirir, Kral Malloron."

"Sabırlı davrandım," diye tersledi Malloron. "Şimdi gidiyoruz. Omega'm tehlikede. Daha fazla beklemek yok."

Emtic tam shinno cevap vermek üzereyken öne çıktı. Başını saygıyla Malloron'a eğerek, "Bu Toprakların tüm bilgisine sahibim, shinno," dedi. "Eğer hızlıca konuşabilirsek, bilmeniz gereken her şeyi size anlatabilirim."

Sonraki bir saat içinde bir plan yapmışlardı. Acımasız ve çığ bir plandı ama Malloron işe yarayacağından emindi. Shinno'nun savaşa hazırlanışını izlemek büyüleyiciydi. Generalleri olduğu anlaşılan üç savaşçısını daha yanına çağırmış ve Batı Toprakları'nın haritasını en ince ayrıntısına kadar inceleyerek hem kendisine hem de Emric'e sorular sormuştu. Kendi dili ile ortak dil arasında geçiş yaparak

Herkesin Batı Toprakları'nın siyasi ve güç yapılarını anladığından emin olmak için grup arasında iletişim kurdu ve Malloron'un tüm olası senaryoları değerlendirdi. Ona göre, Amara'nın tutulduğu yere girebilir ve Yeteneği kullanarak tüm Ülkeyi dize getirebilirdi.

Ama shinno'nun hazırlığı ve temkinliliği sabırsızlığını yatıştırıyordu.

Sağduyusu, bu iş bitene kadar Malloron'un

Topraklar tamamen onun kontrolündeydi, her zaman istediği de buydu. Kardos bunun gerçekleşmesini sağlıyordu.

Malloron'un başının etrafındaki baskı planları boyunca hafif kaldı. Tartışmalarının sonlarına doğru, kapının aralığında durmuş, elinde iksir kâsesiyle ona bakan hizmetçi kızı gördü. Onu çağırdı. Şu anda kendini iyi hissediyordu ama Amara'ya varana kadar böyle kalmasını sağlamalıydı.

"Savaşçılarımı neden istediğinizi anlayabiliyorum," dedi shinno başını sallayarak. "Belirli bölgeleri güvence altına alarak, gerçekten de tüm Batı'ya hükmedebilirsiniz.

Tek topraklar. Sizin hatanız, insanların kendi yöneticilerine sadakatini dikkate almamanız. Bu plan daha iyi. Ancak iş büyüye geldiğinde yardımcı olmanız gerekiyor."

Malloron kıza yaklaşmasını işaret ederek, "Yetenek-yaratıcısı ordumun tüm komutası sende olacak," dedi.

"Peki ya buradaki büyülü destek?" Shinno haritada bir noktayı işaret etti. "En çok burada ihtiyacımız olacak."

"Orada olacağım," dedi Malloron. "Büyülü destek sağlayacağım gerekli." Tereddüt etti. "Yeterince savaşçınız olduğundan emin misiniz? Sadece bin beş yüz adam aldınız."

Shinno'nun gözleri sertleşti ve tam boyuna yükseldi. "Bir Nyek savaşçısı diğer diyarlarda beş kişiye bedeldir," dedi gururla. "Birlikte savaşan küçük gruplar halinde çalışırız; okçu, kılıç ustası, taş yontucu ve el savaşçısı. Asla kaybetmeyiz." Bakışları sertti. "Bin beş yüz sizin küçük topraklarınız için neredeyse çok fazla."

Malloron kırmak istemediğini belirtmek için avuçlarını havaya kaldırdı. "Savaşçılarınızın yeteneklerinden şüphe etmiyorum, Shinno Kardos."

Shinno boğazının arkasından bir gümbürtü çıkardı ve sonra haritaya bakmaya geri döndü.

Malloron adamın hassasiyeti karşısında kendini kıkırdamaya zorladı. Bundan bahsetmemesi gerektiğini bilmeliydi. Dikkatini kıza çevirdi. "Bu mevcut tedavi kadar sürecek?"

"Çok yakında solacak Majesteleri," dedi. "Lütfen gitmeden önce sizi tedavi etmeme izin verin. Eğer kötüleşirse, bağın etkilerini engellemeye yardımcı olacaktır."

Malloron başını salladı. Beyninde keskin bir burkulma oldu ve göğsünde belirsizlik ve korku dolu bir titreme dolaştı. Amara. "Yap şunu."

Kız, şakağından başlayıp saç çizgisi boyunca diğer tarafa doğru ilerleyerek garip kokulu iksiri Malloron'un üzerine sürmeye başladı. İksirin etkisi öncekiyle aynı oldu, acı neredeyse anında azaldı ama Malloron gergin ve diken üstünde kalmaya devam etti. Brecc ya da diğerlerinden biri Omega'sına zarar veriyorsa, pek çoğu ölebilirdi.

Kız diğer şakağına ulaştığında, shinno'nun konuşmayı bıraktığını ve tedavi edilmesini izlediğini fark . Malloron ona devam etmesini işaret etti ama shinno doğruldu ve Malloron onun kendisine değil kıza baktığını fark etti. Alfa iksirine baktı ve iksir fırçasıyla yaptığı dikkatli hareketleri izlemek için geri döndü, ancak bir şey söylemeyi planlıyorsa çok uzun süre bekledi. Kız iksiri uygulamayı bitirdi ve sonra hızla geri çekildi.

Shinno odadan çıkana kadar onu izledi ve sonra bakışlarını Malloron'a çevirdi.

"Bir sorun mu var?" Malloron biraz tedirgin bir şekilde sordu. Tedavi potansiyel olarak bir zayıflığı olduğuna işaret ediyordu ve şu anda shinno'nun şüphe duymasına ihtiyacı yoktu.

Shinno odanın etrafına göz gezdirdi. "Neredeyiz biz? Bu evde kaç kişi var?"

"DarFara'dayız. Burası kardeşimin evi," dedi Malloron.

Shinno haritaya baktı ve sonra hayretle başını kaldırdı. "Tek bir adımda Toprakların diğer tarafına mı geçtik?"

Malloron gülümsedi. "Portalların faydası budur."

"Ve o kız..." Shinno onun gittiği yöne doğru baktı. "O senin... ailen mi?"

"Hayır." Birden Malloron'un aklına Elion hakkında soru bile sormadığı geldi. "Sonunda hazırsak, gidelim." Kapıya doğru yöneldi. Bu iş bittiğinde Elion hayattaysa, ölmeden hemen önce açıklama yapma şansına sahip olacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BEŞİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Batı Toprakları'nın her yerinde, her hükümdarın konutunun içinde ve çevresinde aynı anda portallar açıldı. Shinno'nun savaşçıları onlardan kaçmaya ya da onlara karşı isyan etmeye çalışan herkesi katletti. Tüm Yetenek ustaları derhal öldürüldü ve hükümdarın ailesi ve personeli kralın emriyle yapıldı.

Malloron DarRojan'daki dağların üzerinde, buz gibi beyaz bulutların arasında süzülerek büyüüne konsantre oldu. "*Metha dayrow vessalethrah frow zisseniffra osse leemith,*" diye önünde oluşan pürüzlü büyü topunu izledi. Yeni büyü akımları onu büyütme için birleştikçe çılgınca dalgalanıyor, dönüyor ve sarsılıyordu. "*Telleya aspoffrey nee-imriff deslaarronkin metha leemith.*" Bu büyüü çocukken yazmış ve yıllar boyunca bugün için geliştirmişti; Batı Topraklarını ele geçirip kralı olacağı gün için. Başka hiçbir Yetenek ustasının savaşamayacağı ya da kaçamayacağı ham bir büyüye ihtiyacı olacağını her zaman biliyordu. ihtiyaç ve önünde oluşan devasa küre kesinlikle hayal ettiği kadar kötücül olduğunu kanıtlıyordu. Büyü aynı zamanda duyularını arttırmak için tasarlanmıştı, böylece Ülke'de kullanılan tüm büyüleri kontrol edip tespit edebilecekti ve şu ana kadar işe yarıyordu.

Çeşitli ülkeleri istila etmek için kullanılan tüm portalları hissedebiliyordu ve bunlardan herhangi biri kapandığında bunun shinno'nun savaşçıları mülkü güvence altına almamıştı ve diğer tarafta bir tür savunma ile savaşa giriyorlardı. Elbette, herhangi bir ülkenin hükümdarının istila sırasında gerçekten ikamet ettikleri yerde olup olmadığına dair hiçbir yoktu, ancak savaşçılar hükümdar dönene kadar yerlerinde kalacaklardı. Bunun güzelliği, hiçbir ülkedeki hiçbir vatandaşın Bölgeler, her bir ülkenin içinde gerçekleşen ince istilanın farkındaydı,

ve bunu yaptıklarında çok geç olacaktı. Hükümdarlarına yardım edemeyeceklerdi.

"Offroskray sessinalloy frow fara issip nelleyayn danfera okoray."

Küre yakut kırmızısı, altın rengi ve kuzguni siyah parlayan büyüden oluşan titreşen bir topa dönüşerek sabitlendi ve hızla farklı yönlerle doğru dönmeye başladı. Her bir santimi Malloron'un vücudunda yankılandı, her parçasıyla bağlantı kurdu ve işe yarayacağını bilse de işe yaradığı için hafif bir rahatlama hissetti. Büyükbabası kadar beceriksiz olmadığını biliyordu ama bu büyüyü kullanmak için uzun zamandır bekliyordu ve henüz test etmemişti. Dikkatini her yerde hissedebildiği büyüünün geri kalanına verdi Topraklar, shinno'nun işaretini beklerken yeni bir beklenti ortaya çıkıyordu.

Konsantre olduğu ve zihnindeki baskıyı görmezden geldiği sürece, Malloron'un büyüyle olan bağlantısı bağdan etkilenmemişti. Onunla bağlantı kurar kurmaz, Amara'nın uğultusu içinde çiçek ve doğrudan onun tutulduğu yere uçtu. Uğultunun kendisi canlılığının bir kaybetmişti ama tenebrisin hâlâ ona yanıt verdiğini gösteriyordu ve onu bulmasına yardım edebildiği sürece, ihtiyacı olan tek şey buydu. Şimdi.

Aniden bir dizi portal hızlı bir şekilde arka arkaya kapandı ve Malloron hangi bölgelerin karşı koyduğunu belirlemeye çalışırken gerildi. Tam olarak tespit etmek çok zordu ama hükümdarın ikametgâhında bir tür korumaya sahip olan ülkeler olduğunu tahmin edebiliyordu. Malloron yumruklarını sıktı ve Kardos'un hemen altındaki hapishaneye yaklaşması için henüz işaret göndermemiş olmasına içten içe lanet okudu. Hapishane dağların arasında rahatça oturuyordu, bu da ona geniş bir koruma sağlıyor ve muhafızlarını ve Yetenek ustalarını alarma geçirmeden yaklaşmayı zorlaştırıyordu. Malloron bulutlardaki konumundan görünmüyordu ve Valinor'un Yetenek-zanaatkârlarından herhangi birinin binanın üzerinde bu kadar yükseğe çıkabileceğini tahmin edebileceğinden şüpheliydi. Onun için asıl endişe Brecc'in gelişlerinden haberdar olup Amara'yı bir portaldan geçirerek Diyar'ın farklı bir bölgesine götürmemesini sağlamaktı. Ancak bu bir rahatsızlık olsa da, gerçekten önemli değildi. Brecc çok geçmeden Amara'nın gidebileceği hiçbir yer olmadığını anlayacaktı. Saklanabilirdi. Şimdi değil.

Malloron'un etrafını saran buz gibi bulutlar, sonunda sinyali hissetmeden önce iliklerine işlemeye başladı. Hapishanenin her yerinde aynı anda düzinelerce portal açıldı ve gökyüzüne bir ateş topu fırlatıldı. Malloron hemen bulutların arasından aşağıya doğru süzüldü. Hızını artırdıkça

Güçlü küresindeki büyüünün bir kısmını kalkanına yönlendirdi ve ivme arttıkça kendini destekledi.

Küreyi altından manevra ettiren Malloron, Amara'nın uğultusunu hissettiği yere en yakın olan hapishanenin kalın taş çatısını için kullandı. Momentumu kullanarak aşağı doğru yörüngesini sürdürdü, zeminden aşağıdaki seviyeye çarptı ve sonra tekrar aşağıdaki zemine indi, kürenin açtığı her delikten uçarak sonunda bir geniş bir koridor. Ona doğru koşmakta olan bir muhafız Malloron'u görünce kayarak durdu, gözleri irileşti ve elindeki kılıcı düşürdü.

Onun bir tehdit olmadığını gördü. Malloron döndü ve Amara'nın uğultusunu hissetti.

Küreyi koridorun duvarına çarparak içinden geçti ve kanlı bir savaşın çoktan başlamış olduğu bir koridora girdi. Shinno'nun yanında getirdiği savaşçıların sayısı konusunda endişelenmesine gerek yoktu; her seferinde iki, üç, hatta bazen dört kişi olmak üzere etki yaratacak kadar acımasızca dövüşüyorlardı. Kılıçların çarpışması ve okların havada savrulması çığlıklar, bağırışlar ve homurtularla noktalanıyordu. Kan kokusu havayı çoktan ekşitmişti ve kıvranan, parçalanmış cesetler yere saçılmıştı.

Malloron bir an için her şeyi düşündü ve ardından büyü küresini savaşan savaşçıların başlarının üzerine yönlendirdi. Malloron'un en ufak bir düşünce kıvılcımıyla küreden bir dizi parıltılı iplik koptu ve odanın içinde shinno'nun ordusuna - hayır, Malloron'un ordusuna - karşı koyan muhafızların kafalarına girip onları paramparça etti. Onlar yere düşerken, Malloron koridor boyunca ilerledi ve başka bir duvarı yıkarak Amara'yı aramaya başladı.

Uğultusunun zayıf olması onu endişelendiriyordu. İlk başta bunun bağ yüzünden olduğunu düşünmüştü, ama hapishaneye girdiğinde arttı, zayıf kalmadı. Tüm binayı saran bir siren sesi duyuldu ama Malloron bunu duymazdan geldi. Zayıf uğultu ona bir şey olduğu anlamına mı geliyordu? Uğultunun kalitesinin her zaman ruh halini ya da fiziksel durumuyla ilgili bir şeyi gösterdiğini fark ettiğinde kalbi hızlandı. Peki zayıf bir uğultu ne anlama geliyordu?

Duvarı duvara çarparak, kendisini çağıran ama bir türlü yaklaşamayan uğultuya doğru ilerledi. Büyü kullanması gerektiğini fark etmeden önce şiddetli bir panik onu neredeyse yutuyordu. Bu hapishane sihirli sinyalleri bozuyor olabilirdi.

Kıpırdamadan, uğultuya odaklandı ve güç emicisinden büyüü çekip başladı. Güçlü büyü kıvrıldı, dalgalandı ve önünde parlak mavi dairesel bir portal belirene kadar büküldü.

Kapıdan geçerek her tarafı yüksek taş duvarlarla çevrili geniş bir avluya adım attı. Anında Amara'nın uğultusu güçlendi ama onu göremedi. Bir grup adam avlunun ortasına doğru ondan uzaklaşıyordu ve onların ötesinde, uzakta bir geçit parıldıyordu. Malloron renginden bunun Yetenekli zanaatkârlarından biri tarafından yaratılmadığını anlayabiliyordu. Arkasındaki kendi portalının tekrar dönen büyüü topa dönüştüğünü hissetti ve ondan üç küçük küre fırlatarak adamların başlarının üzerinden diğer portala doğru yükseldi. Geçide çarptıklarında geçidin dengesi bozuldu ve adamlar onun varlığını fark ettiler. Dönüp kendilerini hazırladılar ama Malloron birden Amara'yı gördü. Adamların ortasında, Brecc'in hemen yanında tutuluyordu.

Malloron ellerini onun üzerinde görünce homurdandı ama güç emicisi harekete geçmeye başlamıştı.

Brecc'in yüzü buruştu ve adamlarına bir şeyler söyleyerek Malloron'u işaret etti ama büyüü bıçaklar çoktan havada süzölmeye başlamıştı ve onu tutan herkesin kafasını uçurdular. Diğer adamlar geri sıçradı ve bağırarak Şaşkınlık ve dehşetin ardından Malloron'un arkasında beliren büyüü fark eder gibi oldular. Bazıları sadece ters yöne doğru koştu. Diğerleri oldukları yerde donup kaldı. Küçük bir kısmı silahlarını kavradı ve yüzlerinde belirsizlikle Brecc'e baktı.

Ancak Malloron çoktan Brecc'in ağzına bir büyü kordonu sokmuş ve dilinin etrafında döndürmeye başlamıştı. Amara'ya ve tenebris'e bağlanan Malloron, Brecc'e ters ters bakarken onu kendine doğru çekti. "Onu şimdi çağırmayı dene Brecc," diye ısırdı. Brecc'in cevap vermesine fırsat vermeden ağzının içindeki büyüü çekti. Brecc, dili boğazından yavaşça koparılırken çılgınca çığlık attı. Kalan adamların çoğu kaçışmaya başladı ama bazıları hâlâ ayakta ve Brecc'in görünmeyen kısımlarını izliyordu. Dili dışarı çıktı ve ağzından koyu kan aktı. Malloron dikkatini daha önemli konulara çevirdi.

"Malloron!" Amara'nın sesi içini rahatlattı ve kollarına doğru yükseldiğinde, onu kendine doğru bastırıp sıkıca kavramaktan başka bir şey yapamadı. Yumruğunu onun gür siyah saçlarına doladı ve başını sıkıca tutarak ona bakmasını sağladı. "Yaralandın mı?" diye sordu sertçe. "Seni incitti mi?"

"Hayır." Amara nefes aldı ama sesinde adamın hırlamasına neden olan bir tereddüt vardı.

Adam kızın saçlarını daha sıkı kavradı ve kız inledi. "Sana dokundu mu?"

"Evet," dedi yüzünü buruşturarak, "ama dokunmadı-"

Malloron dinlemeyi bıraktı. Onun talimatıyla, büyü iplikleri powerorb'undan akarak Brecc'e doğru yükseldi ve Brecc'in yumruk yaptığı ellerinin etrafına sarılarak onları sıkıştırdı. Brecc dizlerinin üzerine çöktü, büyü ellerini sıkıştırmaya devam ettikçe çığlıkları daha vahşi ve kontrol edilemez hale geldi. Malloron bu sestten zevk alıyordu.

Tekrar Amara'ya baktı ve gözlerini onun harika mavi gözlerine kilitledi. Kahretsin, bu kadın çok güzeldi. Ona karşı yaptıklarından duyduğu gurur, rahatlama ve hayal kırıklığı eşit ölçülerde içine işledi. Ona ihtiyacı olduğunu biliyordu -artık bunu kabullenmişti- ama ondan gerçekten istediği şekilde zevk almasına izin veremeyeceğini de biliyordu. Artık değil. Onun gülüşüne, rahatlığına ve öpücüklerine sahip olamazdı. Artık tartışmaları, münakaşaları ya da açık ve dürüst dürüstlüğü dört gözle bekleyemezdi. Tıpkı onu hayal kırıklığına uğratan diğerleri gibi kanıtlamıştı ve hepsi gibi onu yine aldatacaktı. tekrar bu kadar yakınlaşmasına izin vermeyecekti ama tüm bunları, sadece kısa bir süre için sahip olduğu bu kadar özel bir şeyi kaybetme düşüncesi canını yakıyordu. "Beni ısıracak ve benimle bağ kuracaksın," diye emretti, sesi sertti. "Şimdi."

Amara'nın gözleri biraz açıldı ve başını salladı ama adam çoktan Amara'nın yüzünü boynuna bastırmaya başlamıştı.

Burnu boynunda gezindi ve sonra dudakları onu her zaman titreten noktaya bastırdı. Dişlerini batırdığında, elleri kollarının ucunda deforme olmuş kanlı etten iki kütük haline Brecc'in çığlık atmasını izledi.

Onun ısırığının acısından zevk aldı, kanını emerken vücudunda bir arzu fırtınası koptu. Başındaki basınç dönüyor, titriyor ve zıplıyordu, bu da hafifçe yönünü şaşırmaya neden oldu, ama ona sıkıca tutundu, kendisine bağlı kalmasını sağlamak için vücudunu onunkine bastırdı.

Aniden basınç tamamen azaldı ve dönen enerji göğsüne doğru aktı. Göğsünde gömülü olan bağın hissi, onun mırıltısından daha derin, daha saf ve daha güvenli bir şekilde çiçek açtı. Bu, içinde her zaman tatmin edilmemiş olduğunu fark etmediği bir şeyi tatmin etti ve bu duygunun neden olduğu tatmin edici gürültüyü tutamadı. At

Aynı zamanda, büyüyen arzu daha da yoğunlaştı. Aleti sertleşti ve onun içinde olma ihtiyacı aniden içinde öfkeleni.

Malloron bu dürtüyü görmezden gelmeye çalıştı. Sonunda birbirlerine bağlanmışlardı ve artık kimsenin bunu engellemek için yapabileceği bir şey yoktu. Görmesi gereken başka şeyler vardı. Brecc yere uzanmış, ellerini kucağına koymuş ağlıyordu. Birkaç adamı durmuş onu izliyordu, Malloron'a göz kulak oluyorlardı ama hiçbir Brecc'e yardım etmek için yaklaşmadı. İşini bitirmenin zamanı gelmişti.

Yine de Malloron aniden Amara'nın onu serbest bırakmadığını fark etti. Aslında kolları ona dolanıyor ve vücudunu onunkinden bastırırken mırıldanıyordu. Kendini o kadar iyi hissediyordu ve kokusu, içinde boğulmayı sevdiği kokusu, onu o kadar güçlü bir şekilde çevreliyordu ki, uyarılmasına karşı koymak imkansız hale geliyordu.

Kıçını avuçladı ve sıkı, onu kendine doğru yaklaştırdı, zevkle iç çekişinin tadını çıkardı. Elleri tuniğinin altından pürüzsüz bacaklarına gitti ve birden neden bacaklarının kendisine sarılmadığını merak etmeye başladı. Hızlı bir hareketle onu yukarı kaldırdı ve aynı anda Sihir sararak hem dairesel bir kalkan hem de kadının arkasında bir duvar oluşturdu ve adamın kadını kalkanın üzerine bastırıp bacaklarından birini açık tutmasını sağladı.

Arkasında bir kargaşa vardı ama dikkatini kendisine yapışan bu muhteşem, güzel kokulu varlıktan ayıramıyordu. Kadının boynunu bırakmamış olması birden tuhafına gitti.

Başını nazikçe çekerek onu serbest bırakmaya zorladı ve çarpıcı bir manzarayla karşılaştı. Kızın gözleri altın sarısıydı.

Hemen hırladı ve zaten sert olan siki, zaten bildiği şey için sabırsızlanarak zıpladı.

Gülümsedi. "Alfa."

Malloron sonunda kızgınlığının üzerine çöktüğünü hissedebiliyordu ve her ne kadar doğru zaman olmasa da bunu durduracak gücü yoktu. Hem tenebris-hum'u hem de aralarındaki bağ, onun için olgun ve hazır olduğunu gösteriyordu ve her içgüdü, her kası ve nihayet her düşüncesi, ihtiyacı olan şeyle aynı hızdaydı. İkisinin de ihtiyacı olan şeyle.

Malloron, kıyafetlerini yırtıp çıkarırken etraflarındaki kalkanın havaya kalktığının hayal meyal farkındaydı. Kadının bileklerini ayak bileklerine bağlamak için büyüü yönlendirirken bir dağ silsilesinin üzerinde sürüklendiğinin belli belirsiz farkındaydı. O dururken kürenin dışında kıvrılan bulutların bir şekilde farkındaydı.

Arkasında , amcığı açılmıştı, tıpkı ona ilk dokunduğunda gibi. Ama bu sefer gerçekten ona ait olduğu için derin bir tatmin duyuyordu. Kızın kaygan kokusu adamın bir hırıltı daha çıkarmasına neden oldu ve kızın yumuşak kalçalarından aşağı damlayan kayganlığın görüntüsü taşaklarını sıkılaştırdı. Elini o çok sevdiği koca kıcının üzerinde gezdirdi.

ve bacaklarının beklentiyle titrediğini fark etti. Bunu görmezden geldi, onun açık ve kendisi için hazır görüntüsünün tadını çıkardı. Kendini beklemeye zorlarken Amara'nın klitorisiyle oynadı ve her zamanki tercihi gibi onu sikmeden önce yüzünün kayganlaşmasını isteyip istemediğine karar verdi. Amara hafifçe inledi.

Sabrı azalmaya başladı ve onu için kıcını çimdikledi. Ama sonra Amara kıcını kıvırdı ve Malloron'un asla karşı koyamadığı o sallanmaya neden oldu. Malloron Amara'nın kıcını kavradı ve onu sikinin üzerine çekti. O anda ondan başka hiçbir şeyin farkında değildi.

Bu çiftleşme diğerlerinden farklıydı.

Birleşmelerinin vahşeti Amara Haze'deyken yaptıkları tek çiftleşmeye benzese de, bu sefer bağ tarafından büyük ölçüde değiştirilmişti.

Amara'nın onun yaptığı her şeyde çıkardığı mırıltılara, ciyaklamalara ve inlemelere, içine işleyen derin haz eşlik ediyordu. Adam hırladığında Amara inliyor ve bağ heyecandan titriyordu, adam onu beklettiğinde Amara inliyor, sabırsızlığı ve çaresizliği içinden taşıyordu göğüs kafesi. Onun kendisine sahip aldığı büyük zevki, onu zar zor hareket edebileceği kadar tamamen sıkıştırdığında duyduğu memnuniyeti ve onu çok sert bir şekilde becerdiğinde güzel teslimiyetini hissedebiliyordu, her darbe tüm vücudunu titretti.

Ve daha da şaşırtıcı olan, ona duyduğu hayranlıktı. Bir gün Onu düğümlediği, okşadığı, parmaklarını saçlarında gezdirdiği, meme uçlarıyla oynadığı ve küçük bedenini kendi bedeniyle sarmaladığı anlarda onun içinde eriyor ve kendisine gösterdiği ilgiden büyük zevk alıyordu. Aralarındaki bağın yarattığı huşu diğer tüm duyguların önüne geçti. Ona sanki daha önce hiç görmediği bir şeymiş gibi baktı; bir şey harikulade ve büyüleyici.

Onun her yönden mükemmel olduğunu zaten biliyordu, ona cinsel olarak boyun eğebileceğini ve ihtiyaç duyduğu her şeyi karşılayabileceğini zaten kanıtlamıştı, ama ona böyle baktığında, sanki güzel, şaşırtıcı ve sonunda ona layıkmiş gibi, kendini yapmaya karşı koyamaz buldu. asla yapmayacağını söylediği şeyler.

Onun için mırıldandı, onu öptü, ona güzel ve mükemmel bir eş olduğunu söyledi, onun her ihtiyacını karşıladı ve bunu yaparken kendi ihtiyacını da karşıladı. Aklının bir köşesinde, bunun kendisini tekrar savunmasız hale getirecek bir yol olduğunu biliyordu ama kendisini ona sadece Haz halindeyken tam anlamıyla verdiği sürece, onun bunu anlayamayacağını düşünüyordu.

onun üzerinde eskisi gibi bir güce sahip değildi. Bu yüzden onu sevmesine izin verdi. Sevdığını zaten biliyordu ama bunun çok tehlikeli olduğunu da biliyordu. Babamın başına gelmişti. Elion'un söyledikleri doğru olsun ya da olmasın, gerçek şuydu ki, Babası aptalca davranmış ve Omega'sına fazla güvenmişti. Bu onun başına bir daha gelmeyecekti. Bundan emin olmalıydı.

Kürenin içinde ne kadar kaldıklarına dair hiçbir fikri yoktu. Saatler geçti ve sonra gökyüzü tekrar karanlığa ve aydınlığa dönerken günler. Kürenin büyüğü ihtiyaç duyduklarında onlara su ve yiyecek sağlıyordu ama bunlar nadiren oluyordu. Amara'nın bedensel işlevlerinin çoğu durmuştu ve ikisi de sadece tek bir endişeye odaklanmıştı; diğer tüm endişeler yok olmuştu. Adam, vücudu Amara'nın vücuduna sarılmış bir şekilde uyuyordu ve uyandıkları andan itibaren ya adam Amara'ya çarpıyor ya da Amara ona biniyordu.

Gözlerindeki altın rengi solmaya başladığında, birbirlerini olması gerektiği gibi . Malloron onun kurumuş tohumlarını vücudunun çeşitli yerlerinde görmeye bayılıyordu ve öyle bir noktaya gelmişti ki, parmaklarıyla ona kayganlaştırıcısını yediriyor ve burnuna sürüyordu.

Bağın kaydığını hissettiğinde, kız ona biniyordu. Adamın bir eli kızın saçlarında, diğeri kalçasındaydı; kız ise adamın ön kolunu tutuyor ve diğer elini göğsünde kullanarak amını adamın sikinin üzerinde istediği gibi gezdiriyordu. Bağdaki gelgitli duygu dalgası aniden büküldü ve sonra sakinleşti ve odaklanmamış gözleri ona sabitlenmeden önce birkaç kez göz kırptı, ilk kez bir belirsizlik damlası bağa nüfuz etti.

Malloron kızın başını daha sıkı kavradı ve gözlerini kızın kilerden ayırarak zıplayan göğüslerine odaklandı. Kendini sertleştirdi, geleceğini bildiği şeye hazırlanıyordu. Pus'u sona erer ermez, ona yaptığı şefkatli muamele de sona erecekti.

ALTINCI BÖLÜM

AMARA

Tüm vücudu acı içinde çığlık attı.

Amara etrafını saran yumuşak yatağın üzerinde yuvarlanırken inledi. Bu tatlı bir acıydı, tüm vücudunda, kaslarının derinliklerinde yankılanan ve ona hayatta olduğunu bildiren bir acı. Bacaklarını birbirine bastırıp aralarındaki acının tadını çıkarırken gülümsedi. Malloron'un düğümü tarafından tekrar tekrar gerilmenin acısı, sıkıldığında tüm yol boyunca yankılandı ve bu çok tatmin ediciydi.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Malloron.

Ayağa kalktı ve biraz da telaşla etrafına bakındı. Her nasılsa, onu kaleye ilk getirdiğinde yatak odasındaydı. Malloron'un yatak odası. Buraya nasıl geldiğini hatırlamaya çalışarak zihnini geriye götürdü ama zihni bulanıktı ve anıları

Ne zaman onları saptamaya çalışsa zıplıyor, atlıyor ve odaktan kayıyordu. Hatırladığı son şey Brecc'in onu hücrelerinden sürükleyerek çıkardığı ve bir avlu boyunca yürüttüğü oldu. Kaslarını çattı. Hayır. Malloron onun için gelmişti. Gözlerini kapadı ve hatırladığı son net anıyı hatırlamaya çalıştı. Malloron'un kollarındaydı, ona bakıyordu, gerçekten de onu almaya geldiği için rahatlamış ve minnettardı. Sonra adam yüzünü boynuna bastırmıştı. Evet, işte buydu. İddia edilen ısırığa karşılık verdi.

Eli göğsüne doğru kaydı. Hissedebiliyordu. Adam onun içindeydi ama öncekinden farklı bir biçimde. Tenebris'ten gelen farkındalığı hâlâ hissetmesine rağmen, içinde yuvalanan daha derin, daha güçlü şey de vardı. Göğsünde kıvrılmış duran bir küre gibiydi. Tenebris'ten gelen onun bulutu, kürenin gücüyle kıyaslandığında soluk kalıyordu.

Odaya göz attığında yalnız olduğu belliydi ama yatak takımının şekli yalnız olmadığını gösteriyordu. Yastıklar ve battaniyeler o kadar mükemmel bir şekilde düzenlenmişti ki, bunun kendi düzenlemesi olduğunu biliyordu. Ama orada

yanında Alfa'sı için yeterince geniş bir alan vardı. Bir nefes aldı ve tuttu. Onun Alfa'sı. Malloron artık onundu ve her zaman onun olacaktı. Bunu düşünmek içinde şüphe, merak ve belirsizlikle bastırılmış bir heyecan .

Bu duyguyu bir kenara iterek odanın içinde onu aradı ama her yer sessizdi. Bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı ve yavaşça ayağa kalktı. Onun yatak odasında yalnız olmak garip hissettiriyordu. Hayır, bu tam olarak doğru değildi. Bu duyguyu yakından inceledi. Onu yanında istiyordu. Kendisini onun alanına hükmetmeye zorladığı onca zamandan sonra, şimdi bunu arzuluyordu ve buna duyduğu ihtiyaç mantıksız derecede güçlüydü.

İç geçiren Amara, dolu mesanesini rahatlatmak için tuvalete gitmeden önce tatlı ağrının tadını çıkararak bacaklarını döndürdü ve gerdi. Bir sonraki adımını düşünmesi gerekiyordu.

Endişelendiği asıl şey hafıza kaybıydı. Ruh bağı çiftleşmesinin bir Omega'nın zaman kaybetmesine neden olduğunu hiç duymamıştı. Bunun gerçekleşmesini sağlayan tek şey Haze-Amara'nın bu düşüncayı anlamlandırırken hareketsiz kalmasıydı. Tabii ya. Ağrılı hissetmesine şaşmamalı. Ellerini vücudunda gezdirerek Malloron'la birlikte geçirdiği Haz dönemine dair herhangi bir iz bulmaya çalıştı ama yıpranmış kaslarından başka bir şey yok gibiydi. Onu yıkamış olmalıydı çünkü tamamen temizdi, saçları bile nemliydi.

Derin düşünceler içinde yavaş adımlarla yatak odasına geri döndü. Düpedüz bir savaşın ortasında nasıl olur da vücudunun işaret ettiği ölçüde çiftleşmiş olabilirlerdi? Binada bir siren çaldığını, hücresinin ötesinden bağırışlar ve çığlıklar yükseldiğini, duvarların bile hafifçe sallandığını hatırladı.

bir noktada. Brecc hem öfke hem de dehşet içinde gelmişti ve muhafızları onu yarı sürükleyerek, yarı taşıyarak binadan çıkarırken savaş seslerini duydu. Brecc, çiftleşmelerinin tadını çıkarmalarına izin vermek için kaçış arayışını durdurmazdı ama nedense Malloron onu tekrar kollarına aldığı anda ona ne olduğunu hatırlayamıyordu.

Hayal kırıklığı içinde başını salladı. Bu anıdan her zaman nefret etmişti. Pus'un neden olduğu kayıp. Cailyn ona takılır ve oyun oynardı; Amara'nın Haz sırasında kendini önemli ölçüde utandırdığını iddia eder ve bunu telafi etmek için bir şeyler yaptığı anda ısrar ederdi. Hafızası geri döndüğünde, Amara, Cailyn'in gerçeği ne kadar esnettiğini fark etti ve Bazen hiç gerekmediği halde daha da utanç verici bulunuyordu. Cailyn'in numaralarını tespit etmeyi öğrenmiş ve hatta

Ama yine de Omegaların hem Pus sırasında hem de sonrasında ne savunmasız oldukları rahatsız ediciydi.

Amara, Malloron'un yapmasını isteyeceğinden emin olduğu gibi yatağa dönmek yerine, odanın geri kalanını keşfetmeye karar verdi. Buraya en son geldiğinde, tenebrislerin arasından sadece bölük pörçük kısımlarını görebilmiş ve yatak odasının ötesine hiç geçmemişti.

Ana yatak odası kendi odalarının oturma alanı kadar büyüktü ve yatak alanın çoğuna hakimdi. Yatak odasının ötesinde bir dizi oda vardı; yaşam alanı, bir ofis, cinsel içerikli eşyalarla dolu bir oda Malloron'un çok sevdiği banklar, küçük bir galeri ve çeşitli kraliyet cübbeleri ve asalarıyla dolu bir oda. Amara etrafta dolaştı ve çevresinde garip bir şeyler olduğunu hissederek onları inceledi. Odalar bakımlı görünüyordu ama içinde yaşanmamıştı. Sanki Malloron nadiren Burada hiç zaman geçirmede, ki en çok endişelendiği şeyler düşünüldüğünde bu onun için o da şaşırtıcı olmamalıydı.

Düşünceleri Orlee Ana ile yaptığı konuşmaya döndü. Annelerin çocukları almaya gelme düşüncesi, sadece onların güvenliği için değil, aynı zamanda Malloron hakkında gerçekten ne hissettiğini nihayet anlatabilmesini sağlayarak onu çok rahatlatmıştı. Çocuklar ve tenebris hakkında hâlâ bilmesi gereken pek çok soru vardı ama umarım onunla kalır ve onu kabul ederse bu sorular da cevap bulacaktı.

Üzerinde gece tuniği olmasına rağmen, kamarasının ana kapısına yöneldi ve çok yavaş bir şekilde kapıyı açtı. Dışarı baktı, Kapının iki yanında duran iki muhafızı görünce şaşırmadı ama tam kapıyı kapatmak üzereyken içlerinden biri onu fark etti.

"İyi günler Majesteleri," diye selamladı. "Eğer kale içinde bir yere gitmek isterseniz, Majesteleri uygun şekilde giyinmenizi rica ediyor. Yatak odasındaki dolapta uygun kıyafetler bulabilirsiniz."

Amara'nın ağzı şok içinde açıldı ve bir an ne diyeceğini bilemedi. Sonunda başını salladı ve kapıyı hızla kapattı.

Bu sürpriz oldu.

Merakla dolabı aradı; muazzamdı, özenle hazırlanmış elbiseler, cüppeler, önlükler ve bunlara eşlik eden ayakkabılar, terlikler, sandaletlerle doluydu. Mücevherler, şallar ve çantalar için bile bir alan vardı. Her şey zenginlik izlenimi veriyordu.

Amara çabucak giyindi ama olan bitenle ilgili garip bir his oluşmaya başlamıştı. Malloron gerçekten de kaleyi keşfetmesine izin verecek miydi?

Daha önce sergilediği davranışlarla çelişiyor gibi görünüyordu ama bunu öğrenmenin tek bir yolu .

Koridorda yürürken muhafızlar iki yanına dizildiler. Odadan çıktığında ona tek kelime etmediler ve nereye gittiğini sormadılar.

Seçtiği elbise normalden daha yavaş yürümesine neden oluyordu, özellikle de seçtiği sandaletler alışık olmadığı küçük topuklara sahipti. Ama bunun gerçekten bir önemi yoktu çünkü nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kalenin etrafında sürükleniyor, istediği yöne doğru ilerliyordu. gardiyanlar onun belirli alanlara girmesini engellerdi, örneğin mutfaklar ya da galeriler, hatta Malloron'un döküm odaları, ama yapmadılar. Sadece gitmek istediği yere kadar ona eşlik ettiler.

Yanından geçen her kişi derin bir şekilde eğiliyor, göz temasından kaçınıyor ve ardından olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşıyordu. Amara'nın ruh hali, statüsüyle birlikte koşullarının da değiştiğini fark ettikçe her adımda biraz daha düşüyordu.

O artık kralın bağlı eşiydi. Onun Omega'sıydı. Ve bu statüyle birlikte, insanların onun hakkında bildiği ve korktuğu her şeyi benimsemişti. Şimdi düşününce, daha önce kalede dolaşırken bile hizmetkârların nasıl davrandığını düşününce, bunun böyle olacağı belliydi ama durum farklıydı deneyimlemek için. Bir zamanlar o hizmetkârlardan biriydi; şimdi onu görünce sinen insanlardan biriydi.

Birkaç saat dolaştıktan sonra muhafızlara döndü. "Kral Malloron nerede?"

"Kendisine ulaşamıyor Majesteleri," dedi muhafız, gözlerini koridordan ayırmadan.

Amara hayal kırıklığı içinde nefes verdi. Adam onu bütün gün yalnız bırakmıştı. Topuklarının üzerinde dönerek odasına doğru ilerledi ve içeri girer girmez oturma odasında volta atmaya başladı, adamın onu bir kenara atmış olmasına karşı mantıksız ve sert bir öfke . Ona istediği şekilde bağlanmış, tam olarak talep ettiği şeyi vermişti ve adam bütün öğleden sonra onu görmeye bile gerek duymamıştı. Eğer bu hayatı yaşayacaksa, kendisine dayatıldığında zevk aldığı her şeyi istiyordu. Ve onun ilgisi de bu lanet şeylerden biriydi.

Birden, tıpkı kendi odasında olduğu gibi, oturma alanındaki masanın üzerinde bir yemek belirdi. Çorba, kızarmış etler, ekmekler, süslenmiş sebzeler, çeşniler ve şaraptan oluşan özenli bir yemektir. Ama

Onu kızdıran şey, tüm bunların tek bir kişi için hazırlanmış olmasıydı. Malloron onunla birlikte yemeye niyetli değildi!

Masaya doğru yürürken acı bir öfke yükseldi ve her şeyi iterek büyük bir yığın halinde yere düşürdüğünde, tatmin sadece bir an sürdü çünkü tüm yiyecekler, kırık tabaklar ve camlar ortadan kayboldu. Belli ki mutfaklara geri taşınmışlardı.

Amara döndü ve odanın içinde volta atarken oflayıp pufladı ama bağın göğsünde çekildiğini hissetmesi uzun sürmedi. Küre dönmeye başladı ve bir sıkıntı çatırtısı yükseldi. Malloron. Sonunda ondan hiçlikten başka bir şey hissedebiliyordu.

Onun vücudunda titreşen pek çok farklı versiyonunun olması yeterince kötüydü. İçinde bu kadar mevcutken onun yokluğundaki ironiye homurdandı. Bağ, tenebris, midesindeki titreşim, hepsi onun farkında olmasını sağlarken, onun buna ihtiyacı bile yoktu-

Bir şeyin farkına vararak aniden durdu. Karnındaki titreşim... Bir elini karnına bastırdı ve oradaki titreşime odaklandı. Bu o değildi; olamazdı. Bu sadece...

Bu derin farkındalık onu sersemletip düşüncesizliğe sürüklediğinde dünya etrafında sarsıldı. Hızla gözlerini kırıştırarak sallandı ve kendini desteklemek için bir sandalyenin arkasına tutunmak üzere elini uzattı. Zihni bir anda tek bariz sonuç o kadar yavaş ki, kendini havada süzülüyormuş gibi hissetti.

Hamileydi.

Duvar sırtına çarpana kadar geriye doğru tökezledi ve sonra eli hâlâ karnının üzerindeyken ağır bir şekilde yere düşene kadar duvardan aşağı kaydı.

Bir çocuğu olacaktı. Etrafında öyle yoğun bir duygu seli dönüyordu ki kafası karışmıştı. Güçlü bir yanı, her fırsatta ona karşı çalışan o derin yanı, bu fikre seviniyordu. Neden olmasındı ki? Bir casus olduğu için çocuk sahibi olmamanın utanç verici olacağını düşünmüştü hep. Anne olma fikrini çok seviyordu; görevine bu kadar tutkuyla bağlanmasının nedenlerinden biri de buydu. Ama kendisi çocuk sahibi olmayı hiç düşünmemişti. Bu hiçbir zaman Annelerin Omega casusları için hesaba kattığı bir şey olmamıştı. Ama şimdi bunu yapabiliirdi. Onlara sahip olması mümkündü ve sadece bu da değil, kendisi için yaratılmış tek Alfa'yla çiftleşmişti. Ve yine de... Malloron onun Alfa'sı olabilirdi ama bu Diyar'ın ortamı çocuklarının yetişmesini isteyeceği türden değildi. Malloron'un aile ve çocuk algısı bile

Aile arasındaki bağı bu kadar az önemseyen bir Alfa'yla çocuklarını nasıl büyütebilirdi? Başını iki yana salladı ve hayal kırıklığı içinde yankılandı. Onun varlığını neden bu kadar çok istediği şimdi daha iyi anlaşılıyordu. Hamile Omegaların Alfalarına sürekli ihtiyaçları vardı. Görevini yerine getirmiyordu.

Kapı aniden açıldı ve yüzünde kızgınlığı açıkça belli olan ve omuzları gergin bir şekilde içeri girdi. Ama tabii ki inanılmaz görünüyordu. Yontulmuş yüz hatları sertti ve koyu kahverengi saçları ensesinde hafifçe kıvrılıyordu. Adam kızın önünde durmak için yürüdü ve kız ona baktı, yaşadığı şok hâlâ içinden geçiyordu, eli hâlâ karnındaydı.

"Neden yemeği reddettiniz?" Malloron böğürdü.

"Neden burada değildin?" diye sordu Amara, sesinin bu kadar yumuşak ve titrek çıkmasına sinirlenerek. Tüm vücudu ona dokunmak, kollarına atlamak ve ona ihtiyaç duyduğu şekilde mırıldanmasını söylemek can atıyordu ama o parçasını susmaya zorladı.

"Meşgulüm," dedi sert bir sesle. "Ben kralım. Sizi denetleyecek vaktim yok."

"Denetlemek mi?" diye tükürdü ona. "Hamile olduğumun farkında mısınız? Eminim bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuzdur."

Gözleri karnının üzerindeki eline ve tekrar gözlerine kaydı ama bir şey söylemedi.

"Sanırım istediğin buydu," dedi sakın bir sesle, çelişkili duyguların bir başka karışımı onu kucaklıyordu. Ya gerçekten hamile kalmasını istemiyorsa? Daha önce hiç çocuk sahibi olmaya yakınlık göstermemişti. Aslında, ona sorduğunda, bunun bir öncelik olmadığını ima etmişti. Bu düşünce karşısında umutsuzluğa kapılmamak için direndi.

"Sen yapmasan bile, hamile Omegaların Alfalarının her zaman yanlarında olması gerekir, Malloron," dedi, sesindeki kızgınlık azalıyordu. Belki de gerçekten bilmiyordu. "Bizden uzun süre ayrı kalırsan bana ve bebeğe zarar verebilirsin."

"Uzun süredir yoktum," diye gürlledi. "Bir öğleden sonra boyunca yalnızdın. Şifacım bununla başa çıkabileceğini söyledi. Sadece zorluk çıkarıyorsun. Neden yuvanı bitirmiyorsun ve herhangi bir ihtiyacın olduğunda şefimize haber vermiyorsun? Seni denetleyemem."

Kızgınlığı yeniden alevlendi. Şifacısı mı vardı? Yüzü yara bere içindeyken o neredeydi? "Bana şifa vermesi gereken kişi sensin.

İhtiyacım olan şey," diye karşılık verdi ona. "O senin çocuğun. Bakamayacağın bir eşe sahip çıkmamalısın."

İçinden kopan hırıltı tüm odayı ve vücudundaki her tüyü hem arzu hem de gerginlikle tutuşturdu. Bu bir Alfa'ya söylenebilecek cesur bir sözdü, her ne kadar bir eşe ya da aileye hiçbir zaman ilgi göstermemiş bir Alfa olsa da.

"İyi," dedi, sesi derin ve alçaktı. "Ayağa kalk."

Amara yavaşça ayağa kalktı, gözleri onunkilere kilitlenmişti. "Sana ihtiyacın olanı vereceğim Omega. Soyun."

Aralarındaki bağda hissettiği ani değişim karşısında Amara'nın içinde gergin bir titreme oldu. Ona duyduğu arzu derin, çığ ve güçlüydü. Bunu istediğini inkâr edemezdi. Hem de çok. Ama onu bu şekilde cesaretlendiremezdi. Az önce ona adı yerine Omega demişti... ve bu nedense onu rahatsız etmişti. "Demek istediğim bu değil," diye başladı.

"Soyun!" diye bağırdı. "Yoksa elbiseni yırtarım."

"değil," diye tısladı. "Zaten bana ait değil; sana ait. Eğer onu yok etmek istiyorsan, buyur edebilirsin."

Malloron hırladı ve bu ses göğüs uçlarının sertleşmesine neden oldu, içinden geçen ve amını sıkın bir zevki ateşledi. Büyü o kadar hızlı bir şekilde etrafını sardı ki, bunu fark edecek zamanı bile olmadı ve fark ettiğinde elbisesi parçalara ayrılmıştı.

Malloron onu boğazından yakaladı ve bir anda tüm gerginliği kol ve bacaklarını terk ederek zayıfladı, garip bir sakinlik yayıldı içine. Onu belinden yakaladı ve yatağına taşıdı. Yarı inşa edilmiş yuvasını gördüğünde içinden mantıksız bir sevinç geçti. gereken buydu; çocuklarına hazırlanırken Alfa'sıyla birlikte yuvasında olması gerekiyordu.

Malloron onu yatağın ortasına fırlattı ve üzerine tırmanarak elleriyle bileklerini birbirine kenetledi.

Sırtını dikleştirdi, kısıtlamaya karşı zorlandı ve duygularını yatıştırma şeklinin tadını . Sıcak ağzı kızlardan birinin üzerine kenetlendi. göğüslerini ve meme ucunu çekiştirdi ve zevk içinde dalgalanırken bacaklarını açtı, diğer eliyle kendini serbest bırakırken onun için istekliydi.

Amara, onun sevdiği sikiyle uğraştığını görünce inledi ve diğer meme ucuna geçerken bacaklarını onun için daha geniş açtı. Sert diliyle onu da yaladı ve her yalayışta Amara'ya doğru fırlayan bir sarsıntı oldu.

klitoris. Başını geriye atan Amara, artık gerçekten sevdiğini fark ettiği bu deneyimin hazzına gömüldü.

Birden Malloron'un aleti girişinde belirdi. Kaşlarını çattı, başını kaldırdı ve adamın onu içine doğru ittiğini gördü, ama hâlâ tamamen giyinikti. Kadın itiraz edemeden, adam acımasız bir ritim tutturarak içine derin ve sert bir şekilde batmaya başladı. Amara ağır bir şekilde nefes aldı, o çiğ, ezici his çekirdeğinden yayılıyordu, ama bir şeylerin yanlış olduğunu hissetti. Ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu ve uzun bir süre ne olduğunu anlamaya çalıştıktan sonra bu hissi bir kenara bıraktı ve sadece bu deneyime teslim oldu. Giysilerinin verdiği his onu rahatsız etse de, onun içinde olmanın verdiği heyecan tüm vücudunu alevlendirdi.

Bacaklarını iki yana açtı, kalçalarını onun sert sikişleriyle buluşturmak için yukarı kaldırdı ve onun adını haykırdı, ağzının kendi ağzında olmasını arzuluyordu. Ama o an hiç gelmedi.

Orgazmı içinden geçerek bileklerini sıkın elinin kısıtlamasına karşı savaşmasına neden oldu ve adam çekilip fişkırtdı onu düğümlemek yerine üzerine akıyordu. Teninde boşa akan tohumun karşısında inlediğinde, sikini ağzına soktu ve Kalanını içti, ilk başta itiraz ettiğinde ucunu boğazına sokmaya zorladı.

Adam sarsılırken tırnaklarını adamın kalçalarına geçirdi, adamın sertliği Hırıltılar dilindeki keskin sıvı kadar tatmin ediciydi ama bir şeylerin ters gittiğini anlayabiliyordu. Adam geri çekildi ve kız boğazındaki yanmadan dolayı çok fazla öksürmemeye çalıştı ama adam onu kollarının arasına almak yerine, tenebrisi tuttuğundan beri hep yaptığı gibi, pantolonunun kemerini bağladı ve yataktan indi.

"Yuvanızı yapmayı bitirin," dedi, sesi alçaktı. "Hamile bir Omega'nın odaklanması gereken şey budur." Sakinleşti, kahverengi gözleri soğuktu. "Ve eğer bir yemek yemeyi reddedersen, seni bir bankta kilitli tutarım ve doğurana kadar zorla beslerim, anladın mı?"

Onun cevap vermesini bile beklemedi. Sadece odadan dışarı çıktı.

Amara yatağın üzerinde ne kadar süre donmuş bir şekilde oturduğundan emin değildi. Malloron onca davranışının arasında daha önce hiç böyle davranmamıştı. Ona sanki sadece ihtiyacını gideriyormuş gibi davranmış ve sonra da yoluna devam etmişti. Kıyafetlerini çıkarmamıştı; onu göğsüne bile yaslamamıştı.

Amara ellerini yumruk haline getirirken battaniyeyi tırmaladı. Orgazm olmasına, her zaman yaptığı gibi onun kokusundan ve tenindeki menisinden zevk almasına rağmen, gittiği için hâlâ derin bir tatminsizlik duyuyordu. Şimdi ona sarılıyor, onun için mırlıyor ve ikisinin etrafında yuvasını kurmasına izin veriyor olması gerekiyordu.

Bir nefes aldı ve onun davranışını incelerken nefesini uzun ve yavaş bir şekilde verdi. Belki de onu hemen ısırmağı için öfkesini hafife .

Adam onu ısırmağı ve onun ısırmasını beklemişti ama o bunu yapmadan önce bir cevap istemişti. Bunu bir ihanet olarak mı yoksa kendisine söyleneni yapmayacağına bir göstergesi olarak mı gördüğünden emin değildi ama bu açıkça bir sonuçtu.

Tereddütünün sorumluluğunu üstlenmesi pek olası değildi, ama ona karşı davranışlarında bu kadar büyük bir değişiklik beklemiyordu, özellikle de

Artık hamileydi. Şimdi ona en çok ihtiyaç duyduğu zamandı. Hissettiği şeyle yüzleşmesi zaman alacaktı ama asıl soru, kendisi ve bebeğin hayatta

kalıp kalamayacağıydı o zamana kadar? Bu da Omega Yerleşkesi'nde öğrendikleri başka bir şeydi ama bir Alfa'nın hamilelik sırasında Omega'sıyla tam olarak ne kadar zaman geçirmesi gerektiğinin ayrıntılarını öğrenmemişlerdi. Eğer bu devam ederse, kesinlikle öğrenecekti.

Yatağı uzandı, bağı aramaya başladı.

Malloron'un nasıl hissettiğine dair bir ipucu ya da fikir verip vermediğine baktı ama dönme yavaşlamıştı. Düzgün çalışıp merak etti; bağı böyle hissettireceğini düşünmemişti. Tenebris'in içinde yarattığı farkındalık, bağıdan ayrı olarak hâlâ içinde dönüyordu ve midesindeki titreşim kendi dalgasıydı. İç çekti. Bedeninde kontrol edemediği o kadar çok şey oluyordu ki. Tek yapabileceği içinde bulunduğu durumu kabullenmeye çalışmaktı.

Kendini yukarı itti, ancak bunu yaparken, bulanık anıları Haze geri döndü. Onları incelerken, Malloron'un o durumdayken ona tamamen bağı olduğunu fark etti. Evet, kendi rutinindeydi ama ona karşı çok dikkatli, çok şefkatli ve onun neye ihtiyacı olduğunu bilecek kadar yetenekliydi.

Bu ilgiyi ne kadar özlediğini, onu ne kadar arzuladığını fark ettiğinde ruh hali alçaldı. Kendini anıları uzaklaştırmaya zorlayarak yuvasını tamamlamak için çalışmaya başladı.

Gece boyunca Malloron ona katıldı.

Kolları onu kendine doğru çekerken güzel sıcaklığı onu çevreledi ve ona sokulurken iç çekti. Adam mırıldanarak onu kendine yakın tutarken, kadının içine lezzetli bir hoşnutluk yayıldı. Ve içinde savaşılan tüm çelişkili titreşimler hizalanarak onu derin, huzurlu bir uykuya gönderdi.

Ertesi sabah uyandığında, adam yine gitmişti.

Amara bu kez günü kaleyi keşfederek geçirmeye karar verdi.

Brecc ve Valinor'a ne olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikri yoktu ama sadece kalenin hâlâ etkin bir şekilde çalışıp çalışmadığını görerek bunu anlamak mümkün olmalıydı. Eğer saldırı altındaysalar işler hâlâ aynı şekilde yürüyor olamazdı ve eğer Anneler bir noktada gerçekten çocuklar için geliyorsa, kalede neler olup bittiğine dair bir fikri olması gerekiyordu. Bu yüzden Malloron onu kurtardığından beri işlerin nasıl değiştiğine dair herhangi bir işaret aramak için çeşitli alanları ziyaret etti. Belli ki muhafızları onu her yerde takip ediyor ve ziyaret ettiği hiçbir alana girmesine engel olmuyordu.

İşin ilginç yanı, nerede olursa olsun, yemekleri onun için cisimleşiyordu. Öğlen vakti, geniş bir koridorda yürürken, önünde bir masa ve sandalye belirdi ve üzerlerinde sayısız tabak vardı, bardaklar ve kaseler. Korumaları hemen koridoru kapattı, böylece özel olarak yemek yiyebildi ve yemeğini bitirip masadan kalkar kalkmaz ortadan kayboldu.

"Bunun olacağını biliyor muydunuz?" Amara muhafızlar yanına döndüğünde onlara sordu, büyüünün onu kalede takip ettiği fikrinden rahatsız olmuştu. Bu durumdan neden rahatsız olduğundan emin değildi; Malloron'un nerede olduğunu takip ettiği aşikârdı; her zaman yaptığı şey buydu. "Üzerimde bir tür sihirli takipçi ya da büyü mü var?"

Her iki muhafız da sessiz kaldı.

"Bana cevap verecek misiniz?"

"Kral Malloron'un talimatıyla sizi ve Eiros'un varisini korumak için buradayız," dedi içlerinden biri. "Yemek yemek için gerekli alana ve mahremiyete sahip olmanızı sağlamak da bu görevlerden biri Majesteleri."

Eiros'un varisi olarak bahsedilen bebeği duymak onu daha da tedirgin etti. Henüz hamile olduğu fikrine bile alışamamıştı - doğuracağı çocuğu düşünmek bir yana, bir bebek *olacağı* fikrine bile

Eiros'un varisi olacaktı. Ama aklından rahatsız edici bir düşünce daha geçti... Artık sadece bu muydu? Varisin annesi... Malloron onu böyle mi görüyordu? Davranışlarının gerçek nedeni bu muydu? "Soruma cevap vermedin," diye belirtti Amara.

Güvenlik görevlisi yanıt vermedi.

Amara hayal kırıklığını içinde tutarak döndü ve koridorda ilerlemeye devam etti. Muhafızlarla bu konuda tartışmanın ne anlamı vardı ki? Belli ki Malloron kendisi ve bebek için planlar yapmıştı ve tek yapması gereken bunların ne olduğunu öğrenmekti.

O kamarasına döndükten kısa bir süre sonra geldi.

Kapıyı kapatırken "Soyun," diye emretti.

Amara onun tam önünde durarak dikkatle onu izlemeye başladı.

"Seninle konuşmam gerek."

"Konuşacak bir şeyimiz yok."

Amara onu görmezden gelerek, "Seni neden hemen ısırmadığımı anlayabiliyorsundur herhalde," dedi. "Bana açıklamana ihtiyacım vardı-"

Malloron onun önüne geçerek sırtını duvara çarpana kadar onu itti. O kadar hızlı hareket ediyordu ki, Amara'nın ne olduğunu anlamaya bile vakti olmamıştı ki, Malloron onun üzerinde , gözleri karanlıktı, kokusu kadının kayganlaşmasına neden oluyordu. "Açıklama gerektirecek bir şey yok," dedi, sesi hırıltılıydı. "Seni ısırdım ve bundan sonra yapabileceğin tek bir hareket vardı.

Geri kalan her şey önemsizdi."

"Benim için önemsiz değildi," dedi Amara, sesi soluğu kesilmiş gibi çıktığı için sinirlenerek. "Benim için asla önemsiz değildi ve bunu bilmen gerekirdi."

"Önemsizdi," diye bağırdı Malloron, sesi odayı doldurarak, "çünkü hiçbir şeyi değiştirmedim." Büyü varlığa dönüşürken hava ışıkla parladı. "Senin eşin olduğum gerçeğini değiştirmedim. Değişmedi. Çocuklara zaten olanları değiştirebilirdi." Büyü etrafını sararak elbisesini çekiştirdi. Malloron kükrerken tüm vücudu genişledi. "Ve bu seni ısırması olmamı da değiştirmedim!"

Amara ona bakakaldı, hem çarpık yüzü hem de içinden yayılan öfke dalgası karşısında donup kalmıştı. Bir şey ona cevap vermesini engelledi. Açıklamaya çalışsa bile onu gerçekten duyacağından emin değildi ama onu neredeyse felç eden asıl şey adamın gözlerindeki duygu derinliğiydi. Sadece kızgın değildi, daha fazlası da vardı.

ve hem bağı hem de tenebris içinde o kadar yüksek sesle titreşiyordu ki, o anda birini diğerinden ayırt edemiyordu bile.

"Artık beni eşin olarak asla kabul etmeyeceğini gösterdiğine göre, daha fazla talepte gerek yok. Kraliçe olacaksın, çocuklarıma sahip olacaksın ve sana söyleneni yapacaksın."

Elbisesi tekrar parçalara ayrıldı ve büyü odanın dönmeye başladı.

Amara onun gözlerindeki karanlık bakıştan başka hiçbir şeye odaklanamıyordu.

Ona daha yakın olma ihtiyacı hissederek bir adım öne çıktı. Adamın gözleri kısıldı ama o neredeyse bir kol mesafesine gelene kadar ilerlemeye devam etti. Yüzüne dokunmak için elini kaldırdı ama odadaki büyü hemen ona doğru döndü, bileklerine dolandı, onları birbirine bağladı ve başının üzerine doğru çekti.

"Malloron," diye soluk soluğa kaldı. "Haksızlık ediyorsunuz.

Açıklamama izin ver-"

Malloron topuklarının üzerinde döndü ve yaşam alanını adımladı.

Büyü onu ellerinden tutarak arkasından sürükledi ve karşı koymaya çalışsa da çabaları boşunaydı. Büyüsü onu sıkıca tutuyordu.

Adamın onu bankların olduğu odaya sürüklediğini fark ettiğinde irkildi. O odada başka kadınları siktiğine şüphe yoktu, neden onu oraya götürüyordu? Yuvası sadece yan odadaydı! İçini keskin bir dehşet öylesine yaktı ki gözlerinden yaşlar boşandı, ama ona açıklayacak kelimeleri bulmaya çalışırken, söylediği hiçbir şeyin yeterli olmayacağını fark etti.

İkisi de odanın ortasına geldiklerinde ona döndü ve yüzünü görür görmez dondu kaldı. Bir an için ifadesi yumuşar gibi oldu ama sonra hızla tekrar sertleşti.

"Malloron," dedi hıçkırıklarını durdurmaya çalışarak. "Sadece bekle.

Dinle

Ben."

Pantolonunun kemerini çözmeye başladı, sihir akımı etrafını sardı Amara'nın başını gözlerine bastırarak görüşünü engelledi. Göz bağı karşısında şaşkınlıkla irkildi ama sonra büyü ağzına da girerek ağzını tıkadı.

Bileklerindeki büyü, sert bir şey karnına çarpana kadar onu ileri doğru çekti. Daha fazla büyü vücudunun etrafını sardı, onu kaldırdı ve Malloron'un onu ilk kez becerdiği bank olduğunu fark şeyin üzerine yerleştirdi. Aynı bank olamayacağı açıktı ama aynı banktı.

aynı şekilde. Sihir, bileklerini toka yerine parmaklıklara sabitledi ve

Kalçaları, kıcını ve amını tam da onun sevdiği şekilde gösterecek şekilde sabitlenmişti. Ona dokunmadı bile. Kız hazır olana kadar her şeyi sihriyle yaptı. Ama ıslak olmasına rağmen, gerçekten hazır değildi.

Malloron içine girdiğinde, kadın şok ve endişe içinde haykırdı. İtişleriyle ağırlaşan sabit bir ritim tutturdu, bu da vücudunu bankın üzerinde bir ileri bir geri savurdu. Karnının altındaki dolgulu deri, derisinin çekilmesini engellemek için hiçbir şey yapmadı ve kadın deriyi sıkıca kavradı. kendini sabit tutmaya çalışıyordu. Adamın üzerindeki ağırlığına karşı savaşımaya çalıştı, ona ihtiyacı olduğunu ama bu şekilde olmadığını anlaması için ona seslenmeye çalıştı. Ama büyü onu kör ve tıkanmış halde tutuyor, sessizliğe ve karanlığa zorluyor, hissedebildiği her duyguyu artırıyor. Adamın içine her dalışında, giysilerinin kalçalarına ve kıcına baskı fark ettiğinde hayal kırıklığına uğradı. Şu anda bile hâlâ soyunmamıştı.

İçinde yükselen zevkle hıçkırıklarını tuttu, adamın hızı arttıkça vücudu daha hızlı sarsıldı. Ona bir kraliçe ya da eş gibi davranmıyordu, sanki hiçbir şey değilmiş gibi davranıyordu. Daha önce bu odada siktiği kadınlardan biriymiş gibi. Çekirdeğinin derinliklerindeki o ham, içgüdüsel parçası, ona yaptığı muamele karşısında feryat etti. Bu doğru değildi; bir Omega ile Alfa'sı arasında böyle şeyler olmamalıydı. O görevini yapmış, yuvasını kurmuştu, ikisinin de olması gereken yer orasıydı. Yine de onun öfkesinin umurunda olmayacağını biliyordu. Ona Omegalar hakkında pek bir şey bilmediğini zaten söylemişti, hatta ciddi bilgi eksikliğinin farkına varması için okuması için ona kitaplar bile vermişti ama şimdi neden dinlemesin ki? Adamın hamleleri dengesizleştikçe, kadın da anlamaya başladı; adam bebeği umursamıyordu. Hiç umursamamıştı.

Bebek bir amaç için bir araçtı, o da öyle. Eğer bir varisi olursa, Visant ailesinin soyu devam edebilirdi. Gerçekten tek şey buydu, her zaman önemsendiği tek şey buydu ve şimdi bir Omega'sı olduğuna göre, bir sonraki bariz ve mantıklı bir adımdı. İç çekirdeği bu fikri şiddetle reddediyordu ama aklına mantıklı gelen tek şey buydu.

Malloron onun üzerine eğildi ve kulak memesini ağzına aldı, parmakları gövdesinin altına girip bir meme ucunu ararken dilini kenar boyunca gezdirdi. zevkle birlikte tüm endişeleri arka planda kaldı ve çılgınca çırpınarak doruğa ulaşana kadar sarmal bir yoğunluğun onu ezmesine neden oldu.

Malloron'un nefes alış veriş i derinleşti ve hırıltıları gırtlaktan çıkmaya başladı. Kadının içinden çıktı ve ılık sıvısı kadının amına ve kışına fıskırdı.

Amara ağzını kapatarak nefes nefese kaldı, kendini olabildiğince hareketsiz tutuyordu, az önce olanları zar zor kavrayabiliyordu. Sonra vücudu onunkini kapladı, bankın üzerine eğildi ve onu sıcaklığıyla boğdu. Mırıltısı içine işledi ve gergin sinirlerini yatıştırırken titrek bir nefes aldı. Burnu ensesindeki saçları dürttü ve ağırlığının daha fazlasını onun üzerine bırakırken saçları boyunca ilerledi.

Baskı onu sakinleştirdi ve adamın altında gevşedi. Belki de her şeyi yanlış anlıyordu, belki de sadece öfkesini içinden atmaya ihtiyacı vardı. Belki de ona neye ihtiyacı olduğunu açıklayabilirdi, böylece o da onun ihtiyaçlarını karşılayabilirdi. Çünkü başka kimseyi istemiyordu, bunu zaten biliyordu. Malloron'la birlikte olacağı gerçeğini çoktan kabullenmişti. Ve onu asla değiştiremeyeceğini de zaten biliyordu, tam olarak değil, İsteddiği ölçüde değil. Ama onurlu nitelikleri yokmuş gibi de değildi. Ve onun bakış açısına göre, çoğu onu ele alış şekliydi.

süre sonra adam kalktı, kendini kadının üzerinden kaldırdı ve kadın adamın giysilerinin hışırıtısını duydu. Ve sonra ayak sesleri kayboldu.

"Malloron?" diye seslendi, onun odayı terk ettiğine inanmakta güçlük çekiyordu.

Ancak odasının kapısı çarparak kapandı. Ve ancak o zaman bileklerinin, gözlerinin ve ağzının etrafındaki büyü yok oldu.

Yere yığıldı, şaşkınlıktan dili tutuldu ve gevşedi. Eğer ona böyle davranacaksa, hamilelikten sağ çıkamayabilirdi bile. Olanlar karşısında uyuşmuş bir halde yerde kaldı, bir ileri bir geri giderek ona nasıl ulaşacağını anlamaya çalıştı ama yapacağını bilemedi. Sonunda ayağa kalktığında, yemeği oturma alanındaki masanın üzerinde belirdi ve sefil bir şekilde yemeğe oturdu.

O gece Malloron bir kez daha yuvasında ona katıldı. Onu sanki dünyadaki en önemli şeymiş gibi kucakladı; göğsüne yasladı ve o kadar yüksek sesle, derin ve güçlü bir şekilde mırıldandı ki, kız gün içinde olanları neredeyse unutacaktı. İçine dolan huzur onu memnuniyetten uyuşturdu ve elinde olmadan onun kollarında uykuya daldı. O sakin karanlığa dalarken, adamın kendisine olan öfkesinin geçtiğini umuyordu.

Malloron'un zıt davranışları sonraki hafta boyunca devam etti. Geceleri yuvasına tırmanıyor, onu kucaklıyor, okşuyor, mırıldanıyor ve onu ve bebeği sakinleştirmek için yapması gereken her şeyi yapıyordu, ama ertesi günün büyük bölümünde ortalıkta yoktu, sadece öğleden sonra onu ziyaret ediyor ve tekrar ayrılmadan önce tamamen giyinik bir şekilde onu beceriyordu.

Amara onunla konuşmaya çalıştı ama adam susturmaya ve susmazsa ağzını tıkamaya devam etti. Kollarını bağladı; bazen de arkasından, bazen onun önünde, bazen yuvalarında, bazen de banklardan birinde ve her zaman sihir kullanırdı, böylece odadan çıkana kadar onu serbest bıraktı. Artık onu düğümlemiyor, her fırsatta onu tohumuyla işaretlemeyi tercih ediyordu. Bu normalde zevk alacağı bir hareketti ama şimdi ona eşinden ziyade onun malı olduğunu hissettiriyordu; işaretlemek için yeterince iyiydi ama daha önce samimi anlarından zevk aldıkları şekilde kendini kilitlemek için değil.

Onu cezalandırıyordu - bu davranışın nedeni buydu ve bunu sonsuza kadar sürdüremeyeceğini bilse de, günler geçtikçe ruh hali daha da alçaldı. Sıraya her bağlandığında, her her seferinde onun giysilerinin pürüzlerini teninde hissetti ve her seferinde onu düğümlememeyi seçtiğinde, sanki derin bir parçası biraz daha yırtıldı. Onun ruh halini anlamaya bile çalışmadı çünkü onu tam olarak algılayamıyordu. Vücudunda algılayamayacağı kadar çok şey oluyordu. Bağ aracılığıyla tam olarak ne hissettiğini biliyordu ve bağ ona gerçek ruh halini ve ona nasıl yaklaşması gerektiğini söyleyebilmeliydi. Ancak ne denerse denesin, onu dinlemiyor ya da davranışlarını herhangi bir şekilde etkilemesine veya değiştirmesine izin vermiyordu. Onu yakınında tuttuğu gece bile, onunla konuşmaya çalışmak imkansızdı. Adam onu boynuna yakın tutuyordu ve kadın bütün gün onun kokusunu o kadar çaresizce arzulamıştı ki, onun gitmesine neden olabilecek herhangi bir şey söyleme riskini göze alamadı.

İkinci haftaya girdikten birkaç gün sonra, buna daha fazla dayanması imkansızdı. Adam onu oturma odasının zemininde, bacaklarını açmış, kollarını masanın ayaklarından birine dolamış halde becerirken, kadın hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

İçindeki o derin, ham, hayvani parça bu durumla ilgili her şeyi derinden reddediyordu. Alfa'sının ona bu şekilde davranmaması gerekiyordu. Onunla ilgilenmesi, onun ve çocuğunun sağlığını güvence alması gerekiyordu. Bunu nasıl hissetmezdi? Onu nasıl böyle bir riske atabilirdi?

Sessizce hıçkırdı, sonunda onu kırdığını görmesine izin vermemeye çalışıyordu. Geçmişte yaptığı onca şey arasında hiç ağlamamıştı. Ama hiç böyle hissetmemişti. Bu muamele, içgüdüsel bir düzeyde - çok temel ve kim olduklarının özünde olan bir şey - o kadar tatmin edici değildi ve onun her parçasına saygısızlıktı ki buna dayanamadı. Ne yazık ki adam fark etti ve sikiinin ritmi durdu.

Amara, adamın durumu daha da kötüleştirecek bir şey yapmayacağını umarak başını yana çevirdi. İlk seferinden beri gözlerini hiç bağlamamıştı ve bunu tekrar yapmasını istemiyordu. Yapmadı da. Uzun bir süre onun üzerinde donup kaldı ve sonra geri çekildi.

Amara yerde kaskatı uzanmış, adamın bir sonraki hamlesini bekliyordu. Eğer ilk tanıdığı Malloron'la karşı karşıyaysa, Malloron onu öldürmeye çalışacaktı.

Onu doğru davranışa ikna etmek ve pazarlık etmek. ona çocukluğundan bahseden Malloron olsaydı, neden üzgün olduğunu bilmek isterdi ama eğer karşısında onu Brecc'den geri aldığından beri var olan soğuk Malloron varsa, onun nasıl davranabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu daha da cezalandırmak isteyebilirdi; bunu bilmiyordu.

Yatak odasının kapısı kapandı ve odaya sessizlik çöktü. Amara başını kaldırdı ve onun gittiğini gördü.

Rahat bir nefes alsa da, adamın onun sıkıntısını hafifletmeye çalışmamış olmasından dolayı hayal kırıklığına uğradı ve bir parçası da kurtuluşunu bulamamış olmasından dolayı hayal kırıklığına uğradı. Bu düşünceyi öfkeyle bir kenara itti. Onu ya da bebeği umursamadan vücudunu kullanıyordu. Onun kurtuluşu Endişelenmesi gereken en son şeydi ama yine de cinsel açıdan bunun kendisi için önemli olduğunu inkâr edemezdi.

Büyülü bağların çözüldüğünü fark eden Amara yavaşça ayağa kalktı ve dirseklerini kırarak dik bir pozisyona geldi. En azından ağladığı için onu cezalandırmamıştı.

O gece Malloron gelmedi.

Geçen her saatle birlikte, Amara'nın zihni rahatsız edici düşüncelerle döndü ve içinden bir sürü duygu fırladı. Kıvrandı ve yatağında dönüp bekledi ama adam bir türlü gelmedi. Sabah olduğunda tamamen çılgına dönmüştü. Yataktaki tüm battaniyeleri ve yastıkları kaldırdı, yuvasının yanlışı olduğuna ikna oldu ve üzerinde Alfa'sının kokusu olan tüm kumaşlar tek bir alanda yoğunlaşacak şekilde yeniden inşa etti. O noktanın üzerine kıvrılmak, hafif bir uykuya dalabilmesinin tek yoluydu.

Tekrar yatağın kenarında ağır bir yük vardı. Yuvasından dışarı bakarken sinirlerine bir umut tozu yerleşti ama onun Malloron olmadığını görünce olabildiğince hırçın bir şekilde hırladı.

Yatağın ucunda bir kadın oturuyordu. Lila rengi bir bornoz giymiş olan kadının açık gri saçları geriye doğru toplanmış, gözleri kapalı, sırtı dik ve elleri kucağında duruyordu.

Amara dikkatle izledi, eklemlerinde ihtiyat ve saldırganlık kıpırdanıyordu. Bu kadın yuvasına çok yakındı.

Amara onu daha önce hiç görmemişti ve ona olmayan biri odada bile olmamalıydı. Ama kadın hareket etmedi, uzun süre aynı pozisyonda kaldı ve Amara onu izlemeye devam ederken biraz rahatladı. Belki de kadını her ne yapıyorsa uyandırmalı ve gitmesini istemeliydi? Yine de her zerresi onu yuvasını korumak için saldırmaya zorluyordu. Ayrıca, Malloron'un bilgisi olmadan birinin odaya girmiş olması mümkün değildi. Belli ki onu o göndermişti.

Amara hızla büyü yaparak küçük bir küre ördü ve kadının yüzünün önünde durması için yönlendirdi. "Ne istiyorsun?" sordu sonunda, olabildiğince acımasızca.

Kadın gözlerini kapalı tuttu ve hareketsiz kaldı ama yine de yumuşak ve alçak sesiyle cevap verdi. "Ben Kral Malloron'un şifacısıyım. Beni sizi kontrol etmem için gönderdi."

"Sana ihtiyacım yok."

"Öyle olduğunu hissediyor," dedi kadın kesin bir ifadeyle. "Olmanız gerektiği gibi davranmadığınızdan endişe ediyor ve hamileliğinizin olması gerektiği gibi ilerlediğinden emin olmak istiyor."

"Nereden bilecek ki?" Amara sinirlenerek, "Nereden bilsin?" dedi.

Kadın, "Öyle değil," diye belirtti. "İşte bu yüzden buradayım."

"Benim sana ihtiyacım yok," dedi Amara kararlılıkla. "Ona ihtiyacım var. Bana onu sağlayamadığın sürece, hiçbir şeyi iyileştiremeyeceksin. burada."

Bunun üzerine kadın dönüp ona baktı. Yaşlı bir kadındı ama birkaç kırışıklık ve ağarmış saçları dışında yaşını iyi gösteriyordu. Şifacı tereddütle, "Alfa olarak rolünü yerine getirmediğini söylerken çok dikkatli olmanızı öneririm," dedi. "Bu tür konularda çok hassastır. şeyler."

Amara neredeyse gülecekti. "Hiçbir şey önermiyorum," dedi. "Gece yarısı olmadığı sürece yuvamda benimle vakit geçirmiyor, bana sanki..." Birden bunu yüksek sesle söyleyemediğini fark etti. Utanç vericiydi, aşağılayıcıydı. Omega Yerleşkesi'nde eğitim almış, Alfaların geçmişte Omega'lara nasıl davrandığını hiçbir Omega, kendi Alfa'sının daha iyi olmadığını bilmekten gurur duymazdı.

"Majesteleri?" Şifacı onun cevabını bekleyerek konuştu.

Amara başını salladı. "Ona zaten olması gerektiği gibi davranmadığını söyledim," dedi. "Belli ki bana inanmıyor." çekti ve bacaklarını altına sabitledi. "Omega hamileliğini varsayıyorum. Neden ona ne yapması gerektiğini söylemiyorsun? Seni dinleyecektir."

Şifacı kaşlarını çatarak ona bakıyordu. "Kral Malloron ne yapması gerektiği konusunda beni hiç dinlemiyor. Beni dinlediği tek zaman, ona senin hakkında bilgi verdiğim zamanlar."

Amara şaşırarak gözlerini kırıştırdı. "Onu iyileştirmiyor musun? Onun şifacısı olduğunu söylediğini sanıyordum?"

Şifacı başını eğdi. "Ben kraliyet şifacısıyım, evet. Ama Kral Malloron olağanüstü bir yetenek ustasıdır. İksirleri karıştırabiliyor ve bilinen Topraklarda görülenlerin çoğunun ötesinde bir standartta büyü yapabiliyor." Amara'ya alaycı bir şekilde gülümsedi. "İyileşmesi gerekiyorsa, bunu yapmak için beni beklemeyecektir."

Amara düşünceli bir şekilde başını salladı, aklı ona saldırdığında yüzünde oluşan yara izlerine gitti. Onları iyileştirmemiş ya da başka birinden iyileştirmesini istememişti. Büyülü küreyi dağıttı. "Ama eğer sadece Bana gelince seni dinliyor," dedi Amara, "o zaman hamilelik için ne yapması gerektiğini neden dinlemiyor? Eğer umursuyorsa, ona ne yapması gerektiğini söyleyebilmelisin."

Şifacı ona garip bir şekilde hüzünlü bir gülümseme verdi. "Ona senin nasıl
"diye açıkladı, sesi yumuşak ve yavaş. "Ona bebeklerin nasıl olduğunu anlatıyorum. Ama ona bir Alfa ile bir bebek arasında neyin normal olduğunu söyleyemem.

Omega özel zamanlarında." Omuzlarını kaldırdı. "Sadece bu konuda bilgim yok."

"Bekle," dedi Amara avucunu kaldırarak. Yuvadan çıktı ve yataktan tırmanarak kadının karşısına geçti. "Bebekler dediniz. Bebekler, çoğul. Yani birden fazla."

Şıfacı gülümsedi ve başını salladı. "Evet. İkizleriniz olacak." Tereddüt etti. "Kral Malloron size bu konuda bilgi vermedi mi?"

Şok vücudunu ağırlıksız hissettirdi ve birkaç gün içinde ikinci kez Amara'nın dünyası dönüyordu. Sert bir el onu kavradı Dirseğinden tutup yatağın kenarına götürdüler.

"Derin nefes alın Majesteleri," diye mırıldandı şıfacı. "Acele . Yavaş ol."

Amara söyleneni yaptı, burnundan yavaşça nefes alıp hafifçe üfledi. İkizleri olacaktı. Bildiği tek ikizler ikiz Anneler Freya ve Fern'di. Bir çocuğu olmayacaktı, çocukları olacaktı. Korku göğsüne yayıldı ve aniden öğürecek gibi hissetti. Malloron'un çocuklarını yetiştirmesine izin veremezdi. Onun yetiştirilme tarzı hiç de iyi değildi ve eğer şimdi onu bir eş olarak reddediyorsa, bu muhtemelen babasının fikirlerini kendi çocuklarına da uygulayacağı anlamına geliyordu. Çocuklarının Malloron, babası ya da büyükbabası gibi yetişmesini istemezdi. Ama Malloron'un şu anda bunu dinlemesine imkân yoktu, onu ikna etmek için zamanı her geçen gün azalıyordu. Gerçekten de artık onu umursamadığını düşünmeye başlamıştı. Bağ, vücudunda olup biten diğer tüm şeyler yüzünden karışmıştı, onun gerçekten nasıl hissettiğini bilmesinin bir yolu yoktu ve bu sinir bozucuydu. Bu, bağın en önemli faydalarından . Onun niyetini bilmesi gerekiyordu, böylece

karar verebilirdi, özellikle de çocuklar söz konusu olduğunda. Bir keresinde Malloron'a Tenebris'i vermektense ölmeyi tercih edeceğini söylemişti. Kızıl zindandaki çocukların iyiliği için, peki ya kendi çocukları? Onların da babası ya da büyükbabası gibi olma riskiyle karşı karşıya olduğunu bile bile onunla kalabilir miydi?

Amara derin bir nefes daha aldı. Nedense zihninde tek çocuk varken risk daha düşük görünüyordu ama iki çocuk vardı ve Malloron ona bu şekilde davranıyordu, şüpheleri ona daha ağır geliyordu.

"Sakin ol," dedi şıfacı yatıştırıcı bir sesle. "Bunu duymanın şok edici olduğunu biliyorum ama bu gerçekten bir lütuf. Kral Malloron uzun zamandır ailesinde ikizlerin olmasını istiyordu."

Amara sertçe başını kaldırdı. "Nereden biliyorsun?"

Şıfacı birden rahatsız göründü. Tekrar yatağa ve gözlerini Amara'dan ayırıp karşı duvara dikti. "Kız kardeşlerinin hamileliklerini kontrol ettim, herhangi birinin ikiz gebe kalıp kalmadığını görmek için."

"Ve yaptılar mı?"

"İncelediğim kadarıyla yok."

Amara bir an sessiz kaldı. "Neden ikizleri arıyordu?" Şifacı, "İkizlerin Yetenek'te güçlü oldukları bilinir," dedi.

yavaşça. "Sanırım aile soyunu güçlü olmaya yatkın Yetenekli zanaatkârlarla desteklemek istiyordu."

"Neden?"

"Neden olmasın?" Şifacı omuz silkti. "Visant soyunun daha güçlü olmasından elbette zarar gelmez."

Amara tek kelime etmedi. Duyduğu hiçbir şey, çocuklarının Visant krallarının varislerini yetiştirme şeklinden farklı muamele göreceğine dair ona herhangi bir güvence vermiyordu.

Şifacı ona döndü. "Majesteleri," diye başladı şifacı, "ben Krala onun huzuruna çıkmak istediğinizi ve ihtiyaçlarınız konusunda sizi dinlemesinin iyi olacağını . Ancak beni dinleyeceğini garanti edemem."

"Eğer Omega'sının ve çocuklarının sağlığıyla ilgiliyse, neden yapmaması gerektiğini anlamıyorum," dedi Amara sert bir şekilde.

Şifacı ona doğru eğildi. "Sağlığınızın risk altında olduğunu hissediyor musunuz?"

Amara kaşlarını çattı. "Yuvamda benimle olması gerektiği gibi vakit geçirmiyor. Tabii ki risk altındayım!"

Şifacının kahverengi gözleri onunkileri aradı yavaşça başını sallayıp dik bir şekilde eğildi.

Amara kadının aptalca sorusu karşısında öfkeyle arkasını döndü ve bu yeni bilgiyle ilgili derin bir karmaşaya gömüldü. Malloron'la bir şeyler inşa etmeye karar vermekle yanlış bir seçim mi yapmıştı?

Ona karşı davranışları ne olursa olsun, artık düşünmesi gereken çocuklar vardı. Ve eğer öfkesi aralarında umduğu Alfa/Omega bağının kurulmasına engel oluyorsa, bu iyi bir şey anlamına gelmezdi. Çocuklarının Malloron'un, ondan önceki babasının ve muhtemelen ondan önceki babasının yaşadığı kaderi yaşamasına izin veremezdi. Bu nesilden nesile devam eden bir döngüydü, bunun devam etmesine izin veremezdi. Ama bunu kırabilecek tek kişi Malloron'du. Ve eğer ona karşı bu şekilde davranmaya devam ederse, diğer seçenekleri neydi?

Birbiriyle çelişen düşünceler ve kararlar kafasında dönüp duruyor, ona neredeyse hiç uyumadığını hatırlatıyordu. Şifacıya, "Biraz dinlenmem için beni yalnız bırakırsanız çok memnun , " dedi.

Şifacı başını eğdi ve ayağa kalktı.

"Ve lütfen bir daha *benim* iznim olmadan odama girme.

Amara'nın ses tonunda bir gerginlik vardı. "Malloron'un değil, benim. Bir Omega'nın yuvası sadece kendisi ve Alfa'sı için olması gereken özel bir alandır.

Bugün bunu ihlal ettiniz ve saldırıya uğramadığınız için şanslıydınız."

Şifacı gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Özür dilerim, Majesteleri. Tabii ki... Ben..."

"Bunlar bilmeniz gereken önemli şeyler."

Amara işaret etti. "Bunlar benim Alfa'mın *yapması gereken* türden şeyler. biliyorum." Hıçkırıklar boğazının arkasının ağrımaya neden olarak tehdit ederken yutkundu. "Lütfen git."

Şifacı hızla oradan ayrıldı ve Amara yuvasına geri döndü. Amara Boğazının arkasında yükselen acı, çığlık atma isteği uyandırdı; bu berbat bir karardı. Ama çocukları ve Malloron arasında bir seçim yapması gerekiyorsa, çocuklarını seçmek zorundaydı. Onsuz olma fikri onu umutsuzluğa sürüklüyordu ama Malloron'un eline bir fırsat geçmişti.

YEDİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Malloron hâlâ ruh bağının faydalarını görmeyi bekliyordu. İhtiyacı olmayan sürekli bir dikkat dağıtıcıydı ve en azından şu anda onsuz da yapabileceği dürtülerle hareket etmesine neden oluyordu.

Elbette Amara'yı içinde hissedeceğini biliyordu ama aralarındaki bağın canlılığı onu şaşırtmıştı, hem de hoş bir şekilde değil. Onun ruh halindeki çeşitli değişiklikleri derinden, tenebrisin sürekli uğultusundan daha bağlantılı bir şekilde hissetti. Uğultunun kendisi arka planda kalmış gibiydi, çünkü bağ ön plandaydı. Sürekli dikkatini dağıtıyordu.

Garip olan şey, Omega'sının onunla bu kadar yakın olması, ona bu kadar derinden bağlı olması ve yine de ulaşamayacağı kadar uzakta olmasıydı. Sırf üzerinde sahip olduğu güç yüzünden ona karşı bu kadar soğuk ve mesafeli davranmak zorunda kalması onu çok kızdırıyordu. Ne zaman onun gözleri yaşarsa, kendi gözlerine hançer saplanmış gibi . Onu üzgün görmekten nefret ediyor ve ağladığını duymaktan kesinlikle tiksiniyordu. Ama her seferinde kendine bunu neden yaptığını hatırlatmak zorunda kalıyordu. Artık risk altında olan çok daha fazla şey vardı; bu sadece kendisiyle ilgili değildi, aynı zamanda tahtı ve halkıyla da ilgiliydi. Ve çocukları.

Büyükbabasının araştırmalarında Visant kanı taşıyan ikizlerin özellikle güçlü olduğunu okuduğundan beri ailesinde ikiz olup olmadığını araştırıyordu. Kız kardeşlerinden birinin bir çift doğurmuş olabileceğinden şüphelenmişti ve Sonila'nın doğurduğu ortaya çıktı. Ancak onun farkındalığından ve erişiminden uzak kalmışlar, ardından da İmparator Drocco'nun koruması altında Batı Toprakları'nı terk etmişlerdi.

yüzden Amara'nın ikizlere hamile olduğunu duyduğunda çok sevindi, kendi güçlü çocuklarına sahip olacaktı.

Tek sorun, onu reddetmesinin çok katı olup olmadığını anlayamamasıydı. Bir yıl boyunca ondan uzak kalması mümkün değildi. bütün gün, sabahtan akşama kadar. Dahası, bu onun için son derece zordu.

Geceyi ona ihtiyacı şekilde dokunarak ve sarılarak geçirememek. Sanki bunu yapmazsa ölecekmiş gibiydi ve bunun sadece kendi akıl sağlığı için. Gece boyunca Amara neredeyse Haz sırasında olduğu kadar uysaldı. Adamın göğsünü öptü ve kendini ona sürttü, onu kokladı ve öyle bir rahatlamayla ona doğru iç çekti ki, her Bir keresinde ondan bu kadar uzun süre uzak kalmaya değip değmeyeceğini merak etti.

Onu kollarına almanın, içine sokmanın verdiği zevk o kadar büyüktü ki Her sabah ayrılırken kendisiyle savaştığını tamamlamıştı. Ve buranın *onların* yuvası olduğu konusunda hiçbir hata yoktu. için özel olarak bir yer inşa etmiş, her zaman uyuduğu şekilde boynu için yastığın yanına bir battaniye sarmış ve her seferinde onu yerine oturtmuştu.

Uyandığında onun yanında olduğunu gördü. Bu küçük ayrıntı, onu reddetmek için kendini zorlamak zorunda kaldığı için her bir parçasının ağrmasına neden oldu.

Ama şimdi Amara konusunda böyle bir çatışmaya girmesinin zamanı değildi.

Artık ona sahipti, onun olup olmadığına dair bir soru yoktu, olan olmuştu. Ruhlarını birleştirmişlerdi, birbirlerinin eşiydiler ve hiçbir şey bunu engelleyemezdi. Bu yüzden onun hakkında hâlâ bu kadar derin bir çelişki içinde olması söz konusu olmamalıydı.

"Majesteleri?"

Emric'in sesi Malloron'un düşüncelerine nüfuz etti. Boğazını temizledi ve aralarındaki masaya doğru eğildi. "Ne dedin sen?"

"Kapılardaki vatandaş sayısı arttı. Biz alamıyoruz

Artık kale şehrinin içinde ya da dışında erzak var - insanlar saldırmayı bıraktı ama sayılarının çokluğu işleri son derece zorlaştırıyor."

Malloron hayal kırıklığı içinde homurdandı. Beklendiği gibi, Batı Topraklar, Malloron'un her ülkedeki tüm hükümdarları devirmesi nedeniyle kargaşa içindeydi. Malloron Pus'unda Amara'nın tadını çıkarırken, her bir hükümdar portallar aracılığıyla Eiros kalesine geri götürülmüştü. Planlanan tam olarak buydu; ancak Malloron'un yöneticiler yakalandıktan sonraki yokluğu planlandığı gibi olmadı. Batı Toprakları'nın vatandaşlarına artık iktidarın kendisinde olduğu ve hepsinin artık Eiros vatandaşı olduğu konusunda güvence vermek için bir yayın göndermesi gerekiyordu.

tüm Batı Toprakları. Ancak olan şey bu değildi. Bunun yerine, vatandaşlar yabancı adamların esir aldığına ve Yetenek ustalarını öldürdüğüne tanık oldu. Bu durum kitlesel paniğe neden olmuştu.

Emric dudaklarını büzdü ve mavi kaşlarını kaldırdı. "Onlara hitap etmeyi düşündünüz mü?"

Malloron başını sertçe salladı. "Henüz değil. Hâlâ zaman var."

Malloron'un kraliçesi hakkında yayılan söylenti, tüm Ülke'nin iç savaşa sürüklenmesini engelleyen tek şeydi. Birçok vatandaş cevap almak için Eiros'a giderek şehir kapılarında kamp kurmuştu. Malloron'un refahlarını koruyacağına dair güvence isterken, bazıları Malloron'un Batı için niyetlerini açıklamasını istiyordu. Toprakları artık hükümdarsız kalmıştı. Ve herkes gerçekten güçlü bir kraliçe olup olmadığını bilmek .

Malloron bir şey söylemeyi ya da onaylamayı reddetti. Her şeyi enine boyuna düşünmesi gerekiyordu ama Amara bunu zorlaştırıyordu.

"Yöneticiler için bir planınız var mı?" Emric çekingen bir tavırla sordu. "Korkarım ki hiçbir şey yapmadığınız sürece durum daha da kötüleşecek. Biz her zaman

malları transfer etmek için portalları kullanabiliriz, ancak bu arada dışarıda işler oldukça acımasızlaşabilir."

Malloron kadehini masadan kaldırarak kararlı bir şekilde, "İbret " dedi.

"Evet," dedi Emric yavaşça, "ama onları öldürürseniz halk kesinlikle ayaklanır Majesteleri."

Malloron, "Belki ama bunu sonsuza kadar sürdüremeyecekler," dedi. "Bu kaledeki herkesten çok önce onlar acı çekecek."

Emric tereddüt etti. "Tüm yöneticileri öldürmek niyetinde misin? Brecc'in planına dahil olmayanları bile mi?"

Malloron kadehini masaya vurarak, "Hiçbiri onu yaptıklarından dolayı cezalandırmaya çalışmadı," diye bağırdı. "Eiros'a yapılan saldırıyı öğrendiklerinde bile. Tek ilgilendikleri *benim* ne yaptığımı! Hepsi bu kaleye gelip taleplerde bulunduklarında bana saygısızlık etmeyi seçtiler."

Emric başını öne eğdi. "Anlıyorum Majesteleri," diye mırıldandı. "Ne yapmamı istersiniz?"

Malloron düşünürken birasından uzun bir yudum aldı. Ülke şu anki durumdayken, vatandaşlara yetenekli olduğunu göstermesi gerekiyordu. Visant ailesinin soyunu sürdürmek ve Eiros halkına liderlik etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır, güçlü bir lider. Ve hâlâ büyükbabasının araştırmasını geri alma meselesi vardı. "Onları sorgulamaya hazırlayın. Hepsini."

Emric ayrılırken Malloron'un aklı elbette Amara'ya döndü. Gönderdiği şifacı pek yardımcı olmamıştı - sadece Amara ve bebeklerin fiziksel sağlıklarının iyi olduğunu doğruladı ve Amara'nın

onunla daha fazla birlikte olması gerektiğini hissediyordu. Ancak Amara'nın Omega hamileliği hakkında söylediklerine çok fazla önem verip veremeyeceğinden emin değildi. Amara'nın Şifacıyı göndermesinin tüm amacı, ona ve çocuklara zarar vermeden hem fiziksel hem de duygusal olarak kendini ne kadar tutabileceği konusunda rehberlik etmektir, ancak şifacı ona sadece içgüdülerini takip etmesini söyledi. Tamamen işe yaramaz bir tavsiye. Adam bilgisizliği yüzünden onu boğazını kesmekle tehdit ettiğinde, kadın titreyerek uzun süredir aileyle birlikte olduğunu ve gerekli olan aile bilgisi ve geçmişiyle ona hizmet edebilecek başka kimse olmadığını belirtti. Bu elbette doğrudur. Şifacı tenebris'in olmasa da, onun ve kardeşlerinin doğumuna nezaret etmişti. Onun çocuklarının sağlığını güvence altına almak için çok değerliydi.

Malloron ayağa kalkarken derin bir nefes verdi. Amara'dan gerçekten uzak kalabileceğinden emin değildi; dün gece kendini uzak tuttuğunda neredeyse çıldıracaktı. Bir kez daha yatak odasının kapısının önünde durmuş, çerçeveye yaslanmış, korumaları kapının iki yanında dururken içeri girmemek için kendini ikna etmeye çalışmıştı. Bunu yapmaya devam edemezdi. O bir kraldı. Kraliçesi için böyle bir zayıflık gösteremezdi.

Bu gece onu görmesi gerektiğine hiç şüphe yoktu ama bu arada onun güvende ve sağlıklı olduğundan emin olması gerekiyordu. Amara'nın eski yatak odasına gitti ve Omegalar hakkında okuması için orada bıraktığı kitapları topladı. Orada mutlaka öğrenebileceği bir şeyler olmalıydı ve eğer yoksa, potansiyel olarak sorabileceği tek kişi İmparator Drocco'ydu, ama bu son çare olmalıydı. Drocco, Malloron'un Omega'sından uzak durma kararını kesinlikle onaylamazdı ve Malloron'un uğruna çalıştığı her şeyin güvenliğini sağlamak için yapması gereken şeyin önüne onun saçma doğruculuğunun geçmesini istemiyordu.

Koridorda ilerledi ve başka bir toplantı odasına girdi. İçerideki iki kadın irkilerek ayağa fırladı.

Elion'un müstakbel karısı, "Buraya neden alındığınızı anlamıyorum Majesteleri," dedi.

Malloron odaya daldı ve hâlâ iksir kâsesini hayatı buna bağlıymış gibi tutan hizmetçi kıza doğru ilerlerken Kyus'a bakmadı bile. "Gelmeni ben istemedim," diye Kyus'a çıkıştı.

Kyus hizmetkârı işaret ederek, "O nereye giderse ben de oraya giderim," diye karşılık verdi. "Ayrıca iksire neden ihtiyacın olduğunu anlayamıyorum, Amara'yla bağ kurdun, değil mi?"

"İksiri bağ hissini bastırmak için kullanmak istiyorum," dedi hizmetçi kıza. "Bu yapılabilir mi?"

Kız keskin bir nefes Kyus'a baktı. Hışımla Malloron'un önünde durarak kızın yolundan çekti.

"Amara'ya ne yaptın?" diye sordu, gözleri alev alev yanıyordu. "Eğer ona zarar verdiysen-"

"Benimle konuşurken ses tonuna dikkat et," diye bağırdı Kral Malloron. "*Ne olduğunuzu* unuttuğumu sanmayın."

Kadın ağzını kapattı ama gözleri nefretle doluydu.

Malloron hizmetçi kıza döndü. "Yapabilir misin?"

Kızın gözleri onunla Kyus arasında gidip geldi. Boğazını temizledi. "İksir sadece kafa travması için Majesteleri. Bir ruh bağını etkilemek için gereken enerjik seviyede vücudun yeterince derinine nüfuz edemez."

"Senin adın ne?" Malloron ona sordu. "Shaya."

Malloron, "Shaya, bir çözüm bulmak için üç günün var," diye emretti.

"Peki bunu nasıl test edecek?" Kyus . "Tüm iksirlerin test edilmeye ihtiyacı vardır-"

Ama Malloron çoktan kapıya doğru yönelmişti. Shaya'ya "İhtiyacın olan her şeyi asistanıma sorabilirsin," dedi. Kyus'a dönerek, "Sen Ona yardım etmekten memnuniyet duyarız ama eğer olursanız, uzaklaştırılırsınız."

Bir yanıt beklemeden kapıyı çarparak kapattı. Eğer bağın onun üzerindeki etkisini azaltabilirlerse, o zaman ihtiyacı olan şeye odaklanabilecekti.

"Majesteleri."

Malloron döndüğünde Emric'in koridorda koşuşturduğunu gördü. "Ne oldu?" "Dük Valinor kraliçeyi soruyor," dedi Emric, bir şekilde şaşkın. "Brecc onu hapishanede tutarken konuştuklarını söylüyor. Onun sizin kuralınız lehine tartıştığını ve konuşacağı tek kişinin o olduğunu söyledi."

Malloron sinirlendi. "Yalan söylüyor."

"Onun adını biliyor," diye ısrar etti Emric. "Ve onu oldukça doğru bir şekilde tarif edebiliyor-"

Malloron onun yanından geçti. "Nerede o?"

"Hücresinde," dedi Emric, aceleyle. "Ama sizinle konuşmayacağını söylüyor, Majesteleri."

Malloron cevap verme zahmetine girmedir. Valinor kesinlikle onunla , yoksa ölecekti.

"Sadece kraliçeyle konuşmak istiyorum."

Malloron, Dük Valinor'un cüretkârlığı karşısında hırladı. Adamın tüm büyük kumaşları ve mücevherleri çıkarılmıştı. Yakalandığından beri hiç beslenmemişti ve bu olmaya başlamıştı. Kısık sesi neredeyse hiç su içmemesinden kaynaklanıyordu ama yine de gözleri meydan okuyordu. Malloron'a göre o lanet olası bir aptaldı. Ne zaman kaybettiğini bilmeyen bir aptal. Malloron ona, "Talepte bulunmaya yetkin yok," diye bağırdı. "Artık bir dük bile değilsin. Asan yok, servetin yok, artık adına kayıtlı bir toprak bile yok. Sadece benim merhametime sahipsin. Yalnızca benim. Kraliçe buna dahil değil."

"Yani onun kraliçeniz olduğunu kabul ediyorsunuz," dedi Valinor kuru bir sesle. "Doğruyu söyleyip söylemediğini bilmek zordu. Ama şimdi bu konuda dürüst olduğunu biliyorum, ben..." Omuzlarını dikleştirdi. "Onunla konuşmam gerekiyor. Pazarlık yapacağım tek kişi o."

Malloron kaşlarını çatı ve karşısındaki Alfa'yı dikkatle izledi. Çoğu zaman duyguları tarafından yönetilen, kibirli ve çabuk sinirlenen bir adam olarak bilinirdi. Statüsünü ve servetini kaybetmekle karşı karşıya kaldığında bu kadar sakin ve soğukkanlı olması alışılmadık bir durumdur. Malloron'u Amara'yla ne tür bir konuşma yapmış olabileceğine dair bir merak sardı. "O zaman öleceksin," dedi ona. "Kraliçe hiçbir zaman, hiçbir sebeple seninle konuşmaya müsait olmayacak. Bölgeniz adına benimle müzakere etmemeyi seçerseniz, bu benim için iyi olur. Vatandaşlarınız onları umursamadığınızı öğrenecek."

Bunun üzerine Dük sertleşti. "Halkım DarRojan'ın gelişmesini sağlamak için her şeyi yapacağımı bilir. Tüm hükümdarlığım boyunca bölgeye bu denli özen göstermiş bir geçmişim var." Malloron'a ters ters baktı. "Arkanızda bıraktığınız tek şey, halkınızın ihtiyaçlarını göz ardı ederek canınızın istediği her şeyi yapmaktan ibaret bir geçmiş. Önemseydiğiniz tek şey Visant ailesinin soyu ve

diğer ülkelere hükmediyor. Halkınızın bunu fark etmediğini mi sanıyorsunuz? Bunun farkında olmadıklarını mı sanıyorsunuz?" Onaylamadığını belirten hırçın bir ses çıkardı. "Zaten hükümdar olarak topraklarıma geri dönemeyeceğimden hiç şüphem yok, bu yüzden burada bana ne söylediğinizin hiçbir önemi yok. İşte bu yüzden kraliçeyle konuşmak istiyorum."

Malloron kıkırdadı ama içinde hiç mizah yoktu. "Kendini bir şekilde dürüst bir adam olduğuna inandırmışsın," dedi başını tiksintiyle sallayarak. "Ama değilsin. Halkın, servetlerini kendi ahlaksızlıkların için çarçur ettiğinin tamamen farkında. Evlerini onarmaya ve sağlıklarını iyileştirmeye gitmesi gereken parayı benim zevk odalarımnda kullandığının farkındalar. Kendi öfkenizin, diğer ülkelerle yapılabilecek ve onlara fayda sağlayacak pek çok anlaşmayı kaybetmelerine neden olduğunun farkındalar. Ve şimdi senin, Brecc ve Thon'un anlamadığınız bir büyü kullanarak beni devirmeye çalıştığınızı öğrenecekler. Onlara daha iyi bir teklif sunabilecekken seni kabul edeceklerini mi sanıyorsun? Çünkü kabul etmeyecekler!" Öne doğru eğildi, gözleri düklerle kilitlendi. "Brecc'in yaptıkları hakkında bildiğin her şeyi bana anlatacaksın, ben de o zaman yaşamana izin vermeyi düşüneceğim. Ama bir daha asla kraliçeye çıplak gözle bakmayacaksınız."

Malloron topuklarının üzerinde döndü ve hışımına dışarı çıktı. "Brecc'i ziyaret etmesini sağla, eğer benim kurallarına uymazsa başına gelebilecekleri hatırlatsın.

Malloron zindandan çıkarken Emric'e talimatlarını iletmesini emretti. Emric başıyla onayladı ve Malloron doğruca yatak odasına yürüdü.

Valinor'un sadece Amara ile pazarlık yapmak istemesi onu rahatsız etmişti.

Aralarında ne konuşulmuştu ki Amara'ya danışmanın kendisine danışmaktan daha faydalı olacağını düşünmüştü? Eğer Amara onun adına tartıştıysa, Dük neden onunla müzakere etmek istemiyordu?

Doğrudan mı? Amara diğer kaçıyla konuşmuştu? Amara'nın hapisshanede geçirdiği zaman hakkında tam bir bilgiye sahip olmaması onu rahatsız ediyordu ama sorup öğrenmek aklına bile gelmemişti. Tek önemseddiği onu geri almak ve tecavüze uğramadığından emin olmaktı, o anda başka hiçbir şey önemli görünmüyordu ama şimdi bilmesi gerekiyordu.

Yatak odasının kapısına yaklaşırken kendini destekledi. Bağıın içinde, onun ruh halinin düşük olduğunu hissedebiliyordu. Onu dün öğleden beri görmemişti, bu yüzden içeri girdiğinde ne garantisi yoktu.

Odaları karanlıktı.

Kapıyı kapatırken kaşlarını çattı. Gün ortasıydı, perdelerin kapalı olması için hiçbir neden yoktu. Amara'yı bulmak için yaşam alanında gezindi. Onun kokusu havayı yumuşattı ve vücudunun anında pek çok farklı şekilde tepki verdiğini gördü. Tabii ki aleti sertleşti, ama aynı zamanda onu tekrar kollarına alma arzusu da tüm gücüyle içine çarptı. Tüm odaları aradı ve en son yatak odasına girdi, orada olmalıydı.

Yuvasını yatağın üstüne inşa etmişti, yatağın her tarafını kullanıyordu. Onun odasından getirdiği battaniye ve yastıkları kendi yatak odasına taşıdı. Yatağının dört direği vardı ve battanileri bağlamak için onları kullandı ve onlar için yatağın ortasında rahat bir kapalı top yaptı. Ama son gördüğünden farklı görünüyordu. Sanki yuvaları biraz karıştırılmış, sanki yeniden inşa edilmiş gibi görünüyordu ve mantıksız bir
Bu fikir onu kızdırdı ama nedeninden emin değildi. Yavaşça yuvaya yaklaştı, onun orada olduğunu biliyordu ve yeni bir açıklık . Bulduğunda içeri uzandı ve onu dikkatlice dışarı çekti.

Direnmedi, sadece hareket ettirildiği için mızızlandı. Gözlerini bile zorlukla açtı ve Malloron bunun için kısmen minnettardı
Çünkü her onu çözen şey gözleri oluyordu. Onunla konuşması gerekiyordu.

"Amara."

Başını ona baktı, kaşları kalkmıştı. "Malloron?" "Seninle konuşmam gerek," dedi sertçe. "Otur."

Bir anlık tereddütten sonra Amara kendini ayağa kaldırdı ve Malloron onu serbest bırakarak yataktan birkaç adım uzaklaştı.

"Brecc tarafından alıkonulduğunda neler olduğunu anlat bana."

Başını kaldırıp ona baktı, gözlerinde belirsizlik vardı. "Ne demek istiyorsun?" "Bana orada geçirdiğin zamanı anlatmanı istiyorum. Tam olarak bilmek istiyorum

ne olduğunu, kiminle konuştuğunuzu ve yaptığınız her şeyi."

Amara rahat bir pozisyon bulana kadar yatakta ayaklarını sürüyerek bacaklarını altına aldı ve sonra sanki düşünüyormuş gibi uzun bir süre hareketsiz kaldı.

Malloron sert bir sesle, "Bu bir rica değil," dedi. "Hemen şimdi her şeyi bilmek istiyorum."

"Neden?" diye sordu asık suratla. "Brecc'in ne yaptığını duymak ister misin?"

Nasıl acı çektiğimi duymak ister misin?"

Malloron gerildi ve Brecc'e duyduğu öfke tüm gücüyle geri döndü. Brecc'in ona bir şekilde dokunduğunu neredeyse unutmuştu. Bundan daha fazlasını bilmek istememişti ve hâlâ da bilmek istemediğinden emindi. Kızgınlıkla bir hırıltı çıkardı ve Amara'nın karşılık olarak titrediğini fark etti. Üzerinde sadece gece tuniği vardı.

"Neden giyinmedin?" diye sordu hoyratça. Onun hastalanmasına ihtiyacı yoktu.

"Ne anlamı var ki? Zaten ne giyersem giyeyim parçalayacaksın."

Adam tekrar hırladı, kızgınlığıyla daha yüksek sesle ve daha sert bir şekilde ve kadın tekrar ürperdi ama bu sefer daha derine işledi. Vücudunun her hareketi sikine, zihnine, bağına, hissedebildiği her şeye işkence gibi geliyordu; oradan çıkması gerekiyordu. "Bana Valinor'a ne söylediğini anlat."

Gözlerini kısarak ona baktı. "Dük Valinor?" Omuzlarını kaldırdı. "Brecc'e verdiği destek hakkında konuştuk. Ona Brecc'in seni devirmekle yetinmeyeceğini, sen aradan çıktıktan sonra kendi kendini yönetmek isteyeceğini söyledim."

Malloron ona dikkatle baktı. "Brecc bir lider değil. Valinor iyi bunun farkında. Brecc Batı Toprakları'na liderlik edecek kapasiteye sahip değil." "Ama onun bu konuda hiçbir fikri yok," dedi Amara. "Bunu yapabileceğini düşünüyor başarıyla. Tıpkı sizin yaptığınız gibi."

Malloron'un yüzü buruştu. "Ne dedin sen?" diye bağırdı.

Amara yatakta kaykıldı ve dizlerini göğsüne doğru kıvrarak yan yattı, sonra gözlerini kapattı. "Hepiniz yönetebileceğinizi sanıyorsunuz ama hepiniz yozlaşmışsınız," diye nefes aldı. "Omega'da ne öğrendiğimi biliyor musunuz? Bileşik mi? Hiçbir şey düşmanca bir ortamda gelişemez ve sağlıklı olamaz. Bu toprakların tamamı düşmanca. Zalimce, gaddarca ve ahlaksızca. Sizin insanlar gelişmeyecek. Tahtınız . Çocuklarınız gelişmeyecek."

Onun bu rahat kınaması karşısında içinde şiddetli bir öfke patladı. O onun Alfa'sıydı! Onu övmeli, desteklemeli ve Toprakları yönetme konusundaki yeteneklerine inanmalıydı. Hal böyleyken, ona saygısızlık ederken gözlerinin içine bakmaya bile tenezzül etmemişti.

Malloron onu kolundan tutup ayağa kaldırdı, tamamen Toprakları yönetmek için ne kadar uygun olduğunu anlatmaya, gerekirse göstermeye niyetliydi ama kızın gözleri onunkilere kayar kaymaz hatasını anladı.

O lanet gözler. Aklındaki tüm düşünceleri kaybetmesine neden oldular. Elbette gözlerinin büyüleyici olduğunu biliyordu -her zaman öyleydiler- ama bu kez kendi gözlerini ararken nemden parlıyorlardı. Ve içlerinde, bağda yankılanan bir ıssızlık ve keder vardı. Bunun ne olduğunu, bağın neden dikkatini bu kadar dağıttığını daha önce fark etmemişti ama şimdi görebiliyordu.

sıkıntılı olduğu zamanlarda hep onun etrafında dolanırdı. Omega'sı düşündüğünden daha fazla acı çekiyordu.

"Dün gece neden bana gelmedin?" diye fısıldadı.

Bu soru onu şaşırtmıştı ve kızın safir gözlerine kapılmışken ona bir cevap vermeye hazır değildi.

Bir parmağını yüzüne doğru kaldırdı ve yanağında içindeki her kas gevşedi. Sanki vücudu, kızın ona Onu iyileştirmişti - gözleri ona geri döndüğünde ve en zayıf anının anısını paylaştıktan sonra o mükemmel an.

"Bu yeterli değil," diye mırıldandı. "Benimle geçirdiğin zaman yeterli değil Malloron. Hissediyorum..." Avuç içi yanağına bastırdı ve Malloron'un devam etmesini beklemesine gerek kalmadı, bunu bağda hissedebiliyordu. Onu kollarının arasına çekti.

Bedenleri birbirine değdiği anda, bağ göğsünün içinde titredi, içinde garip bir umut yeşerdi. Onu kendine doğru çekti ve onun için mırıldanmaya başladı, ona dokunmaktan ve sarılmaktan duyduğu derin memnuniyet göğsünde sallanan her bir titreşimi doyuruyordu.

Amara'nın iniltisi o kadar alçak ve o kadar haz doluydu ki, buna neden olan kişi olduğu için garip bir zafer duygusuyla doldu. Amara kendini Amara'nın göğsüne sokulacak şekilde düzeltti ve yüz ifadesi Amara'nın Haz sırasında gördüğüne benzeyen Amara'ya baktı.

"Neden gelmedin?" diye fısıldadı. "Sana ihtiyacım olduğunu hissetmiyor musun? Benden bu kadar mı nefret ediyorsun?"

Sözleri parçaladı. Neden sadece anlayamıyordu? Neden her şeyi açıklamak zorundaydı? "Bundan zevk aldığımı düşünmüyorsunuzdur herhalde," dedi sesi hırçınlaşarak. "Hiçbir gerçek Alfa bundan zevk almaz." Kıyafetleri üzerindeyken onunla çiftleşmenin tatminsizliği bile onu derinden yakıyordu. Bu hiç doğal değildi.

"O zaman bunu neden yapıyorsun?" dedi nefes nefese, gözleri parlayarak. "Sence neden?" diye cevap verdi, savunmak zorunda kaldığı için bile tedirgindi.

onun eylemleri. "Bunu sen yaptın Amara. Eminim bunu anlayacak kadar zekisindir."

"Yapamam," dedi, gözleri yavaşça kapanıyordu. "Artık söyleyemiyorum. Artık seni doğru düzgün hissedemiyorum. Bu çok kafa karıştırıcı."

Malloron'un içinden alarm sesi yükseldi. "Ne demek istiyorsun?"

Amara cevap vermedi. Kendi ağırlığını zar zor , gözleri kapalıydı ve nefes alıp vermesi derinleşmişti. Malloron onu hafifçe sarstı. "Amara, artık beni tam olarak hissedemiyorum da ne demek? Bunun ne anlama geldiğini söyle bana."

Gözleri yavaş yavaş açıldı. "Çok fazla şey var," dedi. "İçimde çok fazla şey oluyor. Neyin bağ, neyin tenebris ve neyin bebekler olduğunu anlayamıyorum. Hepsinin ilgime ihtiyacı var ve ben yapamıyorum...

Birbirlerine karışıyorlar

bazen ve ben yapamıyorum..."

Nefes alış veriş düzeni düzensizleşti ve adam onu yatıştırmak için mırıltısını derinleştirdi. Sakinleşti ve gözleri tekrar kapandı ve muhtemelen bütün gece uyumadığını fark edince onu kollarına aldı. Çok yorulmuştu.

Yavaşça onunla birlikte yuvalarına tırmandı ve hayal kırıklığıyla artık kendisi için ayrılmış bir yer olmadığını fark etti. Onu yere bıraktı; kız ona yapıştı ama onunla kalacağını zaten biliyordu.

Amara uykuya daldığında Malloron bir şeyler yapması gerektiğini fark etti. Eğer Amara bağı düzgün bir şekilde deneyimlemiyorsa, bu kesinlikle alarm için bir nedendi. Annesi tenebrisi hamileyken taşımıştı ama babasıyla ancak tenebris ondan alındıktan sonra ruh bağı kurabilmişti.

Ayrıca, tenebris annesini asla Amara'yı etkilediği gibi etkilememişti. Yani büyükbabasının araştırmasına bir dereceye kadar ihtiyacı olsa da ona tüm cevapları veremezdi. Amara'yı daha dikkatli izlemesi gerekiyordu, özellikle de şimdi.

Bağın dikkatini çekme şeklinden etkilenmemiş olsa da, şimdi bunun nedeninin onu kadının sıkıntısı konusunda uyarması olduğunu görebiliyordu; bu da en az tenebris ve çocuklar kadar öncelikliydi. Her birinin saf, işlevsel ve diğerlerinden etkilenmeden kaldığından emin olması gerekiyordu. Yine de, Omega'sı depresyonda ya da umutsuzsa, hepsinin bundan etkileneceği çok açık görünüyordu. Onu bu şekilde bırakamazdı - bu sadece sahip olduğu her şeye karşı gelmekle kalmazdı

tahtıyla başarmaya çalışıyordu ama içinde bir yerlerde, bağlı olduğu eşine ihtiyacı olanı vermediği fikri onu sarsıyordu. İstemek zorunda kalmamalıydı ve neredeyse ona yalvarmıştı.

Parmağını alnında gezdirdi ve kendisini ondan korumanın gerçekten bir yolu olup olmadığını merak .

Kızın yanağını okşayarak sessizce duruma lanet okudu.

"Şimdi açıkla kendini!" Malloron havladı. "Onun iyi olduğunu söylemiştin."

Sarsıldığı belli olmasına rağmen şifacı ondan geri adım atmadı. Odasının dışındaki muhafızlara onu bulmalarını ve ne yaptığına bakmaksızın mümkün olduğunca çabuk kendisine getirmelerini emretmişti.

"O iyi Majesteleri," diye ısrar etti şifacı. "O ve bebekler gayet iyi. Odada olduğumu fark etmeden önce onları üç kez iyice muayene ettim."

Malloron onun etrafında dolanırken gözleri alev alev yanıyordu.

"Sihirle mi?" "Evet."

Malloron onun arkasında durdu. "Ve bebekler..." Şifacı başını salladı. "Gerçekten de güçlü olacaklar."

Malloron'un boğazından hırıltılı bir uğultu yükseldi ve onun önünde durmak için hareket etti. "Ruh bağımızı hissedemediğini söyledi," dedi gergin bir sesle. "Bu normal değil. Hissedemiyorsa iyi olamaz."

Bunun üzerine şifacı kaşlarını çatı. "Bu alışılmadık bir durum," diye onayladı. Düşünceli bir şekilde başını eğdi.

"Peki onun nesi var?" Malloron sabırsızlıkla sordu. Amara yatak odasındaki yuvalarında derin bir uykudaydı ama onu uzun süre yalnız bırakamayacağını biliyordu.

Şifacı bir nefes aldı ve kaşları birbirine yaklaşırken yüzü buruştu. "Durumunun tüm ayrıntılarını bilmeden size doğru bir şey söyleyemeyeceğimi biliyorsunuz Majesteleri."

Malloron gerildi. Ona Tenebris'ten bahsedemezdi ama de bir cevap almak istiyordu.

"Size fiziksel olarak iyi durumda olduğunu söyleyeceğim," diye devam etti şifacı. "Ancak, ruh bağı sizinle olan ilişkisinden ve bağlantısından etkilenir. Yani eğer bunu hissedemiyorsa, onunla olan etkileşimlerinizden etkileniyor olabilir. Sizi özlediğini fark ettim."

Malloron'un yüzü asıldı. "Ne?"

Şifacı biraz da özür dileyerek başını salladı. "Sizin yokluğunuzdan dolayı çok endişeli Majesteleri."

"Hamilelik yüzünden mi?"

"Hayır. Senin yokluğundan ona gelecek zarar, en az bir ya da iki hafta tamamen yokluğuna kadar başlamaz bile. Ondan uzakta geçirdiğiniz kısa süreden etkilendiğini iddia ediyor-
ıkna olmuş durumda. Ama aslında seni daha sık yanında istiyor. Sen gittiğinde seni çaresizce özlediğinden şüpheleniyorum."

Malloron'un kalbi yerinden fırladı. Amara onu *özlemiş* miydi? "Bağ yüzünden mi?"

Şifacı dudaklarını büzdü. "Bundan şüpheliyim - eğer olarak hissetmiyorsa."

"O halde..." Başka bir neden bulmak için çabaladı.

"Çünkü siz onun Alfa'sısınız Majesteleri," diye bitirdi şifacı, ona tuhaf tuhaf bakarak. "Yuvasını sizinle birlikte bir hayata hazırlanmak için kurdu. Kendisi ve çocukları için sorumluluk almanızı istiyor.

Ve bunu senin tüm dikkatine bağlamış gibi görünüyor. Eminim Geçmişte ona bol bol ilgi gösterdiniz ve şimdi sizin sağladıklarınızın yeterli olmadığını düşünüyor." Şifacı başını öne eğdi. "Cesur olmam gerekirse, tüm boş zamanınızı onunla geçirmenizin bu endişeyi hafifleteceğini düşünüyorum, ancak zamanda ona, yönetmesi gereken bir Ülke ile zamanınızın sınırlıdır."

Malloron'un nutku tutulmuştu. Amara'nın kendisini daha fazla görmek isteyeceğini asla tahmin edemezdi. Onun ilgisini her zaman küçümsemiş ve hoşgörüsüyle karşılaşmıştı.

"Bu bağ onun için hâlâ çok yeni. Bir süre sonra düzelebilir. Ve şunu da eklemeliyim ki," dedi şifacı, duraksayarak, "lütfen onun hakkında tam bilgiye sahip olmadığım sürece hiçbir şeyi garanti edemeyeceğimi unutmayın."

Malloron başıyla onayladı ve arkasını döndü. "Gidebilirsiniz."

Şifacı ayrılırken yatak odasına doğru yöneldi, zihni allak bullak olmuştu. Eğer Amara o yokken onu özlediyse... bu onu önemseydiği anlamına geliyordu. değil mi?

Tekrar yuvalarına tırmandı ve onu içine çekerek yumuşak kokusunu içine çekti. Tüm o kendine ait alan taleplerinden ve onsuz olmak istemesinden sonra, şimdi de onu yanında mı istiyordu? Onu gerçekten istiyor olabileceği düşüncesi, onu sıkıca kavrarken içinde azalan bir umut yarattı. Ama bunu bir kenara bırakmak zorundaydı. Umut ona yardım edemezdi, hiçbir zaman etmemişti.

Onu yanında istemesi, sadakatini kazandığı anlamına gelmiyordu. Adam onun boynuna doğru iç çekti ve kadın da buna karşılık uykusunda mırıldandı. Neden her şey daha basit olamıyordu?

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

AMARA

Amara Malloron'un kollarında uyandığında şaşırđı. Olabildiğince hareketsiz yattı ve Malloron'un neden hâlâ gitmediğini merak etti. Malloron onu yuvasından çıkardığında konuştuklarını hayal meyal hatırlıyordu ama zihni o kadar bulanık ve yorgundu ki konuşmanın konusunu tam olarak hatırlayamıyordu. Sanki ona yakın olana kadar hiçbir şeyin gerçekten önemi yokmuş gibiydi. Buna neden olan hamilelik olmalıydı, sadece hamilelik değil, onu bu kadar uzun süre terk etmiş olması da.

Yuvanın içinde, günün hangi saati olduğunu söyleyemiyordu. Akşamın geç saatlerine kadar uyuduklarını ya da gecenin bir yarısı olduğunu söyleyemiyordu. Her iki durumda da, onun hâlâ yuvada kendisiyle birlikte olmasından son derece memnundu.

Sessizce uzanıp onun nefes alışını dinledi ve yavaş yavaş onun uyumadığını fark etti. Ona doğru bir bakış attı ve gözlerinin gerçekten de açık olduğunu, başının üzerinden baktığını ama açıkça hiçbir şey görmediğini gördü. Düşünceli bir ruh hali içinde görünüyordu, bu yüzden bir soru sorma riskini almaya karar verdi.

"Bana çocuklardan hiç bahsedecek misin?" Hemen gerildi.

Hay sikeyim. Yanlış soru.

Amara bunun doğru bir şey olup olmadığını düşünerek derin olmayan bir nefes aldı ama eğer ona söylemeyi hiç planlamıyorsa, zihninde onun için bahaneler üretmeye nasıl devam edebileceğinden bile emin değildi. Gerçekte ne kadar kötü olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Cevap vermeyince tekrar başını kaldırıp adamın kendisine baktığını gördü ama adamın gözlerindeki soğuk bakış bakışlarını hemen aşağıya indirdi. Sormamalıydı. Neden onu üzecekti ki? Bu konuya yaklaşmanın tehlikeli olduğunu biliyordu ama sadece bilmek istiyordu.

"Çocukların artık seni nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum," dedi sonunda, sesi alçak, hırçın bir gürültüydü.

"Onlar için her zaman endişeleneceğim," diye itiraf etti Amara.
"Nedenini bilmiyorum."

"O zaman söyleyeceğim hiçbir şey seni rahatlatmayacak," dedi Malloron. Dehşete kapılan Malloron ondan uzaklaştı ve yuvadan dışarı tırmanmaya başladı.

"Bekle," dedi Amara, neredeyse soluk soluğa ona sarılmış, gitmesini engellemeye çalışıyordu. Adam donup kaldı, ona dönerek konuşmasını bekledi ama Amara'nın birden ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri kalmadı. Tek istediği onun yanında kalması ve gitmemesiydi ama bu çaresizliği söze dökmek anlamsız geliyordu.

Gözlerindeki soğukluk değişmedi ve kadın isteksizce onun gitmesine izin verdi.

Adamın giyinişini ve ardından gidişini dinlerken, onu rahatsız eden umutsuzluk hissi tekrar üzerine çöktü. Ancak odalarının ana kapısı kapandıktan sonra adamın aslında kendisine cinsel anlamda dokunmadığını ya da vücudundan zevk almadığını fark etti.

O sabah Amara kaleyi tekrar keşfetmeye karar verdi ama bu sefer aşına olduğu hizmetkâr bölgesine geri döndü. Hizmetkârının odasına ve bir hizmetkâr olarak ziyaret ettiği tüm alanlara dönerken muhafızları onu takip etti. Farklı hizmetkârların aynı alanı kullandığını görmek garip hissettirdi. Ekibiyle paylaştığı hizmet odaları ve yanlarından geçerken hepsinin eğildiğini görmek. Mutfığa girdiğinde tüm personel durdu ve sanki onları teftiş ediyormuş gibi sıraya dizildi. Onlarla rahatça konuşmaya çalıştı ama birçoğu konuşmayı, ona bakamayacak kadar korkmuştu bile. Hizmetkârların bulunduğu alandan ayrılırken iç geçirdi ve alışkın olduğu insanlardan kopuk hayatının bundan sonra böyle olup olmayacağını merak etti. Bir daha asla ortama uyum sağlayamayacaktı ve ekibi olmadan tamamen yalnızdı.

Koridorlarda ilerlerken Malloron'la ilk kez karşılaştığı anı hatırladı; şatonun derinliklerindeki karanlık, az kullanılan bir koridorda. Kalenin neresinde olduğunu fark edince yavaşlayarak durdu ve sonra bir karar verdi. Aniden dönerek muhafızlarından hızla uzaklaştı. bağırdılar ama o duraksamadı ya da tereddüt etmedi. Koridorlardan geçerek kalenin pek kimsenin uğramadığı bir bölümüne doğru koştu ve muhafızlarının onu ne kadar çabuk yakalayacağını merak etti. Yakalayamadılar. Aradığı sütuna ulaştığında kolu aradı ve duvardan kırmızı zindana doğru koşmadan önce çekti.

Durdu, odayı incelerken nefes nefese kalışını bastırmaya çalıştı. Tıpkı hatırladığı gibiydi, karanlıkla örtülmüştü ve alçak bir ses tüm mekânda sürekli titreşiyordu. Bu kez gözden uzak durmaya çalışmadan yatakların arasında yürüdü ve yataklarında yatan çocukları inceledi. Hepsi belli bir yaş aralığında görünüyordu ama bu yaş aralığının ne olduğundan emin olamıyordu. En küçüğü üç yaşlarında görünüyordu ve en büyüğü on üç yaşında olabilirdi, ama Üstünde henüz erişemediği bir kat daha olduğunu hatırlamak zorundaydı, orayı sadece planda görmüştü.

Göz ucuyla, ilk ziyaretinde gördüğü pelerinli figürlerden biri ona doğru yöneldi. Bu sefer saklanmadı, hareketsiz durdu ve bekledi.

"Majesteleri," dedi pelerinli figür, derin bir selam vererek. Bu bir kadındı, ancak giydiği pelerinin başlığı altında yüzünü tam olarak görmek zordu. "Burası sizin için uygun bir yer değil. Lütfen bana izin verin Kalenin daha güvenli bir bölümüne nasıl döneceğinizi göstereceğim."

"Burası güvenli değil mi?" Amara sordu. "Çocuklar zarar görüyor mu?"

"Sizin için güvenli olmayabilir," diye cevap verdi kadın.

"Peki ya sizin için?"

Kadın ona bir adım daha yaklaştı. "Beni bu odayı çevreleyen büyüden koruyan bir cüppe giyiyorum," diye açıkladı. "Ayrıca hamile ."

Amara şaşkınlıkla irkildi ve kadına dikkatle baktı. "Size buraya gelebileceğimi söylemiş."

Kadın başını eğdi. "Kral Malloron çocuklara yatırım söyledi."

"Sorularım var."

Kadın başını salladı. "Bu sorular benim cevaplayabileceğim sorular değil. Bunlar Kral Malloron için sorular."

Amara hiçbir şey söylemedi. Kral cevap vermeyecekti; bunu bu sabah gözlerinde görmüştü. Artık ona bilmek istediği herhangi bir şey hakkında daha fazla bilgi vermek istemiyordu.

"Lütfen, Majesteleri," dedi kadın. "Sizin ve çocuğunuzun güvenliği son derece önemli. Burada kalmamanız en iyisi."

Amara yavaşça döndü ve sonra aklına bir şey geldi. "Yani diyorsun ki, buraya giren herhangi biri, eğer

"Seninki gibi bir cübbe mi giyiyorsun?"

"Bu bornoz uzun süreli hasarlara karşı koruyor," diye açıkladı kadın.

"Onlara bakabilmem için sık sık burada olmam gerekiyor."

"Yani çocuklarla ilgileniyor musunuz? Onlara yardım etmeye çalışmıyor musunuz?" "Onlara yardım ediyorum," dedi kadın yavaşça. "En iyilerine yardım ediyorum."

Bildiğim ." Amara tekrar cevap vermeden önce kadın ısrar etti. "Lütfen, Majesteleri."

Amara . "Kral geleceğimi biliyorduydu, neden bunu önlemek için adım atmadı? Neden seni uyarmadı?"

Kadının söyleyecek bir şeyi yoktu, ancak kıpırdanmaya başladı ve sanki gerçek bir cevap bulmaya çalışıyormuş gibi ağzını iki kez açtı.

Amara başını kaldırdı ve onu dikkatle izledi. "Burada olmam gerçekten tehlikeli mi yoksa sadece gitmemi mi sağlamaya çalışıyorsunuz?"

Kadın bir nefes aldı ve sonra yavaşça gülümsedi. "Sizin durumunuzdaki hiç kimse daha önce bu odaya girmede," dedi. "Kral burada olmamanızı tercih ederdi, herhangi bir risk almamayı tercih ederdi, burada olmanız gerçekten tehlikeli mi?" Omuz silkti. "Gerçekten bilmiyorum."

Amara başını salladı ve sonra tekrar yatak sırası boyunca yürümeye başladı. Malloron onun sağlığından endişe etseydi, Amara'nın çıkarılmasını istiyordum. Burada geçireceği kısa süre bebeklerini etkilemeyecektir.

Her bir çocuğun yatağının yanından geçerken, ten renklerine bakılırsa pek çok farklı yerden, hatta muhtemelen bilinen Topraklar'ın farklı bölgelerinden geldiklerini fark etti. Koyu kahverengi sienna ten rengine sahip genç bir kızın yatağının yanında durdu.

Eridemontluların eşsiz mavisi. Bu kontrast Amara'ya Zanya'yı hatırlattı ve kız seğirirken bir elini alnına koyarak onu yatıştırmaya çalıştı. Kız onun orada olduğunu fark etmemiş gibiydi ve Amara tenebrisi tuttuğu takdirde çocuklarla iletişim kurmanın bir yolu olup olmadığını merak etti.

Pelerinli kadın ona tekrar yaklaştı ve giydiği pelerinle aynı renkte bir pelerin uzatarak kalacaksa bunu giymesini tavsiye etti. Amara biraz şaşırmıştı; Malloron'un onun gelebileceği konusunda uyarıda bulunmasına ve gelirse ortadan kaldırılmasını emretmemesine şaşırmıştı. Ama düşününce, Malloron'un onu hiçbir zaman engellemeye çalışmadığını fark etti.

kırmızı zindana girmesini engelledi. İlk başta bunun kırmızı zindan olduğunu bile bilmiyordu.

Şatoya gelme nedenini ve bildiğinde de endişeli görünmüyordu. Belki de bu bilgiyi başka biriyle paylaşmaktan memnundu? Amara bu düşünce karşısında başını salladı. Hayır. Sebep bu olamazdı. Çocukların risk altında olduğunu düşünmemiş olması daha muhtemeldi. Böyle bir şeye inanacak kadar kibirliydi.

Amara çocukları incelemek için zaman ayırdı. Hepsi fiziksel olarak oldukça iyi görünüyordu ama bunu söylemek zordu. "Çocuklara nasıl bakıyorsunuz?" diye sordu kendisine yaklaşan kadına. "İyi olup olmadıklarını nasıl anlıyorsunuz?"

"Her birinin bağlı oldukları büyüyle farklı deneyimleri var," diye açıkladı kadın. "Büyüye bağlı oldukları süre boyunca acı çekmemelerini sağlamak için odayı koruyorum."

"Büyü ne işe yarıyor?"

Kadın başını salladı. "Bu benim bildiğim bir şey değil," dedi. "Tek bildiğim, meditasyon halindeyken onları beslediği. devlet."

Amara duvarlara baktı, duvarlar boyunca uzanan sihirle parlıyordu. "Bağlanmak için bu odada mı olmaları gerekiyor?"

"Hayır," dedi kadın. "Bu oda onların sıkıntı çekmeden büyüye rahatça bağlı kalmalarına yardımcı oluyor ama büyüyle kendileri bağlantı kuruyorlar."

Amara dönüp ona baktı. "Kendileri mi bağlanıyorlar?" Kadın başını salladı. "Bildiğim tek şey bu."

Amara ona teşekkür etti ve derin düşünceler içinde odadan çıktı. Tenebris'in çocuklardan nasıl geldiğinden hâlâ emin değildi ama büyüye kendileri bağlandıysa bu nasıl oluyordu? Onlar mı Burada olmak için mi? Neye bulaştıklarını biliyorlar mıydı? kendilerini içine? Aileleri neredeydi? Odadan çıkarken hayal kırıklığı içinde çıktı. Cevaplanması gereken o kadar çok soru vardı ki.

Koridora yeniden girdiğinde, Emric'in ellerini önünde kavuşturmuş onu beklediğini gördü.

Bir an dondu kaldı ve sonra ona gülümsedi. "Günaydın, Emric."

"Günaydın Majesteleri," dedi başını . "Sizi şatoda ayakta ve etrafta görmek güzel."

Amara ona teşekkür etti ve sonra kırmızı zindandan uzaklaştı. Adam da ona ayak uydurdu. "Muhafızlarım nerede?" diye sordu hafifçe.

"Ne yazık ki, imha edilmeleri gerekiyordu." "İmha edilmek...?"

Emric başını eğdi. "Öldürüldü."

Amara aniden durdu. "Ne?" Gözlerini ona dikti. "Neden?"

Emric özür dileyerek ona gülümsedi. "Seni korumaları gerekirken onlardan kaçmayı başardın. Kral Malloron'un gözünde bu affedilemez ve ihanetle eşdeğerdir. Böyle bir görevde başarısız olan herkes bedelini ödemelidir."

Amara ona baktı, ses tonundaki rahatlık karşısında şok olmuştu. "Ama onları öldürmek için bir neden . Bu onların suçu değildi!" diye bağırdı devam edemeden. "Bir ceza yeterli olurdu."

Emric ona baktı, kaşları kuşkuyla çatılmıştı. "Siz Majestelerinin bağlı eşi, kraliçesi ve Eiros'un gelecekteki varislerinin taşıyıcısısınız. Onlardan kaçmak için çok savaşmış olsan da, büyü kullanmış ya da kendine zarar vermeye çalışmış olsan da, onlar her zaman seninle birlikte olmalılar. defalarca. Bu onların işiydi. Majesteleri size kalede özgürlük tanıyarak çok cömert davrandı ," dedi sert bir şekilde. "Korumanızdaki herhangi bir başarısızlık tolere edebileceğim bir risk değil."

Amara'nın ağzı açık kaldı. "Onların öldürülmesini *sen mi* emrettin? Malloron'un değil mi?"

Emric tekrar koridorda yürümeye başladı ve ona bir yan gözle baktı. "Kral Malloron bu tür şeylerle uğraşmak istemezdi," diye açıkladı. "Onun talimatları konusunda çok netim ve Kızıl zindan ve seninle ilgili tercihleri. İhtiyacım olduğunda inisiyatif alamazsam, onun işine yaramam."

Zihni söylediği her şeye alışmaya çalışırken Amara da ona ayak uydurdu. Elbette bu tür kararları Emric'in vermesi gerekiyordu; ne de olsa Malloron'un asistanıydı. Malloron'un daha önce yaptığı gibi onu bir odaya kilitlemediği için minnettar olsa da, merakını gidermek ve Annelere verebileceği daha fazla bilgi olup olmadığını görmek için kırmızı zindanı tekrar görmeye yönelik düşüncesizce verdiği kararın o adamların hayatlarına neden olduğu düşüncesi onu hâlâ rahatsız ediyordu.

Sarayın hizmetkârlar bölümünden çıkana kadar sessizlik içinde kaldılar. Emric onu birkaç koridordan geçirdi ve küçük, sessiz bir koridora indirerek ana koridorun görüş alanından uzakta, derli toplu bir odaya soktu.

"Neredeyiz?" diye sordu, odanın etrafına bakarak.

"Bunlar benim odalarım."

Amara'nın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Özel odalarınız mı?"

Emric başını salladı. "Neredeyse öğlen oldu. Yemek için sessiz bir yere ihtiyacınız var."

Amara bunu hiç düşünmemişti bile. Odalara baktı ve onları temiz, düzenli ve krem, bronz ve soluk yumuşak renklerle sade bir şekilde dekore edilmiş bulduğunda şaşırdı. Emric'in böyle bir yerde yaşadığını tahmin bile edemezdi. O kadar canlı giyinmişti ki, neredeyse tam bir uyumsuzluk gibi görünüyordu.

Yemeği birkaç dakika içinde kendi masası ve sandalyesiyle birlikte geldi ve Emric ona oturmasını işaret ederken kendisi de bir koltuk çekti, ardından kendisi için önceden hazırladığı yemek kaseleri ve tabaklarıyla ona katıldı.

"Kraliçe olmayı nasıl buluyorsun?" diye sordu.

Ye.

Amara'nın iç çekişi ağırdı. Açıklamaya çalışmak için kelimeler aradı ama yapamazdı.

"kadar harika, değil mi?" Emric'in yüzünde sıcak bir gülümseme belirdi. "Buna alışacaksınız Majesteleri. Şu anda üstesinden gelebileceğiniz bir şey gibi görünmeyebilir ama sizi temin ederim, büyük bir kraliçe olmak için gereken her şeye sahipsiniz."

"Ben gerçek bir kraliçe değilim," dedi Amara ona. "Ben sadece Malloron'un eşi ve üreme ortağı olarak varım, kraliçesi olarak değil."

Emric kaşlarını çattı, biraz kırılmıştı. "Buna neden inandığınızı bilmiyorum ama bu doğru değil. Evet, sen Malloron'un eşisin ama aynı zamanda bu Toprakların kraliçesisin. Malloron senin yetenekli olduğunu düşünmeseydi seni böyle yapmazdı."

Amara kaşığını yere bıraktı. "Sana söylediği her şeye gerçekten , değil mi?" dedi biraz üzüntüyle. "Ben kraliçe değilim, Emric. Onun ne söylediği önemli değil."

"Malloron'un bana söylediklerinin doğru olmadığına inanmak için hiçbir nedenim yok," dedi Emric sertçe. "Ama bu durumda, onun bana bir şey söylemesine ihtiyacım yok. Sizin hakkınızda konuşmasından, size karşı davranışlarından ve size bakışından bunu anlayabiliyorum. Bir eşimin olmasının tek nedeni

Çünkü sana karşı hissettiklerini bu şekilde anlıyor."

"Bir eşin mi var?" Amara şaşkınlıkla sordu. "Hiç arkadaşın ya da ailen yok sanıyordum."

"Bilmiyorum," dedi Emric, yüzü yumuşayarak. "Ama gerçekten de bir eşim olduğu ortaya çıktı. Ve onu yıllarca reddettim."

"Neden?"

Emric bir an sessizce oturdu, gözleri Amara'nın kilitlenmişti. Sonra omuzları düştü ve gözlerini kaçırdı. Kaşığını yere bırakarak ellerini kucağında birleştirdi. "Bunu daha önce hiç kimseye söylemedim," diye başladı. "Ama anlayacağına inandığım için sana anlatmaya hazırım." Sesi bir mırıltıya indirdi. "Anlayan tek kişi sen olabilirsin." Bir nefes aldı. "Bu saraya ilk geldiğimde kötü durumdaydım. Tacize uğramıştım, açlıktan ölüyordum ve zayıf düşmüştüm. Gücüm yoktu ve nereden geldiğimi, kim ya da ne olduğumu bile açıklayabilecek durumda değildim.

"Kral Malloron o zamanlar bir prensti. Bana kale içinde hizmetçi olarak çalışmayı teklif eden oydu ama ben diğer tüm hizmetçilerden farklıydım ve bunu bilmesini istemedim, bu yüzden iş teklifini kabul ettim ve şifacısının gerçekten ciddi yaralara bakmasına izin verdim ama yürüyebildiğimde onu görmeye devam etmedim. Ona sadece kendi başıma zamana ihtiyacım olduğunu söyledim.

"Bir hizmetçi oldum ve yavaş yavaş iyileştim ama yaralarımı ve farklılıklarımı gizlemem gerekiyordu. Şatoda hizmetçi olarak çalışacak kadar bile iyi durumda olmadığımı kimsenin görmesine izin veremezdim. Denedim

Kendimi çoğu insandan uzak tuttum, saklanacak yerler bulmaya ve diğer hizmetlilerden ayrı uyumaya çalıştım.

"Benimle aynı zamanda işe başlayan bir adam vardı. Onu fark etmemin tek nedeni son derece yakışıklı ve kendinden son derece emin olmasıydı. Her zaman ilgi odağıydı ve bundan hoşlandığı . Onu sadece vardiya düzenlerimiz benzer olduğunda görüyordum ama Aynı odaya yerleştirildiğimizde."

Amara kaşığını tekrar eline aldı ve gözleri Emric'te, çorbasını kaşıkla ağzına götürmeye başladı.

"Hiçbir şey düşünmedim, benimle pek ilgilenmedi. Ama bir sabah saklandığım yerden döndüğümde bana nerede sordu. Açıkçası ona söylemek istemedim - zaten onu ilgilendirmezdi. Ama o ısrarcıydı. O gece yatağında olmadığımı fark ettiğini söyledi ama bunu nasıl bilebileceğini bilmiyordum. Öğrenci odalarının nasıl olduğunu bilirsiniz, orada bir sürü yatak vardır ve hizmetçiler sürekli değiştirilir. Ayrıca yataklarımız birbirine yakın değildi. Benim yatağında olmadığımı nasıl anladığını anlayamadım.

Yanımdaki hizmetçilerin gece boyunca evde olmadığından haberleri yoktu." "Umursamadılar," diye mırıldandı Amara. "Ama o umursadı."

Emric'in kaşları kalktı ama etti. "Her neyse, ona söylemedim Nereye ve neden gittiğimi sordu ve bu onu gerçekten kızdırdı. Gecenin bir yarısı kiminle görüştüğümü sorup durdu. Ondan sonra onun yolundan uzak durmaya çalıştım. Odamı başka bir hizmetkârla değiştirdim ve beni tekrar bulmasının bir yolu yoktu - çok fazla farklı vardiya vardı, bu yüzden ondan kaçınmak kolaydı. Kral Malloron'un başlattığı zevk odalarıyla çok ilgiliydi ve onların güvenliğiyle ilgilenmeye hevesliydi. Bu yüzden, Kral Malloron onları kurarken, roller arasında geçiş yaptı. Bu konuda sürekli övünüyor, kendisine böylesine önemli bir iş ve sorumluluk verildiği için açıkça gurur duyuyordu. Genel olarak onun seks delisi bir aptal olduğunu düşündüm ve mümkün olduğunca ondan uzak durmaya çalıştım.

"Ancak yaklaşık bir ay sonra aynı vardiyaya verildiğimizde tekrar karşılaştık. İşe başladığımızda, her zaman benim bulunduğum yere yakın bir yerde çalıştığından emin oluyordu. Bu ilk başta beni rahatsız etmedi, bilerek yaptığı bir şey gibi görünmüyordu, ama sonra benimle ilgilenmeye başladı, ki bu hiç istemediğim bir şeydi. Adımı, kaç yaşında olduğumu, nereli olduğumu, ailemle ilgili sorular sordu... Yavaş başladı, sanki sıradan bir şeymiş gibi, ama kısa süre sonra temelde benim hakkımda her şeyi öğrenmeye çalıştığını fark ettim ve ben de bu konuda şüpheli.

"Bir kez daha, onunla uğraşmak zorunda kalmamak için vardiyalarımı başka bir hizmetkârla değiştirdim ama bu sefer kaçmama izin vermeyecekti. Bir akşam alt zindanlardan birini temizlerken beni aradı. Koridorlarda dolaşırken bana kendisinden kaçmayı bırakmamı yoksa beni krala şikâyet edeceğini söyledi. O zamanlar kral, Kral Malloron'un babasıydı ve ben Oğlunun gözüne girdiği aşikâr olan bu Alfa benim hakkımda yalanlar uydurursa beni tutmak için hiçbir nedeni kalmayacağını biliyordu. Bu yüzden benden ne isterse yapmaya karar verdim."

"Senden ne yapmanı istedi?" diye sordu Amara sessizce. "Benimle seks yapmak istedi."

Amara başını salladı. Tahmin edebilirdi.

"Sadece bir kez olacağını ve bana zarar vermeyeceğini söyledi."

"Peki yaptı mı?" Amara tereddütle sordu.

Emric başını iki yana salladı. "O noktada hayatımda zevk aldığım tek zamandı." Durakladı. "Sadece seks değildi. Bana sarıldı ve benimle konuştu..." diye omuz silkti. "Alışık olduğumdan çok farklıydı."

Amara rahatlamış bir şekilde nefes verdi. "Yani senin eşin olan kişi o mu?"

"Hikaye henüz bitmedi." Emric gülümsedi. "Bu olaydan birkaç gece sonra başka bir hizmetkâr bana yaklaştı. Alfa'nın iyi vakit geçirmek için gidilecek biri olarak beni tavsiye ettiğini söyledi."

Amara gözlerini kapatarak inledi.

"Sarayda bunu yapan hizmetkârlar vardı," diye devam etti Emric. "İyilik karşılığında iyilik takası. Sayıları çok fazla değildi ama vardılar. Bana yaklaşan bu hizmetkârla Alfa'yı görmüştüm, arkadaş olduklarını biliyordum. Ama arkadaşlarına hizmet etmem için beni tehdit edeceğini beklemiyordum. Gerçekten başka seçeneğim yoktu, ben de yaptım. Sonra arkadaşlarından biri daha geldi, bir başkası, bir başkası. Ve hiçbirisi nazık değildi. Hepsi bana zarar vermeye çalıştı."

"Neden?" Amara şaşkınlıkla sordu. "Neden acı verici olmak zorundaydı?" "Çünkü bu onların hoşuna gidiyor." Tereddüt etti. "Ve çünkü onlar

beni olduğum şey için cezalandırıyorlardı." Omuzlarını dikleştirdi. "Ben bir Gamma'yım, Majesteleri. Kokum yok."

Amara sandalyesinde doğruldu. Bu doğru olamazdı. "Bu doğru değil. Kokunu daha önce deneyimledim." Kokuyu şimdi alamıyordu ama aldığını hatırlıyordu.

"Bu iksirlerle yapılmış uydurma bir kokuydu," diye açıkladı Emric. "İlk karşılaştığım insanların her şeyin normal olduğunu düşünmelerini sağlamak için Beta kokusu veriyor. Ondan sonra, onlara çok yaklaşmadığım sürece kokumun olmadığını fark etme eğiliminde olmuyorlar."

Amara şok içinde ona baktı. "Gammalar Alfalar, Betalar ve Omegalarından ayrı bir dinamik mi?"

Emric başını salladı. "Dinamiğimizin ana tanımlayıcı kısmı kokumuzun olmaması ve başkalarının kokusunu alamamamızdır. Bu pek çok insan için büyüleyici bir olgudur ve sapkınlığı keşfetmekten hoşlanan pek çok kişi bu tür olgulardan zevk alır."

Amara kaşlarını kaldırdı ve bir nefes verdi. Daha önce başka bir dinamiği hiç duymamıştı ama buradaki insanların nasıl Bu Ülke avantaj sağlayacaktı - Omegalar'dan yeterince yararlanmışlardı. Anlayışla başını salladı, çorba kâsesini bir kenara itti ve bir tabak haşlanmış fasulye çıkardı. "Peki sonra ne oldu?"

"Kaleden ayrılmam gerektiğine karar verdim," dedi Emric. "İşler o kadar kötü bir hal almıştı ki çeteler halinde bana yaklaşmaya başladılar ve kimsenin neler olduğunu öğrenemeyeceği yerler. Kendimi ne kadar borçlu hissedersen hissedeyim, bu tür bir hayatı yaşamak için kalamayacağımı biliyordum."

Prens. Ben de hazırlıklarımı yaptım. Gitmeyi planladığımdan birkaç gün önce bir çete beni ele geçirdi. Açıkçası, dişlerimi sıktım ve her zamanki gibi atlatmayı hedefledim, ancak Alfa araya girdi. Olan biteni durdurdu... Nedenini anlayamadım. Kızgın görünüyordu ve onları üzerimden çektikten sonra diğer hizmetkârlardan birine saldırdı. Onlar kavga ederken ben kaçtım ve onlardan mümkün olduğunca uzak durmak için elimden geleni yaptım. Neyse ki ertesi gün Malloron yanıma geldi. İlk yaralarımı iyileştiren şifacının ona farklı olduğumu gösterdiğini ve artık daha fazla sorumluluk üstlendiğine göre, benden bu özelliğimi kullanmamı istediğini söyledi.

Kraliyet ailesi için dinamik ve yetenekli. Asistanı olacağımı ve herhangi bir itirazım olup olmadığını sordu. Ona bu rolü seve seve üstlenebileceğimi ama bunu ancak kimsenin bilmediği özel bir odam olması şartıyla yapabileceğimi söyledim. Sanırım bu isteğimin tuhaf olduğunu düşündü ama kabul etti. O sırada fark şey, diğer yetkililerle onun adına konuşmamı ve hem Batı Toprakları'nda hem de uluslararası alanda çeşitli durumları araştırmamı ve hizmetlilerin geri kalanını organize etmemi istediğiydi. Bana böyle bir kontrol ve güç verdiğinin farkında değildim. Ona kendisini böyle bir şekilde temsil edebileceğimden emin olmadığını söyledi.

deneyimim olduğunu söyledi. Ama bu konuda endişelenmemin bile doğru kişi olduğumu gösterdiğini söyledi. Bu rol için benden sadece üç şey istediğini söyledi; sadakat, itaat ve doğruluk."

Emric bir nefes aldı ve sonra kadehini kaldırıp derin derin içti. Amara onu dikkatle izledi ve inanamayarak başını salladı. "Ama bir şey hatırlamıyorum.

Ben bir yaşındayken hizmetçiler de böyleydi."

"Bunun nedeni, görevime başladığımda işlerin yapılış şeklini değiştirmiş olmam. Yavaş bir süreçti ama sonunda, hizmetlileri ilk görevimde istediğim şekilde çalışır hale getirdim."

Tabii ki. Bu çok mantıklı. Amara birdenbire Erios'un yozlaşmamış tek kısmının hizmetkârlar olup olmadığını merak etti.

"Emric sözlerine şöyle devam etti: "Daha birkaç hafta önce öğrendim ki Alfa istismar hakkında hiçbir şey bilmiyordu çünkü bana hiç kimseyi göndermemişti. Arkadaşıyla benim hakkımda konuşmuştu ama arkadaşının bana yaklaştığını ya da başkalarına anlattığını bilmiyordu. Alfa beni bulduğunda toplu tecavüzün sadece bir kez gerçekleştiğini düşündü ve sonraki aylarda o saldırıya karışan herkesi ağır şekilde yaraladı, ben bunu fark etmedim." Emric öne doğru eğildi. "Kral Malloron için çalışmaya başladığımdan beri, yıllardır bu adamdan uzak durmaya çalışıyorum. Bunca zaman boyunca

Başıma gelenlerin arkasında gerçekten onun olmadığı fikrindeydim. Beni kendisiyle birlikte olmaya ikna çalışıyordu ve," Emric gözlerini kaçırdı, "kabul ediyorum, biz

O zamandan beri birkaç kez tekrar birlikte olduk ama yine de onunla birlikte olma fikrini reddettim. Ona bir şans vermem için beni zorlayan Kral Malloron oldu.

"Anlatmaya çalıştığım şey, Malloron'un sadece bir kısmını gördüğünüz. Resmin tamamını görmüyorsunuz. Sizin için neler yaptığını, her zaman sizin için neler yaptığını görmüyorsunuz. Sizin için ne kadar endişelendiğini ve kendi yaralarını bir kenara attığını bilmiyorsunuz. Muhtemelen İçinde bulunduğu ıstırabı, onu ısıracak kadar önemsemediğiniz düşüncesinden duyduğu acıyı biliyorum. Bunun onu nasıl etkilediğini görebiliyorum çünkü onu yıllardır tanıyorum ve bunu söyleyebiliyorum. O güvenmiyor Hayatındaki herkesin bir sebebi var; ne olduğunu bilmiyorum ama seni hayatına . Sen bunu mahvettin."

Gözleri yaşlarla dolan Amara'nın görüşü bulanıklaştı. "Bu o kadar basit değil Emric," dedi. "Benim için son derece önemli olduğunu bildiği bir konuda bana yalan söyledi. Sana asla yalan söylenmedi."

"Sana yalan mı söyledi?" Emric dikkatle sordu. "Yoksa sana gerçeği söylemedi mi? Arada bir fark var. Burada, Batı Toprakları'nda önemli olan bir fark bu. Malloron'un düpedüz bir yalancı olduğunu bilmiyorum. Bu daha önce anlamına gelmiyor, ama yerlerde belirsiz olmayı ."

Amara sinirle iç çekti. "Ama sorun da bu zaten," dedi. "Nasıl olur da bir insan, bu adamla iş yaparken kendini rahat hissedebilir? dürüst olmak yerine muğlak olmayı mı seçiyor? Hepsi de kendi bencil arzularını karşılamak için. Fayda her zaman onun içindir, asla başkası için değil. Bir insan bu konuda nasıl rahat olabilir? Eşiniz bile sizin için ona değil size faydası olan şeyler yaptı. Malloron bunu asla yapmadı."

"Seni ısırdı," diye tersledi Emric. "Bunun sadece onun için olduğunu mu sanıyorsun? Eğer seni bundan önce de ısırabilirdi. başka biri için kendini böyle riske atar mıydı? Böyle bir şey yaptığını hiç görmedim. Seni Brecc'den korumaya çalışıyordu ve sen de onu ısırmış olsaydın korunmuş olacaktın!"

Amara onun sert ses tonuna şaşırarak gözlerini kırıştırdı.

Emric elindeki ekmek parçasını ısırdı ve yavaşça çiğnedi, onun bakışlarından kaçınırken nefes alıp vermesi ağırlaşmıştı. Birkaç uzun dakikadan sonra tekrar konuştu. "Sizin kaçırılmış olmanız savaşa girdiğimiz anlamına geliyordu Majesteleri."

Sesi çok daha sakindi ama Amara onu dikkatle izledi. "Birçok insan

bundan etkilendi." Ekmeğini yere bıraktı. "Lox İmparatorluğu'ndan İmparator Drocco'nun da Omega'sı için aynı şeyi yaptığını biliyor musun? Omega'sını geri almak için buraya geldi ve kaleye saldırdı. Malloron onun tam bir aptal olduğunu düşündü. Zayıflığından dolayı onu küçümsedi ve açıkça alay etti. Yine de zamanı geldiğinde, aynı şeyi yapmak için iki kez bile düşünmedi - hatta daha da ileri gitmek için, çünkü her Alfa onu ısırmanız umuduyla sizi ısırma riskini almazdı."

Amara içini çekti ve gözyaşlarını kırptırdı. Bunun doğru olduğunu bilmiyor değildi ama hikâyenin tamamı bu değildi. "Bu beni ve çocuklarını cezalandırmak için bir neden değil," dedi sessizce. "Bu konu hakkında konuşabilmeli ve geçmişi geride bırakabilmeliyiz."

Emric alaycı bir ifadeyle gülümsedi. "Kimin hakkında konuştuğunu unutuyorsun.

Kral Malloron bunu nasıl yapacağını bilmiyor. O kesip çıkarmaya alışkın Hayatında güvenemeyeceği insanlar var. Ama bunu seninle yapamaz. Bununla bildiği en iyi şekilde başa çıkmaya çalışıyor ama bu onun için çok zor. Sürekli olarak yapması gereken şeyden uzaklaşıyor."

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Amara aniden sinirlenerek sordu. "Beni dinlemiyor. Benimle konuşmuyor. Bana ve bebeklere acı çektiriyor - şu anda hepimize verdiği zarar konusunda yapabileceğim hiçbir şey yok. Bunun için beni affetmeyecek."

Emric içini çekti. "Sana söylüyorum çünkü bana senin eşinizi seçin, ve o haklıydı. Beni Alfa'ma bir şans vermeye zorladı ve iyi ki de öyle yaptı." Emric ayağa kalktı, elinde tabağı ve kâsesi vardı, gözleri Amara'yı delip geçiyordu. "Onu gerçekten anladığını ve olduğu gibi kabul ettiğini düşünseydim, o zaman korkuyla ama memnuniyetle haddimi aşarak konuşur ve ona seni affetmenin bir yolunu bulmasını söylerdim. Ama seni kırmızı zindanda buldum ve biliyorum ki hâlâ her şeyini kaybederse ne olacağını ve bunun onu nasıl etkileyeceğini düşünmüyorsun ya da Topraklar. Her ne kadar seni affetmesini istesen de, hala ona karşı çalışıyorsun. Ve ben bunu anlayamıyorum."

Emric'in sözleri Amara'nın aklından çıkmıyordu. Annelerin çocukları alması fikrine neden hâlâ katıldığını tamamen mantıklı bir şekilde açıklamış, neden onlara daha fazla bilgi ulaştırmak istediğini kendine tamamen izah etmişti ama Emric bunu yaptığı için onu bencil gibi göstermişti.

Ona Malloron'un iki yeni muhafızın beklediği odasına kadar eşlik ettikten sonra veda etti. Malloron'un sözlerinden doğan suçluluk duygusunu üzerinden atamadan, odaların arasında kayıtsızca dolaştı. Tamamen haksız da sayılmazdı, Malloron gerçekten de onu desteklemek ve korumak için harekete geçmişti. Emric'in söylediklerinin ortaya çıkardığı en büyük gerçek, Kral Malloron'un İmparator Drocco ile dost olmadığıydı. Cailyn geçitten geri dönerken birbirlerini tanıma şekillerine bakılırsa, Amara onların sağlam müttefikler olduğunu varsaymıştı, Drocco'nun Cailyn'i geri almak için Eiros Kalesi'ne saldırdığından haberi yoktu. Bu da Malloron Cailyn'i onu görmeye getirdiğinde Drocco'nun buna izin vermesini sağlamak zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

Bunu onun için yapmış olması fikri kendini tuhaf hissetmesine neden oldu. Belki de Emric haklıydı, belki de Malloron'un onun için yaptığı her şeyi bilmiyordu.

Ama mesele sadece bu değildi. Amara Malloron'un kendisi için tamamen değişmesini bekleyemese de, Malloron'un davranışlarını görmezden gelemezdi. insanlara tek kullanımlık nesneler gibi davranıyordu. İnandığı pek çok şey bir gecede değiştirilemezdi ama istese bile bunu kabul edemezdi. Emric ondan Malloron'a tolerans göstermesini bekliyordu ama Malloron onun için ne toleransı gösteriyordu? Bu bir al-ver meselesi olmalıydı. Yine de Malloron Emric'ten sadakat, itaat ve doğruluk istemişti. Birine güvenmek için ihtiyacı olan şey bu muydu? Malloron ona bunlardan sadece birini vermişti.

Akşam geceye doğru ilerlerken Amara bir karar verdi. Çocuklar doğana kadar Malloron'la ilişkisini onarmaya çalışacaktı -herkesin iyiliği için denemek zorundaydı- ama Malloron onu reddetmeye devam ederse, onları korumanın yollarını bulmak zorunda kalacaktı. Ne de olsa o haklıydı; gerçek eşini seçmesi mümkün değildi ve Anneler ona eğer isterse onu seçmesinin doğru olduğunu söylediklerine göre, seçecekti. Onu seçecek ve onun da bunu kabul etmesini umacaktı.

O gece Malloron yuvasına girdiğinde uyanıktı. Her zaman yaptığı gibi onu kollarına çekti ve onun için mırlamaya başladı. Ona sokuldu ve onun sıcaklığını, ilgisini ve rahatlatıcı titreşimini içine çekti.

İçindeki titreşimler yatıştıktan sonra onun göğsünü öptü. Kadın dudaklarını yavaşça adamın gergin kaslarını kaplayan pürüzsüz deriye adam hareketsiz kaldı. Göğüs ucuna ulaşana kadar göğsü boyunca öptü ve sonra yalamak için dilini dışarı çıkardı. Adamdan hırıltılı bir nefes geldi.

Alfa ve onun etrafındaki kolları sıkılaştı. Tekrar ve tekrar yaladı,

Boğazından çıkan sesi ve bir elinin kıcını kavramak için alçalmasını ve diğerinin kafa derisine gömülmesini seviyordu.

Boynunun dibine kadar öptü ve dilinin üzerinde teninin tadıyla inleyerek ortadaki çukuru yaladı.

Malloron hızlı bir hareketle onun üzerine yuvarlandı ve saf bir zevkle bacaklarını hevesle açtı.

"Amara." Adını işkence çekiyormuş gibi söylemişti ve kız onun gözlerinden çelişkide olduğunu görebiliyordu. Hiçbir şey , sadece bacaklarını onun etrafına doladı ve kalçalarını eğdi. Kızın tahrik olduğunu ve onu istediğini anlamamasına imkân yoktu. Bu ona bağlıydı.

Uzun süre beklemesi gerekmedi. Adam sert bir hamleyle içine girdi ve kadın hem rahatlama hem de sevinçle haykırdı. Pus'tan beri ilk kez adamın tenini kendi tenine karşı hissediyordu ve bu inanılmazdı. O kadar sıcak, pürüzsüz ve sertti ki ellerini üzerinde gezdirmeden duramıyordu.

Yavaşça başladı, sanki her anın tadını çıkarmaya gibi içine girip çıkıyordu; bir elini karnında gezdirdi ve sonra Meme ucuna ulaşana kadar parmaklarını göğsünde gezdirdi, onu sonuna kadar doldurup yavaşça geri çekerken nazıkçe oynadı. Karıncalanma hissi içinde kıvılcımlanarak hem şok hem de zevk içinde soluk soluğa kalmasına neden oldu. Bu

Ondan her zaman istediği şey buydu, bağın gerektirdiği şey buydu. İlk kez, bağ genişledi ve döndü ve göğsünün içinde gerçekten zevkli hissettirdi.

Malloron meme ucunu yaladı ve onu nazıkçe emerken inlemekten kendini alamadı. Kalçalarını yukarı doğru döndürdü, böylece onu daha derine doldurdu ve sonra onu alttan becermeye başladı. Yeterince alamıyordu, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Çok yavaş hareket ediyordu ve umutsuzca buna ihtiyacı vardı.

Malloron onun bacağına kavradı ve göğsünden kaldırıp amını sikinin üzerinde hoplatmasını seyrederken onu iyice açtı. Ve sonra kıkırdadı.

Amara'nın midesine inen inanılmaz bir darbe neredeyse nefesini kesecekti.

Gülümsemesi ve kahkahası şatoya döndüğünden beri duyduğu ya da gördüğü en güzel şeydi. Kız ona baktı, o da kıza baktı ama

Bu kez gözleri yumuşak ve sıcaktı ve sanki çözülmesi gereken bir bulmacaymış ona bakıyordu.

Yanağını okşamak için elini uzattı. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

Malloron'un gözleri büyüdü ve hareketini durdurmak için kalçalarını kavradı.

"Seni hemen ısırmadığım için özür dilerim," diye açıkladı. "Eninde sonunda yapardım. Sadece cevaplar istedim." Bir nefes aldı. "Omega Yerleşkesi'nde bize bağımsız olmamız ve kendi başımızın çaresine bakmamız öğretilir. Bir Omega olduğumu biliyorum ama kendime izin vermek içimde yok. Çocuklarla ilgili tek bir odağım var, çünkü onlar benim en büyük görevimdi ve aynı zamanda *çocuk* oldukları için. Onların başına bir şey gelmesi ve benim bu konuda hiçbir şey yapmamam bana hiç iyi gelmiyor. Bu Bu kısmen bizim eğitilme şeklimiz, ama aynı zamanda ben de . Anlıyor musunuz?"

Malloron'un gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. Sıcak kahverengi bakışları o konuştukça daha da yoğunlaşıyordu ama söylediklerini gerçekten anlayıp anlamadığını kestiremiyordu. Aralarındaki sessizlik uzadıkça, Malloron'un onu ya da gerçekten anlamamış olabileceği düşüncesiyle duyduğu sevinç azaldı. Belki de umurunda değildi. Belki de acizdi. Her iki durumda da, onu anlamayan bir Alfa'nın eşi olması onu dezavantajlı bir duruma sokacaktı.

Sonra adamın kendisine yaklaştığını fark etti. Kaskatı kesildi, vücudu zaten adamın sikinin etrafında kenetlenmişti, bacakları adamın kalçalarına sarılmıştı, ama kolları onu kavrayıp dudakları dudaklarına inerken gövdesini rahatladı.

Onu sanki ilk kez öpüyormuş gibi öptü. Yavaş, keşfedici ve şefkatli, sanki daha önce hiç tatmamış gibi. Kızın dili adamınkine sürtündü ve adam kızın ağzını sahiplenirken kız rahat bir neşeye kapıldı. Daha derinlere daldıkça öpücükler daha acil ve güçlü hale geliyordu. Sonra kalçaları hareket etmeye başladı, geri çarpmadan önce o inanılmaz horozunu geri çekti.

Öpücükleri sertleşirken hareketleri aceleciydi ve hem ağzına hem de amına hükmetmeye devam ederken kollarını boynuna doladı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. Her ikisini de ateşli bir çılgınlığa sürüklerken inledi, vücutları arasındaki ıslak çarpma daha yüksek ve daha sert hale geldi, onu içeri kabul ederken bacakları daha geniş açıldı, gözleri onun içine ne kadar derine ulaştığının zevkinden yuvarlanırken sırtı yaylandı. Malloron ele geçirilmiş bir erkek gibi ona sarıldı, onu sıkıca kavradı ve vücudunun her yerindeki hislerin ağzını onunkinden uzaklaştırmasına izin vermedi.

Zirveye ulaştığında, hınzırca vahşi, cinsel, ürpertici bir kasırğa tüm vücudunu kavradı; ağzına hırlayarak bir çağlayan gönderdi

Orgazm onu sarsıyordu. Sonunda ağzını onunkinden ayırdı ve vücudunu okşayıp çimdiklerken bacaklarını açık tutarak onu becerdi.

Orgazmı nihayet hafiflediğinde, onun altında ezilmişti ama bacaklarının arasındaki gerginliğin onu düğümlediğini gösteren zevkli acısını hissettiğinde kalbi yükseldi. Nihayet. Nefes nefese kalışı azalırken tekrar göğsünü öptü, sonunda ona istediği şekilde sahip olduğu için mutluydu. İçindeki titreşimlerden biri değişti, dönen bir çırpınıştan yumuşak bir gümbürtüye dönüştü ve Alfa ile ilişkilerini onarmaya başladıklarını umarak gözlerini kapadı.

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

MALLORON

Malloron bir portal oluşturmak için büyü ipliklerini bir araya getirerek Amara'yla karşılaştığında ruh halini değiştiren sevinç ve tatmin duygusunu görmezden geliyordu. Böyle hissetmemeliydi çünkü onu dinlememeliydi.

Elbette ona inanmak istiyordu ama kelimeler aldatıcı şeylerdi.

Birinin ruh hali değiştiğinde geri alınabilirlerdi, tamamen aşına gibi aldatmak için kullanılabilirlerdi. Amara kim olduğunu açıklamaya çalıştı ama o zaten kim olduğunu biliyordu. Mesele bu değildi, mesele

Mesele, kızın ona bağlanıp bağlanmayacağıydı.

birçok açıdan birbirleriyle çelişiyorlardı. Mesele, onun bir kral olduğu için kendisiyle birlikte olmak üzere kendini değiştiremeyeceğini fark edip etmemesiydi. İşte

Yönetmek için yerine getirmesi gereken belirli beklentiler ve davranışlar vardı. Bundan hoşlanmayabilirdi ama de bunu kabul etmek ve ona güvenmek zorundaydı. Ama yapamadı.

Geçit dengelendiğinde Elion içeri adım attı. Yavaş hareket ediyordu, Malloron ve Brecc'in Yetenek-zanaatkârları arasındaki savaşın etkileri hâlâ üzerindeydi.

"Hayatta olduğuna kardeşim," diye selamladı Elion.

Malloron hiçbir şey söylemedi. İçinde bulundukları toplantı odasındaki kanepeyi işaret etti. Genelde tüccarlarla odalardan daha rahat bir yerdi ama Elion'a son bir kez şehrin daha hoş tarafını göstermek istemişti. ihanetten öldürülmeden önce.

Karşıdaki kanepeye oturdu ve Elion'un başlamasını bekledi.

"Şarabınız var mı?" dedi Elion endişeyle sırtarak.

Malloron sert bir sesle, "Sana açıklaman için bir şans vereceğimi söylemiştim," dedi. "Bu senin şansın. Yapmam gereken bir sürü başka şey var, o yüzden devam et."

Elion bir nefes aldı. "Çocukluğumuzun bir şey olduğunu deneyimlemek için çok küçüktün," dedi. "Ben doğduğumda annemiz mutlu ve güzeldi. Bizimle sürekli oynar, bize hikayeler okur ve hayatımızın her alanına dahil olurdu. Evin işlerini bize yaptırırdı. tembel öğleden sonraları mutfaklara girip kendi yemeklerimizi pişiriyorduk. Her zaman yemeye uygun yemekler yapamasak da bu çok eğlenceliydi. Babam da çok daha mutluydu. Bizimle o kadar sık konuşmuyordu ama daha çok gülümsüyordu ve daha fazla." Elion devam etmeden önce bir an durakladı. "Sen doğduktan sonra bazı şeylerin değişmeye başladığını fark ettik. Annem eskisi kadar mutlu değildi ve babam da sürekli öfkeli görünüyordu. Her şey için bizi suçlamanın bir yolunu buluyordu ve sık sık tartışıyorlardı. Çoğu zaman bunun bizim yüzümüzden olduğunu düşündük ve annem durumun böyle olmadığına bizi ikna etmeye çalışsa da babam bunu bir kez bile doğrulamadı ya da reddetmedi. Biz de Onu memnun etmek, ailedeki anlaşmazlığın bizden kaynaklanmadığına dair kendimizi rahatlatmak için endişeliydik." Öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Bunu yapmak yerine, bize defalarca tek şeyin siz olduğunuzu söyledi. Aile hakkında iyi olan her şeyi. Seni inanılmaz şeyler yapacak ve aileyi Topraklar'daki onursuzluktan kurtaracak bir tür özel çocuk olarak gösterdi. Ayrıca seninle neredeyse hiç vakit geçirmememizi sağladı. Sekiz yaşına geldiğinde çok fazla kızgınlık oluşmuştu." Elion avuçlarını kaldırdı. "Bunların hiçbirinin senin suçun olmadığını biliyorum ama biz gençtik."

Malloron öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Çocukken bana karşı davranışlarına neyin sebep olduğu umurumda bile değil," dedi hırslayarak. "Bana neden ihanet ettiğini bilmek istiyorum. Aile belgelerimizi Brecc'e vererek. Beni diğer yöneticiler hakkında uyaran sendin. Tapınağa yaptıklarımı gördüğünde üzülen sendin. Bunca zaman kraliyet ailesi için bir tür endişe duyuyormuş gibi davrandın, oysa her zaman beni yok etmeye çalışmaları için onlara yardım ediyordun. Neden?"

Elion yutkundu, gözleri kısıldı. "Onları özlüyorum Malloron. Kardeşlerimizi özlüyorum."

Malloron'un yüzü buruştu. "Ne?"

"Neredeyse tek çocuk olarak yetiştirildin," dedi Elion. "Ama ben onlarla birlikte büyüdüm. Visant ailesine olan sevgim, onlarla olan çocukluk anılarıma bağlı. Elbette kraliyet ailesinin soyunun devam etmesini istiyorum,

Ama aynı zamanda kardeşlerimin de onlara vermeyi seçtiğiniz işkence dolu hayattan kurtulmalarını istedim. Bunu hak etmediklerini söylemiyorum," diye hızla ekledi. "Ama yıllar geçti. Bedellerini ödediler ve hizmet ettiler. zaman."

"Yani onlar serbest kalabilsin diye bana ihanet mi ettin?" Malloron inanamayarak konuştu. "Brecc'e değerli ve yeri doldurulamaz belgeleri sırf o piçleri hak ettikleri hapisanelerden çıkarmak için mi verdin?"

"Başlangıçta ona o kadar değerli bir şey vermiyordum," diye ısrar etti Elion. "Ona verdiğim şeylerden elde edeceği herhangi bir şeye karşı kendini ve tahtı koruyabileceğini biliyordum. Ama annemin büyükbabamın araştırmalarını farklı kitaplara dağıtmaya başladığını unutmuşum. Brecc, annemin kitaplarından birinin içine diktiği birkaç sayfayı gördü. Ona verdiğim kitapları ve serbest bırakılması isteğini kullanarak ona daha fazlasını almamı sağladı."

Malloron telaşla ayağa fırladı. Demek rastgele bir sayfa bu şekilde Visant büyü kitabı Seksen dört'e girmişti. "Annem bunu neden dağıtıyordu?"

"Onları yavaş yavaş saklamaya çalışıyordu. Büyükbabasının ona yaptıklarını kimsenin bilmesini istemediğini söylüyordu," diyor Elion. dedi. "Başka hiçbir Omega'nın onun araştırmalarına maruz kalmasını istemedi." Odada volta atan Malloron'u izledi. "Bunun güçlü olduğu anlamına gelebileceğini düşünmüştüm ama tam olarak ne demek istediğini bilmiyordum."

"Size onları nerede dağıttığını söyledi mi?"

Elion başını salladı. "değil. Ama Brecc'e bir şey vermeden önce kontrol etmeliydim."

Malloron parmaklarını sıkıp açarken derin derin nefes alıyor, Elion'un kardeşleri uğruna Visant ailesinin yok olmasına yol açacak adımlar attığına inanmakta güçlük çekiyordu. İnanılır gibi değildi.

Elion, "Brecc'in bu bilgilerle yapacağı her şeye karşı çıkmak için Yetenek konusunda yetkin olduğunuz gerçeğine güveniyordum," dedi Perişan bir halde, başı öne eğikti. "Ne zaman bu konuyu açsam, onun zarar veremeyeceğine ikna olmuş görünüyordun."

"Büyükbabamın lanet araştırmalarını topladığını bilmiyordum!" Malloron havladı.

Elion başını salladı. "Biliyorum." Yukarı baktı. "Ama bazen de hükmedemesen bile, son hükümdar olmadığından bahsediyordun."

Visant kanı, bu yüzden onları eninde sonunda serbest bırakacağınızı umuyordum. Ama bunun asla böyle olmayacağını anladım." Malloron'u volta atarken izledi. "Ve Illora'yı aldığımızda, bu onları dışarı çıkarma kararımı pekiştirdi."

Malloron dönüp ona baktı, derin ve uzun bir hırıltı çıkardı. Elion bu lanet olası ölü Beta kadınının aklından asla çıkaramayacak gibi görünüyordu.

"Batı Toprakları'ndan zorunda kalsak bile, gençliğimde mutlu olduğum ailemle birlikte olmak istediğime karar verdim." Gözleri Malloron'u tutarken sesi alçaldı. "Sana korkunç şeyler yaptığımızı biliyorum, Malloron, ve bunun için hepimiz adına özür dilerim, ama onlar benim kardeşler. Bu tür bir bağı asla anlayamazsın." "Oh, anladım," diye bağırdı

Malloron. "Sen anlayıncaya kadar hepsi kırdı. Hem de defalarca."

Elion tekrar başını salladı, yüz ifadesi kasvetliydi. Ayağa kalktı. "Bundan sonra ne yapmamı istersiniz?"

"Brecc ona bu bilgiyi verdiğinde sana ne söz verdi?" "Tüm kardeşlerimizi serbest bıraktıracağını söyledi."

"Ve yaptı mı?"

Elion'un tereddütü Malloron'a bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Eğer kardeşleri akıllı olsalardı, Batı Toprakları kaos içindeyken fark edilmeden oradan kaçabilirlerdi. Eğer değilse...

"Annemin büyükbabamın diktiği tüm kitapları bulmanı istiyorum. Hatırlayabildiğin her birini."

Elion başını eğerek onayladı. "Peki ya sonra?"

Malloron kapıya doğru döndü. "Ve artık benim işime yaramazsın, Elion."

"Majesteleri," diye seslendi Emric, koridorda hızla Malloron'a yaklaşırken.

"Halk ayaklanmaya başlıyor. Onlara hitap etmeyi düşündünüz mü?"

"Henüz değil Emric," diye bağırdı Malloron, içi yanıyordu.

"Hükümdarlar hakkında ne yapacağıma henüz karar vermedim."

"Anlıyorum Majesteleri," diye karşılık verdi Emric. "İsyanlarla nasıl başa çıkmamı istersiniz? Artık büyük bir ordumuz var, belki de Kalabalığı bastırın ya da belki bazılarını diğerlerine ibret olsun diye tutuklayabilirsiniz?"

Malloron yavaşlayarak durdu, Amara'nın sözleri kulaklarında yankılanıyordu.

Hiçbir şey düşmanca bir ortamda gelişemez ve sağlıklı olamaz. "Hayır," dedi. "Ayaklanmalar nerede oluyor?"

"Kalenin şehir kapılarının hemen dışında, Majesteleri. Bazı diğer ülkelerde de patlak duydum ama tabii ki asıl önceliğimiz Eiros."

Malloron düşünürken derin bir nefes aldı. "Artık yönettiğim sadece Eiros değil, Emric. Şehir kapılarının dışında kalanlara su, yiyecek, giyecek ve yatacak yer sağlayın. Askerlerimize bölgelerde çiftler halinde devriye gezmelerini söyleyin; bir savaşçı ve bir Yetenekli zanaatkâr. Aynı şeyi diğer ülkelerdeki isyanlar için de yapın."

Emric ona bakakaldı. "Ama Majesteleri," diye kekeledi. "Diğer ülkelerde neler olup bittiğini nasıl bileceğim?"

"Size destek olacak, iyi iş çıkaracağına inandığınız kişilerden oluşan bir asistan ekibi kurun ve onları farklı ülkelere yerleştirin. İletişim Orada anlaştığımız tüccarlar var. Onlardan neler olduğunu öğrenin ve ardından asistanlara davranışı düzeltmek için ihtiyaç duydukları her şeyi sağlayın. Bu kalıcı değil, sadece şimdilik bir çözüm. Önceliğimiz Yöneticilerle bir tür anlaşmaya varmadan önce ülkelerin çökmemesini sağlamak... tabii eğer bir anlaşmaya varabilirsek."

Emric başını salladı ama gözlerini kırpmamasından Malloron'un talimatları karşısında tamamen şoke olduğu anlaşılıyordu.

"Banon nerede?"

Emric bir gülümsemeyi bastırdı. "Odaları kontrol etmeye gitti."

"Bu konuda ne hissediyorsun?" Malloron Emric'i izleyerek sordu yakından.

Emric omuz silkti. "Bu konuda tam olarak rahat değilim ama o bununla gurur duyuyor. O yüzden mutlu olması için onu desteklemek benim için mantıklı."

Malloron düşünceli bir şekilde başını salladı. "Şimdilik ona orada ihtiyacım var. Ancak gelecekte yapmayı tercih edeceği başka bir iş olursa, bunu tartışmaya açık olurum."

"Teşekkür ederim Majesteleri," dedi Emric biraz rahatlamış bir şekilde. "Bunu benim için yapacağından emin değilim ama eğer böyle bir seçeneği varsa en azından bunu tartışabiliriz."

Malloron düşünceli bir şekilde başını salladı. Eğer Banon gerçekten de Emric için zevk odalarını terk ederse, bu büyük bir jest olurdu. Yıllardır o ortamda çalışıyordu. Yine de bu, eşlerin birbirlerinden beklediği türden bir davranıştı. İkisinden de,

Emric'in konumu daha önemliydi. Banon Alfa olsa bile, yaptığı işe devam edip etmeyeceği ya da Emric'in yararı için ayrılıp ayrılmayacağı konusunda bir karar vermesi gerekiyordu. Amara da aynı kararı vermek zorundaydı.

"Ona verdiğiniz destek için teşekkür ederim," dedi Emric, sesi alçaktı. "Siz olmasaydınız ona bir şans bile vermezdim. Umarım ben de onunla, sizin Kraliçe Amara ile mutlu olduğunuz kadar mutlu olurum."

Malloron homurdandı. "Şu anda bizden daha mutlu eminim," dedi.

"Hiç sanmıyorum," dedi Emric, yüzünde sinsi bir sırıtışla. "Ne zaman senin hakkında konuşuyor, nasıl hissettiği açık. Sadece Banon ve benim ihtiyacımız olduğu gibi bir dürtüye ihtiyacın var." Bir an tereddüt etti. "Bağlanmamız için bir tören yapmaya karar verirsek, katılmayı düşünüyor musun?"

Malloron gözlerini kırptırdı, kaşları şaşkınlıkla kalktı. O bir an için nutku tutuldu. Aklının bir köşesi ona bunun uygunsuz bir soru olduğunu, kraliyet ailesi üyelerinin hizmetkârlarının özel törenlerine davet edilmemesi gerektiğini söylüyordu. Ama Emric'in yüzündeki gerginlik bunu bir kenara itmesine neden oldu. "Tabii ki yaparım. Ben olsam onurlandırıldı."

Emric'in tüm vücudunu bir sevinç kıvılcımı aydınlattı. "Teşekkür ederim, Majesteleri, teşekkür ederim, teşekkür ederim." Döndü ve koridorda ilerlemeye başladı, baş döndürücü heyecanı her adımda belli oluyordu. Malloron onun gidişini izlerken yüzünde bir gülümseme belirdi. Emric'i daha önce böyle gördüğünü hatırlamıyordu ve bunu hak etmişti.

Döndü ve Dük Valinor'un hücreğine doğru ilerledi. Artık zamanı gelmişti. Amara'nın ona hükmedebileceğine dair söylediği şeyleri ele aldı. Amara'nın söylediği bazı şeylerin doğru olduğunu inkâr edemezdi. Baktığı her yerde bunun bir örneği vardı, hatta Elion'un ona çocukluğuyla ilgili anlattıklarına kadar. Annesi mutlu olduğunda, çocukları da mutlu oluyordu. Ve o mutlu olmadığında, çocuklar da olmuyordu. Bunun yükünü o çekmişti ve bu yüzden daha kötü biri olduğuna inanmasa da, bu durum onu eşi için kesinlikle daha az arzu edilir kılıyordu. Bu inkar edilemezdi.

Dahası, bu onun beklediği andı; tüm Toprakları yönetmek. Ve bunu yapmak için önceki sistemin başarısızlıklarını kabul etmek zorundaydı. Casusların evine sızabildiği ve pek çok kişinin istediğini elde etmek için egemen güçler arasındaki anlaşmazlığa bel bağladığı düşmanca ve çekişmeli bir Ülke'nin kralı olmanın ne anlamı vardı? Ülkesinin farklı olmasına, gelişmesine ihtiyacı vardı.

Malloron hücreye girdiğinde Dük Valinor titreyerek kalktı. Gururlu kaybetmiş gibiydi. Daha zayıftı ve yüz ifadesine perili bir ifade hâkimdi. "Brecc'e bunu yapmana gerek yoktu," dedi sesi gergin bir şekilde.

Malloron gülebilirdi. Demek onu korkutan da buydu. "Brecc'in başına her şeyi hak etmişti," dedi. "Onun için üzülmene gerek yok."

"Sadece korkmuştu," dedi Valinor, sesi kısıktı. "Ona borçlu olduğu her şeyi alacağından korkuyordu. Halkını tehlikeye atacağından korkuyordu. Gerçek bir güce sahip olmadıkları halde kraliyet ailesine boyun eğmek zorunda kalacağından korkuyordu. Ellerinin kütük gibi ezilmesini hak etmemişti." Valinor'un gözleri Malloron'un kılınlarına kaydı. "Dilinin kafasından koparılmasını hak etmedi." Dönüp hücrenin duvarına baktı, yüzünde dehşet ifadesi vardı. "Salyalarını akıtıyor sürekli," diye fısıldadı. "Kan damlatıyor. Konuşamıyor, kan akmadan ağzını bile açamıyor."

Malloron sert bir ifadeyle, "Kendini bu duruma o soktu," dedi.

"Yapabilirdi inşa etmesine izin verdiğiniz enerjiyle tüm bu toprakları mahvetti. Ve hepimizi yok edebilecek tehlikeli büyüler öğrendi. Konuşmaya ve bunu benim yönetimimi yıkmak için kullanmaya cüret etti, ben de onun dilini aldım."

"Peki ya elleri?"

"Omega'ma dokundu."

Valinor'un nefesi kesildi. "Bir Omega'nız mı var?" Malloron başını eğdi. "O kraliçe."

Valinor'un yüzü inançsızlıkla gerildi. "İşte o " diye homurdandı. "İşte bu yüzden Brecc ona bu kadar takıntılıydı."

"Evet. Ve şimdi dersini aldı. Bu hafta hayatta kalamayacak. Umarım sen de aynı hatayı yapmazsın."

Bunun üzerine Valinor yutkundu. "Omega'nızı, kraliçenizi ya da istediğiniz herhangi bir kadını almak gibi bir niyetim yok," dedi yavaşça. "Benim tek endişem halkım ve onların mağdur olmamasını sağlamak." Yavaş bir nefes verdi. "En iyi hükümdar olmadığımı biliyorum Majesteleri," dedi sesi alçalarak, "ama düklük görevini DarRojan'ın ve halkının güçlü kalmasını sağlamak için üstlendim ve hâlâ bunu yapmaya niyetliyim."

Malloron yavaşça, "Peki ya bunu destekleyebilirsem," dedi. "Benim yönetimimi desteklemeye istekli olur musun?"

Valinor derin bir nefes verdi ve başını salladı. "Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki bu daha önce hiç işe yaramadı."

"Ya yapabilseydi? Ya bir yolunu bulabilseydik?"

"Her ülkedeki en popüler tüccarların sahibi olduğunuz doğru mu?"

Malloron kaskatı kesildi. Bunu nereden bilebilirdi ki? Onaylamak başını eğerek selam verdi. "Yani zorla destek isteyebilecekken sizden destek isteyerek nezaket gösterdiğimi anlıyorsunuz."

Valinor başını salladı ve nefes verdi. "Batı Toprakları için iyi bir hükümdar olmanız, sahip olduğumuz endişeleri önemsemenizi gerektirir. Tahtın ve Vizör yönetiminin ötesini düşünmeni gerektirir. Bunu yapabileceğine inandığımdan emin değilim."

Malloron onun sözleri üzerine yükselen öfkeyi bastırdı. "Toprakların ihtiyacını görmezden gelerek kendimi hükmedecek bir konuma getireceğimi mi sanıyorsun?" Ama konuşurken Elion'un müstakbel eşi Kyus'u hatırladı. Kyus, Topraklar'da pek çok şeyin fark edilmediğini ima etmişti çünkü Yöneticiler kendileriyle çok fazla ilgileniyorlardı. O bunun merkezindeydi. Çünkü tüm yöneticiler onun için endişeleniyordu; ona yardım etmesinin nedeni buydu.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Valinor. "Gelecekle ilgili niyetleriniz hakkında bizimle hiçbir şey paylaşmadınız."

"Peki ya yapsaydım?" Malloron sakın bir şekilde konuştu. "Vizyonumu seninle paylaşıyordum ve sen Visant ailesinin atamasıyla hüküm sürseydin?"

Valinor sustu, gözleri Malloron'un kılere kayd, bu kez düşünceli bir ifadeyle. "O halde sizi desteklemeye hazırım. DarRojan'ın ihtiyaçları için pazarlık yapabilmem mümkün olduğu sürece."

Malloron sertçe başını salladı.

"Ayrıca," diye ekledi Valinor, "kraliçeniz müzakereye dahil olduğu sürece."

"Neden?" Malloron sertçe konuştu.

Valinor dudaklarını birbirine bastırdı, gözleri Malloron'un gözlerinde sabitti. "Dürüst davrandı."

"Güney Toprakları'na dönmek için sabırsızlanıyorum. Kısıtlamalar neden bu kadar uzun sürdü?" Shinno, Malloron'u odasının ortasındaki kanepede zamanki yerinden izledi. Bu kez oda boştu ve Malloron bunu bir saygı göstergesi olarak kabul etti.

Batı Toprakları vatandaşlarının paniği sırasında, Malloron'un bir yayımla onları sakinleştirmesi beklenirken, Shinno'nun bazı adamları saldırıya uğradı ve birkaçı öldürüldü. Shinno, özellikle Alfa kızgınlığı söz konusu olduğunda bir dereceye kadar anlayışlı olsa da, ölümlerin meydana geldiği gerçeğinden hala çok rahatsızdı, ancak Malloron'un o zaman yapabileceği pek bir şey yoktu ve kesinlikle şimdi de yapabileceği bir şey yok.

Malloron, "Zapt sizin seçtiğiniz insanların talimatlarına uymaları için yeniden şartlandırılmaları gerekiyor," diye açıkladı. "Bu yenileme işlemine başlamadan önce sizin onayınızı bekliyordum ama şu anda bu işlemden geçiyorlar."

"Ne kadar sürecek?"

"En az iki hafta daha."

Shinno başını salladı. Öne doğru eğildi ve Malloron'a baktı. "İşlerin gidişatından memnun musun?"

Malloron başını salladı. "Yardımanız ve savaşçıları erkenden ele geçirmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi, kelimelerin rahatsız edici yabancılığını görmezden gelerek. "Siz olmasaydınız Batı Toprakları üzerinde sahip olduğum gücü elde edemezdim."

"Bu güçle ne yapacağını görmek istiyorum," dedi shinno arkasına yaslanarak. "Şu ana kadar gördüğüm kadarıyla, Diyar'ın kargaşaya sürüklenmesine izin veriyorsun. Bu eylem planı kafamı karıştırdı."

Malloron shinno'ya kendi işine bakmasını söyleme isteğini bastırdı. "Batı Toprakları'nın önemli bir hükümdarıyla daha yeni bir anlaşmaya vardım," diye açıkladı sıkıntıyla. "Şu anda Biz müzakere ederken Topraklar'daki insanların güvende olduğundan emin olduktan sonra bir duyuru yapacağım."

Shinno başını salladı ve oturduğu yerden kalktı. "O halde bu arada Nyek kabilesine girişinizi resmileştireceğimizi varsayıyorum?"

Malloron tereddüt etti. "Katılmadan önce benden tam olarak ne beklediğinizi bilmem gerekiyor."

Shinno'nun yüzü karardı. "Benden beklediğiniz her şeyi bekliyorum," dedi sertçe. "Sadakat, kaynaklar, güvenilirlik, beceriler, adamlar ve ihtiyacım olan herhangi bir hedefe ulaşmama yardımcı olacak diğer her şey yardım etmek için." Malloron'a ters ters baktı, bir sessizlik oluştu. "Bu bir sorun mu?"

Malloron bir an sessiz kaldı. "İtiraf etmeliyim ki," dedi yavaşça, bunun kendisini ne kadar rahatsız ettiğini anlamaya çalışarak, "bu

benim için yeni. Benden beklediğiniz gibi olacağımı garanti edemem."

Shinno gözlerini kaçırdı. "Bunun farkındayım," dedi. "Burada işleri farklı yapabileceğinizi ve iyi bir kabile üyesi olmak için ne gerektiğini anlamadığınızı kabul ediyorum." Yavaşça öne doğru adım atarak aralarındaki mesafeyi kapattı. "Ama şunu bil ki, beni kandırmanın daha kolay olacağını düşündüğün her an, bu ittifakın bir değeri olup olmadığını merak ettiğin her an, istediğim her şeyi reddetmenin daha kolay olacağını düşündüğün her an, Omega'nı geri almak için senin için neler yaptığımı düşünmeni istiyorum. Ve bilmeni isterim ki, bana ihtiyacın olduğu her an bunu tereddüt etmeden tekrar yaparım."

Malloron yavaşça başını salladı, Shinno'nun gözlerindeki şiddetli kararlılığı fark edince içindeki rahatsızlık hissi kayboldu. Omega'sını geri almaya kararlı olan İmparator Drocco'nun gözlerinde bunu daha önce de görmüştü. Shinno, Omega'sını geri almak için Malloron'a bağlılığını bildiriyor ve ona adamdan fazlasını sunuyordu; ihtiyaç duyduğu her an yardımını ve sürekli desteğini sunuyordu. Malloron bunun garip bir şekilde rahatlatıcı olduğunu inkâr edemezdi. Shinno'ya bir şans vermeye karar verdi; eğer onu hayal kırıklığına uğratırsa, bu ittifakı bozmak için bir neden olacaktı.

Malloron başını öne eğdi. "Bunun için çok minnettarım, shinno Kardos," dedi, sesi alçaktı. "Desteeğinizize sahip olduğum için gerçekten onur duyuyorum ve karşılığında ben de kendi desteğimi sunuyorum."

ONUNCU BÖLÜM

AMARA

Malloron'un davranışları çok az da olsa değişmişti. Ona farklı bir şekilde dokunuyor ve onu tekrar öpmeye başlıyordu, bu da onu çok mutlu ediyordu ama onunla konuşmuyordu. Sanki onunla hiç iletişim kurmamaya karar vermiş gibiydi, oysa ona bir eşin davranması gerektiği gibi davranmaya açıkça karar vermişti. Geceleri onunla birlikte, kollarında geçirdi ve kadar ona dokunmasına ve onu öpmesine izin verdi. Sabah uyandığında adam hâlâ oradaydı ve bu basit gerçek onu çok mutlu ediyordu. Yastıkları ve battaniyeleri karıştırarak onun için doğru pozisyonu almaya çalıştı ve o da bunu yapmasına izin verdi - sanki anlamsızmış gibi telaşlanmasıyla eğleniyor gibiydi. Sırtını onun göğsüne dayadığında, avucunu karnına bastırdı ve titreşimi onun gibi hissedip hissedemediğini merak etti. İçindeki titreşim bazen tril tril, bazen yavaş bir dalga, bazen de yoğun, uğultulu bir titreşimdi. Ama bu ince farklılıkları sadece o yanındayken hissedebiliyordu. O olmadığında, içindeki diğer titreşimlerle birlikte arka planda kayboluyor ve bu da onu hayal kırıklığına uğratiyordu.

Bu nedenle hamilelik onu heyecanlandırmaya başlamıştı. Cailyn'i ve çocuğunu henüz doğurup doğurmadığını düşünmesine neden oldu. Anneleri ve yetiştirilme tarzını düşünmesine neden oldu. Victoya ve Taherah'ı ve büyürken tanıdığı diğer tüm Omegaları düşünmesine neden oldu. Çocuklarının acı ve ıstıraptan uzak, mutlu ve neşeli bir hayat sürmesini istiyordu... ve bu onu Malloron'a geri getirdi. Eğer onu bu konuda ikna edebilirse Ailenin önemi, belki de çocuklarının sahip olmasını hayal ettiği her şeye sahip olabilirdi. Ama bunu nasıl yapacağını bilmiyordu. Tek yapabildiği, ona iyi bir eş olabileceğine onu ikna etmeye çalışmaktı.

Bu yüzden onu şımarttı ve kendisini şımartması için onu cesaretlendirdi. Her zaman onun içindeydi. İsteddiği her yerde onu emmekten zevk alıyordu. Ve onun zevkinden zevk alıyordu. Onun orgazm olduğunu duymak

Hayatında duyduğu en erotik seslerden biriydi ve onu sıkıştırıp en derinlerinden zevk alırken çıkardığı homurtu ve hırıltılar onu tek başına orgazm ediyordu. Artık aralarında farklı, daha yüksek bir şey vardı ve bunun hamilelikten mi, bağdan mı yoksa sonunda olması gerektiğı gibi yuvasında olmalarından mı kaynaklandığından emin değildi. Aralarında söylenmemiş olan her şeyi tamamen görmezden gelemezdi ama Ayrıca buldukları hassas dengeyi de bozmak istemiyordu.

Bir sabah onun kollarında yatarken, adam elini kadının üzerinde gezdiriyordu.

Saç.

"İçinde birçok farklı titreşim olduğunu söylemiştin.

Aynı zamanda," diye mırıldandı. "Ruh bağı ve bebekler dışında başka ne var?"

Amara cevap vermeden önce bir süre dudağını çiğnedi. Tenebris ile onu hissedebildiğini ona hiç ama artık bunu ondan saklamanın bir anlamı yoktu. Ona bağlanma ve ondan ayrılma sürecini anlattı ve bağlandığında onu hissettiğini söyledi. onun içinde.

Bu bilgiyi sessizce sindirdi. "Ve artık benimle bağlantınızı kesemiyor musunuz?"

"Hayır. Bu titreşimi diğerlerinden ayrı saptamak bile çok zor."

"Yani her şey eskisi gibi mi?"

"Hayır," diye onayladı. "Ne zaman yanımda olsan bebeklerin titreşimi daha güçlü, daha belirgin oluyor. Ama sen olmadığında diğerlerinin içinde kaybolup gidiyorlar."

Malloron başka bir şey söylemedi ve Amara başını kaldırdı. Malloron'un gözlerinin içine bakarak, "Lütfen bana tenebrisin ne olduğunu söyle," diye mırıldandı.

Hırladı ve kızın kışının en etli kısmını sıkıca kavradı. "Neden bu konuda bu kadar takıntılısın?"

"Çünkü o benim içimde Malloron," dedi açıklamaya çalışarak. "Bebeklerimle ve seninle olan bağım ile içimde ne olduğunu bilmek istiyorum."

Kışını acıyana kadar daha sert sıktı ama konuşmadı. Onun göğsünü okşadı. "Sen bana güvenene kadar ben sana güvenemem, Malloron."

"Bunu zaten denedim Amara," dedi sertçe.

Burnunu adamın boynuna soktu, adamın tutuşunun acısını görmezden gelmeye çalıştı. "Tekrar deneyelim," diye fısıldadı. "Lütfen. Hadi deneyelim."

Alfa hırıltılı bir şekilde nefesini ve kızın kıcını serbest bıraktı. Onu ovuşturdu.

uzun bir süre yatıştırdı ve sonra konuştu. "Tenebris çocukların büyüleri enerjisidir."

Amara kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Aynen söylediğim gibi. Tenebris, çocukların büyüleri kullanma yeteneğinden, yani Yeteneklerinden gelen enerjidir."

Amara nefesini tuttu ve kendini onun üzerinden kaldırdı. "Ama çocuklar büyüleri kullanamaz."

"Doğru değil," diye mırıldandı Malloron. "Çocuklar büyüleri kullanmamalı. Ama öğretilirse kullanabilirler."

Amara'nın etrafında belirsizlik dolaşmaya başladı ve kalbi . "Peki onlara büyüleri öğrettin mi?"

"Hayır."

İçinden derin bir oh çekti. Çocuklara büyüleri öğretmek Batı Toprakları'nda yasadıydı ve Doğu'da hoş karşılanmazdı. Yaşam sürelerini kısaltıyor ve yaşlandıklarında öğrendiklerine kıyasla çok daha erken bir aşamada delirmelerine neden oluyordu. Bu temelde bir ölüm cezasıydı ve neredeyse her Bildiği tek bir toplum bile bunu küçümsüyor ve yapanları kınıyordu. Çocuklar sadece daha vahşi ve daha canlı olmakla kalmıyordu. Öğrendiklerinde yetenekli olsalar da genellikle özdenetimleri yoktu ve hem kendileri hem de başkaları için tehlikeli olabiliyorlardı.

"Peki onlara kim öğretti?"

Malloron, "Genellikle ebeveynleri oluyor," diye açıkladı. "Bazen eğer paraya muhtaç olduklarından, çocuklarına başkalarını dolandırabilmeleri veya insanların para ödediği bir tür eğlence yaratabilmeleri için Yetenek öğretirler. Çocukların sihir kullanmasını ya da daha yaygın olarak çocukların sihirle seks yapmasını izlemekten cinsel haz duyanlar var."

Amara yüzünü tiksintiyle buruşturdu. "Büyü ile seks mi?"

"Evet," dedi Malloron. "Büyükbabamın hüküm sürdüğü Batı Toprakları'nda bu sıkça yapılan bir uygulamaydı. Bildiğiniz gibi büyüleri şekil ve biçim yaratabilir ve yine bildiğiniz gibi bu Topraklar yeni hisler denemeyi sever."

"Peki bu nasıl devam etmedi?"

"Çünkü buna izin vermedim. Bu, Topraklar'da büyüleri çok yaygın hale getirecekti," dedi Malloron. "Bu zaten olmaya başlamıştı. Büyüleri özel olarak çarpıtılıyor ve her türlü yolla deneniyordu."

ihtiyacı karşılamak. Ve eğer en iyi Talent-crafter olacaksam, başka hiç kimsenin bunu bu derece kullanmasına izin veremezdim."

"Demek zevk odalarını bu yüzden yarattınız," diye sözlerini tamamladı Amara. "Sebeplerden biri de bu," diye kabul etti Malloron.

"Tek neden değil, ama sorunun çözülmesine yardımcı oldu."

Amara uzun bir süre sessiz kaldı. Bırakın çocukları, insanların sihirle bu tür şeyler yaptığına bile inanamıyordu. "Yani Yetenek'in enerjisini çocuklarda mı kullanıyorsunuz? Ve onlar ölmüyor ya da

Çılgınca," diye mırıldandı derin düşünceler içinde. "Yani onlara gerçekten yardım mı ediyorsun?"

Malloron ona doğru baktı. "Bu şekilde görmek isteyebilirsin, ama gerçek şu ki, tenebris ulaşmak istediğim hedeflere ulaşmamda bana yardımcı oluyor, tıpkı babamın ve büyükbabamın istediklerini elde etmelerine yardımcı olduğu gibi

başarmak için. Bizi çocuklara yardım ediyor olarak görmeyi tercih edebilirsiniz, ancak tenebris'i kullanma amacımız bu değil."

Amara başını salladı, Malloron'un ona kendisinin bir kurtarıcı olmadığını söylemeye çalıştığının tamamen farkındaydı. Bunu anlayabiliyordu ama yine de çocukların ölmediği ya da Malloron'un ailesi sağladığı için delirmediği gerçeği hâlâ geçerliydi. "Ailenizden herhangi biri Tenebris'teki sayınızı artırmak için çocukların Yetenek'i kullanmasını teşvik etti mi?"

Malloron başını salladı. "Bildiğim kadarıyla hayır." Ciddiyetle ona baktı. "Ve gerçekten de bunu yapmaya gerek yok. Bu toprakların insanları bunu düzenli olarak ve sık sık yaparlar. Bunun iyi bilinmemesinin tek nedeni Çünkü Visant ailesi onları alıyordu ve ailelerinden hiçbiri yasadışı uygulamalarını kabul etmeye cesaret edemezdi."

Amara başını salladı. "Peki çocuklar büyüdüklerinde onlara ne oluyor? Yaşlanıyorlar mı? Onları zindanda gördüğümde bedensel işlevleri durmuş gibiydi, tıpkı Pus'taki bir Omega gibi. Bu da benzer bir şey mi?"

Malloron, "Benzer bir şey," diye kabul etti. "Çocukların vücutları kullanmadıkları zaman büyüye erişme yeteneği. Ama bunun gerçekleşmesi yıllar alır. Yetenek bir kez yıprandığında, çocuklar serbest bırakılır."

"Nereye gidiyorlar?" Amara şaşkınlıkla sordu.

"Onların götürüldüğü özel yerler var. Basit işler için işçilere ihtiyaç duyan sessiz toplumlar. Bildiğim kadarıyla hiçbiri bu yerlerin hiçbirinde sorun olmadı."

Amara bu fikirden hoşlanmamıştı. Eiros'tan ayrıldıktan sonra çocukların başına her şey gelebilirdi ama en azından hayattaydılar.

"Ama anladığım , onlar için en ideal yer bir Omega'nın olduğu yer."

Amara ona bir bakış fırlattı. "Nereden biliyorsun?"

"Büyükbabamın araştırmasında vardı," diye açıkladı Malloron.

"Omegaların tenebris için uygun olmasının bir nedeni var, o da çocuklardan geliyor olması. Omegalar önemli ölçüde annelik eğilimine sahip olma eğilimindedir. Omega ne kadar gerçekçi olursa, tenebrilerle olan bağlantıları da o kadar iyi olur."

"Gerçek Omega nedir?"

"Alfa babası ve Omega annesi olan bir Omega'dır."

Amara bu fikre kayıtsız kalarak dudaklarını büzdü. Annesi ve babasının kim olduğu hakkında hiçbir fikri ve zaten bunun bir önemi de yok gibiydi. Düşünmeye devam ederken Malloron'un kendisine baktığını fark etti.

"Dürüst olmaya çalıştığınız için sizi takdir ediyorum," dedi. "Ama bazı bazı şeyler değişmez. Gerçek şu ki, artık tenebris olmadan hayatta kalamam. Yani ya bunu tamamen kabulleneceksin ya da ikimizi de yok edecek eylemler. Çünkü ben hayatta kalamazsam, sen de kalamazsın."

Amara ona baktı, yeni bir anlayış . Sadece Tenebris'in onun içinde olması değil, artık ona bağlanmıştı. Eğer kırmızı zindandaki çocukların başına eşini etkileyecek bir şey gelirse...

"Cevabımdan memnun kaldınız mı?"

Gülümsedi. "Beni kesinlikle düşündürdüler. Bana anlattığın için teşekkür ederim."

Karşılık olarak gürlledi, gözleri onunkilerden ayrılmadı ve uzayan sikini hissettiğinde gülümsemesi genişledi. Aşağıya bir kez daha onun zevkinden zevk almaya başladı.

"Acele etmeliyiz, Majesteleri." Emric neredeyse hoplaya zıplaya .

"Bu acelenin anlamıyorum," diye yakındı Amara. "Daha birkaç dakika önce buraya ."

"Hazırlanmanın bu kadar uzun süreceğini tahmin etmemiştim," diye homurdandı Emric.

Amara, "Hiçbir yere gittiğimi fark etmemiştim," diye haykırdı. As giymesi gereken gösterişli, kabarık elbiseyle uğraşırken, "Nereye gidiyoruz bu arada?" diye sordu.

"Malloron'un Nyek kabilesine katılmasını kutlayan bir tören." Amara donakaldı. "Hangi kabile?"

Emric ellerini çırparak, "Majesteleri," diye tısladı. "Lütfen, devam edin. Geç kalırsak nasıl davranacaklarını bilmiyorum. Buraya geldiklerinden beri pek çok geleneklerine saygısızlık ettik zaten."

"Kimden sen?" Amara şaşkınlıkla sordu ama elbiseyle savaşımaya devam etti.

"Misafirlerimiz. Bir süredir kalede misafirlerimiz var."

"Oh," dedi Amara anlayışla. "Şu garip Alfalar mı? Koridorda karşılaştıklarım mı?"

"Evet," diye onayladı Emric. "Güney Toprakları'ndan geliyorlar ve çok yakında evlerine dönüyorlar."

"Malloron da onlarla mı gidiyor?" Amara kaşlarını çatarak sordu. "Neden kabileye katılıyor?"

"Her konuştuğunda ," dedi Emric, biraz sertçe, kızgınlığı açıkça belli oluyordu. "Seni dışarıda bekleyeceğim."

Amara bir kıkırdamayı bastırdı. "Ya da bana yardım edebilirsin," diye seslendi adam kapıyı açarken.

Emric odadan çıkmadan önce, "Ellerimi tutmak istiyorsam sana dokunsam daha iyi olur," dedi.

Sonunda Amara tamamen giyinmişti. Kraliyet hizmetkârlarından biri saçlarını topladı ve uygun mücevherleri taktıktan sonra başına ince, altın bir taç taktı. Amara taç karşısında tamamen şaşkına dönmüştü. Son derece güzeldi; narin, benzersiz bir şekilde tasarlanmış ve değerli taşlarla parıldıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Koridorda yürürken, güvenli olmasına rağmen başından kayacağından endişe ediyordu.

"Eğer sen de yavaş yürüyeceksen hazırlanmak için acele etmenin bir anlamı yok," dedi Emric, siniri daha da artmıştı.

Amara, "Sadece ayakkabılara ve bu taca alışmaya çalışıyorum," dedi.

Emric başını kaldırıp ona baktı. "Taç . Sana uyması için özel olarak yapıldı."

Amara'nın kaşları kalktı. "mi?"

"Elbette," dedi Emric gözlerini devirerek. "Malloron'un sana başka birinin tacını giydireceğini düşünmüyorsun, değil mi?"

Hayır. Tabii ki yapmazdı. Amara ona sadece sırttı.

Emric içini çekti ve başını salladı, ağzının kenarı yukarı doğru kıvrıldı. "Söylemeliyim ki, gerçekten de büyüleyici görünüyorsun. Kral Malloron kendini sizden uzak tutamayacak, bunu garanti ederim."

Bu fikir Amara'nın başını döndürdü ama tutmaya çalıştı. Bu sabah onu bir dizi öpücükle terk etmiş ve yakında döneceğine söz vermişti. Törenle ilgili hiçbir şeyden bahsetmemişti, bu yüzden Amara onun da törenden haberi varsayabilirdi. Yeni Alfaları tekrar görecektir olmak ilgisini çekmişti ama Malloron'u göreceği için daha heyecanlıydı.

Tören Amara'nın daha önce hiç bulunmadığı küçük bir salonda gerçekleşti. Tuhaf Alfaların birçoğu alanı doldurmuştu ama ortada koridorda gördüğü büyük Alfa duruyordu. Hatırladığından daha sert görünüyordu, hâlâ desenli siyah çizgilerle kaplıydı ve garip kıyafetler giyyordu. Bir nedenden ötürü, son derece öfkeli görünüyordu ve Amara birden bunun gerçekten bir kutlama olup olmadığını merak etti. Sarı saçları ve iri cüssesi Etrafını saran diğer siyah saçlı Alfalar arasında öne çıkmasını sağladı.

Malloron odanın ortasında, onun karşısında duruyordu ve Amara'nın onu görünce ağzı kurudu. Zengin çivit mavisi bir cübbe ve ipek tunik giymiş, desenli çizimler giymişti ve elinde her tarafı mücevherlerle ve karmaşık desenlerle kaplı kalın bir altın asa tutuyordu. Başında Amara'nın yumruğundan daha büyük bir değerli taş vardı ve dört sivri altın sapla çevriliydi, uçlarında büyüye benzeyen bir parça vardı ve bu parça değerli taşı yerinde tutuyor gibiydi.

Malloron'un saçları taranmıştı ve Amara birdenbire onu ilk gördüğünden beri saçlarının uzadığını fark etti. çenesi ensesine kadar iniyordu. Ayrıca altın bir taç takıyordu. Onun kendi Alfa'sı olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. O kadar asil, kraliyete yakışır ve yakışıklı görünüyordu ki, özellikle de etrafı çok daha sert Alfalarla çevriliyken; onu görmek Amara'nın içini ürpertti.

Malloron ona bakmak için döndü, tüm oda ama Malloron sadece onu görebiliyordu. Elbisesini ve tacını görünce gözleri büyüdü. Göğsünde hoş bir his titreşti. Amara ona doğru ilerledi, Emric ona savaşçıların arasından eşlik ediyordu ve Amara oraya vardığında Emric onun elini tuttu

ve onu kendine doğru çekti. "Çok güzelsin amına koyayım," dedi açıkça.

"Sen de öylesin," diye karşılık verdi. "Seni daha önce hiç taç takarken görmemiştim."

"Genellikle sadece belirli durumlar içindir," dedi alaycı bir ifadeyle.

"Ama seninkinin sana yakıştığını söylemeliyim. Hem de çok." Gözlerindeki ifade değişti. "Sanırım yuvamızda giymene izin verilen tek şey bu olabilir."

Amara aptal gibi sırtmamak için kendini çok zor tuttu ama yuvalarını söylemişti! "Bugün kabilemize yeni bir kardeş katılıyor," diye seslendi sarışın

Alfa aniden. "Bizimle birlikte savaşarak, bizi destekleyerek, dürüst müzakerelere girerek ve iyi bir müttefik olmaya çalışarak Nyek adına layık olduğunu kanıtladı." Alfa odanın geri kalanına döndü. "Kral Malloron bir Güney Lander olmayabilir ama buraya geldiğimden beri pek çok şeye şahit oldum ve etkilendim." Amara'ya bakmak için geri döndü. "Özellikle de Omega'sıyla ilgili olarak."

Tüm oda mırıldanmaya başladı ve sarışın Alfa elini kaldırdı. "Evet, Kral Malloron'un bir Omega'sı var ama telaşa gerek yok. Eve dönerken bununla ilgili bir duyuru yapacağım."

Amara, Alfa'nın neden bahsettiğini bilip bilmediğini merak ederek Malloron'a baktı ama Malloron sakinliğini korudu, gözleri sarışının üzerindeydi.

"Nyek kabilesinden herhangi bir kardeşimiz Omega'larımıza saygı duyduğumuzu bilir ve Malloron burada geçirdiğimiz süre boyunca, bize saygısızlık ediyor gibi görüldüğü zamanlarda bile bunu defalarca gösterdi. Benimle olan etkileşimlerinin neredeyse tamamı Omega'sı için duyduğu endişeyle ilgiliydi ve bu yüzden ona büyük saygı duyuyorum."

Amara Malloron'a tekrar baktı, bu sefer şok içindeydi. O ne halt etmişti?

"Omega'sının yakışıklı olmasından özellikle memnunum," dedi sarışın Alfa ve odadaki diğer Alfalardan bazıları kıkırdadı. "Ve kokusunun bugün, geçmişte ondan duyduğumdan daha hoş olması beni kesinlikle rahatlattı."

Malloron hırladı ve Amara'yı kendine doğru ve biraz da arkasına çekerek sarışın Alfa'ya hırladı.

Malloron neyin bu kadar komik olduğunu açıkça göremese de, tüm salon kahkahalara boğuldu. Amara sırttı ve kollarını Malloron'a doladı, kendini ona sıkıca bastırdı ve onu yatıştırmaya çalıştı.

"Burada kimse senin Omega'nı almayacak." Sarışın Alfa sırtıttı. "Onu seninle birlikte kutluyoruz. Biz kardeşiz ve siz bizim yanımızda olduğunuz sürece biz de sizin yanınızda olacağız." Sesini yükselterek başka bir şey söylemeye devam etti ama bu Amara'nın anlamadığı bir dildi. Diğer Alfalar anlamış olacak ki hep bir ağızdan bağırarak yumruklarını havaya kaldırdılar.

Amara şok içinde sıçradı ama Malloron kolunu ona doladı ve onu kendine yakın tuttu.

Sarışın Alfa dikkatini Malloron'a geri verdiğinde ikisine de sırtıttı. "Kolunuzu açın," diye emretti.

Malloron bir an tereddüt ettikten sonra Amara'yı tuniğinin kollarını sıvadı.

Sarışının yanındaki Alfalardan biri elinde bir iğne ve bir iksir kâsesi ile öne çıktı. "İlk onur nişanınız için tebrikler," dedi Alfa. "Bu savaştaki cesaretin ve liderliğin için.

Bu Araziyi güvence altına almamıza yardımcı olacak rehberlik."

Topu tutan Alfa iğneyi iksir topuna batırdı ve iğnenin ucu parladı. Malloron'un kolunu dikkatlice işaretledi. Ve bunu yaparken sarışın Alfa kendi dilinde bir şeyler söyledi.

"Malloron," dedi Amara, aniden emin olamayarak. "Neler oluyor?" "Bu sadece benim kabileye katılmam, Amara," dedi Malloron ona, Gözlerini iğneden çekip ona baktı. "Endişelenecek bir şey yok; yakında bitecek."

"Neden kabileye katılmak zorundasın?"

"Seni geri alabilmem için bir anlaşmanın parçasıydı."

Amara ne diyeceğini bilemedi. Yabancı bir kabileye katılıyordu. Çünkü onu geri almak için bu insanlarla bir anlaşma yapmıştı. Bu neredeyse gülünç görünüyordu ama yine de onun bunu yapacağını biliyordu. Sadece... Malloron'un yapacağı bir şey gibi görünmüyordu. Liderlik, cesaret ve rehberlik kesinlikle ona ait olabilirdi ama tüm bu kardeşlik, onur ve sadakat konuşmaları ona ait değildi. Bunlar nereden çıkmıştı? Malloron o kadar da değişmemişti. Bu insanlara verdiği sözü gerçekten tutacak mıydı?

Mürekkebin Malloron'un tenine yapışmasını izlerken, içinde bir titreşim güçlendi ve arttı ama hangisinin olduğunu anlayamadı. Dokunuşuyla rahatlayacağını umarak kendini Malloron'a yakın tuttu.

Sonunda mürekkepleme bitmişti ve sarışın Alfa Malloron'dan kendi dilinde kelimeler okumasını istedi. Bu yapıldıktan sonra Malloron'un

kabilenin bir üyesi.

"Artık Batı Topraklarında bir müttefikimiz ve bir kardeşimiz var," diye kükredi sarışın Alfa. "Ve sadece burada ikamet etmekle kalmıyor, aynı zamanda yönetiyor da!" Alfa'nın

tüm salon patladı. "Nyek kabilesi genişledi!"

Amara Malloron'a döndü, ama Malloron çoktan ona bakıyordu ve etraflarındaki Alfalar kükreyip kutlama yapıp silahlarını çarpıştırırken, o yüzünde sıcak bir gülümsemeyle onu kendine yaklaştırdı ve önemli olan tek şey oydu.

Amara o geceyi iple çekerek odasına döndü. Malloron elbisesi konusunda kesinlikle hevesliydi ve yapmayı planladığı diğer şeylerin yanı sıra, kendisi çıkarana kadar tacı takmasını emretmişti. Olacakların beklentisiyle şimdiden ıslanmıştı.

Gece tünüğini giymeye hazırlanırken, aniden tanıdık bir büyü sinyali hissetti. Zihninin gözünde bir büyü patlaması belirdi ve sonra hızla kayboldu.

Amara nefesini tuttu, ne yapacağına dair ani bir kararsızlık onu ele geçirdi. Omega Yerleşkesi'ndeki Anneler olmalıydı - onunla iletişim kurabilecek tek kişiler onlardı. Onlara bir mesaj göndermişti.

Malloron'a yönelik riski fark eder etmez çocuklarla ilgili bir mesaj gönderdi. Şimdi açıklama zamanıydı. Bir nefes aldı ve büyü zihninin gözünde tekrar patladığında, onu kavradı ve bilincini içine gömdü.

"Amara?" Zihninin gözünde bulanık bir görüntü belirdi ve sonra netleşti.

Amara'nın nefesi kesildi. "Zanya? Bu sen misin? İyi misin?"

"Ben iyiyim," diye gülümsedi Zanya ve Amara onu neredeyse çılgılık atacaktı. "Seni çok özledim."

"Ben de seni," diye ısrar etti Amara. "Seni tekrar göreceğimden emin değildim. İyi görünüyorsun."

Zanya kıkırdadı. "Osorren'deki temiz hava bana iyi geldi, bunu inkâr edemem."

"Nasıl oluyor da benimle iletişime geçiyorsun? Seni Anneler mi gönderdi?"

Ben mi?"

Zanya'nın ifadesi ağırlaştı. "İyi misin? Bazı söylentiler duydum. Kral size iyi bakıyor mu?"

"Zor bir başlangıç oldu," diye itiraf etti Amara. "Ama ilerleme kaydediyoruz."

Zanya kaşlarını çatı. "Onunla birlikte olmaktan mutlu musun? Kesinlikle emin misin?"

Amara başını salladı. "O benim gerçek eşim. Buna uzun süre inanmadım ama şimdi önemini anlıyorum. Onu şimdi daha farklı anlıyorum."

Zanya uzun bir süre ona baktı. "Şok oldum," diye itiraf etti. "Kaledeyken ondan hiç olumlu bahsetmemiştin. O bizim bir numaralı düşmanımızdı," diye ekledi alaycı bir tavırla. "Şimdi onun gerçek eşin olduğunu söylemen garip geliyor." Tereddüt etti. "Emin misin?"

Amara başını salladı. "Bu konuyu uzun süre inkâr ettim," dedi. "Ama bu görmezden gelemeyeceğim kadar açık bir gerçek."

"Yaptığı onca şey ne olacak? Onunla anlaşacak mısınız? Bu mu?" Zanya biraz şaşkınlıkla sordu. "Onun yüzünden pek çok insan acı çekti. Böyle devam ederse kendinle nasıl yaşayacaksın?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Amara. "Hâlâ çözmem gereken çok şey var. Kendisi için kurduğu hayatta onunla birlikte yaşayamayacağımı biliyorum ama umarım yeni bir hayat kurmanın bir yolunu bulabilirim, başkalarına yardım eden bir hayat."

Zanya başını yavaşça salladı. "Hâlâ inkâr içinde olduğunu hissediyorum," dedi sakın bir sesle. "Malloron'un bu Toprakların insanlarına yaptığı çok şey var. Şu anda bile yaptığı çok şey var. Bunu nasıl bu kadar köklü bir şekilde değiştirebileceğini anlamıyorum."

"Anlaşılması gereken çok şey var."

"Belki de," dedi Zanya. "Ama anlamak o insanların deneyimlerini değiştirmez."

Amara tereddüt etti. "Şu anda yaptığı çok şey var derken ne demek istiyorsunuz?"

"Toprakların dört bir yanındaki yöneticileri ele geçirdi. Hiçbir ülkeyi yöneten hükümdar yok, birkaç haftadır da yoktu. Her şey kaos içinde. İnsanlar savaşıyor, ayaklanmalar oluyor, toplumlar kralın ne yapacağından korktukları için parçalanıyor. O henüz niyetleri hakkında herhangi bir açıklama yapmadı ve insanlar hala ona karşı bir tür silahı olduğunu düşünüyor. Tüm toprakları yok etmek için kullanabileceği büyülü bir silah."

Amara alay etti. "Bu çok aptalca."

"O topraklardan birinde yaşıyorsanız bu o kadar da aptalca değil," diye ısrar etti Zanya. "Ailenin bir sonraki nesle kadar hayatta kalıp kalamayacağı hakkında hiçbir fikrin yoksa

gün." İcini çekti. "Sana bilmediğin bir şey söylemediğimi biliyorum, ama kral Toprakların geri kalanıyla yanlış bir hamle yaparsa, her şey eskisinden daha kötü olacak. Bir fark yaratabileceğini düşündüğünü biliyorum ama kalede sıkışıp kaldıysan ve neler olduğunu göremiyorsan, kime nasıl yardım edebilirsin ki?"

Amara kaşlarını çatı. "Buraya casus olarak gelmedim," diye . "Onun eşi olarak buradayım."

Zanya sert bir sesle, "O zaman kimsenin işine yaramazsın," dedi. "Çünkü onun eşi olarak, yaptığı hiçbir şey sana söylenemez."

"Peki ya kraliçe olarak?"

Bunun üzerine Zanya'nın kaşları kalktı. "Batı Topraklarının Kraliçesi mi?" Düşünceli bir şekilde başını salladı. "Eğer karar verebiliyor olsaydın bu gerçekten de önemli bir şey olurdu. Ama gördüğümde inanmak zorundayım." Sırıttı. "Bunu yapabilecek biri varsa o da sensin."

Amara gülümsedi. "Teşekkür ederim." Birden aklına bir şey geldi. "Nasıl oluyor da benimle buradan iletişime geçebiliyorsun? Daha önce benimle iletişime geçemedin, değil mi?"

Zanya başını salladı. "Kalenin dışındayken herhangi bir şekilde iletişim kurmak çok zor."

Amara sustu. "Kalede misin?"

Zanya gülümseyerek başını salladı. "Sonunda çocukları almaya geldik. Sonuncusunu da şimdi geçitten gönderiyoruz."

Amara sarsıldı. "Bekle," dedi aceleyle. "Onları alamazsın. Onları almadan önce onlar hakkında bilmeniz gereken çok şey var."

"Bilmemiz gereken her şeyi elimize geçtiğinde bize söyleyebilirsiniz." Zanya şöyle dedi. "Fırsat elimize geçmişken değerlendirmek zorundaydık."

"Hayır, anlamıyorsunuz. O odada olmaları gerekiyor!"

Zanya kaşlarını çatı. "Onlara, çocuklara ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet," dedi Amara aceleyle. "Ve onları oldukları yerde bırakmanı istiyorum. Anneler mesajımı almadı mı?"

Zanya başını salladı. "Hayır, . Ama bunun için artık çok geç. Sonuncusunu da az önce gönderdim."

"Onları nereye götürüyorsun?"

"Omega Yerleşkesi'ne," dedi Zanya tereddütle. "Orlee Ana burada, eğer gelip onunla konuşabilirsiniz."

Amara bağlantıyı olabildiğince çabuk kesti ve odadan koşarak çıktı. Kapıdan dışarı fırladığında muhafızlar şaşkınlıkla irkildi ama Amara onları görmedi bile. Kalenin yeraltı bölgesine doğru koşarken zihninde senaryo dönüp duruyordu. Eğer çocuklar Omega Yerleşkesi'ne gidiyorlarsa bu onlar için sorun olmayabilirdi ama onları güvende ve tenebris'e bağlı tutan büyüünün bulunduğu odada artık bulunmazlarsa Malloron'a ne olacaktı? Bunu yapmayacağını söylemişti. onlarsız hayatta kalamazdı. Şu anda onları çıkarma riskini göze almak bile çok riskliydi. İçindeki titreşimlerden birinin aniden değişmesine şaşmamalı - bu tenebris'ti.

Zindanlara mümkün olduğunca çabuk ulaşmak için acele ederek koridorlarda dolandı. Bölgeye ulaştığında terliyor ve nefes nefese kalıyordu, muhafızları da onunla birlikte koşuyordu.

Kolu çekerek duvardan hızla geçti ama korumaları onu takip etmedi.

Oda artık bomboştu, sadece bir ucunda parlak bir şekilde parlayarak tüm alanı aydınlatan büyük bir geçit vardı. Yerde yaklaşık üç pelerinli ceset yatıyordu ve Amara konuştuğu kadının bu cesetlerden biri olduğundan şüphe duymuyordu. onlardan biriydi.

Portala, ekibine doğru koştu. Doğrudan birlikte çalıştığı kişilerin hepsi oradaydı; Lisara, Helenka, Zanya ve Kekia ve kalbi hepsinin güvende ve iyi göründüğünü söylüyordu. O yaklaşırken hepsi ona sırtıttı, o da ona sırtıttı ama şimdi bir şeyler farklıydı. Aynı görünseler de artık kendini onlardan biri gibi hissetmiyordu ve bunu öğrenmeleri gerekiyordu.

"Çocukları geri koymalısın," diye . "Burada bildiğinizden daha fazlası oluyor. Çocukların bu odadan çıkması çok tehlikeli; oda onları güvende tutan büyülerle örtülü."

Lisara ayıldı. "Bu çoktan yapıldı, Amara. Şu anda kralla birlikte olduğunu anlıyorum. Fikirlerinizi değiştirmiş olabilir ama bu çocukların acı çektiği gerçeğini değiştirmez."

"Hayır, değillerdi!" Amara tersledi. "Asla acı çekmiyorlardı. Annelere söylediğim bu değildi."

Kekia kaşlarını çatarak, "Annelere bunu yapmamamız için yeterince şey söylemediniz," dedi. "Onlarla son konuştuğumuzda onay vermiştiniz."

"O zamandan beri daha fazlasını öğrendim," diye ısrar etti Amara. "Çocukları geri koymanız gerekiyor."

"Bu bizim değil. Bizim yetkimiz yok." "Kimin var?"

Zanya ona tuhaf tuhaf baktı. "Anneler, tabii ki." Geçidi işaret etti.

"İstersen onlarla konuşabilirsin."

Amara geçide doğru yürüdü ve içeri adım attı. Omega Yerleşkesi'nin tanıdık kokusu etrafını sardığında hareketsiz kaldı. Güneş ışığı Neredeyse kör oluyordu ve gözleri alıştığında, Omega Yerleşkesi'nin bulunduğu Doğu Toprakları'nda öğleden sonra olduğunu fark etti. Ancak etrafına baktığında, yerleşkenin bu kısmını tanıyamadı. Bu alan kapalı gibi görünüyordu - başka Omega yoktu ve son derece sessizdi. Önünde çocukların yattığı sıra sıra yataklar kalça hizasında duruyordu. Ekibi yatakları geçide yönlendirmişti. Kaç tane olduklarını tahmin edemiyordu ama daha önce hiç görmediği kadar çoklardı.

"Amara."

Döndüğünde Orlee Ana'nın ona gülümsediğini gördü. "Orlee Ana," diye nefes aldı.

Orlee ona sarıldı ve o anda çocukluğundaki anları hatırladı. Burası bir zamanlar onun eviydi.

"Burada olmana çok sevindim," dedi Rahibe Orlee, ona için geri çekilerek. "Gerçekten de çok güzel bir kadın olmuşsun. Başındaki tacı görünce hayretler içinde kaldım."

Amara şaşkınlıkla sarsıldı, çünkü hala o kıyafeti giydiğini fark etti. giysileri vardı. Orlee Ana'ya dikkatle baktı. "Bana onu seçebileceğimi ve bunu bana karşı kullanmayacağınızı söylemişsiniz."

Orlee Ana gülümsedi ama bu hüznü bir gülümsemeydi. "Gerçekten de öyle. Eminim şimdiye kadar onun senin gerçek eşin olduğunu anlamışsındır."

Amara derin bir nefes aldı. "Nereden biliyorsun?"

"Siz engellenmişken sizi tespit edebildi," diye açıkladı Rahibe Orlee. "Aranızda genelde duyduğumuzdan farklı bir şey oldu ama yine de oldu." Tereddüt etti. "Sizin adınıza sevindim, gerçekten sevindim. Bir yıl önce biri bana senin ve Kral Malloron'un gerçek eşler olduğunuzu söyleseydi, deli olduğuna yemin ederdim." Güldü. "Ama gerçek eşlerimizi biz seçemeyiz."

Onun sözleri Amara'nın kalbini hoplattı. Sanki Orlee ona Malloron'un tarafında olması için izin veriyor gibiydi. "Hayır, yapamayız," diye kabul etti. Bir nefes aldı. "Anne, sana çocuklar hakkında bir şey söylemem gerek. Durum düşündüğümüz gibi değil."

Orlee Ana'nın yüz ifadesi ciddileşti. "Ne demek istiyorsun?"

"Burada tehlikedeler. İçinde bulundukları oda onları bağlı."

"Neye bağlanmış?" Anne Orlee telaşla, "Neye bağlı?" dedi.

Yanı başındaki telaşlı hareket Amara'nın gözüne çarptı. Ekibi aniden portaldan içeri doğru koşmaya başlamıştı. "Neler oluyor?"

"Tespit edildik," diye bağırdı Zanya. "Çabuk, çabuk gelin." Diğerleri aceleyle geçitten geçerken onlara işaret etti.

"Hayır," dedi Amara hızla. "Bekle!"

Son kişi de içeri girdiğinde, aralarında korumalarının da bulunduğu bir dizi adam odaya hücum etti ve Malloron'un koşarak içeri girdiğini gördü. boşluğun ortasında. Onu gördüğünde donakaldı, yüzündeki şok ifadesi içini taşa çevirdi.

Ve sonra portal büküldü, değişti ve dağıldı.

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

MALLORON

Malloron kırmızı zindanın ortasında durdu, portal yok olurken kalbi çarpıyordu ve diğer taraftaki Omega'sıyla göz temasını kesti.

Apaçık gerçek zihnine kazınırken tüm vücudu uyuştı. Amara hâlâ Omega Anneler'le birlikte ona karşı çalışıyordu. Zindana girebilmelerinin, hatta son zamanlarda onlara söylemediği sürece nerede olduğunu bilmelerinin başka bir yolu yoktu ve şimdi onlarla birlikte geçidin gittiği yere kaçıyordu.

Adamları geçitten geriye kalan enerjiyi incelerken donup kaldı, bir sonraki adımının ne olması gerektiğini belirlemeye çalışırken sayısız duygu göğsünü dövüyordu ama odaklanamıyordu. Omega'sının kendisine bir kez daha ihanet ettiğini görünce tamamen şaşkına dönmüştü.

Bunun izin vermeyeceğine yemin etmişti; her ne kadar onu yeniden başlayabileceklerine ikna etmeye çalışmış olsa da.

Başındaki taçla onun muhteşem formunu görmek inanılmazdı. Hayatında herhangi bir şeyden bu kadar etkilendiği başka bir an hatırlamıyordu. Tören onunla birlikte farklı bir anlam kazanmıştı ve ilk kez yalnız olmamanın, tahtını onunla paylaşacak, onunla bir şeyler konuşacak birine sahip olmanın nasıl bir his olduğunu fark etmişti; ona ait olan, önemseyebileceği birine. İşte o anda onu Valinor'la olan müzakerelere getirmeye karar verdi, varlığını onunla paylaşacaktı ve onu onurlandırılması gerektiği şekilde kutlamak istiyordu. Elbette Amara'nın bazı şeyleri kabullenmesinin biraz zaman alacağını biliyordu. konuşmuşlardı, ama kör olduğu zaman bu yakınlığı kazandıklarından beri, sahip olabilecekleri şeylerin olasılığına zihnini kapatamıyor gibiydi.

Yine de bir kez daha, kadının onun ihtiyaçlarını anladığına ve bir daha ona karşı hareket etmeyeceğine dair yanlış bir inanca kapılmıştı - en azından bu kadar zararlı bir şekilde değil... Tenebris olmadan hayatta kalamayacağını açıkladıktan sonra çocukları alacağına dair.

Yetenekli zanaatkârlarından biri, "Geçit Doğu Toprakları'nda bir yere açılıyordu," dedi. "Onu yeniden yaratabiliriz; çok uzun sürmez ama diğer tarafta dayanağımız yok."

Malloron geçidin olduğu noktaya baktı. Onun peşinden gidebilirlerdi ama sonra ne olacaktı? Oraya ne yapmak için gidecekti? Ona iki kez ihanet eden Omega'yı mı toplayacaktı? Çocukları geri mi alacaktı?

Bunu yapsa bile, bir sonraki adımı ne olacaktı? Kendini duygusal olarak ondan koparabileceğini düşünmüştü ama şimdi bunun imkânsız olduğunu görüyordu. Bunu yapamazdı. Bu sadece kendisi için zor değildi, aynı zamanda onu da incitiyordu. Onu çok seviyordu. Ve bunu yapmak istemediğini fark etti. O bir

Ona kraliçesi olarak sahip olmanın nasıl bir şey olabileceğine dair bir anlık bir hayal kurdu ve bunu her şeyden çok istedi. Onunla anılarını paylaştıktan sonra yaptığı gibi konuşmasını, olayları çözmesine yardım etmesini istiyordu. Körlüğünün nedenini bulmasına yardım ettiği gibi, Nyek kabilesine katılma töreninde olduğunu düşündüğü gibi onun yanında olmaktan gurur duymasını istiyordu. Ama bunların hiçbirine sahip olamayacaktı çünkü kız gerçekten onunla birlikte olmak istemiyordu. Bunu ona defalarca söylemişti ama o dinlememişti. Onu bu bağı zorlamıştı çünkü ona karşı kendini çok doğru hissediyordu ve istediğı şeye o kadar şiddetle kapılmıştı ki riskleri hiç görmemişti - şimdi iki kez görmediğı riskler vardı.

Onu geri dönmeye zorlarsa, sürekli kendisine ihanet etmeyi amaçlayan bir Omega ile nasıl birlikte yaşayabilirdi? Onu kilit altında tutabilirdi ama o zaman kız mutsuz olurdu ve kendisi de mutsuz olurdu. Onu bu kadar çok isteyeceğini hiç tahmin etmemişti, hatta ilk başta hiç istememişti ama *hem* ona *hem de* tahta sahip olamayacağı açıktı. Ve birine duyduğu ihtiyaç, diğerine duyduğu ihtiyacın yanında soluk kalıyordu.

O bir aptaldı. Tıpkı babası gibi.

"Ne yapmamızı istersiniz. Majesteleri," dedi adamlarından biri ve onu düşüncelerinden sıyırdı.

Malloron odanın etrafına baktı ve adamlarının onun kendilerine bir talimat vermesini beklediğini fark etti. Şaşırtıcı bir şekilde, Güney Diyarı savaşçılarından bazıları da onların arasındaydı ve Malloron'un kalbi, her zaman istediğı her şeye sahip olduğuna göre, bunun gerçekten önemli olmadığını, çünkü sadece

İhtiyacı olduğunu hiç bilmediği tek şeyi istiyordu; Omega'sını. Eğer bir seçim yapmak zorunda kalırsa, bu o olmalıydı. Ve o gitmişti.

Onlara cevap vermek için ağzını açtığı anda, odanın duvarı boyunca uzanan büyüün parlaklığı gözüne çarptı. Asıl endişesinin ne olması gerektiğini anladığında aniden tetikte olarak gerildi. Çocuklar odadan çıkarılmıştı, bu da Yetenekleri kullanılırken onları rahat ettirecek büyüye artık bağlı olmadıkları anlamına geliyordu.

Eğer rahatsız olurlarsa, tenebrise ne olacağı belli . Ve şu anda Amara'nın içindeydi!

Panik oluşmaya başladı. Sadece bir Omega olması, tenebris ile acı çekmeyeceği anlamına gelmiyordu. Çocuklar odanın güvenliğinden çıkarıldıktan sonra neler olabileceğini kimse bilemezdi. Büyükbabası bu tür şeylere bakmıştı ama büyükbabası hiçbir zaman bir Omega üzerinde deney yapmamıştı.

Amara gibi Tenebris'le uyum içinde. Belki onu hiç etkilemeyebilirdi ama varlığına zarar da verebilirdi. Tenebris'i hafife alamazdı; bu vahşi ve evcilleşmemiş bir enerjidi ve onu baştan aşağı yakabilirdi.

Tıpkı Beta'ya yaptığı gibi. Ona ne olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve tahmin etmesine yardımcı olabilecek hiçbir araştırma da mevcut değildi.

Göğsündeki bağ titredi ve sıçradı ve şu anda acı çekiyor olabileceğini fark ettiğinde kendi paniği de arttı. Bir cevap bulmak için Visant tapınağına gitmeyi hedefleyerek olduğu yerde döndü, ama durdu Tapınağın hâlâ kargaşa içinde olduğunu fark ettiğinde izler. Bu ona yardım etmeyecekti. Bağ göğsüne çarptı, Omega'sından dalga dalga sıkıntı dalgaları geliyordu. Ne oluyordu lan?!

"Majesteleri?" diye tekrar sordu adam.

Malloron yavaşça ona döndü. Ne yapması gerektiğini anladığında üzerine ürkütücü bir sakinlik çöktü. "Git buradan."

Adam kaşlarını çatı ve tereddüt etti. Odadaki diğer adamlara baktı, onlar da aynı şekilde şaşkın görünüyorlardı. "Affedersiniz, Majesteleri?"

Malloron, "Bununla ben ilgileneneğim," dedi. "Git."

Adam bir süre şaşkın şaşkın durduktan sonra hızlıca başını salladı. Başını kapıya doğru eğerek diğer adamların da kendisiyle birlikte gitmesini işaret etti ve hepsi dışarı akın etti.

Onlar çıkarken Emric aceleyle içeri girdi. "Majesteleri," dedi aceleyle. Durdu ve dehşet içinde etrafına bakındı. "Ne oldu burada? Hepsi nerede?"

"Ne oldu Emric?" Malloron sakince söyledi.

"Sizi rahatsız etmek istemem," dedi Emric, "ama kardeşlerinizin burada olduğunu bilmelisiniz."

Malloron başını salladı. O kadar da şaşırmamıştı ama akıllı davranıp Batı Toprakları'nı terk etmeye çalışacaklarını ummuştu. Belli ki zekâları zaman içinde gelişmemişti. "Neredeler?"

Emric neredeyse özür dilercesine, "Visant kanı yoluyla seni takip etmek için büyü kullanıyorlar," dedi. "Elion'un sende olduğunu düşünüyorlar ve onu geri almak istiyorlar."

"Elion nerede?"

"Büyükbabanın araştırmasının geri kalanını almak için Valinor'un hapishanesine kendisine eşlik edilmesini istedi," dedi Emric endişeyle. "Çoğunun Brecc'in malikânesiyle birlikte yok edildiğini düşündüğünü ama bir kısmının hâlâ hapishanede olabileceğini söyledi. Ona eşlik ettiğim için gitmesine izin verdim. Bir saat içinde dönmüş olur."

"büyü olan kitapları o mu seçti?" "Evet."

"Güzel," diye başını salladı Malloron. "Yok edin onları."

"Onları yok etmek mi?" Emric kaşlarını birbirine yaklaştırarak sordu. "Emin misiniz Majesteleri? Bu büyükbabanızın araştırması."

Malloron kararlı bir şekilde, "Evet," dedi. "Burada yapmam gereken bir şey var ve araştırmanın yok edilmesinin en iyisi olacağını düşünüyorum."

Emric başını salladı ve gitmek için döndü ama sonra duraksadı. "Majesteleri," dedi yavaşça, Malloron'u yakından izleyerek. "Her şey mi? Kalmamı ister misiniz? Eğer kardeşleriniz sizi takip ediyorsa, sizi bulabilirler."

Malloron başını salladı. "Hayır, kalmana gerek yok. Kardeşlerimle ben . Aslında, onların yolundan çekilmeni istiyorum."

Emric başını salladı ve yoluna devam etmeden önce derin bir selam verdi.

O ayrılırken, dalga benzeri bağ yoğun bir karanlık duygu seline dönüştü ve Malloron'un paniği da arttı. Amara'ya ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama onun acı çekmesine seyirci kalamazdı. Özellikle de onun çocuklarını taşıırken. Harekete geçmek zorundaydı.

Bir adım öne çıkıp gözlerini kapatarak Kadim Dil'de bir büyü yapmaya başladı. Bu asla kullanmayacağını düşündüğü bir büyüydü ama

Her kral, kral olmadan önce gençliğinin her gününde ezberlemek ve okumak zorundaydı.

Büyü karıncalanırken, Malloron'un ruh hali hiç olmadığı kadar alçaldı. Bu onun sonu olacaktı.

Döküm işlemini bitirdiğinde, kanını tenebrise bağlayan kod her santimetrekaresinden sökülürken, kafa derisinden ayak parmaklarının ucuna kadar vücuduna muazzam bir acı çöktü. Dişlerini sıktı ve yumruklarını sıktı, kendini bunu atlatmaya zorladı, sonra neredeyse anında bir uyuşma dalgası yavaşça içinden geçerek ayak parmakları. Her bir parçası uyuştukça, tüm hislerini ve bedeni üzerindeki tüm kontrolünü kaybetti. Uyuşukluk bacaklarına doğru ilerledikçe düşmeye başladı.

Birkaç dakika içinde hareket edemeyerek yere yığıldı. Ve uyuşukluk kafasına ulaştığında, bağdaki tüm hislerini kaybetti.

Kendini bir kez daha asla olmayacağını düşündüğü, asla girmeyeceğine yemin ettiği bir pozisyonda buldu ama Amara bu kadar uzaktayken tenebrisi ondan kurtarmanın başka bir yolu yoktu. Acı çekmeyeceğinden emin olmanın tek yolu buydu. Tenebris bedenini terk ettiğinde, çocuklara nasıl olurlarsa olsunlar yardım edebilirdi. Çocuklarına ve kendisine yardım edebilirdi. Ve hayatının geri kalanında yardımsız hareket edemese bile onu tekrar bulmayı tek hedefi haline getirecekti.

Kı sık bir kıkırdama dikkatini çekti ama odanın etrafına bakmak için hareket edemedi.

Ayak sesleri etrafını sardı ve kimin olduğunu hemen anladı. "Merhaba kardeşim." Avala'nın boğuk ve yaşlı sesi neredeyse Tanınmaz haldeydi, ancak her zamanki alaycılığı ve acımasız tonu her zamankinden daha güçlüydü.

Malloron artık hiçbir şey hissedemiyordu; ne bir duygu ne de fiziksel bir his. Ve bunun da bir önemi yoktu. Tek umabildiği, Amara ve çocuklarının Omegalarla birlikte kalması ve bu Topraklara geri dönmemesiydi.

Avala'nın sesi aniden yaklaştı. "Görünüşe göre daha önce de bu durumdaydık."

Malloron onu görmezden geldi. Gözlerini kapatarak Omega'sını düşündü.

ON İKİNCİ BÖLÜM

AMARA

Geçitten gelen son sihirli iplikçikler de yok olurken Amara dehşet içinde çığlık attı.

Tek görebildiği, Omega Yerleşkesi'nin uzaklara doğru yayılan kumlu ufkuydu. Lanet olası Doğu Toprakları'ndaydı! Alfa'sından olabileceği en uzak yerdeydi.

"Aç !" diye bağırdı Zanya'ya, neredeyse histerik bir sesle. "Geri aç Kalk!

" Zanya şok olmuş bir halde ona baktı. "Bunu yapamam Amara.

için-" Amara'nın dönerek Orlee Ana'yla yüzleşmesi emredildi. "Geçidi tekrar

aç,
Anne," diye emretti. "Benim geri dönmem gerekiyor, çocukların geri dönmesi gerekiyor."

Orlee Ana onu dikkatle izledi. "Geri dönebilirsin, Amara, ama çocuklar yapamaz. Ve onların bunu yapabileceğini söylemeniz beni çok şaşırttı." Çocukları işaret etti. "Tüm görevinizin amacı buydu. Onları neden geri verelim ki?"

Amara derin bir nefes aldı ve kendini kontrol etmesini tehdit eden neredeyse ezici aciliyet duygusunu uzaklaştırmaya çalıştı. Göz göze geldikleri o birkaç dakika içinde Malloron'un şok olmuş ifadesi aklına kazınmıştı. Bu işin arkasında onun olduğunu düşünüyordu ve onun kendisine tekrar düşman olabileceği düşüncesine katlanamıyordu. Buna dayanamazdı. Orlee Ana'ya tenebris'i anlatmaya başladı.

Hiçbir şeyi atlamamaya çalışarak hızlıca konuştu. O konuştukça diğer Omegalar toplandı, yüzleri şok ve dehşetle doldu. İkiz Anneler, Freya ve Fern de gelip sessizce onları dinledi ve konuşmasını bitirdiğinde hepsinin yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi.

"Kraliyet ailesi bunu çocuklara yüzyıllardır mı yapıyor?" Helenka kekeledi. Orlee Ana'ya baktı. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Şimdiye kadar nasıl bilemedik?"

Anne Orlee içini çekti ve dönüp ona baktı. "Biliyorduk." Amara ve tüm ekibi susmuş, Orlee Ana'ya bakıyorlardı.

"Ne?" Kekia dışarı çıkmayı başardı.

"Çocuklara tam olarak ne olduğunu bilmiyorduk," diye açıkladı Rahibe Orlee. "Ama kraliyet ailesinin onlarla bir şeyler yaptığını ve bu sayede delirmeden Yeteneklerini kullanabildiklerini biliyorduk. Bu, biz yerleşkeyi kurup Omegaları kurtarmaya başlamadan önce de oluyordu. Bu... tenebris, Omegalar köleleştirilirken hükümdarlıklarını nasıl sürdürebildiklerini gösteriyor. Biz onların nasıl yapıyorduk."

"Yani bizi oraya... için mi gönderdin?" Zanya şaşkınlıkla sordu. "Bize tam olarak ne aradığımızı söylemeden mi?"

Fern Ana bir adım öne çıktı. "Hayır. Ne bekleyeceğimizi bilmiyorduk. Çocukların kraliyet ailesinin akli başında kalabilmesiyle bir ilgisi olduğuna dair bir hissimiz vardı ama bizi daha fazla araştırmaya iten sadece şimdiki kral oldu."

"Neden?" Amara sordu.

"Çünkü öncekiler gibi hareketsiz hale gelmedi," diye açıkladı Freya Ana. "Zevk odaları ve gücündeki artışla birlikte, farklı bir şeyler yaptığından şüphelendik. Omega çocuklarını bulup kullanmasından endişe ediyorduk."

Zanya'nın yüzü şaşkınlıktan buruşmuştu. Gruptan uzaklaştı ve düşüncelerini bir araya getirmeye çalışırken yavaşça konuştu. "Yani... çocukların bir şekilde kullanıldığını biliyordunuz ama *Omega* için potansiyel bir tehdit olan bir kral ortaya çıkana kadar müdahale etmeyi umursamadınız. çocuklar?" Annelere döndü, yüz ifadesini öfke kaplamıştı. "Yani Omega olmayan diğer tüm çocukların canı cehenneme mi? Felsefeniz bu mu? Burada mı?" diye gürledi.

"kaçtıysa söyleyeyim, tek önceliğimiz Omegalar," diye tersledi Freya Ana. "Herkesi kurtaramayız."

Kekia, sıra sıra dizilmiş çocukları işaret ederek, "Ama geldiğinde yapıyorsun," diye karşılık verdi

Amara söylenenleri anlamaya çalışırken kalbi kulaklarında çarpıyordu. Anneler, kraliyet ailesinin çocukları kullandığını biliyordu ve ancak şimdi müdahale ettiler. Yani bu şu anlama geliyordu...

Size rapor verebilmem için onunla kalmamı ister misiniz?" diye sordu ve Kekia ile Freya Ana arasındaki tartışmayı böldü.

"Hayır," diye güvence verdi Orlee Ana. "Sizden bir daha haber almayı beklemiyorduk."

"Peki Omega çocuklarını kullanıp kullanmadığını nasıl öğrenecektiniz?"

"Onları toplayarak ve kimin Omega olup kimin olmadığını görerek."

"Peki Omega olmayan çocuklarla ne yapacaksınız?"

"Omegalar mı?" Zanya sertçe sordu.

"Onlara uygun evler buluruz, Zanya," dedi Fern Ana, sesi yatıştırıcıydı.

"Çocuklar arasında hiç Omega yok," dedi Amara, farkına vararak. "Ve sen bunu biliyordun." Orlee Ana'ya döndü, kör edici bir korku kaplamıştı. "Büyüyü çocukken öğreniyoruz, bu da herhangi bir Omega çocuğunu tespit edebileceğiniz ve onları ailelerinden önce alabileceğiniz anlamına geliyor. onlara Yetenek'i öğretme şansımız oldu. Fiziksel olarak onları toplamamıza gerek kalmadan neden çocuklardan herhangi Omega olup olmadığını söyleyemediniz?"

Anneler onun bakışlarını tuttu ve hiçbirisi cevap vermeyince şüphesini sonlandırdı. "Siz *sadece* Malloron'un çok güçlü olmasından endişeleniyordunuz, gerçek çocuklardan değil."

Ekibinin hepsi Annelere baktı ama onlar da bu inceleme karşısında herhangi bir sinme belirtisi göstermediler.

"Neden?" diye sordu. "Artan gücü neden Omegaları tehdit ediyor?"

Freya Ana güldü. "Herhalde bunu soruyor olamazsınız?" dedi inanamayarak. "Kendi eşi olan bir Omega'yı tehlikeli bir büyülü güç kaynağıyla köleleştiren bir adamdan, erkekleri ve kadınları kaçırıp cinsel köleliğe zorlayan bir adamdan, tüm yöneticileri daha zayıf siyasi pozisyonlara yönlendiren bir adamdan ve

Batı Toprakları'nın tamamını ele geçirmeyi planlıyor. Tüm bunlarda başarılı olursa ne olacağını düşünüyorsun Amara?" Gözleri parladı. "Batı Toprakları geçmişte Omega köleliğinin başlangıç noktasıydı. Biz özellikle de Omegalar Doğu Toprakları'nda topluma geri dönerken, orada neler olduğuna göz kulak zorundayız. Tüm bunlara sahip bir adamın duracağını mı sanıyorsunuz? Zaten bir kez Doğu Topraklarına sızmaya çalıştı."

"Aynı ," dedi Kekia yavaşça, üzgün bir ifadeyle Amara'ya bakarak.

"Omega'lardan oluşan tüm ekibinizi .

onunla anlaşın. O tehlikeli biri. Annelerin neden onun gücünü azaltmanın yollarını bulmak istediklerini anlayabiliyorum."

Amara'nın yüreği ağzına geldi. Buna pek itiraz edemezdi. Malloron, Omegaları diğer hükümdarlardan kurtararak onlara iyilik yaptığını düşünüyordu ama gerçekte onları kendi iradeleri dışında köleleştirecek olan kendisiydi.

Anne Orlee öne çıktı. "Bunun bir fark yaratabileceğini kanıtlayan tek şey sizsiniz."

Amara asık suratla başını salladı. "Bu yüzden bana onunla kalmamı söyledin." "Sadece sen istersen," diye belirtti Orlee. "Sadece onun senin için gerçekten senin eşin."

"Siz göreviniz ayrıldığınızdan beri, bir Alfa'nın gerçek bir eş çiftinden olumlu etkilenmesinin mümkün olduğunu öğrendik," diye açıkladı Fern Ana. "Ama tabii ki bunun bir garantisi yok. Bu yüzden yine de çocuklara neler olduğunu öğrenmemiz gerekiyordu."

"Yani az önce söylediği doğru mu?" Zanya sordu. "Planınız Kral Malloron'un gücünü engellemektir."

Anneler başlarını salladı ve sessizlik oldu.

Lisara kaşlarını çatarak, "Yani az önce yüzümüze karşı yalan söylediniz," dedi.

Güçlü bir ıssızlık Amara'nın ruh halini o kadar aşağı çekmişti ki ne diyeceğini bilemiyordu. Asıl görevi tam da Malloron'un yaptığını düşündüğü şeyi yapmaktı; onu ve yönetimini yok etmek. İşin ironik yanı, Batı Toprakları'na ilk gönderildiğinde bunu yapmakta hiç zorlanmazdı ama şimdi değil. Alfa'sıyla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu bildiği için şimdi değil. Ve bir yanı, hâlâ Annelere sadık olmak istediği gerçeği konusunda tamamen çelişkideydi. Nasıl sadık olabilirdi ki? Onlara, hayatı boyunca eğitimini aldığı davasına ve hala Malloron'la birlikte olmak ?

Keskin bir acı hissetti ve aniden nefessiz kalarak soluk soluğa kaldı. İçinde, keskin acı bıçak darbeleri tüm vücudunda sekti. Ve sonra, Malloron olan bulut şekil değiştirmeye ve bükülmeye başladı, kendi etrafında sıkıca sarıldı.

Amara karnını tuttu ve acıdan iki büküm oldu. Etrafındaki Omegalar onu sorgulayıp yaklaştılar ama Amara ne dediklerini bile anlayamadı. Tek yapabildiği acıdan çılgılık atmaktı. Neler oluyordu böyle?

Başını kaldırıp çocuklara ama onlar her zamanki hareketsizliklerinden bir şey kaybetmiş gibi görünmüyorlardı.

"Onları geri götürmeliyiz," diye bağırdı Zanya ekibin geri kalanına. "Geçidi yeniden açmamız gerekiyor."

"Bu zaman alacak," dedi Kekia. "Odanın etrafı büyü ile çevrili. Odada sağlam duracak bir şey yaratmamız bile uzun zaman aldı. Zamana ihtiyacımız var."

Zanya sert bir nefes verdi ve Amara'ya döndü. ", " diye ısrar etti. "Dayan, Amara."

Ama o konuşurken bile Amara ne olup bittiğine dair tüm hislerini kaybetmeye başladı, vücudundaki kıvılcımların yoğunluğu arttı, parmak uçlarından burnunun ucuna kadar iç organlarını çatırdattı.

Birdenbire tüm acı merkezine hücum ederek vahşi bir enerji demeti oluşturdu ve ardından ortasından yukarı ve başının ortasından dışarı fırladı.

Bir hareket ve gürültü telaşı vardı ama Amara sadece enerjinin onu pençelediğini hissedebiliyordu. Bu tenebris'ti. Ayaklarını yere köklemişti ve başının tepesinden dışarı doğru spiral çiziyordu. Ne kadar çok salınırsa o kadar az acı verir hale geliyordu. Dönüp Omega'lara baktığında, hepsinin sihirli küreleri saldırmaya hazırdı, gözleri enerjinin şekillenmesindeydi Başının üstünde.

"Hiçbir şey yapmayın," diye emretti.

Orlee Ana gözlerini tenebrislerden çekip Amara'ya baktı.

"Bu tehlikeli," diye bağırdı sertçe. "Bu enerji son derece vahşi. Çorak Topraklar'da vahşi bir şekilde dolaşan beyaz ateşle neredeyse aynı."

"Biliyorum," diye bağırdı Amara. "Yine de çocuklardan geliyor. Eğer bir şey yaparsan, onları asla hayata döndüremeyebiliriz. Sadece bekleyin!"

Orlee Ana diğer Annelere baktı ve sonra gözlerini Amara'ya çevirerek isteksizce başını salladı. "Eğer herhangi bir şekilde saldırmaya başlarsa, onu kontrol altına almaya çalışmalıyız," diye uyardı Rahibe Orlee. "Daha fazla saldırmasına izin veremeyiz.

Omega bileşiğine zarar verir."

Amara bir şey söylemedi ama kimsenin tenebrilere bir şey yapmasına izin vermeyeceğini biliyordu. Çocukları kurtarmanın tüm amacı, acı çekmeye devam etmemelerini sağlamaktı. Eğer tenebris saldırıya uğrarsa Annelere göre, çocuklara yardım etmek ikincil bir amaç olsa bile, bu durum yapmaya çalıştıkları her şeyin amacını boşa çıkarıyordu.

Acı kaybolduğunda, Amara başını kaldırdı ve tenebrisin başının üzerinde durduğunu, sonuncusunun da akıp gittiğini gördü. Bir bulut gibi görünüyordu

kısır kıvılcımlı ılık, dönen ve vahşı.

Amara onu hissetti, tıpkı zaman sihri hissettiği gibi ve onu çok şaşırttı, tıpkı sihrin onun içindeyken yaptığı gibi dikkatini ona çevirdi. Bu büyü onun yönünü takip edebiliyor muydu?

Yeteneklerini kullanarak ona bağlanmaya çalıştı ama hiçbir şey olmadı. Yutkundu ve onu nasıl kontrol edebileceğini dikkatle düşündü. Ya da belki de buna ihtiyacı yoktu.

Amara dikkatini çocuklara çevirdi ve onlara odaklandı.

Tenebris havada kıpırdandı ve sonra çocukların üzerine doğru sürüklenmeye başladı. Anneler ve diğer Omegalar gözlerini ondan ayırmıyor, nereye gittiğini takip etmek için yavaş adımlarla ilerliyorlardı.

Amara dikkatle izledi, niyetini tenebris üzerinde etkilemeye çalıştı ve tenebris sayısız yatağın ortasına gelene kadar hareket etmeye devam etti.

Ses ve ışıktan oluşan bir çatırtıda, tenebris parçaları her bir çocuğun göğsüne fırladı. Tüm çocuklar sarsıldı, vücutları sarsılırken beyaz ılık göğüslerine girdi.

Helenka şok içinde haykırdı ve Anneler ellerini bir şeyler yapmaya hazırlandılar ama Amara onlara seslendi. "Hayır, henüz bir şey yapmayın. Bekle."

Hepsi gergin ve diken üstünde, tenebrisin çocukların bedenlerine akmasını izledi.

"Bu nasıl oluyor?" Orlee Ana gözlerini tenebristen ayırmadan Amara'ya seslendi. "Bu senden nasıl rastgele çıktı?"

"," diye fısıldadı Amara, birden farkına vararak. Bunu sadece Malloron yapabiliyordu.

Ruh bağını hissedince nefesi kesildi. Yanlış bir şey vardı. Bükülmüş, sert ve pürüzlüydü. Neredeyse deforme olmuş gibi hissetti ve daha fazla incelediğinde, mutlak bir umutsuzluk patlaması onu öylesine derinden sarstı ki panik onu kör etti. Malloron'da bir sorun vardı. Duygusal durumu daha önce ondan hissettiği her şeyin ötesindeydi. Tenebris'le her ne yaptıysa onu etkilemişti - tahmin bile edemiyordu

Nasıl? Sadece ona geri dönmesi gerekiyordu.

"Geçidi açın!" diye bağırdı. "Açın! Hemen açın!"

"Amara!" Freya Ana tersledi. "Tenebris hâlâ çocukların içine girerken bunu şu anda yapamayız."

"Acil bir durum var!" Amara bağırdı. "Bir şeyler oluyor... Geri dönmem gerek. Hemen!"

"Beklemek zorundasınız," dedi Orlee Ana özür dileyerek. "Sadece bekle ve seni geri getirmeye çalışacağız."

Tenebris çocukların üzerine süzülürken Amara dişlerini sıktı. Hayatını Annelerden emir alarak geçirmişti ama kendisi hakkındaki kararını çoktan vermişti.

ve bu Malloron'la olacaktı. Görevi ne olursa olsun, o artık onun . Yapması gerektiğinde beklemek için emirlere uyamazdı.

iyi olduğundan emin olmak için.

Geçidin açıldığı yere dönen Amara, farkındalığını erişim büyüsü. Onunla bağlantı kurarak, onu çekti ve bir portal oluşturmak için gereken deseni örmeye başladı. Nedense bunu yapmak normalden daha zordu. Büyüyü gitmesini istediği yere yönlendirmek için daha çok uğraştı ama bunun daha zor olduğuna şüphe yoktu. Anneler haklıydı; hedef, gelen portallara karşı dirençliydi.

Zihnini odaklayarak büyüyü olabildiğince hızlı bir şekilde ördü. Diğer Omegalar ona seslendi ama o onları görmezden geldi. Hiçbiri ona sahip değildi.

Alfa'nın çıkarlarını düşünüyorlardı, sadece çocukları önemsiyorlardı. Artık çocuklar ellerindeydi, görevi sona ermişti ve onun gelecek hâlâ mümkündü. Eğer Alfa'sı ölürse ya da ona bir şey olursa, kendini asla affetmeyecekti. O bütünlük hissine bir daha sahip olamayacaktı. Sadece bu da değil, hamileliği sırasında onunla birlikte olabilecek başka bir Alfa bulamazsa kendisi ve bebekleri acı çekecekti ve o başka birini istemiyordu; Malloron'u istiyordu. Onu o kadar çok istiyordu ki, onun yanında olamayacağını düşünmek neredeyse acı veriyordu.

Geçit acı verici bir şekilde yavaşça bir araya geldi, büyü bir araya geldikçe titredi.

Küçük bir el onun elinin içine girdi. Amara yere baktı ve altı yaşlarında küçük bir çocuğun yanında durup elini tuttuğunu ve geçide baktığını görünce şok oldu. Başını kaldırdığında çocukların bacaklarını yataklarından aşağıya salladıklarını ve dengesiz bir şekilde kendisine doğru yürüdüklerini gördü. Kaşlarını çattı, yıllarca komada kaldıktan sonra kolayca ayağa kalkıp yürüyebilmeleri onu endişelendirmişti ama odadaki büyü de bunun içindi, değil mi? Hem vücutlarını korumak hem de onları rahat mıydı? Diğer Omega'lara baktı, onlar da sadece yataklarına doğru giden çocukları izlemeye odaklanmışlardı

Amara, yüzlerinde şok olmuş ifadeler vardı. Helenka yavaşça ilerledi ve onlarla konuşmaya çalıştı ama onu görmezden geldiler. Elini uzattı ama parmakları genç bir kızın koluna dokunur dokunmaz, kız bir çığlık attı ve elini geri çekti.

Çocuk Amara'nın elini sıkarak dikkatini tekrar kendisine çekti ama Amara'ya bakmadı, sadece portala baktı. Diğer taraftan bir el daha Amara'nın eline dolandı ve Amara döndüğünde bu kez on yaşlarında genç bir kızın geçide baktığını gördü. Çocuklar onun etrafında toplanmış, bacaklarına ve kollarına tutunmuşlardı ve onlar bunu yaptıkça büyüye erişim daha da kolaylaşıyordu. Girdap gibi dönen bir enerjinin oluşturduğu portal, aniden canlı, renkli ve dalgalanan bir büyü parıltısına dönüştü.

Amara nefesini tuttu ve elini çocuklardan çekmeye çalıştı. "Büyü kullanmamalısınız," diye onlara anlatmaya çalıştı. Çocukların ellerini sıktı. "Beni duyuyor musunuz? Bu tehlikeli bir şey. Size zarar verebilir."

Hiçbiri dönüp ona bakmadı bile. Bunun yerine onu geçide doğru çektiler.

Omegalara bakmak için çılgınca döndü. "Ne yapmalıyım?" diye seslendi Orlee Ana'ya. "Yeteneği kullanıyorlar ve beni dinlemiyorlar. Ne yapmalıyım?"

"Bu geçit nereye gidiyor?" Orlee aradı.

"Odaya geri dönelim," dedi Amara, yaklaşırken. "Çok güçlüler," diye mırıldandı Freya Ana. "Onları bulmamız günler sürdü.

o portalı oluşturun."

"Şu anda yapabileceğiniz hiçbir şey yok," diye seslendi Orlee Ana.

"Onlara dokunamayız ya da üzerlerinde büyü kullanamayız. Belki odaya geri dönerlerse kendilerini daha rahat hissederler. Diğer tarafta onlarla konuşmayı deneyin."

"Ben de seninle geliyorum," dedi Zanya kararlı bir şekilde.

Amara başını salladı. "Henüz değil," dedi. "Diğer tarafta neler olduğunu henüz bilmiyorum. Bırak da öğreneyim."

"Çocukların geldikleri yere öylece geri dönmelerine izin veremeyiz," diye haykırdı Zanya, özellikle de hiç kimseye. "Onları öylece geri gönderemeyiz

Batı Toprakları'na götürdük," dedi inanamayarak. "Onları kurtarmaya çalışmak için götürdük."

"Görünüşe göre başka seçeneğimiz yok," dedi Fern Ana. "Bizden daha güçlüler ve geri dönmek istiyor gibi görünüyorlar. Yapabileceğimiz en iyi şey bekleyip neye ihtiyaç duyduklarını görmek ve sonra da onlara bir şeyler sağlamaya çalışmak."

Amara geçide yaklařtıķa sesleri azaldı. Daha önce deneyimlediēi tüm geçitlerden daha güçlüydü. İçindeki büyü kıvranıyor ve bükülüyordu, sadece Malloron'dan hissettiēi bir g yayıyordu.

İçinden geçerken, sihir derisinin üzerinde parladı ve aniden karanlık odaya geri dönmüştü. Gözleri alışırken hızla gözlerini kırpıştırdı ve sonra onu durduran bir şey gördü.

Bir grup insan odanın ortasında durmuş, yerde yatan birinin etrafını sarmıştı. Dönüp ona baktılar ama o onlara aldırış bile etmedi. Çünkü yerde yatan adam Malloron'du.

"Siz kimsiniz?" diye sordu insanlardan biri. "Bu alana girmeniz için size kim izin verdi?"

Amara yapabilecekleri her şeye hazırlıklı olmak için büyü yaptı. "Krala ne yapıyorsunuz?"

"Kral mı?" diye güldü kadınlardan biri. "O artık kral olmaya uygun deēil."

"Sen de kimsin?" Amara yavaşça, çocuklardan gelen bir büyü içine dolup tüm farkındalıēını artırırken dedi. Her şeyi hissedebiliyordu, duvarlardaki büyüyü, havada asılı duran büyüyü, hepsi ona göre ayarlanmış ve talimatlarına hazırdı.

Adamlardan biri yüzünü ona dönerek, "Biz Visant kanınıdanız," dedi. "Siz de kimsiniz lan?"

Amara hepsine baktı. Gerçekten de Malloron'a benzer bir görünüşleri vardı.

-Siyahıtan kahverengiye deēiřen koyu renk salar, yontulmuş yüz yapısı ve koyu renk gözler. Bunlar onun kardeşleri olmalıydı. O yerde yatarken başında dikildikleri için dehşet ve öfke duydu ve birinin elinde büyük bir bıçak görünce büyüye başvurdu. "Ben onun kraliçesiyim," diye karşılık verdi. "Ve siz burada hoş karşılanmıyorsunuz."

Grup birbirine baktı ve sonra ona doēru ilerlemeye başladı, ama o hazırdı.

Amara büyüye hepsine aynı anda vurması talimatını verdi. Malloron'un tüm kardeşleri ayaklarından fırladı ve Amara odanın ortasından Malloron'a doēru koşmaya başladı. Çocuklar da onunla birlikte koştu ve Amara Malloron'un yanına çömelip saçlarını yüzünden fışalarken, bir kalkan anında hepsini sardı.

"Malloron," dedi paniklememeye çalışarak. İçeri girdiēinden beri bir kez bile kıpırdamamıştı ve baēdaki his de iyileşmemişti. "Malloron?"

Yavaşça gözleri açıldı ve ona odaklandı.

"Malloron?" sesi titrerken gözlerinden yaşlar süzüldü. "Malloron, ne yaptın sen?"

Gözleri onun üzerinde yumuşadı ve sonra genişledi. Gözleri önce çocuklara, sonra arkasına, sonra da tekrar gözlerine kaydı. Her ne ise kardeşlerinin ne yaptığıнын bir önemi yoktu. Kalkanı geçemeyeceklerdi.

Amara ona yaklaştı ve yanına uzandı, kolunu etrafına doladı ve ona iyice sokuldu. "Ne yaptın Malloron?" diye tekrar sordu, çocuklar etraflarına yerleşip onları birbirlerine yaklaştıırken gözlerinin içine bakarak.

Cevap vermedi, sadece ona baktı, gözleri çok güzel bir şekilde karanlık ve yumuşaktı, sadece onun keder versiyonu olarak tanımlayabileceği bir bakışla. Fakat

Ona cevap veremeyeceğini biliyordu, çünkü ne yaptığını zaten biliyordu.

Öne doğru eğildi ve onu nazıkçe öptü, onun da kendisini biliyordu. Vücudunu onunkine doğru sertçe bastırdı, onu kavrayamayacağını ve bunu kendi başına yapamayacağını biliyordu. Ellerini onun saçlarında gezdirdi ve yüzünü okşadı, ona dokunmasından hoşlandığını biliyordu. "Neden yaptın Bu mu?" diye fısıldadı, gözyaşları çenesinden süzülürken çenesini öptü. Gözlerinin köşeleri. "Seni böyle görmek çok acı veriyor Malloron." Kadın geri çekildiğinde, adamın gözleri onunkileri aradı ve tamamen ona sabitlendi. "Kralımı, Alfa'mı, güçlü Yetenek ustamı böyle görmek."

Gözlerinin içine bakmaya devam etti, ama bağ göğsünde sarsıldı.

"Onlarla gitmiyordum Malloron," fısıldadı. "Onlarla gitmeye çalışıyordum.

Çocukları almalarını engellemek için. Neden dönmemi beklemedin? Dönmeyeceğime gerçekten inandın mı?"

Gözlerini kırıştırdı, gözlerindeki bakış ona bilmesi gereken her şeyi anlattı.

Dudaklarını onunkilere bastırdı. "Ben seninim Malloron," diye mırıldandı. "Gerçekten seninim. Hiçbir şey beni senden alamaz. Hiçbir şey."

Bağ tekrar göğsünde kıpırdandı ve gözlerinin içine bakmak için uzaklaştı. "Neden biliyor musun?" dedi usulca. "Çünkü gerçek eşini seçemezsin. Ve sen benimsin."

Amara başını onun göğsüne yaslayıp kokusunu içine çekti ve bunu yaparken bağ titreyip çözüldü ve Amara'yı hayrete düşüren bir şekilde mırlamaya başladı. Kendini titreşime daha da yaklaştırdı, içini bir rahatlama kapladı, ancak aniden titreşimin endişe verici bir hızla içlerine ve üzerlerine yayıldığını, neredeyse kendi hayatını aldığını fark etti. Kaldırdı

Başını kaldırdığında çocukların hepsinin uzandığını, birbirlerine bağlandıklarını ve titreşimin herkesten geçtiğini gördü.

Amara odaya baktığında geçidin kapanmış olduğunu ve Malloron'un kardeşlerinin Elion'la hararetli bir tartışmaya kilitlenmiş olduklarını gördü. Elion'un ne zaman geldiğini merak ederek kaşlarını çattı ama Malloron'un kolu onu sıkıca sardı ve dikkati tekrar ona yöneldi. Kolunu hareket ettirdi!

Adam onu daha yakına çekerken kadın kolunu adama doladı.

"Amara," diye mırıldandı, boğuk sesi tüm vücuduna karıncalanmalar gönderiyordu.

"Nasıl hareket ediyorsun?" diye nefes nefese kaldı. "Ve konuşuyor musun?"

Onu sıkıca tuttu ve öyle derinden öptü ki tüm düşünceler aklından uçup gitti. Sinirden bir su birikintisine dönüştü, adamın kaslı kollarında yumuşadı ve inledi. Başının arkasından tuttu ve ona hükmetti, ağzına doğru hırladı ve için dilini içeri soktu. Tüm istediği buydu... her zaman.

Adam uzaklaştığında, kız tamamen nefessiz kalmıştı, ama ona gülümsedi, kendisine baktığında gözlerindeki o sertliği görmekten memnundu.

"Kanından tenebrisi çıkardığını sanıyordum?" diye nefes aldı.

"Çıkardım. Senden çıktı mı?"

Başını salladı. "Çocukların içine geri döndü."

Malloron kaşlarını çattı. "Ham haliyle mi?"

Amara tereddüt etti. "Ne demek istiyorsun?"

"Doğrudan ham haliyle çocuklara geri mi döndü? Enerjileri filtrelemeden, böylece her çocuk kendi enerjisini geri aldı."

Amara ona boş boş baktı. "Bilmiyorum. Ben sadece... onlara yardım etmek için söyledim."

Malloron ona baktı. "Ve sana cevap verdi mi?"

Kadın başını salladığında, etrafta yatan çocuklara baktı. "Bana bağlandılar."

Amara başını salladı. "Ben de."

Bakışlarını ona çevirdi. "Bir Alfa ve Omega. Her zaman ihtiyaç duydukları şey."

"Yani onlar... mı?" Amara tereddütte sordu. "Öyle ..." Tuhaf davrandıklarını nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

Malloron başını salladı. "Bilmiyorum ama benimle olan bağlantıları hareket etmeme izin veriyor."

"Nasıl?"

Malloron düşünceli bir ifadeyle, "Henüz bilmiyorum," dedi. Yeniden Amara'ya odaklandı. "Benim senin Alfa'n olduğumu söylemiştin."

Amara onun bakışlarını tuttu, vücudundaki karıncalanmalar şimdi özellikle bacaklarının arasına odaklanmıştı. "Evet."

"Ciddi ?" "Evet."

Bakışlarında hiçbir değişiklik olmadı. "Bunu daha önce şimdi nasıl biliyorsun?"

Amara dudaklarını birbirine bastırdı. Hâlâ ondan şüpheleniyordu ve şüphelenmesi de mantıklıydı. "Ben bir seçim yaptım Malloron. Beni korumak için ısırdıktan ve kaçırıldıktan sonra Annelerle irtibata geçtim çünkü birileriyle irtibata geçebilmemin tek yolu buydu. Hâlâ çocuklar için geldiklerini söylediler ve ben de eğer Anneler çocukları alabilirse, endişelenmeme gerek kalmadan sahip olduklarımızı keşfetmekte özgür olacağımı düşündüm.

onları." Tepkisini görmek için onu dikkatle izledi. Adamın gözleri ona odaklanmıştı. "Bu ilişkiyi yürütmek için bir seçim yaptım." Parmağını onun yanağında gezdirdi. "Çünkü sana ihtiyacım var."

İçinden çıkan bir gümbürtü ikisinin arasında yankılandı ve çocukların üzerinde dalgalandı.

"Son birkaç haftadır bunu her zamankinden daha yoğun bir şekilde fark ettim. Annelere görevlerini durdurmalarını söyleme şansım olmadı. Onları durdurmaya çalıştım. I-"

"Kraliçem olduğunu ," araya girdi Malloron. "Öyle ?"

Amara başını salladı. "Öyleyim Malloron," dedi derin bir nefes alarak. "Ve bu seninle konuşmam gereken iki koşuldan biri."

Kaşlarını çattı. "Koşullar mı?"

Başını salladı ve derin bir nefes aldı. Söyleyeceği şeye nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu - ne istediğini daha yeni fark etmişti.

"Kraliçeniz olmak istiyorum," diye başladı, "ama yanınızda eşit bir ses olarak hüküm sürmek istiyorum. Bir keresinde bana, birlikte yaşamaya devam edebileceğimizi söylemiştin.

Anlaşamadığımız tartışalım ama tartışmalarımızın bizim ötemizde bir anlamı olsun istiyorum. Batı Toprakları'ndaki insanlar için önemli olmasını istiyorum. Sizin olduğu kadar benim de gurur duyabileceğim değerli bir şey inşa etmemizi istiyorum."

Uzun bir süre ona baktı. "Peki ya ikinci şartın?" "Bir aile olmak istiyorum," dedi sesi kısık bir şekilde. "Bir aile olmamızı istiyorum.

Ben, sen ve çocuklarımız. Birbirimize güvenebilmek ve birbirimizi sevebilmek için

Kimsenin yalan, nefret ve kıskançlıkla dokunamayacağı bir aile."

"Peki ya sen?" Malloron sordu. "Bana güveniyor ve... beni seviyor musun?"

Amara gülümsedi. "Son zamanlarda sana güvenebileceğimi fark ettim ama bana güvenmek için zamana ihtiyacın olduğunu biliyorum." Öne doğru eğildi. "Ve seni seviyorum, evet."

Uzun bir hiçbir şey söylemedi, gözleri Amara'nın gözlerinde kilitli kaldı ama bağı içinde Amara onun ruh halinin yükseldiğini hissedebiliyordu ve bu da bağı yeniden çözerek göğüs kafesinin derinliklerine sıkışmış, hafifçe dönen bir küreye dönüştürdü. "Benim olman için koşullara ihtiyacım yok, Amara," dedi ciddiyetle. "Sen zaten bana aitsin. Bunu kabul etmen için seninle anlaşma yapmak istemiyorum ya da buna ihtiyacım yok."

Amara'nın kalbi, onun hala ne olduğunu anlamadığını fark ettiğinde çöktü.

fiziksel olarak birlikte olması ile eşi olarak gelişmesi arasındaki fark.

"Ama," diye devam etti, sesi yumuşayarak, "bu taahhütleri birbirimize yemin olarak vermemizden mutluluk duyarım."

Amara keskin bir nefes aldı. "Yemin mi?" "Düğünümüzde."

Amara'nın ağzı açık kaldı. "Düğün mü?"

Malloron ona yavaşça gülümsedi ve gülümsediğinde Amara'nın tüm bir sıcaklık yayıldı. "Kraliyet düğünü olmadan kraliçe olmayı bekleyemezsin, Amara. Burada işler böyle yürümüyor."

Güldü ama aynı zamanda gözlerine taze yaşlar doldu. "Yani kabul ediyorsun?"

"Elbette biliyorum bukailemun," diye gürledi, kızın başının arkasını okşarken ayıldı. "Seni şimdiden uyarıyorum, benimle kavga edecek ve bu Toprakları nasıl yönetmek istediğime dair yaptığım planların çoğu hakkında benimle tartışacaksın. İstedikini yapmadığımda o güzel gözlerinizle bana bağırarak ve ters ters bakacaksınız. Batı'daki insanlar seni hayal kırıklığına uğratacak.

Topraklar senin düşündüğün gibi değişmeyecek." Onu tekrar öptü. "Ama Toprakların değişim için olgunlaştığını inkâr edemem. Bu gerçekleşirken seni yanımda istediğimi inkâr edemem. Ve sen olmadan tahtın hiçbir anlamı olmadığını da inkâr edemem, Amara."

Amara içinden hem rahatlama hem de sevinç geçerken gülümsedi.

Tekrar çocuklara baktı. "Hem tahtın hem de Toprakların gelişmek için Omega'sıyla birlikte bir Alfa'ya ihtiyacı olup olmadığını merak etmeye başlıyorum."

Söylemediği düşüncenin geri kalanı aklından geçti; çocuklar gibi. Amara dudaklarını büzdü, bir düşünce geldi. "Orada

Bu Topraklarda hiç Alfa ve Omega yönetici çifti oldu mu?"

Malloron düşünürken gözlerini kısıtı. "Sanırım geçmişte bir zamanlar vardı. Araştırmam gerekecek."

Amara başını salladı ve aniden nerede olduklarını fark etti, etrafına bakmak için başını kaldırdı ve Elion'un şimdi odada tek başına durduğunu ve onları izlediğini gördü.

"Hareket edebiliyor musun?" diye sordu Malloron'a. "Ayağa kalkabilir misin?"

Malloron omuz silkti. "Göreceğiz." Hareket etmeye başladı ve o hareket ettikçe çocuklar da hareket etti. Ayağa kalkarken yarısı ona yakın durdu, bacaklarına yapıştı ve ellerini onun ellerinin arasına soktu. Diğer yarısı da Amara ayağa kalkarken aynı şeyi yaptı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Malloron'a.

"Normal," dedi şüpheyile çocuklara bakarken.

Elion kuru bir sesle, "Sizi çocuklarla çevrili gördüğüme biraz şaşırdığımı söylemeliyim," dedi.

Malloron'un yüzü sertleşti. "Ne istiyorsunuz? Diğerleri nerede?"

Elion avuçlarını kaldırdı. "Onlar adına özür dilerim," dedi çabucak. "Sadece bu topraklardan ayrılmadan önce beni almaya geldiler. Seni nasıl bulduklarına bakılırsa, gitmeden önce senden kurtulma fırsatını gibi görünüyor. Ama asıl niyetleri beni bulmaktı."

"Onlar için bahaneler uydurma," diye hırladı Malloron. "Seni bulmak için beni takip etmek üzere buraya, kaleme saldırdılar. Buna ne hakları vardı? var!"

"Malloron," dedi Elion uyarırcasına. "Onlar senin ağabeylerin ve ablaların. Bu kale sen gelmeden çok önce onların eviydi. Buraya girmek için kaleyi ihlal ettiklerini düşünmeleri gerekmez."

"Yani yapmayacağını mı *söylüyorsun!*" Malloron ona doğru bir adım atarak bağırdı. Çocukların hepsi onunla birlikte adım attı. "Onları buraya *sen getirdin!*"

Elion ona baktı, sürekli nefes alıp veriyordu. "Sizi temin ederim ki yapmadım." Elinde tuttuğu bir yığın parşömeni havaya kaldırdı. "Sana geri vermek için büyükbabamın araştırmasını arıyordum... Yaptığım şey için gerçekten üzgünüm kardeşim," dedi. "Bana inanmadığını biliyorum ama Visant ailesini hiçbir zaman riske atmak istemedim."

"Sana inanmıyorum," diye hırladı Malloron.

Elion'un eli düştü. "Malloron." Sesinde acı vardı Amara'nın göğsüne. "Lütfen anlamaya çalışın. Çok yaklaşmıştık..." O

başını salladı, uzun saçları yüzünün etrafında sallanıyordu. "Ve hepimiz acı çektik, daha fazlasına gerek yok. Biz öğrendik."

"Beni öldürmek üzereydiler!" Malloron böğürdü. "Bir kez daha, ben etkisiz haldeyken, beni yok etmeye çalıştılar. Hiçbir şey öğrenmemişler!"

"Az önce Sonila'nın öldüğünü öğrendiler!" Elion'un sesi odanın içinde cınladı. "O bizim en küçük kız kardeşimizdi ve onları köleliğe gönderdiğin günden beri hiçbirini onu bir daha görmedi," dedi sertçe. "Bu haber onları incitti Malloron. Buraya sana zarar vermek için gelmediler ama onun intikamını almak için bu durumdan faydalanmaya karar verdiler. Eminim bunu anlayabiliyorsunuzdur?"

Malloron sert bir sesle, "Anladığım kadarıyla hiçbir şey öğrenmemişler," dedi.

Amara ondan gelen öfke dalgalarını hissedebiliyordu. Onun yanında durmak için hareket etti.

"Kardeşlerin şimdi nerede?"

Malloron onun sesiyle irkildi ve konuşmasına şaşırılmış gibi ona baktı. Kadın onu görmezden geldi. Buna alışması gerekecekti.

"Doğu Toprakları'na doğru yola çıktılar. Sonila'nın çocuklarını bulmak istiyorlar."

"Onlarla birlikte Arazi'den dışarı mı çıkıyorsun?" diye sordu.

Elion ikisinin arasına baktı ve bakışlarını Malloron'un üzerinde sabitledi. "Teklif ettiler," diye itiraf etti Elion. "Ancak, bunu telafi etmeyi umuyordum, Malloron. Senin... benim Batı Toprakları'nda kalmama izin vereceğini umuyordum..."

"Ne için?" Malloron böğürdü. "Ne işe yarayabilir-"

"Elbette Elion," diye araya girdi Amara.

İki adam da şaşkınlıkla ona baktı. Malloron'a baktı ve gülümsedi. "O çocuklarımızın amcası. En azından bir tanesine ihtiyaçları olacak."

Malloron ona döndü, konuşurken onun üzerinde iri yarı duruyordu. "Bu bir

Akıllica," dedi . "Bizi kandırdı. Kendisinin ne kadar
-"

Amara avuçlarını Amara'nın yanaklarına koydu, Amara'nın onu da dahil etmesini seviyordu ama bu döngünün devam edemeyeceğini öğrenmesi gerekiyordu. "O bizi kandırdı. Ve bu konuda ne yapacağımıza birlikte karar vereceğiz. Ama şimdilik, eğer kalmak istiyorsa, bırak kalsın."

Malloron'un ifadesi sertliğini korudu ama gözlerindeki bir şey değişti. Onlara dikkatle bakan Elion'a doğru baktı. "İyileştirilemeyecek bazı yaralar vardır, Amara."

"Biliyorum Malloron, biliyorum," diyerek onun yanaklarını okşadı ve mümkün olduğunca yatıştırıcı olmaya çalıştı. "Ve yaptığı şeyi göz ardı etmeye çalışmıyorum. Ama bugün hiçbir şeye karar vermeyelim."

Malloron nefes alırken göğsü kabardı ve sertçe başını salladı. "Peki. Onu öldürme kararını yarın vereceğiz."

Amara neredeyse gözlerini ama onun yerine başını eğip gülümsedi. "Bu bir başlangıç Malloron. Bu da bir başlangıç."

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MALLORON

Çocuklar bir sorundu.

Her yerdeydiler. Neyse ki uzuvlarını kullanmaya devam edebilmesi için Malloron'a dokunmaya devam etmeleri gerekmiyordu ama kaleyi bu kadar doldurmaları onu rahatsız ediyordu. Garip bir şekilde, normal çocuklar gibi davranmıyor ya da hareket etmiyorlardı. Konuşmuyorlardı. Oyun oynamıyorlardı. Kalede dolaşmak ya da oturup görevlileri izlemek dışında pek bir şey yapmıyorlardı. Emric, personelin ilk başta bunu garip bulduğunu, ancak daha sonra onlardan hoşlanmış gibi bildirdi. Onlarla konuşuyor, onları besliyor ya da vardiyalarını onlarla birlikte yürütüyor ve genellikle onları kalenin işleyişine dahil ediyorlardı.

Malloron çocukların yatak odasına, daha doğrusu Amara ve kendisinin yuvasına girmesine karşı çıkıyordu. Nedense küçük çocuklar onu takip ediyor ve ne yaparsa yapsın onunla birlikte oturuyorlardı ve Malloron bunu teşvik ettiğinden emindi ama bu hoşuna gitmiyordu. Sonunda Amara'ya istediği gibi sahip olmuştu ve onu paylaşmıyordu.

Bir öğleden sonra odalarına girdi ve hemen hemen her köşede uzanan çocukların sayısına içten içe küfretti ve yuvalarına girmeye hevesli bir şekilde yatak odasına doğru ilerledi. Burası varlığının merkezi haline gelmişti, gerçek huzuru hissettiği tek yerdi ve Amara ile orada önemli miktarda zaman geçirmesi gerekiyordu.

Çocuklar yatağın içinde, yuvanın dışında kıvrılmış bir şekilde yatarken, diğerleri yerde oturmuş, sessizce onu izliyordu.

Her ne kadar çocuklar ona yürüme ve akıl sağlığını koruma gücü verse de, tam bir baş belasıydılar. Hayatında hiç bu kadar sürekli çocuklarla çevrili olacağını düşünmemişti.

"Dışarı!" diye bağırdı onlara ve yine Amara'nın yuvasında sarıldığı kızıl saçlı küçük kıza. Amara kızın etrafında kıvrılmış, onu nazikçe sallıyordu ve bu manzara onun içinde tarif edemeyeceği bir şey uyandırdı.

Amara isteksizce kızı bıraktı, onu öptü ve saçlarını düzeltti, onu oturma alanındaki yatağına gitmeye çağırdı. Kız yataktan çıktı Malloron'un yanından geçerken koluna sarıldı ve yataktan tırmanıp yatak odasının kapısından dışarı çıktı, ardından diğer çocuklar da onun talimatına uymaya karar verdi.

Kapı kapanıp çocuklar gittikten sonra Malloron hemen Amara'yı altına çekti ve bacaklarını açtı. "Onlardan hiçbirini burada istemediğimi söylemişim," diye kabaca emretti, bileklerini bağlamak için büyü yaparken.

"Onlarla vakit geçirmeyi seviyorum Malloron," dedi Amara, büyülü bağlar onu sıkıca çektiği için sesi nefes nefese çıkıyordu. "Sen de sevmiyormuş gibi davranma."

"!" Elini karnından göğüslerine doğru götürdü ve klitorisini yalamak için alçalırken yumruyla oynadı.

"Öyle," diye nefes aldı Amara kıvrılırken. "Seni bazen taht odasında bazı çocuklarla konuşurken görüyorum."

Malloron onun amına homurdandı ve kayganlığı toplanırken içinden bir titreme geçti. Kadının kokusu ona hükmettikçe tepkisi kısa sürede aklından çıktı. Klitorisi zonklayana kadar onu yaladı ve emdi ve amını yüzüne çarptı, kayganlığı çenesinden aşağı damlarken adını inledi. Dizlerinin üzerine çöktü ve ona sert, kaba ve vahşi bir şekilde daldı, sevdiği sikinin o lezzetli boğuculuğuyla inledi. Onun

Her çarpışta göğüsleri sarsılıyor, çığlıkları ona ne kadar sevdiğini söylüyor ve kokusu güzelce yoğunlaşıyordu. Malloron kendini bir çılgınlığın içinde buldu. Doymak bilmiyordu. Vücudunun güzel kıvrımları, özensiz ıslaklığı ve istediği her şeye boyun eğme yeteneği onu arzudan çılgına çevirdi. Onun kıcını kavrayarak üstüne düştü ve onu boğdu.

Ağzıyla çığlıklar atıyor ve sadece kendisi için yapılmış dar, kaygan kanalı yumrukluyordu. Adam çekilip kızın derinliklerine daldı, küçük bedeninin üzerine her düşüşünde onu ezdi ve kendini onun derinliklerine gömdü, ama kız bacaklarını daha da açarak kendini tamamen ona verdi ve ciğerlerinden çıkan her nefesle daha fazlası için yalvardı.

Onu kazığa oturttuğu zaman.

Kadın onun altında doruğa , adam onun kendisine ve bağlarına karşı verdiği mücadelenin gücünden zevk aldı ve kadın gözlerini açıp ona baktığında, gözlerindeki ifade ve güçlü arzu dalgaları ve bağı parçalayan aşk, kendi orgazmını çağılayanlar halinde gönderdi. O

düğümünü içeri soktu ve onu kollarında sıkıca tutarak sarsıldı, onu tohumuyla doldurdu.

"Malloron." Amara'nın sesinde bir gülümseme vardı.

Malloron büyülü bağları serbest bırakırken homurdandı ama kendini onun üstünde tutmaya devam etti.

Nefes alış verişi sakinleşirken onun yanağını okşadı. "Her ne kadar burada onlardan nefret ettiğini iddia etsen de, beni çocuklarla görmek hoşuna gidiyor. Beni beceriyorsun

Beni burada onlardan birine sarılırken her yakaladığında böyle yapıyorsun."

Malloron kızgınlıkla onu sıktı ama bir şey söylemedi. Onu onlarla birlikte görmek hoşuna *gidiyordu*. Onlarla nazikçe konuşmasını, onları yakınında tutmasını ve onlarla oynamasını seviyordu. Daha önce böyle bir şey görmemişti. "Seni kendime istiyorum," dedi huysuzca.

"Ve sen de bana sahipsin," diye fısıldadı kulağına bir öpücük kondurmadan önce.

"Buranın kokusunu bozuyorlar," diye homurdandı. "Ve yastıklarına doğal olmayan çukurlar açıyorlar."

Amara usulca güldü ve yumuşak kollarını onun boynuna doladı. "Bir kez daha somurtuyorsunuz kralım."

Homurdandı ama hiçbir şey söylemedi, onun gülüşü, etrafındaki hissi ve bağın içindeki derin memnuniyet çok rahatlatmıştı. Kadının dikkati onun üzerindeydi ve şu anda bilinen Topraklar'da başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

"Senden hoşlandıklarını , değil mi?" diye fısıldadı.

"Kim?"

"Çocuklar."

"Ne fark ki?" Malloron homurdandı. "Onlar kendilerine söyleneni yapmazlar."

Amara parmaklarını Amara'nın ensesindeki saçlarda gezdirdi ve Amara tamamen memnun bir şekilde mırlamaya başladı. "Giderken koluna nasıl sarıldığını gördün mü? Ona bağırmana rağmen?"

Malloron tereddüt etti. "Yani?"

"Bu, ona kızgın olsanız da olmasanız da sizi koşulsuz sevdiği anlamına gelir. Aile ve arkadaşların size böyle davranması gerekir."

Malloron uzun bir süre sessiz kaldı. Babasından böyle bir şeye tanık olduğunu hatırlamıyordu. Her şey çalışmalarına bağlıydı; belirli bir büyüü öğrenip öğrenmediği ya da tarihin belirli bir dönemine dair anıları olup olmadığı. Babası Malloron beklediği seviyeye ulaşana kadar ilgisini esirgemişti.

"Taht odasında çocuklarla ne hakkında konuşuyordun?"

Nefes verdi. "Sanatın ve tahtın bazı tarihçelerini açıklıyordum."

"Beğendiler mi?"

Malloron omuz silkerek, " zaman bakıyorlar," dedi.

"Dinlediler mi?"

"Evet. Tahtınızın Grence'den gönderildiğini ve neden özel olarak yapılması gerektiğini açıkladım."

"Onlarla konuşmayı seviyorsun," dedi Amara, suçlayıcı tonu kahkahasına

Malloron ağzını onunkinin üzerine yerleştirdi ve onu susturmak için uzun uzun öptü. Bazen bu bağ tam bir baş belası oluyordu.

Öpüşmeleri daha yumuşak ve daha az acil hale geldiğinde, Amara çekildi. "Kendi bebeklerimiz olacak Malloron," diye hatırlattı ona. "Onlar da bizimle zaman geçirmek isteyecekler. Hem de çok zaman."

"Hmmp." Malloron onun zamanından, gözlerinden, dokunuşlarından daha fazlasının kendisinden alınması fikrinden hoşlanmamıştı ama en azından bebeklerle birlikte hazırlanmak için zamanı vardı.

"İsimler hakkında düşünmeliyiz."

Malloron başını salladı. Kraliyet ailesinde isimler önemliydi ve bu geleneği devam ettirdiğinden emin olmak istiyordu. Bu ikizler yeni bir başlangıcı simgeliyordu ve isimleri de bunu yansıtmalıydı. "Çocuklara genellikle önceki aile üyelerinin isimleri verilir," dedi. "Ama benim ailemde onlara isim vermek istediğim kimse yok."

Amara sesini alçaltarak, "Katılıyorum," diye mırıldandı. Bunu yapacağını biliyordu. Ailesi hakkındaki hisleri konusunda çok açıktı, Elion'un Batı Toprakları'nda kalmasına izin vermiş olması da bu şaşırtıcıydı.

Tenebris'in çocuklara geri salınmasından bu yana geçen üç hafta içinde çok şey değişmişti ve bu hem heyecan verici hem de stresliydi.

Malloron kendi içinde o kadar da farklı hissetmiyordu ama büyüye erişimi artık biraz daha farklıydı. İçindeki çocukların varlığını hissedebiliyor ve odaklanırsa her birini enerjik bir seviyede algılayabiliyordu. Büyü yapmaya başladığında, Amara'nın tarif ettiği gibi, sanki nefes alan canlı bir şeymiş gibi daha saf hissediyordu. Büyü yapabildiğinden emin değildi. İlk başta hoşuna gitmişti ama kesinlikle çok daha güçlüydü. Ayrıca, Kadim Dil'in kelimelerini gerçekten konuşmak zorunda olmadığını da keşfetti.

büyü yapmak istedi. Sadece odaklanma ve konsantrasyon gerektiriyordu ve sözsüz büyü yapabiliyordu. Bu keşif onu hem şaşırtmış hem de memnun etmişti. Omegalar dışında hiç kimsenin sözsüz büyü yapabildiğini duymamıştı.

İçinde hissedebildiği en güçlü şey ruh bağıydı ve bu kesinlikle daha zevkli bir deneyim haline gelmişti. Bunun Beyaz Okyanus'tan gelen bir dalga gibi olduğunu fark etti - bazen hafifçe çekiliyor, bazen de Bazen bir duygu gelgiti gibi, ama zaman sabit ve içinde mevcuttu. Amara'nın ruh halini bilmek çok hoşuna gidiyordu ve bu onu anlamasına, onun kafa karıştırıcı hallerini çözmeye çalışmaktan çok daha kolay yardımcı oluyordu. fikirler ve gerekçeler. Amara onun ruh haline göre şekil ve ton değiştiren bir küre olduğunda ısrar ediyordu ama bu ona sadece büyü gibi geliyordu.

Topraklar nihayet yeni bir tür normallığe kavuşuyordu. Dük Valinor, Kral Malloron'un Batı Toprakları'nı yönetmesi konusunda gidişatı değiştiren anahtar olmuştu ve Amara, Valinor'un tahtı destekleme kararında belirleyici faktördü. Malloron, Amara'nın DarRojan ve oradaki insanların arzuları hakkında bu kadar çok şey bilmesine şaşırmıştı ve her şeyi biliyormuş gibi davranmasına rağmen Valinor'un da şaşırdığından şüpheleniyordu. DarRojan'a tahttan daha çok fayda sağlayan bir pazarlık yaptılar, Malloron bundan hiç memnun değildi ama Amara haklıydı; gerekenden biraz daha fazlasını vermek Dük Valinor'u tahtın sağlam bir destekçisi yapmıştı. Visant ailesi.

Malloron yöneticileri kale içinde daha rahat bir yere yerleştirmiş ve onlarla da anlaşmalar yapmıştı. Amara'nın varlığının yarattığı fark onu şok etmişti. Hükümdarlar farklı insanlar gibiydi.

Müzakereler sürerken Amara, Emric'in temin etmesini emrettiği yiyecek ve battaniyelerle kale şehrinin kapılarında kamp kuran vatandaşları ziyaret etti. Vatandaşlar ilk başta ona karşı soğuk ve şüpheliydiler, ancak sonunda ona sorular sormaya başladılar ve daha sonra günlük ziyaretini dört gözle başladılar. Onun hakkındaki söylentiler yayıldıkça kalabalık büyüdü ve kısa süre sonra Emric onun için çok tehlikeli olmaya başladığı için durmasını tavsiye etti.

Bir hafta içinde yeni müzakereler ve tüm yöneticiler onunla birlikte bir yayına çıkarak değişen Batı Toprakları'nın statüsü, şimdi Eiros Toprakları olarak yeniden adlandırıldı. Yönetici güç, Kral Malloron ve Kraliçe Amara tarafından yönetilen Visant kraliyet ailesiydi ve yöneticiler kendi ülkelerindeki iktidarın uzantıları olarak hizmet ediyorlardı. Şaşırtıcı bir şekilde, yöneticilerin çoğu sadece bu fikirden bile heyecan duyuyordu - kraliyet ailesinin adı ve itibarı böylesine bir güce ve ayrıcalığa sahipti

Buna bağılı olarak, yöneticilerin birçoğı, taht adına konuşma fırsatı kendilerine sunulduğunda kavgacı tutumlarından vazgeçtiler.

"Anneler yakında burada olacak," diye iç geçirdi Amara.

Malloron tekrar homurdandı ve düğümünü onun sıkılığında döndürerek dudaklarından boğucu bir inilti çıkmasına neden oldu. Parmakları klitorisini bulduğunda "Bekleyebilirler," dedi.

"İyi işliyor gibi görünüyorlar," dedi Anne. "Enerjileri çok güçlü ama sağlıklı."

"Ama konuşmuyorlar ve neredeyse hiç yemek yemiyorlar," diye Amara. "Kalenin etrafında sessizce vakit geçirmekten ve ikimizle birlikte olmaktan hoşlanıyor gibi görünüyorlar ama..." Kelimeleri bulmakta zorlandı. "Onlar normal çocuklar gibi değiller."

"Onlar normal değil, Amara."

Malloron öfkesi kabarmış bir halde, "Ona kraliyet unvanıyla hitap edeceksin," .

Amara bir elini göğsüne bastırdı ama Amara onu görmezden gelerek önündeki masanın karşısındaki Anne'ye .

Azia Ana başıyla onayladı. "Özür dilerim Majesteleri," mırıldandı hem ona hem de Amara'ya. "Ama bunlar normal çocuklar değil, onlardan böyle davranmalarını bekleyemeyiz."

Malloron masanın karşısındaki Anne'ye ters ters baktı. Onun düşmanca çalışmadığının farkındaydı ama tüm varoluşları ve ona karşı yaptıkları onu tedirgin ediyordu.

Yaşlı Azia Ana ve koyu tenli Orlee Ana, kırmızı zindan Yetenek-zanaatkârlarından Carilla'nın yanında oturuyordu. Bunu kabul istememişti. Bu hilekâr, güçlü kadınların kalesinde tenebris-çocukları incelemesine ihtiyacı yoktu ama Amara bu konuda ısrar etmiş ve onunla acımasızca tartışmıştı. Mümkün olan her şeye ihtiyaçları olduğunu inkâr edemezdi. çocuklar hakkında alabilecekleri teoriler ve cevaplar. Tuhaflardı ve acı çekip çekmediklerini anlayamamak Amara'yı rahatsız ediyordu.

Bu yüzden Annelerin onları incelemesini kabul etti, ancak sadece kendi kırmızı zindan Yetenek-zanaatkârlarından birinin de onları incelemek için hazır bulunması şartıyla.

Neyse ki saldırıda ölmemişlerdi ama bu kadar kolay bayıltilmaları onu çok kızdırmıştı. Onları kurtaran tek şey Amara'nın Anneler'le savaşmak için eğitilmediklerini .

günü çocukları inceleyerek geçirmişlerdi ve Amara'dan gelen umut damlalarını bağda hissedebiliyordu.

"Bu... *tenebris* konusunda uzman olan sizsiniz Majesteleri," dedi Azia Ana ona. Çok yaşlı olduğu belliydi ve gördüğü kadarıyla Yeteneği olağanüstü bir şekilde kullanıyor gibiydi, bu yüzden bir sonuca varması o kadar da zor olmamalıydı.

Malloron sandalyesinde kıpırdandı. "Size tüm bildiklerimi anlattım," dedi sesi sertleşerek. "Tenebris'in enerjilerini ayırmadan onlara girme sürecinin buna neden olduğunu düşünüyorum, ama hiçbir şeyden emin olamam."

"Peki unutmuş olabileceğiniz bir şey var mı?" Rahibe Orlee sordu. "Büyükbabanızın araştırmasında burada olanları açıklayabilecek herhangi bir şey."

Malloron elinden geldiğince sakın bir şekilde, "Böyle bir şey hiç olmadı," diye açıkladı. "Tenebris hiçbir zaman çocuklara geri dönmedi. Asla. Büyükbabamın araştırmasının sağlayabileceği hiçbir açıklama yok."

"Ve yok edildi mi?" Azia Ana yavaşça sordu. "Çoğu, evet."

Anne nefes . "Kraliçe Kasmira diye birinden bahsetti mi biliyor musun? O senin atalarından biriydi."

Malloron kaşlarını çattı. "Evet, bu isim bir ara ." Uzun bir süre dikkatle ve bu ismin hangi bağlamda geçtiğini hatırlamaya çalıştı. "Buluşlarından biri onun yazdığı bir şeyi okuyarak geldi," dedi yavaşça. "Günlük kayıtlarındaki bir şey."

"Günlük kayıtları kalede mi?" "Yok edildiler."

Anne hiç tereddüt etmedi. "Araştırmasının o kısmına bir göz atabilir miyim?"

"Hayır."

Anne daha fazlasını bekleyerek ona baktı ama o hiçbir şey söylemedi. Hiç kimse büyükbabasının araştırmasını, en azından ondan geriye kalanları, özellikle de onun yönetimini yok etmek için yola çıkmış olan Anneler'i alamıyordu.

Amara saygıyla, "Malloron ve ben araştırmanın yok edilmesi konusunda anlaştık," diye cevap verdi. "Başka hiç kimsenin bu bilgiyi edinmemesi gerektiğini düşünüyoruz."

Anne bir şey söylemek ister gibi baktı ama vazgeçti.

"Çocuklar hakkında bize verebileceğiniz başka tavsiyeleriniz var mı?"
Amara sordu.

Anneler başlarını salladı. "Enerjileri alışılmadık," diye başladı Orlee.
"Son derece güçlü ve henüz tamamlanmamış."

"Tamamlanmamış mı?" Amara tekrarladı.

"Evet," diye cevap verdi Azia. "İşlevlerini yerine getirebilmeleri kısmen Kral Malloron'un kanına, kısmen de senin içindeki enerjiye Sanırım işlevlerini yerine getirebilmek için ikinize de ihtiyaçları var."

Orlee Ana Malloron'a, "Ve bence sen de onlarsız yapamazsın," dedi.

Bunun anlamını kısa bir sessizlik oldu. Bu onlarla sıkışıp kaldığı anlamına geliyordu. Annelerin çocuklardan bazılarını alacağını umuyordu - çocuklar doldurduğunda ve şatonun tüm havasını ve tonunu değiştirdiklerinde şatoyu nasıl yöneteceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Sizi ebeveyn figürleri olarak görüyor gibiler," diye ekledi Anne Orlee.
"İkinizi de korumak için tutarlı adımlar atıldılar." Amara'yı işaret etti.

"Sıkıntıya düştüğünüzde sizi koruyan vahşi enerji onların enerjisinden geliyordu. Kör olduğunuzda, görmenize yardımcı oldular. Sağır olduğunuzda, sizi Alfa'nıza bağladılar. Sizi Malloron'a geri götürecek portalı inşa ettiler ve sonra ona güç vermek için hemen onunla bağlantı kurdular - hayatta kalmanızı sağlamaya çalıştılar."

"Ama neden?" Amara düşündü. "Neden kendilerini bu kadar koruyucu hissediyorlar?
Bize mi?"

"Bence Malloron bir Alfa ve bir Omega tercih ettikleri konusunda haklı." Orlee şöyle dedi. "Anladığım kadarıyla tenebrisi elinde tutan ilk gerçek çift sizsiniz. Ve sanırım siz de enerjiyi elinde tutan ilk gerçek Omega'sınız."

Amara'nın kaşları kalktı. "Ben gerçek bir Omega mıyım?"

Malloron Orlee'nin başını sallamasından memnuniyet duydu. Tenebris'in onun içinde ne kadar farklı davrandığını fark ettiğinden beri bundan şüpheleniyordu ama bunu bilmesinin ya da kontrol etmesinin bir yolu yoktu.

"Amara'nın kalede olduğunu size haber veren tenebris miydi?" Orlee Ana ona sordu. "Onu nasıl keşfettiniz?"

Malloron'un çenesi sıkıştı. Soru, Omega'yı ondan saklamaya nasıl devam edeceğini öğrenmeye yönelik bir girişim gibi görünüyordu.

Anne Orlee, "Genellikle gerçek eşler, Omega engellenmiş olsa bile, yakın olduklarında birbirlerini bir şekilde tespit edebilirler" diye ekledi.

"Amara, siz onu bulmadan önce yıllardır sizinle birlikte kaledeydi... Sanırım tenebris yüzünden?"

Malloron cevap vermeyi planlamamıştı ama soru hakkında düşündükçe, Amara'yı keşfetmesinde tenebrisin parmağı *olduğunu* daha iyi anladı.

"Seyahat ederken içimdeki tenebrisin acısını dindiren iksirleri almayı önemli bir süre için bırakmıştım," dedi. "Kaleye döner dönmez onu uzaktan hissettim ve onu aramaya başladım."

"Yani tenebris aranızdaki bağı güçlendirdi ama iksirler onu bulmanızı engelliyordu," diye mırıldandı Azia Ana.

Malloron başını salladı.

Orlee, "Çocuklar birlikte olmanız için çok hevesliler," diye yorum yaptı. "Ama neden konuşmuyorlar?" Malloron sordu.

Cüppeli kadın Carilla yavaşça, "Bunu yapabileceklerinden emin değilim," dedi. "Bedensel işlevlerinin çoğu, odada bulundukları zamanki hallerine benziyor."

"Yani yaşlanacaklar," dedi Amara yavaşça. "Ama başka bir şey yapmayacaklar mı?"

Sadece var mı olacaklar?"

Kadın omuz silkti. "Burası tamamen keşfedilmemiş bir bölge Majesteleri. Yapabileceğimiz en iyi şey onlara göz kulak olmak."

Malloron sert bir sesle, "Yüzden fazla var," dedi.

"Evet ve ilginç bir şekilde bir sürü ya da hücre gibi çalışıyorlar," diye mırıldandı Azia Ana.

"Ne demek istiyorsun?" Amara sordu.

Azia Ana bir an için çenesini ovuşturdu. "Hepsi her şeyi yapmıyor," diye belirtti. "Hepsi takip edecek ya da sizi çevreliyor. Geçidi yaratan ya da içinden gelenler hepsi değildi. Farklı aşamalarda görünüyorlar."

"Muhtemelen yaşları yüzünden," diye önerdi Carilla. "Yaşlandıkça büyüünün etkisinden çıkıyorlar."

"Yani sonunda hepsi ortadan kalkacak mı?" Amara Malloron'un koluna sordu. Eğer yok olurlarsa, bu Malloron'un bedeni üzerindeki kontrolünü kaybedeceği anlamına geliyordu.

Carilla düşünceli bir ifadeyle, "Hayır, sanmıyorum," dedi. "Süreçleri kesintiye uğradı. Ama şu anki halleriyle bazıları Yetenek'e daha bağımlı ve belki de size diğerlerinden daha muhtaç."

"O zaman bazıları da daha işlevsel olur, sanırım?" Amara söyledi.

Carilla omuz silkti. "Korkarım bu öğrenmemiz gereken bir şey, Majesteleri." Malloron'a baktı. "Çocuklarla ilgili her türlü gelişmeden tek başına sorumlu olabilecek bir ekip talep etmek istiyorum."

Malloron başını iki yana salladı. "Hayır," hareket kabiliyetinin ve sağlığının anahtarının çocukları olduğunu kimsenin bilmesini istemiyordu.

"Senaryonun tamamını bilmelerine gerek yok," diye ısrar etti Carilla.

"Sadece

için bilgi kaydedebilecek insanlar. Yetenek ustası olmalarına bile gerek yok."

Bu iyiydi, çünkü ordusu Topraklar'a saldırdığında pek çok Yetenek-zanaatkâr öldürülmüştü. Geriye kalanlar da, yeteneklerini geliştirmek için Sadece kraliyet ailesine hizmet ediyordu ama onların bu işte çalışmasını istemiyordu.

Amara başını salladı. "Kabul edildi, Carilla. Lütfen için Emric ile irtibata geçin." Annelere dönerek, "Bizi ziyaret ettiğiniz için teşekkür ederim, Anneler. Uzmanlığınızı çok takdir ediyorum." Tereddüt etti. "Ekibim nasıl? ne yapıyorsunuz?"

Azia Ana gülümsedi. "Çok iyi. Sizi özleyiyorlar ama onları ziyarete davet edeceğinizi umuyorlar."

Malloron hırlamasını bastırdı ama Amara'nın onun hoşnutsuzluğunu bağ aracılığıyla hissedebildiğini biliyordu çünkü elini sıkıttı.

"Peki Naysa Anne nasıl? Son zamanlarda onunla hiç konuşmadım."

Havada garip bir şeyler değişti ve Anneler birbirlerine baktılar. "Cailyn'le konuşmadın mı?" Anne Orlee sordu.

"Bir kez," dedi Amara, gülümsemesi yüzünden silinirken. "Ama Naysa Ana hakkında konuşmak için değil. Bir şey mi oldu?"

"Evet," dedi Orlee nazikçe. "Ama bence bunu ondan duymalısın."

Bağın içinden bir telaş dalgası geçti ve Malloron onu hemen kucağına çekti.

"Neden bana söyleyemiyorsun?" dedi sertçe. "O iyi mi? Onu görmek ."

Malloron onu göğsüne bastırdı ve mırlamaya başladı.

Orlee, "Bilinen Topraklardan ikisinin Kraliçesi ve İmparatoriçesi olarak ve kız kardeşler olarak Cailyn ile düzenli iletişim kurmanız çok önemli," dedi. "Naysa Ana'yı konuşarak başlamanızı tavsiye ederim." Durakladı. Malloron'a, "Sizin için de uygunsa Majesteleri," dedi.

Bağın içinde büyüyen endişeye dayanarak, hayır demesine imkan yoktu, ancak bu yorum onun daha fazlasını fark etmesini de sağladı Drocco'yla da düzenli olarak iletişim kurması için ince bir öneride bulundu.

"Elbette," diye cevap verdi. "İmparator Drocco ve ben müttefikiz."

Ancak

Bu sözleri söylediğinde, sonunda gerçekte ne anlama geldiklerini fark etti. O ve Drocco hiçbir zaman Shinno ile olduğu gibi gerçek bir müttefik olmamışlardı ama yine de Drocco, Malloron'un ona çaresizce ihtiyaç duyduğu bir zamanda ona yardım etmişti.

Ve karşılığında hiçbir şey istememişti.

Amara'yı kendisine yakın tutarak aniden ayağa kalktı. Azia Ana'nın bu kayıp Anne konusunda tamamen sessiz kaldığını fark etmemiş değildi ve yüzündeki acı dolu ifade Amara'sının özleyeceği bir şey değildi. "Çocuklara yardımınız için teşekkür ederim. Amara birazdan ekibinin ziyareti hakkında konuşmak istiyorum. Lord Chamberlain'im Emric, geçide geri dönmenizde size yardımcı olacak."

Vedalaştıktan sonra, Amara'yı yuvalarına geri aralarındaki bağdan aktığını hissettiği endişe ve belirsizliği yatıştırdı.

"Tamamen bu işin dışında kalmanı istiyorum."

Amara'nın bakışlarına şüphe girdi. "Neden bana ne olduğunu söylemiyorsun?" "Çünkü onaylamayacağınızı biliyorum," diye karşılık verdi Malloron. "Ama bu

Yardım edilebilecek bir şey değil."

Amara'nın gözleri kısıldı ve başını salladı. "Eğer bundan hoşlanmayacaksam, ikimizin de mutlu olacağı bir çözüm bulmana yardım etmeme izin ver."

Malloron onu kabaca kendine çekti. "Tüm olası seçenekleri düşündüm ve hiçbirini yok," diye homurdandı. "Bu senin asla kabul edeceğin türden bir senaryo değil, ama sana ne kadar ihtiyacım olduğunu ve kraliyet mensubu olmanın ne anlama geldiğini ne kadar değiştireceğini bilmeden önce anlaştığımız."

Amara'nın gözleri yumuşadı ve ona gülümsedi ama bu hüznüydü. "Birileri zarar görecek mi?"

"Potansiyel olarak," diye onayladı Malloron. "Bunu söylemek çok zor. Ama o odaya girdiğimizde, tüm tartışmaların ve müzakerelerin dışında kalmanı istiyorum. Tek kelime bile edemezsin."

Amara gözlerini indirdi, düşünürken kirpikleri titriyordu. "Hiçbir şey söyleyemeyeceksem neden beni orada istiyorsunuz?" diye mırıldandı. "Bunun benim için çok zor olacağını biliyorsun."

Malloron nazikçe, "Çünkü bu, yönetici bir çift olma yeminimizin bir parçası," dedi. "Ve bu kararı siz vermemiş olsanız bile, verildiğini bilmelisiniz."

Amara asık suratla başını salladı. "Ben bu işin dışında kalacağım." Malloron dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim."

Elini tuttu ve onu yatak odalarından dışarı çıkardı. Tabii ki çocuklar onları takip etti ama gergin havayı sezmiş gibiydiler. Çünkü her zaman yaptıkları gibi Amara'ya yapışmadılar. Sadece yanlarında yürüdüler.

Bunu yaparken yanlarından geçtikleri hizmetkârların çoğu çocuklara sırtıyor, kral ve kraliçeyi selamlıyordu. Emric, çocukların kalede serbestçe dolaşmalarına izin verildiğinden beri hizmetkârların daha mutlu ve çok daha üretken göründüklerini bildirdi. Kral ve kraliçe dışında kimse onlara dokunamasa da, hizmetkârların çoğu çocuklardan bazılarını kanatları altına almış, görevlerini yaparken onlarla sohbet etmiş ve şatoyla ilgili büyüleyici buldukları şeyleri göstermişlerdi. Emric çocukları yakından takip ediyordu. Çocukları çalıştırmadıklarından emin olmak için üzerlerinde çalışıyorlardı ama görünüşe göre çocuklarla konuşmaktan keyif alıyorlardı. Çocuklar hiç karşılık vermedi ama belki de bu yüzden bunu yapmakta kendilerini rahat hissediyorlardı. Sonuç olarak hizmetkârlar şatoda çok daha istekli bir şekilde dolaşmaya başladılar.

Birbirlerine gülümseyip konuşuyor, Emric ile daha iyi iletişim kuruyor hatta yönetici çifti selamlıyorlardı. Malloron için büyük bir değişim olmuştu ve bir anda evinin tamamen değiştiğini ve değişmeyen tek şeyin Amara olduğunu hissetmişti. O yatağında ve yanında olduğu sürece, evi istedikleri her şey olabilirdi.

Toplantı odalarından birinin önünde durdu. Amara'ya "Hazır mısın?" diye sordu.

Çocuklara dışarıda kalmalarını söylemek için diz çöktü ve sonra ayağa kalkıp başıyla onayladı.

Malloron kapıyı açtı ve içeri girdi.

"Selamlar, kardeşim." Elion'un sesi umut doluydu ama Malloron bunu duymazdan geldi. Amara'nın yanında gerildiğini hissetti.

Elion'un yanında müstakbel eşi Kyus ve onun hizmetçi kızı duruyordu. Kyus onu son gördüğünden beri biraz dağınık görünüyordu; gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve her zaman canlı olan kızıl saçları biraz sönüktü.

"Amara!" Kyus haykırdı. "Seni görmek çok güzel..." Durakladı, gözlerine bir ışıltı girdi ve bir sırıtışı bastırarak Amara'ya dikkatle baktı. "Majesteleri."

Amara güldü. "Buna hala alışmaya çalışıyorum. Burada olduğunu hiç bilmiyordum! Ne zamandır buradasın?"

Kyus, Malloron'a bakarak, "Bir süre," dedi ve bunu söylediğinde odadaki hava duruldu. Amara sustu ve Malloron işleri yoluna zamanının geldiğine karar verdi. Kapının hemen önünde duran yardımcısına başıyla işaret etti ve adam talimatlara uyarak oradan uzaklaştı.

"Sana yardımcı olabileceğimiz bir şey var mı kardeşim?" dedi Elion endişeyle. "Beni affetmiş olmanıza rağmen müstakbel eşimin kaleden ayrılmasına henüz izin vermediniz."

Sözleri Malloron'un içinde bir öfke dalgası yarattı ama Amara'nın ondan makul davranmasını bekleyeceğini bildiği için öfkesini ve Onun üzüleceğini bildiği için elinden geleni yapmaya karar verdi. Malloron, "Müstakbel eşiniz kraliyet ailesine karşı görevlerini henüz tamamlamadı," diye yorum yaptı.

Kyus, "Seninle denemek için hazır bir iksirimiz vardı," diye . "Daha fazlasını istemediğini söylemiştin."

Malloron başını salladı. "Başka işime yaramadı." O iksiri kullanmadığı için memnundu. Amara kendini sıkıntılı ve üzgün hissettiğinde, bu bağın en kötü deneyimiydi, ama şimdi üzgün olduğunda bile kendini inkar edemeyeceği bir .

Kyus gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim, Majesteleri."

Kapı açıldı ve Malloron döndüğünde Shinno'nun iki savaşçısının eşliğinde içeri girdiğini gördü. Durdu ve odadaki herkesi sanki onayını alması gerekiyormuş gibi değerlendirdi. İlginçtir ki, onun Malloron'a dönmeden önce gözlerini hizmetçi kızıdan ayırmadı. "Bir saat içinde ayrılıyorum Kral Malloron," dedi ciddiyetle. "Umarım burada bulunmamı isteyerek anlaşılmamızı yerine getirmiş oluyorsunuzdur."

Malloron başını salladı. ". " Kyus'u işaret etti. "İşte senin Omega'n."

Herkes Kyus'a baktı ve soluklar havada uçtu.

Amara nefes gözlerini Malloron'a çevirdi. Malloron aralarındaki bağı saran dehşeti hissedebiliyordu ama Amara hiçbir şey söylemedi ve Malloron da ona bakmadı.

Elion oturduğu yerden fırladı. "Ne?" Kyus'un yanında durdu. "Ne diyorsun Malloron?" dedi biraz sertçe.

Kyus'un ilk kez nutku tutulmuş gibiydi. Sustu ve bir elini göğsüne koyarak küçük bir adım geri çekildi. Geniş gözleri shinno ve Malloron arasında gidip gelirken, yüzüne inançsızlık yayılıyordu.

Hizmetçi kız elbisesini tuttu, yüzü dehşetin resmiydi. "Hayır!" Malloron'un onun konuştuğunu duyduğu en yüksek ses tonuydu.

Shinno şaşırtıcı bir şekilde önce hiçbir şey söylemedi, sonra Malloron'a baktı. "Emin misin?"

Malloron kaşlarını çatı. "Onun bir Omega olduğunu kesinlikle biliyorum. Bir tane istiyordun, işte orada. Onu alabilirsin."

"!" diye haykırdı Elion. Malloon'a döndü. "Beni cezalandırmak istediğini biliyorum ama bunu yapmanın yolu bu değil Malloron."

"Bu seni cezalandırmakla ilgili değil, sen affedildin."

"Tabii ki bu cezalandırmayla ilgili," diye tersledi Elion. "O benim gelecekteki karım. Onu da almanıza izin vermeyeceğim."

Malloron ona, "Ben ne ona izin vereceksin," diye bağırdı. "Kraliçe sana karşı hoşgörölü davrandı diye sana karşı herhangi bir bağlılığım olduğu anlamına gelmez."

"O bir Omega değil! Yanılıyorsunuz."

Malloron sakince, "Öyle," dedi. "Seni hedef aldı, Elion. Seninle birlikte olmasının tek sebebi, gönderildiği işgüzar görev her neyse onun üzerinde çalışırken seni kandırmak. Sana sadık değil."

Elion'un sertleşmiş yüz ifadesine belirsizlik girmişti ve Kyus'a baktı. "Önemli değil," dedi ama sesi eskisi kadar sert çıkmıyordu.

Malloron hiddetle, "Buna engel olma kardeşim," dedi. "Onu sevmiyorsun. Onu hiç sevmedin, tek önemsendiğin şey

Seni hiç istemeyen beta kadın. Eğer bu kadını bir anlaşmanın parçası olarak shinno'ya verirsem, bu seni etkilemez. Etkiliyormuş gibi davranma."

Elion'un yüzü düştü ve Kyus bir adım öne çıktı. "Anlıyorum, efendim. Majesteleri," dedi, gözleri yaşlarla dolarken sesi titriyordu. "Gitmeye hazırım."

"Hayır." Hem hizmetçi kız hem de Elion aynı anda konuştu ama Elion hemen kızın yanına koştu.

"Doğruyu söylüyor Elion," dedi Kyus, onun bir şey söylemesine fırsat vermeden. "Ben bir Omega'yım. Seninle birlikte sahte bir

bahaneler." Elion onun ellerini tuttu ama o kendini sallayarak kurtardı. "Seni kandırdığım için özür dilerim. BEN-BEN-BEN..."

Elion'un yüzü . "Yani beni sevmiyor musun?"

"Elbette biliyorum." Kyus'un sesi kesildi ve Elion'un yanağını okşamak için uzandı. "Seninle evlenmek hiçbir görevin parçası değildi. Ama gittiğim için mutluyum çünkü senin aynı şekilde hissetmediğini biliyorum."

Elion itiraz etmeye başladı ama Kyus başını salladı.

"Kardeşin haklı. Beni ona verdiği kadar önemsemiyorsun. Ben sonradan aklına gelen, gurur duyduğunu iddia ettiğin bir şeyim çünkü Belki de iyi görünüyorum ve Lands'te bir statüm var. Ama gerçekten umurunda değil."

"" diye ısırdı Elion şiddetle. Kızın ellerini tekrar kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Biliyorum Kyus. Yanlış anladın."

"Öyle bir şey yok," diye gülümsedi Kyus, gözlerinden yaşlar süzülürken. "Hiçbir Alfa nişanlısına karşı hisleri konusunda bir kez bile yanlış anlaşılmamıştır."

Elion'un yüzü düştü ve sessizlik oldu.

Amara Malloron'un yanında sessizce ağlıyordu ve Malloron onu kendine çekmemek için tüm gücünü harcadı. Büyük olasılıkla bunun için ondan nefret ediyordu ama bir şey yoktu. Shinno bir Omega istemişti ve da ona verebileceği tek kişiydi.

Elion'un yüzü sertleşti ve shinno'ya döndü. "Sen alamazsın onu.

" "Ama beni alabilirsin." Hizmetçi kız bir adım öne çıktı.

Kyus'un nefesi kesildi. "Shaya, hayır!"

Shaya onu görmezden geldi. "Ben de bir Omega'yım."

Malloron'u bir şaşkınlık kapladı. Etrafını saran

Bunca zamandır Omegalar mı? Bu Anneler Alfaları gerçekten aptal yerine koyuyorlardı.

"Hayır! Hayır, hayır, ," diye haykırdı Kyus. Malloron'a döndü. "Yalan söylüyor," dedi aceleyle. "O bir Omega değil."

Malloron kıza yakından baktı; gerçekten de ufak tefekti, Amara'dan biraz daha az kıvrımlıydı ama hizmetçi kıyafetleri içinde bunu görmek zordu. Ayrıca çok güzeldi ama bakmasaydı fark edeceği bir şey değildi. Bir Omega olabilirdi. Ya da sadece ufak tefek, yakışıklı bir Beta olabilirdi.

Kyus, "Gitmeye hazırım," diye ısrar etti.

"Kys," dedi Elion nazikçe. "Bize çok iyi hizmet etti. Eğer gerçekten bir Omega ise, bırak bu seçimi o yapsın. Senin için başka bir hizmetçi bulabiliriz."

"O benim değil!" Kys tersledi.

Oda bir kez daha sessizleşti ve Malloron aniden benzerliği fark etti. Tenleri kahverenginin farklı tonlarındaydı - Kys'un ki zengin bir tarçın rengiydi, Shaya ise yaklaşık iki ton daha açık ve krem rengiydi ama koyu kahverengi gözleri ve biçimli ağızları neredeyse aynıydı. Shaya genç görünüyordu; yirmili yaşlarının başında ya da onlu yaşlarının sonunda, Kys ise daha yaşlıydı ama annesi olacak kadar değil.

"Siz kardeşsiniz," diye onayladı Malloron.

"O benim bu topraklardaki tek ailem Majesteleri," dedi Kys umutsuzca, Elion'un tutuşuna karşı mücadele ederek. "O diğer Omegalar gibi değil. Yerleşkede satın alınmadı ve eğitilmedi. Kendini bile engelleyemiyor. Lütfen onu göndermeyin. Ben . Söz veriyorum, gitmekten gurur duyuyorum."

Shinno ilk kez konuşarak, "Bu beni memnun etti," dedi.

Kys'u seçim olarak sorguladığından beri. Shaya'yı işaret ederek adamlarına "Onu tekneye götürün," diye emretti.

"Hayır!" Adamlar kız kardeşine doğru gelirken Kys çılgınlık attı. Elion ona doğru koşmasını engellemek zorunda .

"Onu oraya sürüklemene gerek yok," dedi Amara sertçe, bir adım öne çıkarak. "O gitmek istiyor. Bırakın yürüsün."

Shinno başını eğdi ve kızın yanında duran savaşçılarına birkaç kelime söyledi.

Kız Amara'ya baktı ve teşekkür ederek başını salladı, sonra Kys'a döndü. "Bunca zaman bana baktın Ky," dedi nazikçe, "ve bana çok şey öğrettin." Elion'u işaret etti. "Onu seviyorsun. Bu yüzden izin ver Bu senin için. Lütfen."

Kys gözyaşlarına boğuldu ve sözleri anlaşılamadı.

Shaya yavaşça döndü ve kapıya doğru yöneldi, çıkarken shinno'nun yanından geçti.

Malloron'un onu izleme şekli ilgisini çekmişti. Sanki kız onu büyülüyordu ama daha önce bir Omega'nın huzurunda bulunmamış gibi değildi.

Onlar çıkarken shinno Kys'a döndü. "Onda Omega kokusu yok. Neden?"

Kyus'un hıçkırıklarını kontrol etmesi birkaç dakika sürdü. Ağlarken tüm vücudu titriyordu ve Malloron Amara'nın elini ağzına bastırdığını gördü.

"Neden hiç kokusu yok?" diye tekrarladı shinno.

"O... engellenmiş durumda," diye söylendi Kyus. "Onu ben de engelledim... ama bu... geçecek."

"Omega kokusunu ve dürtülerini bastırmak için büyü kullanıldı," diye açıkladı Amara, sesi kendi gözyaşlarının tehdidiyle kalınlaşmış olsa da. "Ama etkisi geçecek."

"Ne kadar süre sonra?" diye sordu shinno.

"Üç ay," diye yanıtladı Kyus. Gözleri Amara'ya kaydı ve acıyla doldu. "Üç ay içinde tamamen savunmasız olacak Amara. O bizim gibi değil. O..." Kyus bir nefes aldı ve dudaklarını birbirine bastırdı, düşünceler açıkça zihninde yarışıyordu.

Shinno Malloron'a döndü, yüzünde son derece kendini beğenmiş bir ifade vardı. "Anlaşmamızın sana düşen kısmını yerine getirdiğin için çok ama çok memnunum."

Malloron başını salladı. "Buna sevindim. Sizi için limana geleceğim."

Amara öne çıkarak, "Lütfen bekleyin," dedi.

Malloron gerildi ama kadın bir elini onun göğsüne koydu.

"Malloron'a karışmayacağıma söz verdim," dedi shinno'ya, "ama lütfen, bilmek zorundayım. Onunla ne yapmayı planlıyorsun?"

Shinno başını kaldırıp ona baktı ve bir süre sessiz kaldı. "O bir hediye olacak," dedi açıkça. Başını Malloron'a doğru eğerek oradan ayrıldı.

Malloron sonunda Amara'ya döndü. Amara ona baktı, gözleri yaşlarla ve teslimiyetle doluydu. Aralarındaki bağ kederle dolup taşmıştı ama Malloron onun kendisini anladığını hissedebiliyordu. "Lütfen bir daha böyle bir şey yapma Malloron," diye fısıldadı. "Lütfen."

Malloron başını salladı ve onu kollarının arasına aldı. Aslında kızın kız kardeşi adına gitmeyi seçmesi onu şok etmişti. Bu ona hiç mantıklı gelmemişti. Bir insan eşi olmayan biri için neden böyle bir şey yapsındı ki?

Kyus göz ucuyla kendini Elion'dan ayırdı. "Senden nefret ediyorum," diye hırladı. "Bunun olmasına neden izin verdin?"

Elion rahatsız bir şekilde onun bakışlarını tuttu. "Kyus-"

"O benim kız *kardeşim*," diye tersledi. "Ve kendini koruyamaz. Neden gitmeme izin vermedin? Zaten beni sevmiyorsun ve en azından ben

o. O bir bebek!"

"Seni seviyorum Kyus," dedi Elion kararlılıkla. "Seni seviyorum. Kalmak istememin sebebi sensin-"

"Beni sevmiyorsun!" diye bağırdı. "Sen ölü, mükemmel Beta'nı seviyorsun! Ve beni kız kardeşimi o vahşilere kurban etmeye zorlayan bir adamla asla evlenmeyeceğim." Bununla birlikte, hışım la odadan çıktı.

Amara Malloron'dan uzaklaştı. "Onunla konuşmama izin ver," dedi ama Malloron onu tuttu. Amara'nın, az önce böyle bir duruma zorladığı duygusal bir Omega'nın peşinden koşmasını istemiyordu. Kimsenin onu kendisine karşı kışkırtma şansı olmayacaktı.

"Malloron," dedi Amara. "O benim arkadaşım. Bırak onu sakinleştireyim. Sizinle odalarımızda buluşuruz."

"Hayır," diye karar verdi. "Ben de seninle geleceğim."

"Bence kardeşinle konuşmalısın," dedi sesini alçaltarak. Malloron yüzünü buruşturdu ve Elion'a baktı. Bir sandalyenin üzerinde oturuyordu, dirseklerini dizlerine dayamış, kenetlenmiş ellerine bakıyordu.

"Neden?" "O üzgün."

"Yani?"

Amara ona gülümsedi ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Bunu benim için yap.

Lütfen. Bırak seninle konuşsun, bir şey söylemek zorunda değilsin."

Malloron oflayıp pufladı, içinde patlamaya hazır bir tedirginlik vardı.

"Lütfen." Amara gözlerini kırıştırtarak ona baktı ve kendini rahatlatırken buldu. "Benim için."

"İyi," diye mırıldandı.

Kadın sırtıttı, onu öptü, sonra odadan dışarı fırladı, o da kardeşine döndü. İç çekerek onun yanına oturdu. Omega'sı için yaptığı şeyler.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MALLORON

Düğün çok güzeldi. Hiçbir masraftan kaçınılmadığı için de çok anlamlıydı.

Amara her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlamak ve hazırlamak için üç ay harcadı, hatta Malloron'dan düğün portrelerini ve önceki kraliyet düğünlerinin belgelerini isteyecek kadar ileri gitti, böylece her şeyi geleneklere uygun hale getirebilecekti.

Malloron onun Vizant geleneklerini sürdürme arzusundan etkilenmişti ama bunun kendisi için önemli olduğunu anladığı için de memnun ve minnettardı. Yeni bir hayat, yeni bir toprak, yeni bir aile yaratarak geçmiş zamanların Vizant beklentilerini birçok yönden bir kenara atıyor olsalar da, Malloron onun soyunun her ikisinin de gurur duyabileceği bir şey olmasını istediğini anlamıştı. Çok eski zamanlarda Batı Topraklarını yöneten bir Alfa kral ve Omega kraliçesi olduğunu keşfettiler. O kadar uzun zaman önceydi ki Yönetimleri hakkında çok az belge vardı, ancak iki şey açıktı; her ikisinin de yönetim sorumlulukları vardı ve Visant adı altında hüküm sürüyorlardı.

Törenin, tanınmayacak şekilde dekore edilmiş olan canlı ve bereketli bahçelerde yapılması konusunda ısrar etmiş ve onebris çocuklarının her birine küçük takımlar ve elbiseler giydirmişti. Malloron onları gerçekten görene kadar bu fikrin saçma olduğunu düşünmüştü. Gerçekten de zarif görünüyorlardı ve buraya ait gibiydiler.

Amara onun takım elbisesini seçmiş ve geçmişte popüler olan geleneksel bir takım olduğunu iddia . Malloron bunun nasıl olabileceğini anlayamadı. Olmaması gereken yerlerde dardı ve boynunda tuhaf bir yaka vardı, yoldan çekilmeye çalışmak için sürekli kurcalıyordu; ancak kendini gördüğünde, kesimin en iyi özelliklerinden bazılarını geliştirdiğini kabul etmek zorunda kaldı.

Kraliyet cübbesi, tacı ve asasıyla birlikte düğün için uygun bir şekilde hazırlanmıştı.

Bahçeyi dolduran insan sayısını ve konukları görünce şok oldu. Elbette ekibi, Orlee Ana ve bazı yöneticilerin yanı İmparator Drocco, ikiz Alfa yeğenleri ve iş yaptığı bazı tüccarlar da oradaydı. ilişkiler. Amara kesinlikle meşguldü. Elion ve Kyus yan yana oturuyordu ama ikisi de mutlu görünmüyordu. Aslında Kyus ağlamaklı görünüyordu. Açıkça görülüyor ki, onlarla işler düzelmemişti.

Bir tarafta Banon ve Emric duruyordu, ikisi de rahat ve memnun görünüyordu. Törenleri son derece özeldi, sadece Malloron ve Amara katılmıştı ama Emric'in tercihlerine son derece uygundu ve Malloron onları bu kadar mutlu görmekten çok etkilenmişti; daha önce hiçbir hizmetkârının yüzünde böyle bir ifadeye tanık olmadığını fark etmişti.

Sıkılmış ve biraz da sinirli görünen Drocco'ya doğru ilerledi ama Malloron yaklaşınca ayağa kalktı. "Tebrikler."

Malloron başını eğdi. "Düğünümüze geldiğiniz ve Cailyn'in Amara'ya yardım etmesine izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Reddedersen ne tür bir tedirginlik yaşayacağımı biliyor musun?" Drocco kaşlarını çatı. "İnan bana, bunu senin için yapmıyorum."

Malloron kıkırdadı. "O halde Cailyn'in Amara'nın ihtiyacı olduğunda gelip onu yatıştırmasına izin için teşekkürlerimi sunmama izin verin."

Drocco boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Tekrar söylüyorum, sadece sizin için değildi ama teşekkürlerinizi kabul ediyorum."

Malloron tereddüt etti. "Gerekmediği halde bana kalenizden bilgi verdiniz İmparator. Bunun için minnettarım."

"Biz müttefikiz," diye omuz silkti Drocco. "Ve birinin Omega'sına ihtiyaç duymanın çaresizliğinin farkındayım... eğer hatırlarsan."

Malloron gülümsedi. "Cailyn bir dahaki sefere ziyaret etmeye karar verdiğinde sizi davet etmek isterim."

Drocco kaşlarını çatı. "Ne için?"

"Müttefik olmamıza rağmen, ittifakımızdan daha fazla yararlanabileceğimizi düşünüyorum. Siz bana sık sık yardım ettiniz ama ben sizin için aynı şeyi yaptığımı düşünmüyorum. Buraya geldiğinizde size sunabileceğim bir şey olup olmadığını görmek isterim."

Drocco'nun kaşları çatıldı ve Malloron onun büyük ihtimalle şüphelendiğini biliyordu ama ittifakı ancak Drocco'nun Topraklarını ziyaret etmesini ve ilgilenmesini geliştirebilecekti. "Neden?"

"Aramızda gerçek bir ittifakın sadece Topraklarımıza , Omegalarımıza ve çocuklarımıza da fayda sağlayacağını düşünüyorum. Eninde sonunda büyüyecekler ve seyahat edip birbirlerini ziyaret etmek isteyecekler. Gerçek bir müttefikin Ülkesini ziyaret ettiklerini bilmek beni daha güvende hissettirecektir."

Drocco yavaşça başını salladı. "Anlaştık." Siyah gözleri kısıldı. "Ama sen güvenilir olduğunu göstermedin Malloron. Artık bir Omega'ya sahip olman sana güveneceğim anlamına gelmiyor."

"Anlıyorum. Bunun üzerinde çalışmayı hedefliyorum," dedi Malloron. "Güney Toprakları'nda bir shinno ile ittifakım var ve korkarım bu beni dürüst olmak istemesem bile. Senin için de aynı çabayı göstereceğim."

Drocco'nun bakışları keskinleşti. "Ne tür bir ittifak?"

"Onun kabilesine katıldım." "Hangi kabileye?"

"Nyek."

Drocco Malloron'a baktı, gözlerindeki şüphe şoka dönüştü. "Nyek Kabilesi'nin bir üyesi misin?"

"Onları tanıyor musun?"

Drocco sert bir sesle, "Adlarını duymuştum," diye mırıldandı.

Malloron başını salladı. "Yani, sana bir şey yapacağımı söylediğimde samimi olduğumu biliyorsun. deneyin."

Drocco'nun gözleri uzun bir süre bahçeyi taradı. "Şaşırdım böyle bir ittifak yaptınız. Onlara saygısızlık edersen Nyek Kabilesi seni öldürür." Malloron, "Öyle bir niyetim yok," diye karşılık verdi. "Ama senin yardımını kullanabilirim. Bu konuda yardım."

Drocco bahçeyi incelemeye devam etti ama bir görüyor gibi görünmüyordu. Sonunda bakışlarını Malloron'a çevirdi ve başını salladı. "Tamamdır."

Cailyn yaklaşp hazır olduklarını söylediğinde Malloron rahat bir nefes aldı.

Sunağın ortasındaki yerini aldığında boru sesi duyuldu ve Malloron kapıya doğru döndüğünde kendini en güzel manzaraya bakarken buldu.

Amara, cübbesinin rengiyle uyumlu, zengin çivit mavisi bir elbise giymeye karar verdi. Sade ve zarıftı, kıvrımlarını, özellikle de karnındakini çok güzel gösteriyordu. Saçları kıvrılmış ve , dallarının kulaklarının etrafından aşağıya inmesine izin veriyordu. Başının üzerinde parıldayan

Onu özellikle çıplakken görmeyi seviyordu ve ona bakarken gözleri kendi neşesiyle parlıyordu.

Ona doğru adım attı, onebris-çocukların en küçüğü ve en itaatsizi, ellerini tutarken yanında sallanıyordu. Ama gözleri onunkilerden ayrılmadı.

Kız geldiğinde onu kollarının arasına aldı, böyle bir güzelliğin kendisine ait olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu ama sahiplenmek isteyeceği başka kimse olmadığını da biliyordu.

"Seni seviyorum bukalemun," diye mırıldandı ve diğer her şeyi unutmamasına izin verdi.

"Biliyorum," diye gülümsedi. "Ben de seni seviyorum."

Düğünün kendisi sorunsuz geçti ve Malloron düğünün tüm Eiros Toprakları'na yayınlandığının farkındaydı. Her bir hükümdar hediyeler göndermiş ve hep birlikte o günün Eiros Ülkesi için ilk bayram olmasına karar vermişlerdi. Elbette vatandaşlar bundan büyük mutluluk duydular, ancak Malloron böyle bir günün Toprakların işleyişine zarar verebileceğini biliyordu. Eiros vatandaşları hâlâ eskisi gibiydi ve birçok ülkede suç hâlâ yaygındı. Kimsenin çalışmadığı bir gün olursa, kaos olabilirdi ve yöneticiler bunu arzu ettiklerini ifade ettiklerinde onlara bunu açıklamıştı. Bununla birlikte, alışılmadık derecede yüksek suç raporlarıyla başa çıkmak için bir planları olduğunu açıkladılar, ancak işler kontrolden çıkarsa yine de kendisine geleceğini biliyordu.

Emric kalabalığa Visant Kraliyet ailesi hakkında etkili bir konuşma yaptı ve onların Toprakların geri kalanıyla olan ilgisini ve önemini açıkladı. Malloron ve Amara yeminlerini ettikten sonra, onları gerçek eşler, bağlı eşler ve kral ve kraliçe ilan etti. Kalabalık bu duyguyu yankıladı, onayladı ve kale şehrinden gelen tezahüratlar uzaktan duyulabildi.

Malloron Amara'ya döndü ve onu kollarının arasına aldı. Etrafını saran büyüü kullanarak havada süzüldü ve Omega'sını da yanında taşıdı.

"Malloron," diye soludu Amara. "Nereye gidiyorsun?"

"Seninle biraz yalnız kalmak istiyorum," diye hırladı. "Çocuklar yok, Anneler ya da Omega kardeşler yok, Emric yok; ikimizden başka kimse yok."

Amara başını arkaya atıp kakhaha attı ve bu ses kalbinin yerinden fırlamasına neden oldu.

"Sen zaman bencil oldun Malloron," dedi kollarını onun boynuna dolayarak ve alnını onunkine bastırarak.

"Ve bunun için özür dilemiyorum," diye gürleyerek onu öpmek için eğildi. "Ama misafirlerimize ne söyleyeceğiz?" dedi dudaklarına karşı.

"Onlar bizi tebrik etmek için bekliyor."

"Onlara krallığımızı görmeye gittiğimizi söyleyeceğiz." Dilini kızın ağzına soktu ve kızın gönülsüz itirazları öpücüğünün aciliyeti içinde .

Topraklarının üzerinde süzöldüler, Malloron daha önce bir kez yaptığı gibi Amara'yı kollarında taşıyordu ama o zaman Amara kördü ve Malloron paniklemişti ve kanaması vardı. Bu sefer her şey mükemmeldi ve ikizler gelmeden önce istediği son şey geniş Topraklarını görmektir güzel kraliçesini kucaklarken; onun büyüleyici mavi gözleri her zamanki gibi onun üzerindeydi.

OceanofPDF.com

EPİLOG

MALLORON

Malloron son zevk odasının da kapanışını izledi. Garip bir şekilde, rahatlamamanın arasında bir parça üzüntü hissetti.

Amara'nın zevk odalarının devam etmesinden, özellikle de zapt edilenlerin tedarik edilme şeklinden memnun olmayacağını her zaman biliyordu ama ne kadar çirkin olduğunu düşünse de, bu onun hem bir kraliyet mensubu olarak hem de Batı Toprakları'ndaki ilk başarısıydı. Bu onun tanındığı ve hatta bazıları tarafından övüldüğü ilk şeydi ve itibarının büyük bir kısmı odaların başarısına bağlıydı.

Ama itiraf etmeliydi ki kapalı olmaları onu rahatlatmıştı. Amara'yla aralarındaki her gerçek tartışmanın merkezinde onlar vardı ve Amara'nın gözlerinin hararetle parlaması ne kadar hoşuna gitse de, zevk odaları onu tiksindiriyordu; bunu bağda hissediyordu ve aralarındaki birçok anı bozmuştu.

Sadece zevk odalarının parayı kazandıracak bir çözüm bulmaya değil, aynı zamanda kısıtlananlarla ilgili bir şeyler bulmaya da koyulmuştu. Esasen onlar programlanmış hizmetkârlar ya da kölelerdi; artık kendi özgür iradelerine sahip değillerdi ve onları özgür bırakmak bir seçenek değildi.

O ve Amara bu konuyu yıllarca tartışmış, olası seçenekleri araştırmış, uzmanlarla ve müttefikleriyle konuşmuş ve ancak geçtiğimiz yıl birkaç seçeneğe indirgemişlerdi.

"Teşekkür ," dedi Amara kollarını onun gövdesine dolayarak. "Bunu benim için yaptığını biliyorum ve bunu çok takdir ediyorum."

Onun alnından öptü ve bir kolunu küçük bedenine doladı. "Bunu sadece senin için yapmıyorum," diye onayladı. "Bunu oğullarımız için de yapıyorum," diyerek dört aylık hamile karnına dikkatle baktı. "Ve kızımız için."

Amara ona sıırıttı. "Sanırım bu sefer de bir kız olacak." "Bunu öğrenmek bizim için çok kolay Amara," dedi alaycı bir ifadeyle. Gerçi onlar Üç oğlu ve iki hamileliği olan Amara, doğumdan önce çocuğun cinsiyetini asla bilmek istemedi. Bunun bir sürpriz olmasını istediğini iddia etti.

ve bunun önemli olmadığını, çünkü zaten tenebris-çocuklarından çok sayıda oğulları kızları olduğunu söyledi.

Amara kararlılıkla başını salladı. "Geleneği bozamayız," sırtıttı. Onu bir zamanlar coşku çılgınlıkları, et tokatları ve acı iniltileriyle noktalanan boş odadan çekip çıkararak kalenin daha hoş kısımlarına götürdü.

Geçtiğimiz altı yıl içinde tenebris-çocukların normal yaşlanmadıkları anlaşıldı. Carilla onları yakından inceledi ve yaşlanmakta olduklarını ama bunun son derece yavaş olduğunu tespit etti. Artık tenebris vücutlarında kullanıldığından, eskisi kadar hızlı yaşlanamıyorlardı, bu da yaşlanmaları için onlarca yıl geçmesi gerektiği anlamına geliyordu. Tenebris'ten Malloron yaşlı bir adam olacaktı ve kendileri de yetişkinliğe yeni ulaşıyor olacaktı.

Malloron hem hareket kabiliyeti hem de akıl sağlığıyla uzun bir hayat yaşayacağı anlamına geldiği için memnundu ama elbette Amara bundan biraz rahatsız olmuştu. Yuvalarında birkaç gün geçirerek bunun sonuçlarını tartıştılar ama tenebrisi çocuklardan çıkarmadan yapılabilecek başka bir şey yoktu. Ve bir kez çıkarıldığında, daha önce olduğu gibi davranacağının garantisi yoktu. Bu yüzden yapabilecekleri tek şey çocukları incelemeye devam etti ve Malloron'un hayatından en iyi şekilde yararlanmasını amaçladı. Malloron bundan memnundu, çünkü isteyebileceği veya ihtiyaç duyabileceği her şeye sahipti, ancak ikizler doğduktan sonra Amara ona çocuklar yaşlandığında artık tenebris olmayacağını belirtti. Eğer kullanmayı seçerlerse, oğulları da diğer tüm Yetenek yaratıcıları gibi deliliğe maruz kalacaktı ve bu onu biraz rahatsız etti. Herhangi bir Vizant Kralının Yetenek olmadan nasıl etkili bir şekilde yönetebileceğini göremiyordu. Bu mümkün değildi. Yıllar geçtikçe, Topraklar'da Yetenek-zanaatkârları yeniden çoğalmaya başlamıştı. Kendisi başa geçmeden önce olduğu kadar yaygın değillerdi ama öyle olabilirlerdi. Eğer büyüye erişemezlerse oğullarından biri nasıl hüküm sürecekti?

Amara onun kadar endişeli değildi ama Topraklar'da Yetenek'i kullanmayı çok küçük yaşta öğrenecek çocuklar için endişeleniyordu. Tüm bağlantılarını, müttefiklerini ve Carilla gibi potansiyel olarak bir çözüm sağlayabilecek uzmanları kullanarak bir plan yapmaya çalışıyordu. Ancak Malloron, artık Vizant krallarının yönetimlerini destekleyecek tenebrislere sahip olamayacakları düşüncesiyle uyumakta zorlandığını fark etti. Ne zaman ki

gençken, bu endişe babası için bir numaralı öncelikti ve bu yüzden

onu çok güçlü bir şekilde eğitmişti. Bu içinden çıkılması zor bir düşünce kalıbıydı, özellikle de ikizlerde kendini bu kadar net görebiliyorsa. Kendisine neredeyse tıpatıp benziyorlardı; siyah saçları, kahverengi gözleri, çarpıcı Visant özellikleri. Hiçbir şey yapmadan duramazdı. Bu yüzden birkaç haftalık endişenin ardından bir müttefikle temasa geçmeye karar verdi.

"Malloron," diye selamladı İmparator Drocco. "Cailyn ve benim gelecek haftaya kadar doğmayacağımızı sanıyordum."

"Değilsin, sadece sana bir sorum var."

"Evet?"

"Kız kardeşimin ikizleri nasıl? Düğünde onlarla pek konuşmadım... Neden geldiklerinden bile emin değilim. Eminim en sevdikleri aile üyesi ben değilimdir."

Drocco'nun kaşları kalktı. "İyi gidiyorlar," diye yavaşça cevap verdi. "Onlar Lox'un ayrılmaz bir parçası ve burada mutlu görünüyorlar. Düğüne geldiler çünkü kardeşiniz onlarla temasa geçti."

Malloron gerildi. "Kardeşim mi? "Evet, düğünde olan."

Elion. "Başka aile üyeleriyle temas halinde olup olmadıklarını biliyor musunuz?"

"Evet. Aileleri tarafından düzenli olarak ziyaret ediliyorlar," diye omuz silkti Drocco. "Bu konuda daha fazla bilgim yok."

Malloron başını salladı. "İkizler olarak büyüünün onları nasıl etkilediği hakkında seninle hiç konuştular mı?"

Drocco uzun bir süre ona baktı. "Kendi ikizlerin mi soruyorsun?"

Malloron başını salladı. "Diğer Yetenek-zanaatkârlarının çoğu gibi delirme olasılıklarını bilmek istiyorum."

Drocco bir nefes aldı. "Anladığım kadarıyla korunuyorlar. İmkânsız değil, ancak yapılarında diğer Yetenek-zanaatkârları kadar erken delirmelerini olası kılmayan unsurlar var."

"Ne demek istiyorsun, onları koruyan nedir?"

"Yeğenlerinle tanıştığımda, güçlü bir yetenekleri olduğunu söylediler. Kendi başlarına zanaatkârlar, ancak birlikte diğer Yetenek-zanaatkârlarının çoğundan daha güçlüler, özellikle de sizin gelenlerden. Şimdi, onların gerçek Alfalar olmadıklarını varsayıyorum, ama oğullarınız olacak. Bu nedenle, delirmeden önce yaşlanacaklarından şüpheleniyorum."

Malloron başını salladı ve rahatlayarak nefes verdi. "Teşekkür ederim. Emin değilim.

Amara reşit olduklarında onlara büyü öğretmemi onaylayacaktır, ancak bunu yaparsam onları deliliğe mahkum etmeyeceğimi bilmek güzel. benim yaşıma gelmeden önce."

Drocco yüzünü buruşturdu. "Büyü hakkında ne hissettiğimi biliyorsun." Malloron sırttı. "Gerçekten de öyle."

ve geçit kapandıktan sonra Malloron pencereye giderek oğullarının oyununu izledi ve seçenekleri olduğu için minnettar oldu. Sadece altı yaşındaydılar ama sadece biri hükmedebilecekti ve bu zor bir seçim olacaktı çünkü şu anda ikisi de neredeyse her konuda eşit durumdaydı. Belki de Yetenek'i öğrenirlerse

Kimin daha uygun olduğu netleşti ama Amara'nın böyle bir ayrımdan memnun biliyordu.

Bahçede tökezlemelerini izledi, bir zamanlar kendi kardeşleri tarafından hareketsiz bırakıldığı aynı alanda oynuyor olmaları içini garip bir hisle kapladı. Onun çocuklarından farkı, birbirlerinden ayrılmamaları ve son derece yaramaz olmalarıydı.

Aniden Zannox bağırdı ve Malloron aniden oyun oynamadıklarını, kavga ettiklerini fark etti.

Sihrini kullanarak havaya yükseldi ve bakıcıları onları ayırmaya çalışırken pencereden onlara doğru süzüldü.

"Dur!" diye emretti.

Bakıcı geri çekildi ama çocuklar onu dinlemek yerine birbirlerine meşguldü, bu yüzden onları ayırmak için büyü kullandı. "Dedim ki Dur!"

Lok suratını asarken Zannox ağlamaya başladı, gözlerinde yaşlar vardı. Lok genellikle ciddiye Zannox daha şakacıydı.

"Ne kavga ediyorsunuz?" Malloron böğürdü. "Sen Dövüş!"

Annemin diğer çocukları bizi sevdiğinden çok sevdiğini söyledi," diye başladı Lok.

"Ben söylemedim," diye dudak büktü Zannox. "Sadece onları bizi sevdiğinden daha uzun süredir sevdiğini söyledim." İri kahverengi gözlerini Malloron'a çevirdi. "Bu doğru, değil mi baba? Onlar bizden daha yaşlı, değil mi?"

Malloron'un öfkesi azaldı ve büyüü yavaşça serbest bıraktı.

Çimlerin üzerine diz çöktü ve onları yanına çağırdı.

Çocuklar kollarına koşarken, "Annem onebris-çocuklarını sizi sevdiğinden daha fazla sevmiyor," dedi.

"Gördün mü!" Lok, Zannox'a bağırdı.

Malloron, "Seni ilk olarak karnında büyürken tanıdı," diye açıkladı. "Ama durum böyle olsa bile, daha büyük doğmuş olmanız daha çok sevildiğiniz anlamına gelmez." Zihni kardeşlerine ve Elion'a geri döndü. "Siz kardeşsiniz. Sen en büyüklerisin ve senden küçük bir erkek kardeşin ve yolda olan bir kız kardeşin var. Kardeşlerinizle kavga etmezsiniz."

Her iki çocuk da azarlandıkları için perişan bir halde başlarını salladılar.

"Diğer çocuklar da bizim kardeşlerimiz mi?" Lok sordu. "Evet."

"Bizimle oynamıyorlar," dedi Zannox, koyu renk bukleleri başını sallarken. "Deniyoruz, deniyoruz ama oynamıyorlar. Sadece bizi takip ediyorlar."

"Nasıl yapılacağını bilmiyorlar," dedi Malloron nazikçe. "Bu yüzden sizi izlemekten hoşlanıyorlar. Ama onlar bizi koruyor, biz de onları korumalıyız. Bu da hiçbirimizin kavga etmemesi anlamına geliyor."

İki çocuk da tekrar başını salladı.

"Adının ne anlama geldiğini biliyor musun Zannox?"

Başını salladı, bukleleri başının üstünde uçuşuyordu. "Peki senin adın Lokllaron mu?"

Lok da başını salladı.

"Farklı kültürlerde onur anlamına gelirler. Nyek Kabilesi'nin kültürü onurlu davranmaktır," dedi Zannox'a işaret ederek, "ve Lox'un kültürü -Onurlu yaşamak için," dedi Lok'a. "Ve senden bu sözünü tutmanı bekliyorum."

"Bu ne anlama geliyor?" Lok nefes aldı.

Malloron, "Zamanla öğreneceksin ama şu anda bu, kardeşini ne derse desin seveceğin anlamına geliyor," diye yanıtladı. "Ve bu, kardeşine yalan söylemediğinden emin olacağın anlamına geliyor," diye ekledi Zannox'a.

"Evet, baba," dedi ikisi de, neredeyse hep bir ağızdan.

Çocuklar birbirlerine bakıp sırttılar. Zannox Lok'un elinden tutarak onu Malloron'dan uzaklaştırıp bahçeye çekti ve gözlerini silerken kıkırdadı.

"Buna tanık olmak ilginçti."

Malloron döndüğünde Amara'nın bir ağaç kamyonu yaslanmış, sırttığını gördü. "Çok anlayışlı," diye düşündü.

Malloron ona doğru yürürken kaşlarını çatdı, ellerini tekrar onun üzerinde hissetmek için sabırsızlanıyordu. "Beni bu duruma sen soktun. Onlara Kadim Dil'den kelimeler söylemek istedim."

"Çocuklarıma bir büyü'nün adını vermeyeceğim Malloron." "Ben de bu konuda rahattım," dedi sinirli bir şekilde.

"İsimlerinin diğer Alfalarla olan kardeşliğinizi hatırlatmasını istediğinizi sanıyordum?"

"O zamanlar iyi bir fikirdi ama şimdi bunu onlara gerçekten açıklamam gerekiyor... Onlara karşı benden daha iyisin."

Amara yanağını ona yasladı, aralarındaki bağ memnuniyetle gevşedi. "Sen mükemmelsin."

Malloron boğazının arkasından homurdandı ve ellerini kızın tuniğinin arkasına doğru kaydırды.

"Malloron," diye kaşlarını çatdı. "Çocukların ve bakıcılarının önünde olmaz."

Malloron çevrelerindeki büyüye doğrudan yatak odalarına bir geçit açması talimatını verdi ve onu çekerken tuniğini bedeninden ayırdı.

Ciyakladı ve etrafta çocuk olmadığından emin olmak için çılgınca etrafına bakındı.

"Onlara gitmelerini söyledim," dedi Malloron, aynı anda hem göğsünü hem de kıcını sıkarak.

Amara rahatlamış bir nefes verdi. "Artık onlarla tenebris aracılığıyla iletişim kurabildiğinizi unutmuşum."

Malloron homurdandı ve vücudunun kıvrımlarına ve tepelerine bakabilmek için onu döndürdü. Kahretsin, buna bayılıyordu. Her hamilelikte vücudu değişiyordu ama ona duyduğu hayranlık hiç azalmıyordu; bu oldukça Her bir değişimi ve bir Omega'nın vücudunun neler yapabileceğini görmek inanılmazdı. Burnunu kızın boynuna doğru indirdi ve meme uçlarını sıktı, memnuniyetle guruldarken elini kızın yuvarlak karnında gezdirdi.

Boynunu emdi, parmaklarını bacaklarının arasına daldırırken onu yuvalarına doğru çekti. Kadının iniltisi doğrudan adamın sikine vurdu ve adam tek eliyle soyunurken kadının klitorisile oynadı. Kısa süre sonra ikisi de çıplaktı ve yuvalarına düşüyorlardı, kadının kayganlığı adamın kaplı parmaklarından damlıyordu ve Kızın yumuşak, küçük elleri sikini okşarken içinden zevk kırıntıları akıyordu.

Kadının dizlerini aralayarak, amından yayılan ve tüm yuvayı sevdiği kokuyla dolduran zengin kokunun karmaşıklığı karşısında inledi. Sert meme uçlarını emmek ve yalamak, karnını öpmek ve kızına mırıldanmak için zaman ayırdı ve dolgun kışını sıkamak için ellerini uyluklarının arkasında gezdirdi.

Klitorisini yumuşak bir şekilde yalayan adam, dilinin üzerinde onun tadına bakarak inledi ve kız kendinden geçmiş bir şekilde kıvranıp kafa derisini tırmaladığında, siki beklentiyle damlıyordu.

Ayağa kalktı ve eliyle onun bileklerini sıktı.

"Bugün büyü yok mu?" diye nefes nefese kaldı.

"Hayır." Onun kendisine karşı eskiden olduğu gibi mücadele ettiğini hissetmek istiyordu. Ona gülümsedi ve daha fazla bekleyemeyerek içine girdi. Kadın onun etrafında kenetlendi ve adını haykırdı. Adam sabit, acımasız bir ritim tutturduğunda, kadın da onun için olduğu kadar istekli bir şekilde itişine itişiyile karşılık verdi. Burası onun eviydi, burası ailesinin temeliydi, çünkü Omega'sı olmadan gerçekten değerli bir şey olamazdı. Visant ismi tek başına bir şey ifade etmiyordu ve o da öyleydi - tek başına. ile

Amara'nın tüm dünyasının farklı olma ihtimali vardı ve de , çünkü tıpkı onun için doruğa ulaştığındaki ateşi ve mücadelesi gibi, çocukları, Toprakları ve onların Alfa/Omega bağlantısı.

Düğümünü içeri soktu ve amcığı onu sağarken inledi, içine dökülürken sıvısının her damlasını çekti, muhteşem vücudunun orgazmından titremesini ve bükülmesini izlerken doruk noktası arttı. Onu kollarının arasına alarak mırıldamaya başladı ve aralarındaki bağ sayesinde sevgisi ve memnuniyeti azaldı ve çoğaldı. "Hiç sanmıyorum ki Benim için güzel bir zaman olmayacak," diye mırıldandı.

"İyi," diye mırıldandı, başını kaldırıp ona gülümsedi, muhteşem gözleri onunkilere kilitlendi. "Çünkü bu gerçekten bukalemun olamayacağım anlamına geliyor"

Malloron da onunla birlikte kıkırdadı ve onları yan yatırdı. "Sen her zaman benim bukalemunum olacaksın, Amara." Sarıldıklarında dudakları onunkileri aradı. "Ve ben senin kralın ve Alfa'n olsam bile, her zaman sen hükmedeceksin.

Ben."

SON

Bu üçlemeyi beğendiyseniz ve henüz herhangi bir kitaba yorum bırakmadıysanız, [lütfen bunu yapmayı düşünün.](#)

Yorumunuz yeni okuyucuların kitabın kendilerine uygun olup olmadığına karar vermelerine yardımcı olacaktır. Yorumlar kitabın yayılmasına yardımcı olmak için çok önemlidir ve zaman ayırdığınız için gerçekten minnettar olurum :)

Peki sırada ne var?

Omega Efsanesi serisi Kardos ve Shaya'nın hikayesi ile devam ediyor!

Daha fazla bilgi için okumaya devam edin!

JOIN MY READER'S GROUP

Join my reader's group DARK HALOS

and get exclusive content!

Hidden Bonus Chapters

Deleted Scenes

Bonus Novellas

New release info

Giveaways

[BENİ İŞARETLE!](#)

OceanofPDF.com

İtaat Etmek İçin Sahip Olun

Onu elde etti - ve şimdi itaat etmeli

Alfa Prens

Vahşi kabile lideri Kardos için acımasızlık ve gelenekler bir yaşam biçimidir. Diğer prenslerden farklı olarak doğan Kardos, en iyisi olmak, yerini hak etmek ve değerini kanıtlamak için çabılıyor.

Ülkesinde yüz yıldan uzun süredir görülmeyen nadir bir Omega için pazarlık yaptıktan sonra, onu Yüksek Şef'e sunmaya ve hak ettiği takdiri kazanmaya heveslidir.

Büyüleyici bir güzelliğe sahip olması ya da tavırlarının onun kültürüne göre fazla yumuşak olması önemli değildir. Derinlerde bir yerde, onu kendine saklamak için güçlü bir arzunun yanması önemli değildir.

Kaderini kabul etmelidir - ve o da öyle yapmalıdır.

Omega Hediyesi

Hayatı boyunca korunmuş olan Omega Shaya, evinin bahçelerinde, kız kardeşinin korumasında ve hayatının sadeliğinde neşe buldu.

Ancak kız kardeşini kurtarma kararı onu aniden vahşi bir kabile savaşçısının bıraktığında, hayatın vahşi, acı verici ve karmaşık olabileceğini anlamaya başlar.

Yalnız ve kendini korumanın hiçbir yolu olmayan Shaya, anlamadığı bir kültürün sert muamelesinin üstesinden gelmeye kararlıdır, ancak kendini Alfa'nın baskınlığından etkilenirken bulduğunda, ona direnmenin bir yolunu bulmalıdır, böylece onu tamamen kırmaz; beden, zihin ve kalp.

İtaat Etmek İçin Sahip Olmak, bu çiftin hikâyesinin ilk kitabı olmakla birlikte Omega Efsanesi serisinin yedinci bölümüdür. Bu karanlık, buharlı, Omegaverse romantizmi. Cliff-hanger dahil. Barbar Alfa hayranları için

anti-kahramanlar, tatlı ama anlayışlı Omega kahramanları, epik fantastik dünyalar ve tutsak aşklar. Büyüülü bir karanlık türü keşfedin...

Own To Obey romantizm ve karanlık durumlar içerir. Bu hikayenin bazı yönleri bazı okuyucular için hassas olabilir. 18 yaş ve üzeri için

Kopyanızı alın!

OceanofPDF.com

Yazar Notu

Var olan bir dünyada yeni bir çiftle başlamak bir yazar için her zaman güvenli bir bahis değildir. Çiftin daha önceki herhangi bir çiftin kopyası olmasını istemezsiniz, ancak okuyuculara ilk tanıttığınız hikaye türünde bir tutarlılık olmasını istersiniz. Drocco ve Cailyn için ilk yazdığım hikayenin merkezinde büyü vardı - ne de olsa burası epik bir fantezi dünyası - ve bu Malloron ve Amara'nın yanı sıra Batı Toprakları ve Kral Malloron'un tarihi ile büyü daha fazla keşfedildi.

Bu çift Drocco ve Cailyn'den daha fazla acı çekti, yolculukları daha karmaşıktı ve özellikle Malloron olmak üzere kim olduklarını daha büyük ölçüde geliştirdiler ve değiştirdiler ve birçok farklı açıdan daha fazla zorluk yaşadılar. Ama onların hikayesini yazmanın her dakikasını sevdim, hatta ikisiyle de aklım başımda değilken bile lol. Bu kitapta yer alan karakterlerin Bu seferki çok farklıydı ve hem Malloron ve Amara'nın hikâyesine hem de dünyanın kendisine bir şeyler kattı ve onları yazmayı çok sevdim. Emric'ten Elion'a, Brecc'den tenebris-çocuklarına, Omega Efsanesi dünyasının bu kısmının daha canlı hale geldiğini hissediyorum ve kesinlikle özleyeceğim.

Bir kez daha, SON'u yazmak biraz şok ediciydi *sob* ama hala bir çift daha kaldığı ve dünyanın daha az sihir dolu ama daha çığ ve barbar olan yeni bir bölümünde zaman geçirebileceğim için mutluyum. Eğer Reign üçlemesini sevdiyseniz ya da sevmediyseniz bile, gelin ve bir sonraki çiftle bana katılın! Bakalım Kardos'u bu dünyadaki favori Alfa'nız yapabilecek miyim! :p

İlginçtir ki, bu üçlemeyi yazarken öğrendiğim tek şey, bu dünya için potansiyelin ne kadar büyük olduğudur, bu yüzden bu seriden hoşlanıyorsanız, [Dark Halo](#) olduğunuzdan emin olun, böylece tüm ekstralara ve bonuslara erişebilirsiniz.

Teşekkür

Okurlar; eğer bu kitaba ulaştıysanız, sanırım bir şeyleri doğru yapıyorum!
Bir kez daha, çalışmalarımı okuyan okuyucularım olduğu için kendimi şanslı hissediyorum.

Bu seri hakkında hevesli ve kariyerimi destekleyen bu kitapla, üçüncü
üçlememin tamamlanmasıyla, eğlendirmeye devam ettiğimi . Teşekkür ederim
ve umarım daha fazlası için buralarda olursunuz :)

Randie: Her zaman olduğu gibi, çalışmalarına ayırdığınız zaman ve
gösterdiğiniz ilgi olağanüstü ve harika tavsiyelerinizden, hikaye ve karakter
geliştirme gözünüzden çok faydalandım. Birlikte dokuz kitap üzerinde
çalıştık, şimdi dokuz! On numara için özel bir şeyler yapmalıyız :)

Margarita: Harika sohbetler ve tartışmalar için ve başka bir ses tahtasına
ihtiyacım olduğunda bu üçlemeyi anlamama yardımcı için teşekkür ederim.

Ben gerçekten

Çalışmalarımı ve kariyerimi desteklemek için yaptığınız ve yapmaya devam
ettiğiniz her şey için minnettarım ve tek umudum hikayelerimden ve sizinle
onlar hakkında sohbet etmekten keyif almaya devam etmeniz!

L: Umarım bu üçlemenin sonunu beğenmişsinizdir. Ara vermeye
ihtiyacım olduğunda benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim - çok
fazla sızlanmayı kaçırdın, o yüzden bunu telafi etmelisin. Bu senin
görevin. Bunun için hazır olduğunu biliyorum LOL! :D

Arkadaşlarıma ve aileme, ne yıldırı ama! Çok çok çok destekleyici olduğunuz ve
istemediğim halde beni zorladığınız için teşekkür ederim. Ben çok şanslıyım
İhtiyacım olduğunda beni koruyabilecek ve bana moral verebilecek harika
insanlarla çevriliyim. Seni çok seviyorum x

Zoey Ellis Hakkında

Zoey Ellis şu anda M/F Omegaverse Romance serisi Myth of Omega'yı tamamlamaya çalışan bir Dark Fantasy Romance yazarıdır. İşkence görmüş, sahiplenici, alfa anti-kahramanlar ve onlara ait olan (istemesele bile!) arsız kadın kahramanlar hakkında karanlık romanlar yazıyor. Zoey'nin tutkulu, şehvetli buharla dolu hikayeleri, zorlu yolculuklardan geçen ve hatalar yapan, ancak nihayetinde yaşadıkları karanlık dünyalarda hayatta kalmak için birbirleri için büyümek zorunda olan çiftleri içeriyor.

Zoey'nin 'lezzetli bir şekilde karanlık' ve 'vazgeçilemez' olarak tanımlanan heyecan verici, fantastik romanları, inişli çıkışlı virajlar, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanıyor.

Zoey Londralı, kedi annesi ve gururlu bir romantizm ve epik fantezi bağımlısıdır. Kıskanç/pasif kahramanları, sayfadan fırlayan cinsel gerilimi ve unutulmaz, büyülü dünyaları seviyor. Çoğu romantizm türünü okuyor ve 'gerçek eşler' mecazına ve karanlık endişeye özel bir sevgisi var.

Hikayeleri üzerinde çalışmadığı zamanlarda genellikle oyun oynar, arkadaşlarıyla birlikte kitap okur ya da bir randevuyu berbat etmenin yeni ve saçma yollarını bulur!

Okur grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor; katılmak için kitaplarının arkasına kaydolun.

Zoey'in en sevdiği okumalar, yayın haberleri ve fantezi dünyaları hakkında bonus medya için evrimii evinde dolaşın: www.zoeyellis.com

OceanofPDF.com



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.